

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
DESETO VANREDNO ZASEDANJE
U JEDANAESTOM SAZIVU
Drugi dan rada
24. septembar 2018. godine

(Sednica je počela u 10.15 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad sednice Desetog vanrednog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuju 72 narodna poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali molim da ubacite svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice.

Hvala.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 98 narodnih poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Sednici danas neće prisustvovati poslanici Duško Tarbuk i Gordana Čomić, po njihovom ličnom obaveštenju.

Nastavljamo sa raspravom.

Prelazimo na tačke 1–33. dnevnog reda (nastavak zajedničkog načelnog i jedinstvenog pretresa):

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PENZIJSKOM I INVALIDSKOM OSIGURANJU,

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA ODLUKU O IZMENAMA I DOPUNAMA FINANSIJSKOG PLANA REPUBLIČKOG FONDA ZA PENZIJSKO I INVALIDSKO OSIGURANJE ZA 2018. GODINU,

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VISOKOM OBRAZOVANJU,

– PREDLOG ZAKONA O PROFESIJAMA OD POSEBNOG INTERESA ZA REPUBLIKU SRBIJU I USLOVIMA ZA Njihovo OBAVLjANJE,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANjU HONGKONŠKE MEĐUNARODNE KONVENCIJE O BEZBEDNOM I EKOLOŠKI PRIHVATLJIVOM RECIKLIRANjU BRODOVA, 2009,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANjU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE FRANCUSKE O RAZMENI I UZAJAMNOJ ZAŠTITI TAJNIH PODATAKA,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANjU ODLUKE MEŠOVITOG KOMITETA IZMEĐU DRŽAVA EFTA I REPUBLIKE SRBIJE BROJ 1/2018 O IZMENI PROTOKOLA B UZ SPORAZUM O SLOBODNOJ TRGOVINI IZMEĐU DRŽAVA EFTA I REPUBLIKE SRBIJE O DEFINICIJI POJMA „PROIZVODI SA POREKLOM“ I METODAMA ADMINISTRATIVNE SARADNJE I ODLUKE MEŠOVITOG KOMITETA IZMEĐU DRŽAVA EFTA I REPUBLIKE SRBIJE BROJ 2/2018 O IZMENI ANEKSA IV SPORAZUMA O SLOBODNOJ TRGOVINI IZMEĐU DRŽAVA EFTA I REPUBLIKE SRBIJE O OLAKŠAVANjU TRGOVINE,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANjU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE KIRGISKE REPUBLIKE O MEĐUSOBNOM UKIDANjU VIZA ZA NOSIOCE OBIČNIH PASOŠA,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANjU SPORAZUMA O SARADNji U OBLASTI TURIZMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I SAVETA MINISTARA REPUBLIKE ALBANIJE,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANjU DODATNOG PROTOKOLA 5 UZ SPORAZUM O IZMENI I PRISTUPANjU SPORAZUMU O SLOBODNOJ TRGOVINI U CENTRALNOJ EVROPI I ODLUKE ZAJEDNIČKOG KOMITETA SPORAZUMA O SLOBODNOJ TRGOVINI U CENTRALNOJ EVROPI BROJ 3/2015 USVOJENE 26. NOVEMBRA 2015. O IZMENI ODLUKE ZAJEDNIČKOG KOMITETA SPORAZUMA O SLOBODNOJ TRGOVINI U CENTRALNOJ EVROPI BROJ 3/2013, U VEZI SA ANEKSOM 4 SPORAZUMA O SLOBODNOJ TRGOVINI U CENTRALNOJ EVROPI (CEFTA 2006), PROTOKOL O DEFINICIJI POJMA „PROIZVODI SA POREKLOM“ I METODE ADMINISTRATIVNE SARADNJE IZ ČLANA 14. ST. 1. I 3, USVOJENE 20. NOVEMBRA 2013. GODINE,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANjU UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE SAN MARINO O IZBEGAVANjU DVOSTRUKOG OPOREZIVANjA I SPREČAVANjU PORESKE EVAZIJE U ODNOSU NA POREZE NA DOHODAK,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU PROTOKOLA I SPORAZUMA O SLOBODNOJ TRGOVINI IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE TURSKE I PROTOKOLA III O TRGOVINI USLUGAMA SPORAZUMA O SLOBODNOJ TRGOVINI IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE TURSKE,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE TUNIS O SARADNJI U OBLASTI ODBRANE,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE ITALIJE O OLAKŠANJU PRIMENE EVROPSKE KONVENCIJE O MEĐUSOBNOM PRUŽANJU PRAVNE POMOĆI U KRIVIČNIM STVARIMA OD 20. APRILA 1959. GODINE,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE ITALIJE O OLAKŠANJU PRIMENE EVROPSKE KONVENCIJE O EKSTRADICIJI OD 13. DECEMBRA 1957. GODINE,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE TURSKE O UZAJAMNOM PODSTICANJU I ZAŠTITI ULAGANJA,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE KAZAHSTAN O TRANSFERU OSUĐENIH LICA,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE KAZAHSTAN O PRUŽANJU PRAVNE POMOĆI U KRIVIČNIM STVARIMA,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE KAZAHSTAN O IZRUČENJU,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU PROTOKOLA O IZMENI SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE RUSKE FEDERACIJE O ISPORUKAMA PRIRODNOG GASA IZ RUSKE FEDERACIJE U REPUBLIKU SRBIJU OD 13. OKTOBRA 2012. GODINE,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O EKONOMSKOJ, TRGOVINSKOJ I TEHNIČKOJ SARADNJI IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE DRŽAVE KATARA,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE ARGENTINE O TRGOVINI I EKONOMSKOJ SARADNJI,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE KIPRA O RAZMENI I UZAJAMNOJ ZAŠTITI TAJNIH PODATAKA,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE RUMUNIJE O UZAJAMNOJ ZAŠTITI RAZMENJENIH TAJNIH PODATAKA,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE SAVETA EVROPE O KINEMATOGRAFSKOJ KOPRODUKCIJI (REVIDIRANA),

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE GRUZIJE O TRGOVINSKO-EKONOMSKOJ SARADNJI,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU AKATA SVETSKOG POŠTANSKOG SAVEZA,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE GRČKE O SARADNJI U OBLASTI TURIZMA,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU PROTOKOLA IZ NAGOJE O PRISTUPU GENETIČKIM RESURSIMA I PRAVEDNOJ I JEDNAKOJ RASPODELI KORISTI KOJE PROISTIČU IZ NJIHOVOG KORIŠĆENJA UZ KONVENCIJU O BIOLOŠKOJ RAZNOVRSNOSTI,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU MULTILATERALNOG SPORAZUMA ZEMALJA JUGOISTOČNE EVROPE O SPROVOĐENJU KONVENCIJE O PROCENI UTICAJA NA ŽIVOTNU SREDINU U PREKOGRANIČNOM KONTEKSTU,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE AZERBEJDŽANA O MEĐUNARODNOM DRUMSKOM PREVOZU,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O SOCIJALNOJ SIGURNOSTI IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE NARODNE REPUBLIKE KINE,

– PREDLOG ODLUKE O IZBORU VICEGUVERNERA NARODNE BANKE SRBIJE.

Reč ima poslanik Balša Božović.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice Narodne skupštine.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi građani, kada su u pitanju penzije, 24. septembra 2000. godine su se dogodili izbori, izbori koji su prelomili da će Srbija ići ka Evropi, da se neće zatvarati u sebe i da će onima kojima je dugovala, sve svoje dugove vratiti, da će sa svojim susedima obnoviti odnose i da će ponovo postati deo sveta.

Tadašnja koalicija, koju je predvodio Slobodan Milošević zajedno sa Srpskom radikalnom strankom, dugovala je 12 penzija penzionerima, 18 poljoprivrednih penzija i 24 socijalne pomoći. Ono što je suština jeste da se nakon 24. septembra 2000. godine i nakon pobeде Demokratske opozicije

Srbije sve vratilo penzionerima, do poslednjeg dinara, sa zateznom kamatom, kao i sa usklađenom stopom inflacije, sve što se dotada dugovalo.

Ovde pred građanima Srbije i pred kolegama narodnim poslanicima dajemo obećanje da ćemo ponovo vratiti sve što ste oteli penzionerima u ove četiri godine sa zateznom kamatom i sa usklađenošću sa stopom inflacije, zato što je penzija imovina zarađena tokom radnog veka svakog od pensionera, koji ima pravo na nju.

Devedesetih godina, i zaista mi je žao što nisam imao prilike da neke zapisnike i neke prijave, lične prijave pensionera iz 90-ih godina donesem danas u Narodnu skupštinu kako bih vam pokazao koliko desetina i desetina fizičkih napada i nasrtaja se dešavalo i događalo na pensionere koji su u redovima ispred poštanskih štedionica čekali na svoju penziju tokom tih godina. Kada su dobijali penziju, čekajući na nju, delili su je na tri ili četiri dela. O tome svedoče zapisnici. Stavljali su je u tri ili četiri džepa da, ako ih neki razbojnik susretne na ulici i pokuša da im otme penziju i ako im nađe penziju, makar samo jedan deo daju, a da ostatak penzije ipak nekako sačuvaju. Na razne načine su se dovijali pensioneri 90-ih godina da bi sačuvali ono što su mukom zaradili.

Od 2014. godine do danas penzija im se na isti takav način otima samo u belim rukavicama, ne fizičkom prinudom, ali nepoštovanjem zakona i Ustava i pensioneri sada nisu mogli da jedan deo svoje penzije čak ni sačuvaju, već se zakonom propisalo kako i na koji način će im se ta penzija umanjiti, odnosno oteti.

Iz toga razloga nema neke velike suštinske razlike između 90-ih i danas i to je ono što je suština mog obraćanja. Ali isto tako kao što smo 24. septembra 2000. godine, pre 18 godina, obećali i ispunili, i danas obećavamo da ćemo kao prvu stvar nakon smene režima Aleksandra Vučića vratiti penzije penzionerima zato što su to njihove zarađene penzije koje predstavljaju njihovu ličnu i personalnu imovinu.

Čemu pismo penzionerima ukoliko smatrate da je ta politika opravdana? Čemu pismo za 1.700.000 pensionera ako mislite da ste uradili stvar onako kako je potrebno, i kako treba, i kako razum i pravda nalažu? I dobio sam ponude od raznih agencija koje se bave dostavom pisama. Milion i sedamsto hiljada pisama koje će predsednik Republike napisati košta po jednom pismu minimum 18 dinara. Ja pretpostavljam da to neće raditi kao predsednik Republike Srbije već kao predsednik SNS-a, pošto je Srpska napredna stranka ta koja je imućna u zemlji, jedina stranka koja ima pozamašne svote novca na svom računu, ali tih 250.000 evra, ja vas pitam, da li smo mogli da upotrebimo pametnije. Da li je to dovoljna količina novca za jedno petoro ili desetoro dece koja se leče SMS porukama, da SNS taj novac iskoristi na taj način?

Posebno pitanje je odakle spiskovi adresa onih kojima će se ta pisma slati, i to je jedna veoma važna stvar ako želimo da ostanemo u okviru vladavine prava i vladavine zakona.

Pomoćnik ministra Zoran Milošević, pretpostavljam da danas nije sa ministrom Đorđevićem u Skupštini, izjavio je pre nekoliko dana na odboru skupštinskom kako se 2014. godine doneo zakon o umanjenju, odnosno prinudnoj isplati na način takav da se taj novac nikada ne može vratiti penzionerima. Ponavljam, 2014. godine ste svesno doneli zakon takav da sve ono što je u međuvremenu oduzeto penzionerima nije po zakonu više da im se vrati. To je svojevrsna podvala koju ste pričali i koju ste ovde u skupštinskim salama pronosili kao neku veliku politiku koja će preporoditi Srbiju.

Šta je preporođeno od tog novca i šta smo dobili od tog novca za koji su penzioneri bili uskraćeni? Ko se zaposlio od tog novca? Da li postoji ćerka, sin, unuk ili unuka bilo kog visokog funkcionera SNS-a da nema posao? Nema. A da li postoje unuci i unuke penzionera kojima su smanjene penzije a koji su se zaposlili? Ja, takođe, mislim da nema, dok su se neki odlučili da trajno i zauvek napuste ovu zemlju. Mislim da je taj novac utrošen isključivo na vrh države i na vrh SNS-a, jer je suština ovih šest godina da samo vi živite bolje, i vaše porodice, dok porodice penzionera, 700.000 njih su jedva sklapale kraj sa krajem i otimana im je imovina u ove četiri godine.

Neću dužiti, zato što ću drugi deo svog izlaganja posvetiti takođe i zakonima iz obrazovanja, ali ono što je zabrinjavajuće jeste da se danas čudimo raznim fenomenima u društvu. Jedan od tih je i privatizacija PKB-a. Mislim da je najskandaloznija privatizacija PIO fonda, koji će od danas voditi Srpska napredna stranka na način da će po svom nahođenju i svojoj milostinji deliti penzije od izbornog ciklusa do izbornog ciklusa, smanjivati ih i povećavati ih onako kako to ni Slobodan Milošević nije smeo da uradi.

Nema više pravne sigurnosti ni za jednog penzionera, ni za one penzionere kojima nisu smanjivane penzije, 1.200.000 njih, ni za one penzionere za koje se hvalite da im penzije nikada nisu bile veće, to su one ispod 20.000 dinara. Zato smatram da će ta pravna sigurnost dovesti do toga, odnosno pravna nesigurnost, da će buduće generacije zaobilaziti ovako ojađeni PIO fond i da će doprinose uplaćivati u privatnim penzionim fondovima.

Da li ste svesni da ste vi ovim predlogom zakona zauvek rasturili jedan fond koji je postojao desetinama i desetinama godina i u najvećim krizama uspevao da odoli svim iskušenjima i da penzije budu kakva-takva izvesnost? Privatni penzijski fondovi će biti ti koji će zarađivati i biti ti koji će biti pravno izvesni, a PIO fond je postao fond Srpske napredne stranke, koji služi da se pred svaki izborni ciklus nešto obeća a da se nakon završenih izbora nešto, naravno, uzme, odnosno otme.

Investicije kojima se hvalite neće biti dovoljne da se obezbedi uredna isplata penzija iz PIO fonda u narednih 20 godina. To, naravno, i vi znate ali vas nije briga, jer tada sasvim sigurno nećete biti na vlasti. Ali ne možete da imate politiku da mladi odlaze iz zemlje, da imate investicije sa platama od po 200 evra na nekim trakama, a da smatrate da ćete na taj način imati dovoljno sredstava da isplatite penzije za 1.700.000 penzionera. Na taj način će Srbija postati kineska menza, u kojoj neće biti ni penzija a plate će biti tolike da od njih neće moći, naravno, da se živi.

Ono što je, za kraj, ostalo više nego sramota kada je u pitanju ovaj zakon, jeste to čuveno dostizanje finansijske stabilnosti. Od finansijske stabilnosti zavise penzije, a ne od toga koliko je ko radio i uplaćivao u Fond. To je ono što je najveća smetnja za nas kada je u pitanju ovaj zakon. Finansijska stabilnost zavisi, kao što znate, i od Jorgovanke Tabaković, zavisi delimično i od mnogih ministara u ovoj vladi, zavisi, naravno, i od onih investicija kojima ste se hvalili, poput „Er Srbije“, ulagali stotine miliona evra a na kraju smo dobili loukost kompaniju koja naplaćuje flašicu vode svojim putnicima. Dakle, finansijska stabilnost u Srbiji nije izvesnost, što znači da ni penzije odsada neće biti izvesnost.

Mislim da je veoma važno da ponovimo da su ruke režima ovim zakonom duboko u džepovima penzionera i da će se od izbornog ciklusa do izbornog ciklusa milostinjom deliti ono što je neko svojom mukom i svojim mukotrpnim radom zaradio.

Sasvim sigurno, i time završavam, i Ustavni sud i zakoni nisu u skladu sa vašim predloženim rešenjem. Od toga će, naravno, zavisiti i vaša politička i svaka druga sudbina. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović, replika.

Posle njega Vjerica Radeta.

Neđo Jovanović je tražio repliku?

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poslanici Dragana Đilasa, jednog od najvećih tajkuna i kriminalaca u novijoj istoriji Srbije, pre svega treba da vrate građanima Srbije ono što su oteli od 2000. do 2012. godine.

Ali nemojte da zaboravite da je taj isti Dragan Đilas, čijeg smo poslanika upravo mogli da čujemo, krao narodni novac i za vreme Slobodana Miloševića. On je svoj kapital stekao tokom devedesetih godina, tako da njemu nije bilo baš loše pod režimom Slobodana Miloševića, kao što ni prethodnom govorniku nije loše u vlasti koju predvodi Aleksandar Vučić, jer ako je tako loše, kako je moguće da jedan mlad čovek, koji sem što je narodni poslanik ništa drugo u životu nije radio, može da letuje na Maldivima? Pa nije ekonomija u Srbiji baš tako loša kad jedan mlad čovek može to sebi da priušti.

Mi tražimo da Demokratska stranka i svi oni koji danas slede Dragana Đilasa vrata građanima Srbije ono što su oteli od 5. oktobra 2000. godine, sve ono što su privatizovali, sve one šećerane koje su privatizovali po tri evra, sve one firme od Subotice do Vranja koje su upropastili, da vrata narodni novac ljudima koje su ostavili bez posla u vreme Borisa Tadića, kada je za četiri godine preko 400.000 ljudi ostalo bez radnih mesta.

Vratite ono što ste oteli, pa onda možemo da pričamo o tome da li su potezi koje povlači sadašnja Vlada Srbije dobri ili ne.

PREDSEDNIK: Vreme. Hvala.

Reč ima narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Pre svega, pomešali ste nekoliko bitnih stvari, ali to me i ne čudi pošto nemate dobru nameru. Dragan Đilas devedesetih godina nije radio uopšte u Srbiji, nego sve što je stekao, stekao je u inostranstvu. To možete da proverite vrlo jednostavno i lako. I mislim da rizikujete da budete tuženi. I već ste nekoliko stotina hiljada dinara isplaćivali kazne, tako da mislim da vam se to ne isplati. Do 2004. godine nije bio aktivni politički akter, tek nakon 2004. godine, tako da nema veze sa 5. oktobrom 2000. godine.

Ono što je važno, da ne odgovaram na ostale uvrede koje nemaju veze sa životom, jeste da morate da znate i da budete svesni toga, mi znamo da vas boli to što ste ojadili 700.000 penzionera, barem to tako kažete, ali, sa druge strane, niste uradili ništa da im taj novac vratite. Mi smo predložili zakon. Ja sam imao tu čast da ispred svih opozicionih grupa budem ovlašćeni predlagač zakona da se tim penzionerima, 700.000 njih, vrati sve što ste im vi uzeli za ove četiri godine.

Pa nemojte za druge da govorite da su tajkuni kada imate tajkune u svojim redovima.

Još jedna stvar. Da li je bilo od 5. oktobra 2000. godine do danas ljudi koji su se na ovaj ili onaj način obogatili? Jeste, i danas su funkcioneri članovi Srpske napredne stranke, a ne opozicije. Iz tog razloga nemate prava da blatite pre svega nekog ko nije u ovom parlamentu, da iznosite neistine, a s druge strane, da niste uradili ništa da vratite novac onima kojima ste taj novac oteli.

Vaša politika je – otimaj dok sam na vlasti, što više. To će se završiti.

PREDSEDNIK: Vreme.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, izgleda da je ova Đilasova koalicija preširoka, pa nisu baš sasvim sinhronizovani ko šta treba da priča.

Evo, jedan od lidera te Đilasove koalicije, gospodin Boško Obradović, izjavio je – Dragan Đilas je ušao u posao sa medijima u vreme režima Slobodana

Miloševića, kada su to mogli ili strani agenti, poput njegovog kompanjona sa početka B92 Verana Maticića ili pouzdani ljudi bračnog para Milošević. Dakle, to je izjavio vaš koalicioni partner Boško Obradović. Vi ste sad svi u jednoj velikoj koaliciji. Ja vam savetujem, pre nego što uđete u Narodnu skupštinu, morate, pošto vam je jako široka koalicija, tu ima i tajkuna i lopova, ima i Ljotićevaca, znači, prilično raznorodna jedna koalicija, morate redovnije da se sastajete, redovnije da obavljate konsultacije da biste znali ko šta priča i ko koga brani.

Dragan Đilas, da vas podsetim, gospodine Božoviću, vi ste to, izgleda, zaboravili, i te kako ima veze sa režimom koji je uspostavljen 2000. godine, zato što je protivno Ustavu, kada je Boris Tadić 2004. godine izabran za predsednika Republike Srbije, postavljen za direktora tzv. narodne kancelarije koja je služila za isumpavanje para, narodnih para, državnih para, za kampanju Demokratske stranke od 2004. godine pa sve dok je ta narodna kancelarija postojala. I ako je neko ekspert za isumpavanje narodnog novca, onda je to vaš stvarni šef Dragan Đilas.

Nemojte da plaćete i da kukate kako ne smemo da ga pominjemo jer on nije tu. Vi ste tu. Vi ste njegovi poslanici, svi ovde na gomili, i nema nikakve razlike među vama. Jedina stvar koja vas zanima je da ponovo zasednete na grbaču naroda i ponovo da kradete.

PREDSEDNIK: Reč ima Vjerica Radeta, replika.

VJERICA RADETA: Srpska radikalna stranka je svoj stav o predlozima sa današnje sednice iznela i iznosiće i dalje, ali Balša Božović je u svom istorijskom osvrtu pomenuo da je Srpska radikalna stranka kriva za uništavanje penzionih fondova. Ja podsećam da su srpski radikali bili deo vlasti na republičkom nivou dve i po godine sa Socijalističkom partijom Srbije i veoma smo ponosni na taj deo svog političkog i stručnog delovanja, moralnog pre svega, za razliku od ovih Balšinih, ali mi smo u to vreme počeli da rešavamo problem penzionera i penzije su vraćane na način na koji je to tada jedino bilo moguće i penzioneri su bili zadovoljni onim što je tada urađeno, kao i svi građani Srbije, ali onda su oni koji su, Balša Božović kao dečkić od devet godina ali dobro ga sećanje služi, misli on, tada bili u opoziciji, predstavnici DOS-a, lideri DOS-a, počeli da prizivaju da se Srbija bombarduje da bi se na taj način sklonio Slobodan Milošević, i to bombardovanje je prekinulo sve dalje aktivnosti.

Hajde malo u bližu istoriju! Balša Božović, odnosno oni koji su bili pre njega u vreme DOS-a od 2000. godine su ti koji su suštinski uništili Srbiju u svakom smislu, i političkom, i ekonomskom, u svakom smislu. Pljačkaške privatizacije – to vam je lična karta. Izručivanje Srba Haškom tribunalu – to vam je lična karta. Ono što ste uradili u to vreme na Kosovu i Metohiji, odnosno Borko Stefanović – ko je uveo Vrhovni sud, ko je uveo Ustavni sud u lažnu

državu Kosovo? Ko je izmestio katastar iz Srbije lažnoj državi Kosovo? Ko je prihvatio njihove lične karte? Sve to ste, gospodo, uradili vi i to je vaša lična karta.

(Predsednik: Vreme.)

Samo još jednu rečenicu.

Što se tiče penzionog fonda, preporučujem gospodinu Božoviću da malo manje letuje na Maldivima, jer tamo puni fondove. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

BALŠA BOŽOVIĆ: Dakle, ponoviću samo opet, ne reagujem na uvrede pošto sam navikao već nekoliko godina i zaista nemam vremena da se time bavim.

Dvanaest penzija i hvala vam što ste rekli da ste bili i da ste ponosni na to, zato što vaše dojučerašnje kolege iz SNS-a ćute na to. Ne znam da li su oni ponosni. Dvanaest penzija ste ostali dužni. Kada su bili izbori 24. septembra 2000. godine, 18 poljoprivrednih penzija, 24 socijalne pomoći, to smo mi vratili, a vi kažete da se ponosite time. Dakle, posle 2000. godine, kada se zemlja oporavljala i kada se punio budžet države, vi ste tada govorili da smo mi izdajnici, a danas govorite prvo da sam tada imao devet godina, a onda sa tih devet godina me optužujete da sam učestvovao u pljačkaškim privatizacijama. Dakle, to je sve što vi možete da kažete, jer politiku nikakvu nemate.

Sedamsto hiljada penzionera je ostalo bez penzija zato što ste im vi penzije oveli. Možete sada da me vređate, ali to je istina. Pitajte njih, nemojte mene. Sedamsto hiljada ljudi je opljačkano. To je njihova imovina. Dešavalo se da neko nekome nešto uzme i u onom periodu komunizma, pa vam to smeta, a ne smeta vam kada vi za ove četiri godine uzimate ljudima ono što su mukotrpnim radom stekli.

Dakle, možete da vređate koliko god hoćete, možete da pominjete te gluposti o letovanjima, možete da se bavite čime god, ali je činjenica da ono što ste uradili narodu 90-ih godina, pre svega penzionerima, radite i danas, i to je ista koalicija, jer ste isti vi bili i onda u Parlamentu i onda na vlasti. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Reč ima Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Gospodin Božović jeste imao devet ili deset godina u to vreme i nisam rekla da je on lično učestvovao u tim pljačkaškim privatizacijama. Rekla sam da je to radila Demokratska stranka, u kojoj on sa toliko godina nije mogao da bude, ali tata mu je bio jedan od visokih funkcionera.

Zašto pričate o tim penzijama koje smo ostali dužni, koje nisu isplaćene? Zašto ne kažete na koji način ste vi došli na vlast? Zašto niste dozvolili normalne izbore, da se nastavi politika koja je vođena dotada? Zašto ste zvali da se bombarduje Srbija i zašto su to vaši tadašnji prijatelji prihvatili? Vi ste ti koji ste pučom došli na vlast. Vi ste ti koji ste palili ovu zgradu u kojoj mi sada

sedimo. Vi ste ti koji ste palili dokumentaciju sa tih izbora kada ste proglasili svoju pobjedu. Istina je, ne znam zašto smatrate uvredom to kada govorimo o pljačkaškim privatizacijama. To je javna tajna. To vrapci na grani znaju. Sve što ste dotakli, sve je bilo u okviru pljačkaških privatizacija. Stotine hiljada ljudi ste ostavili bez posla. Vi ste ti, gospodine Balša Božoviću, koji ste povećali broj socijalnih slučajeva zato što je od 2000. godine veliki broj ljudi u najboljoj snazi, sa pedesetak godina života, ostajao bez posla, bez mogućnosti da se negde drugde zaposli. Ti ljudi i njihove porodice su postali u to vreme, nažalost i do dana današnjeg to traje, socijalni slučajevi.

Velika je odgovornost svih tadašnjih predstavnika DOS-a i svih onih koji ih sada slede i svih ovih koji su sada u ovom novom DOS-u ili kako li se zove ova Đilasova koalicija, velika je odgovornost svih vas za sve nesreće koje su se dešavale u Srbiji od 2000. godine do danas. Hvala.

(Boško Obradović: Replika ili povreda Poslovnika.)

PREDSEDNIK: Replika ne, pošto vi niste Balša Božović. Da li se identifikujete, u to ne zalazim, ali povreda Poslovnika može.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, zamolio bih vas da se maksimalno poštuje član 104. Poslovnika o radu Narodne skupštine koji ste u nekoliko navrata prekršili. Više puta sam vam sugerisao javljajući se i preko elektronskog sistema i, da kažem, ovako usmeno i direktno, da apsolutno imam pravo na repliku, odnosno na izlaganje predstavnika Poslaničke grupe SNS Aleksandra Martinovića koji me je direktno pomenuo po imenu i prezimenu, što je osnov po članu 104. stav 1. za dobijanje prava na repliku.

Prosto je neverovatno da mi iz opozicije ne možemo da odgovorimo na prozivke, uvrede, klevete i neprestano etiketiranje koje dolazi od strane vladajuće većine. Valjda je to osnovno demokratsko i parlamentarno pravo da možemo da odgovorimo na napade. Zamislite koliko je to problematičan napad kada Aleksandar Martinović govori Bošku Obradoviću, a ja nemam pravo da mu odgovorim.

PREDSEDNIK: Da. Nemojte ulaziti u repliku, već u povredu Poslovnika.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Dakle ja nemam pravo da odgovorim na napade ni na pominjanje mog imena i prezimena.

PREDSEDNIK: Samo kada dobijete po članu 104. st. 1, 2, 3. i 4. Niste ga dobro pročitali, jer po stavu 3. postoji jedna osoba koja odlučuje o tome da li ima osnova za repliku ili nema.

Reč ima Neđo Jovanović.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsednice.

Građani Srbije su mogli da čuju kao i ko zna koliko puta dosada tako besmislen govor, isprazan i besciljan, kakav je bio govor Balše Božovića.

Neverovatno je da neko bez imalo stida, bez imalo srama kaže nešto i da ostane na svojim nogama sa moralnim kredibilitetom. Očigledno je da ga nema.

Zašto ovo govorim? Zbog toga što ni jedna jedina poruka prema građanima nije upućena. U stvari jeste jedna, a to je da Demokratska stranka definitivno nema politiku, a pošto nema politiku i potpuno je bezidejna stranka, onda se na jedan krajnje sramotan način vraća u prošlost i potpuno bestidno kopa po kostima Slobodana Miloševića. Postavljam ja pitanje koje će postaviti i građani Srbije na izborima, naravno, a odgovor će biti sasvim sigurno nestanak Demokratske stranke sa političke scene.

Šta su to gospoda iz Demokratske stranke uradili posle 5. oktobra? Koja su to obećanja građanima ispunili? Kada se pozivaju na 12 penzija, nek ne zaborave da je i tog 24. septembra za Slobodana Miloševića glasalo bezmalo dva miliona ljudi, da su svi izbori do tada... I kada su bile sankcije i kada je srpski narod preživljavao golgotu, Socijalistička partija Srbije je neprikosnoveno dobijala izbore.

Neka oni objasne građanima zašto su pitanje rešenja Kosova izmestili iz UN i prebacili na EU. Kako su oni to dobili izbore 24. septembra ako nisu novcem onih koji su ih finansirali, onih koji su krojili geopolitičku kartu sveta i doprineli i 1996. i 2000. godine da se stimulišu oni koji govore neistine i laži?

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Idemo dalje. Zaista, sat vremena replike, mislim da smo raščistili sve što je rečeno u prethodnom govoru.

Naredni govornik dr Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvažena predsedavajuća, poštovani ministri, kolege poslanici, danas imamo na dnevnom redu vrlo aktuelne teme koje su od petka ovde i pokušaj određenih političkih grupacija, pošto više ne znamo da li su to stranke ili pojedinci koji podržavaju određene centre moći, da li finansijske ili neke medijske, kao što je na primer gospodin Đilas, jer on je stožer medijske slike Srbije u kojoj želi da promoviše u inostranstvu kako ovde vlada određena vrsta nedemokratije, čak i kada su u pitanju penzije.

Kada su u pitanju penzije, moramo da kažemo da je usklađivanje penzija jedan od najvažnijih zadataka svake vlade Srbije i svake zemlje i kada pričamo o tome da je vlast do 5. oktobra isplatila svih 12 penzija koje je dugovala, onda se postavlja pitanje u odnosu na šta se gledalo usklađivanje, kada je devizni kurs u to vreme bio 60 dinara za jedan evro, a usklađivao se na plate i penzije koje su bile tri evra. To je onaj deo koji se odnosi na vreme Srbije u okviru Jugoslavije, kada je ona prolazila kroz najteže ekonomske trenutke.

Kada postavljamo takva pitanja, onda možemo da postavimo i pitanje – zašto se nisu vraćale penzije od nivoa i vremena Ante Markovića, kada su bile 1.000 maraka, odnosno 500 evra ako ćemo da računamo po današnjem kursu? Znači, politička platforma određenih stranaka u to vreme je bila da se smire sve

tenzije koje su vladale od 2000. godine i da se počne jedna nova politika Srbije u kojoj je, u stvari, 5. oktobar predstavljao trenutak izgubljenih nadanja koja su građani Srbije u to vreme imali.

Sigurno da nisu glasali za promene kojima bi opravdavali pljačkaške privatizacije i oduzimanje radnih mesta i zatvaranje fabrika. Sigurno da nisu glasali za platforme koje su danas na političkoj sceni da se fizički napadaju žene, da se upada u kuće političkih neistomišljenika kao što to imamo u Šapcu, sigurno da nisu za to da imamo maltretiranja žena, pogotovo onih koje imaju određena mišljenja, koje podržavaju sadašnje političke stranke, ne samo SNS, nego sve stranke koje podržavaju politiku Aleksandra Vučića.

Ono što mi danas treba da kažemo to jeste – hvala penzionerima što su dali poverenje i Aleksandru Vučiću i SNS i koalicionim partnerima da sprovedu ekonomske reforme, da podnesu žrtve koje su penzioneri najviše podneli i da danas imaju šansu da, donošenjem ovog zakona, sve to bude vraćeno u tom delu kada je u pitanju zahvalnost, da se nađe i kroz onaj mesečni ček na kome će primiti veću penziju nego što je to bilo 2014. godine.

Da bi istina bila i da bi zaista penzioneri znali o čemu danas pričamo, a ne da slušaju neke laži i prevare, PIO fond se u svakoj državi finansira iz poreza i doprinosa ljudi koji rade. S obzirom na to da su oni do 2012. godine zatvorili 400.000 radnih mesta, normalno je da nisu imali odakle da isplate plate i penzije, pa su iz budžeta davali 48,2% para svih građana Srbije da bi isplatili plate i penzije. Pa kad su došli do toga da su preko 200 kreditnih linija otvorili, uzimali kredite po stopi zaduživanja od 8% mesečno, onda su došli do toga da su pojeli supstancu i novac iz budžeta Srbije i nisu mogli da isplate penzije i zbog tog ekonomskog kolapsa je došlo do toga da su i svetske finansijske organizacije rekle – ljudi, vi ste na ivici propasti. To je priznao, na kraju krajeva, u decembru 2013. godine, sa početkom 2014. godine, i taj Đilas.

Prema tome, ono što danas treba da kažemo, to je da su ekonomske reforme sprovedene od 2014. godine zahvaljujući političkom uticaju Aleksandra Vučića, a na osnovu podrške građana koju su mu dali na izborima te godine. I Srpska napredna stranka je zaista sledila tu političku platformu promena. Te ekonomske reforme nisu bile nimalo lake, pogotovo što je zakone koji su doneseni ovde trebalo sprovesti u praksi i stručna javnost je dala svoje mišljenje kako sprovesti te reforme, a podrazumevala je žrtvu ne samo smanjenjem plata državnih službenika, već određenim stepenom smanjenja penzija.

Kada je sve urađeno, kada su svi troškovi smanjeni u budžetu Srbije, kada su prodana sva osnovna sredstva koja su trošila, kao što su automobili, kada su smanjena davanja koja se daju po osnovu dnevnica, kada su dnevnice smanjene na 15 evra za zaposlene koji imaju svoje određene poslovne aktivnosti, kada su prodana sva sredstva Vlade Srbije koja nisu bila korišćena a

pravila su velike troškove, tek onda se poseglo za tim da određene reforme moraju da se sprovedu kada su u pitanju penziona davanja iz Fonda. To je pokazalo da je svega 39% penzionera, znači 670.000 penzionera sa penzijom iznad 25.000 je smanjena penzija u odnosu od 10%.

Znači, šta smo dobili kao rezultat svega toga? U međuvremenu je konsolidovan finansijski sistem Srbije, budžet Republike Srbije je racionalizovan u tom delu da može da funkcioniše na održiv način. Šta to znači? Koliko prihodujete, toliko možete i da rashodujete. Svaki penzioni sistem usklađivanje penzija i povećanje penzija na onom čeku svakog penzionera vrši na osnovu ekonomske situacije jedne zemlje. Jesu penzije osnovno pravo koje je nepovredivo kada je u pitanju davanje od strane države, ali visina penzija je upravo na osnovu mogućnosti svake zemlje. Najrazvijenije evropske zemlje danas usklađuju penzije na osnovu cena na malo i zarada. S obzirom na to da su u Evropskoj uniji nastupile određene okolnosti ekonomske krize, zarade se smanjuju, tako da su mnoge države izbegle usklađivanje penzija u odnosu na zarade, jer tog usklađivanja ne bi bilo. Uglavnom se usklađuju u odnosu na cene na malo i u odnosu na stopu rasta.

Tako je od 2008. godine usklađivanje vanredno koje je imala gospoda koja nam sada drži pridike o tome kako treba isplaćivati penzije imala kurs evra od 84 do 120 dinara, a penzije su isplaćivali i usklađivali prema koalicionim sporazumima i prema političkim željama za dobijanje glasova na izborima. Pa su imali usklađivanja prema zakonu, taj famozni član 80, koji kaže – u aprilu u odnosu cena na malo, koje su bile mnogo veće nego što je usklađivanje bilo, i imali smo u oktobru u odnosu na rast koji je iznad 4%. To je taj član na koji danas imamo velike kritike, jer oni tada nisu ni prognozirali uopšte da može država da postigne rast od 4%. I onda su dali povećanje od 6,97% 2008. godine, pa su dali 4,13% u oktobru, a vanredno povećanje na sve to su dali još 10%.

Naravno da to u onom čeku u dinarskom iznosu izgleda mnogo, ali kada pogledate kako se Narodna banka tada odnosila pri 10% inflaciji i prema šticovanju kursa od 84 na 120, suštinski, oni su varali penzionere, jer u nominalnom iznosu i snazi onoj ekonomskoj tih penzija, penzioneri nisu ništa više dobili.

Tako da je posle toga taj član 80. dostigao to da je davanje penzija iz budžeta u odnosu na rast BDP-a iznosio 13,4%, što je urušilo kompletno budžetsko finansiranje svih građana Srbije. To je ono o čemu mi danas pričamo.

Znači, SNS na čelu sa Aleksandrom Vučićem je uspostavila stabilno finansiranje penzija u budućnosti, a ne da dolazi do toga da se brinemo za budućnost naše dece i da se na određeni način zadužujemo kreditnim linijama za isplatu penzija, nego jednostavno da obezbedimo prihode na osnovu kojih imamo stabilno finansiranje. Danas se u PIO fond daje 28% iz budžeta da bi se nadomestilo za masu penzija za isplatu penzionerima.

Prema tome, taj odnos od 48% do 28% davanja iz budžeta da bi se isplatile penzije i povećale penzije u nominalnom iznosu, pokazuje upravo rezultat ekonomskih reformi koje je SNS zajedno sa tadašnjim premijerom, današnjim predsednikom države, sprovela, otvorila preko 80 fabrika, preko 140.000 novih radnih mesta, upravo iz čega možemo da imamo punjenje PIO fonda da bismo isplatili penzije.

Ono što je najvažnije jeste da smo kao država ozbiljno shvatili finansiranje PIO fonda upravo stavljanjem u budžetski sistem kao jednu od glavnih obaveza kroz član 27e, da ono što je odnos i praćenje isplate penzija ide upravo kroz rast BDP-a. Ono što je obaveza to je da 11% BDP-a može da bude ukupno davanje za penzije.

E sad, šta se javlja kao veliki problem kada je u pitanju tumačenje u javnosti, recimo Fiskalnog saveta, kad su u pitanju penzije? Prvo, ocena koja je data Fiskalnog saveta na ovaj zakon, odnosno izmene i dopune zakona, pre svega je političke prirode, a ne ekonomske. Zašto? Zato što je velika kontradiktornost u analizi koju je Fiskalni savet dao. Prvo, ako bi se povećavale penzije na osnovu te njihove formule, modela, tog famoznog člana 80. došlo bi do dva puta stepenovanog povećanja penzija koje bi u nominalnom iznosu iznosilo mnogo manje. Prema tome, i stepen povećanja tih penzija išao bi mnogo manjim tempom nego onako kako je dato u Predlogu ovog zakona.

Podsetiću vas samo da je Fiskalni savet 2014. godine tražio da se penzije umanje za 15% i to progresivno, da važi za sve kategorije. Znači, uopšte nije ulazio u kategorije onih najsiromašnijih, nego nominalno 15% i da bismo time, u stvari, suštinski, došli do smanjenja javnog duga. Javni dug se smanjio upravo zbog dobrih ekonomskih reformi, zbog toga što sada javni dug imamo ispod 60%, što je neki standard za zemlje EU, a biće ispod 50% dogodine, ali Fiskalni savet je upravo napisao na strani 3, stav 2. da usklađivanje mora da bude sa 11% BDP-a, u odnosu na budžetski sistem Srbije, i da je to zakonska obaveza. Znači to je ono gde se mi sada nalazimo sa ovim povećanjem od 11,1%.

Mi se rukovodimo upravo onim što je Zakon o budžetskom sistemu koji donosi Narodna skupština Republike Srbije. Ne možemo da se rukovodimo formulom iznad 4% rasta, zato što ono što nas obavezuje jeste pre svega budžetski sistem, i ne želimo da ugrozimo uopšte budžet Srbije prekomernim povećanjima, već ovo povećanje o kome pričamo od 0,3% nije ekskluzivno pravo Vlade Republike Srbije, već je naknada koja pokazuje da će u sledećim godinama visokog ekonomskog rasta Srbije biti veće nego što je povećanje po onom famoznom članu 80, po formuli.

Prema tome, Fiskalni savet mislim da je ovde sam ušao u svoju kontradiktornost. Drugo, stavio je pogrešne pretpostavke uopšte za povećanje, jer isplata novčanih iznosa ne govori o visini penzija, ovo od 0,3%, nego govori upravo o tim naknadama koje idu uz povećanje penzije.

Zašto to govorim? Zato što kada smo 2015, 2016. i 2017. godinu imali pod ovom uredbom, odnosno pod izmenama i dopunama zakona koje govore o smanjenju, umanjeњу penzija, u tom trenutku išla su povećanja, usklađivanja sa onim što su bile mogućnosti budžeta Srbije. Imali smo 1,25% povećanje, pa imali smo 1,5% i 5% za prošlu godinu. Ali nemojte da zaboravite da su bile isplaćene i naknade svim penzionerima po 5.000 dinara. Time je Vlada Srbije htela da zaštiti zaista najsiromašnije, sa najmanjim penzijama i da negde uspostavi tu ravnotežu kada je u pitanju davanje svim kategorijama u društvu koje primaju određene vrste penzija.

Ono što na kraju treba reći, kada su uopšte penzije u pitanju, to je da isplaćivanje mora da bude uvek u skladu sa mogućnostima ekonomije jedne države. Taj koji vam danas govori, penzionerima, da treba da se vrati sve sa kamatom, pa ja vas pitam – zašto onda oni nisu vratili 2000. godine sa kamatom iz vremena Ante Markovića, zajedno sa kamatom u nivou od 1.000 evra, kada je odnos evra i dinara bio jedan prema sedam? Zato što to nije realno, zato što takva politika nerealnosti ne može jednostavno da da rezultate.

Mi se zahvaljujemo ovde penzionerima koji su zaista shvatili, i sa punom svojom odgovornošću, kako se treba žrtvovati za državu, za svoju decu i za budućnost Srbije i podneti ovakve mere štednje koje sada daju rezultate i koje su ekonomiju Srbije pokrenuli u pozitivnom pravcu.

Moram da kažem da na ovoj sednici, pored onoga što su penzije i plate i što su ekonomski rezultati Srbije, na današnjoj sednici imamo veliki broj sporazuma koji pokazuju da je ova država, ova vlada Srbije vodila jednu krajnje odgovornu i spoljnu i unutrašnju politiku. Jer mi imamo set sporazuma koji su iz oblasti trgovine, turizma, imamo i sporazume koji govore o tome da sporazum sa Rusijom daje mogućnost za prodaju gasa, distribuciju gasa, ne moramo samo da vršimo između Rusije i Srbije, već možemo da vršimo i sa trećim zemljama, što je i Energetska zajednica koja je, kao jedna krovna organizacija iz oblasti energetike, a u saradnji sa EU i direktivama, potvrdila i dozvolila. Znači, pokazuje da je Srbija zaista svojom spoljnom politikom okrenuta i ka Istoku i ka Zapadu.

Ali ono što danas imamo kao temu jeste Predlog odluke o izboru viceguvernera kojima 25. septembra ističe petogodišnji mandat i predlozi guvernerke gospođe Jorgovanke Tabaković su magistar Dragana Stanić za izbor na četiri godine i dr Ana Ivković za izbor na tri godine. Njihove biografije ste imali prilike da vidite. Izmenama i dopunama zakona o Narodnoj banci Srbije guverner predlaže predsedniku Parlamenta svoje saradnike i kao takvi oni jednostavno budu birani u Narodnoj skupštini Srbije.

Šta reći danas na kraju ovako iscrpne diskusije onih koji su nam do 2012. godine ostavili mnogo toga da se borimo, ostavili jedan PKB sa godišnjim dugovima od 10 miliona evra, a onda posle toga podela bonusa koje su, takođe,

u vrednosti od 12 do 15 miliona evra godišnje, i to govori o tome kako smo imali prilike da vidimo one koji su vodili Srbiju do 2012. godine i na Gradu i na Republici, da su bili uvek spremni da izvlače državne pare i da žive na grbači građana Srbije. Velika je razlika između njih i nas, i nikada se verovatno nećemo složiti u toj politici zato što oni koji danas nama drže ovde moralne pridike, imaju imovinu milionskih iznosa i to možete da vidite na sajtu Agencije za borbu protiv korupcije, njihove imovinske karte. To govori o tome kolika je razlika između njih i nas, o tome ko misli o građanima Srbija, ko misli o budućnosti svoje dece i ko krajnje odgovorno vodi jednu državu.

U danu za glasanje SNS sigurno će podržati ovakve zakonske predloge, jer je ona i učestvovala u ekonomskim reformama države i učestvovala u tome da zaista pomogne i penzionerima da prežive sve teške godine zbog onih koji su nas vodili do 2012. godine. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. stavovi 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi posle 18.00 sati, zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese akta iz dnevnog reda ove sednice.

Pošto nema više prijavljenih predsednika, odnosno predstavnika poslaničkih grupa, prelazimo na diskusiju po prijavama za reč narodnih poslanika.

Reč ima narodni poslanik Ana Karadžić.

Izvolite.

ANA KARADŽIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministri sa saradnicima, narodni poslanici, poštovani građani Srbije, u svom izlaganju, s obzirom na to da imam malo vremena, fokusiraću se isključivo na zakon o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Ova tema je značajna za veliki broj građana Srbije. Aktuelna je već godinama i danas je pred nama. Veoma smo zadovoljni zbog toga. Mogli smo samo da čujemo od opozicije negativne strane, šta je to što mi loše radimo, a niko nije rekao da je to što smo morali da umanjimo penzije isključivo rezultat njihovog odnosa prema državnoj kasi do 2012. godine. Čuli smo i gospodina Martinovića koji je pomenuo podatak da je 400.000 ljudi ostalo bez posla njihovim pljačkaškim privatizacijama.

No, treba se vratiti na lepe teme i reći da je nezaposlenost značajno smanjena i da ovaj zakon koji je danas pred nama omogućava da penzioneri imaju veće penzije nego 2014. godine, za 9% do 13% veće nego što su ikada bile.

Takođe bih istakla svoje zadovoljstvo što je gospodin Mali važan deo tima koji se trenutno bavi ekonomskim pitanjima, jer je važno da nastavimo

ovaj trend, da se ne bavimo politički ni penzijama ni platama, da to ne radimo pred izbore, već da je to jedan konstantan proces kojim se bavi isključivo ekonomska politika i koji će omogućiti dalji nastavak suficita u budžetu, kao što je bilo i prethodne tri godine. To će nam zaista omogućiti stabilnost isplate penzija koju nismo imali pre 2012. godine.

Ovo je veoma značajno, jer kada govorimo o konstantnom povećanju penzija, govorimo o tome da su one povećane isključivo na zdravoj osnovi i kada kažemo da će se penzije i plate dalje povećavati u zavisnosti od ekonomskih kretanja i finansijskih mogućnosti, možemo pozitivno gledati na tu činjenicu, jer znači da i sledeće godine, ukoliko nastavimo sa ovakvim radom, možemo očekivati povećanje i plata i penzija, kao što je i najavljeno.

Značajne promene ovog zakona su i kada govorimo o beneficiranom radnom stažu, gde će se omogućiti da se ranije onima koji imaju najveći razmak, odnosno za 12 godina se obračunava 18 godina radnog staža, moći će za taj određen period, odnosno šest godina ranije otići u penziju.

Takođe je važna izmena i kada govorimo o obračunavanju penzija poslednje godine radnog staža. Tu koristimo lične koeficijente zaposlenih, te ćemo imati značajno manje troškove Fonda. Na ovaj način nastavlja se isključivo domaćinski odnos prema državnoj kasi. To naglašavam više puta zato što ga oni pre nas definitivno nisu imali. Želim da nastavimo da radimo kao što smo i dosada, zajedno, da nastavimo da radimo timski. Građani su jako zadovoljni što je ovaj zakon danas pred nama i što će penzioneri konačno dobiti dodatna povećanja penzija.

Poslanička grupa Pokreta socijalista, Narodne seljačke stranke i Ujedinjene seljačke stranke naravno da će glasati za ovaj predlog. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Ljupka Mihajlovska.

Izvolite, kolegice.

LJUPKA MIHAJLOVSKA: Hvala, predsedavajući.

Kratko ću se samo osvrnuti na Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju, više ću se baviti izmenom Zakona o visokom obrazovanju.

Volela bih samo da ministar Đorđević odgovori, ako može, u vezi sa ovim izmenama koje se odnose na sticanje prava na pomagala za slepa lica. Vidim da će ovde umesto novca dobijati direktno pomagala i kaže se da će detaljnije ministar to propisati. Sada, ja znam da postoji neki pravilnik o medicinsko-tehničkim pomagalima koja se obezbeđuju iz sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja, pa da li će ta vaša uredba biti kompatibilna, da li ćete nešto menjati u vezi sa time? Ako može samo kratko pojašnjenje.

Ne krijem, iskreno, simpatije koje imam prema onome što ministar Šarčević radi u Ministarstvu, za većinu stvari. Naravno, uvek ima mesta za

kritiku. Osvrnuću se ovde na ovaj član zakona gde vi u stvari ispravljate grešku. Dakle, lapsus kalami je u pitanju, da umesto stečenog „visokog“ ide „srednjeg“ obrazovanja, i zanima me da li se to odnosi na tzv. bridžiz programe, jer negde sam i ja naivno verovala, u ovom članu zakona gde kažete da praktično neće studentu biti oduzeta diploma i biti proglašena nevažećom ako je stekao po uslovima koje nije ispunjavao. Mislila sam da se to nadovezuje na ovaj član i te tzv. bridžiz programe, programe u visokom obrazovanju koji služe da se premosti kada je neko zaposlen a nema diplomu, pa neka skraćena verzija, čak u nekim zemljama i za studente iz osetljivih društvenih grupa.

Takođe, ovaj deo gde govorite o menadžerima, skinuli ste odgovornost da visokoškolska ustanova to uređuje opštim aktom i kažete da će se to urediti u skladu sa zakonom, ali u zakonu i dalje ne piše koje su nadležnosti menadžera i šta su njihova prava i obaveze. Kojim će to zakonom biti regulisano? Ako može pojašnjenje i u vezi sa tim.

Na kraju, naravno, ono što je najintrigantnije u zakonu već godinama jesu izmene koje se odnose na studente koji su visokoškolske ustanove upisali pre 2005. godine. Nekako, i kada neko hoće nešto dobro da uradi u bilo kom resoru, stalno vuče neku brljotinu iz prošlosti i ne može da je se oslobodi da krenemo napred. Zaista verujem da je ovo rešivo, trajno rešivo, i negde nam i to pokazuje kako se ceo javni sektor koji finansiraju građani i država odnosi prema svojim korisnicima.

Znate, vi kada plaćate privatnu uslugu, vi očekujete određeni kvalitet. Ako ja idem u školu stranih jezika i ne prođem test za koji sam se spremala, meni niko neće reći – glupa si, idi kući, nego će me zvati milion puta, pokušavati da mi ponudi dodatne časove, neke pogodnosti itd. Mi ovde imamo situaciju da imamo studente koji su nizali devetke i desetke tokom studija i da su u jednom trenutku svog života bili primorani da pauziraju studije, da li je to smrt bližnje osobe, da li je to bolest, da li je to brak, rođenje deteta, šta god. Za mene je zaista, kao nekog ko veruje da bez kvalitetnog obrazovanja nema napretka ni društva ni pojedinca, neshvatljivo kako je moguće da nema žive osobe u toj visokoškolskoj ustanovi da pozove tog studenta i vidi zbog čega je prekinuo sa studijama, da li treba neka dodatna podrška da se te studije završe.

Jednim amandmanom sam to predložila i sada ću pokušati da objasnim šta sam predložila. Molim vas da to pogledate, jer ne verujem da ću učestvovati kasnije u amandmanskoj raspravi. Stvarno ne mogu da sedim ovde i slušam recitacije napisanih, izmišljenih i besmislenih amandmana, iz mog ugla, naravno. Ograđujem se. Tim amandmanom ja, zapravo, predlažem da se visokoškolske ustanove obavežu da stupe u kontakt sa studentom u određenom vremenskom periodu, pisanim, telefonskim, usmenim putem, da sa njim naprave individualni plan završetka studija, koji će, takođe, biti dužni da ispoštuju i student i visokoškolska ustanova i da se vidi da li treba još neka

dodatna podrška, možda neko kratko predavanje iz određenog predmeta koji je komplikovan i da ko ne ispuni te uslove, na kraju gubi status studenta. Takođe, ako se sa studentom ne stupi u kontakt, što ne verujem da je verovatno, takođe prestaje status studenta u skladu sa zakonom.

Mislim da je to zaista izvodljivo. Ima i studenata koji su napustili studije, neće da se ispišu, vode se formalno kao studenti zato što to treba da plate. Ima studenata koji su se odselili, koji rade, koji nemaju nameru da se vraćaju. Stvarno mislim da bi bilo lepo da sa ovom pričom već jednom završimo za sva vremena. Hvala vam. Prijatno.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Šarčević.

Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Hvala vam na sugestijama.

Svakako ću ovo preneti, pogledati taj vaš predlog, jer je u pripremi i zakon o studentskom organizovanju. Znači, grupa uveliko radi. Mislim da će taj zakon biti ovde u Parlamentu tokom novembra. Mislim da to tamo treba da stoji. Jedna od primedbi Evropske komisije za kvalitet bila je i ta da su studenti malo vidljivi kod nas i da se malo pitaju. Ovo je nešto što zaista prodekani za nastavu i mnogi drugi ne rade, a trebalo bi. Mi se za te informacije često borimo. Naravno, neću da generalizujem. Ima ko to radi bolje, ko to radi lošije.

Pitanje menadžera nije pitanje prepisivanja ni od Mađara ni od bilo koga. Imate nekog ko se već bavi pitanjem finansija na svakom fakultetu, ali imate i u zakonu o visokom obrazovanju mogućnost da fakulteti i visokoškolske ustanove osnuju svoje kompanije, kao što neki i rade. Znači, uloga menadžera će biti regulisana zakonom o finansiranju visokog obrazovanja, koji je negde po planu u februaru 2019. godine. Mi intenzivno radimo sa univerzitetom. Bilo je skoro savetovanje povodom 210 godina Beogradskog univerziteta na tu temu. Zaista smo intenzivno radili i u timovima. Danas je bio sastanak jednog od timova za to, tako da ćemo tu priču postaviti na noge i definisati ulogu te osobe.

Znači, on nije kontrolor državnih para, što se na prvi pogled svakome čini. On je ono što je potrebno, jer imate priliku da se kroz proces internacionalizacije mnogo toga uradi. Što bi Ministarstvo radilo kataloge? Što bismo mi bili prisutni na sajmu? Imamo sada pozive da pošaljemo dve ekipe u Kinu, čak o njihovom trošku u Vendžou i Šangaj, gde dobijamo deset puta veći štand od bilo koje zemlje. Znači, sada mi treba da jurimo da to organizujemo, da skupljamo promo materijale itd. Mislim da ima mnogo drugih uloga oko kretanja novca i oko pomoći, pre svega univerzitetu. Naša namera je da u novoj strategiji o obrazovanju svakako u centru pažnje bude student i da im se na taj način omoguće jeftinije i lakše studije. Slažem se sa vama – ko je efikasniji, pametniji, njemu što više benefita, ali uglavnom ste odgovorili na ono što bih ja rekao, tako da ćemo ovo uvažiti u sledećem pretresu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar gospodin Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Poštovana narodna poslanice, u pravu ste. Mi smo svakako prepoznali da treba da se nešto izmeni, pogotovu kada je reč o slepim, slabovidim i o korisnicima penzija, kada su slepa deca korisnici tih penzija. Mi smo videli da načini na koje su njima davana pomagala u prošlosti su već prevaziđeni i to jeste usklađivanje u skladu sa nekim novim normama i sa Zakonom o zdravstvenoj zaštiti.

Svakako gledamo i u dogovoru sa njima da ta procedura bude i zakonska i najjednostavnija za njih, tako da pomagala dobiju brzo i da budu to najkvalitetnija pomagala. Upravo ovaj član zakona je išao u tom pravcu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Žarko Obradović.

Izvolite, kolega Obradoviću.

ŽARKO OBRADOVIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući.

Poštovani ministri sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege, dozvolite mi da kažem nekoliko reči o setu zakona o kojima Skupština danas raspravlja.

Moj kolega i predsednik Poslaničke grupe Socijalističke partije Srbije u Narodnoj skupštini Republike Srbije Đorđe Milićević u petak je govorio o većini zakona koji su predmet rada Narodne skupštine Republike Srbije, pre svega o zakonu o penzijskom i invalidskom osiguranju i izneo one glavne karakteristike izmene i dopune zakona i njegovu suštinu, a to je pomoć penzionerima i onima koji će u budućnosti to biti.

Kolega Milićević je jasno pokazao da su mere koje Vlada Republike Srbije preduzela 2014. godine dale rezultate, dale su osnova za izmenu i dopunu ovog zakona. Naime, u proteklih nekoliko godina došlo je do značajnog unapređenja stanja finansija u Republici Srbiji, smanjenja javnog duga u BDP-u i smanjenja budžetskog deficita. Već treću godinu zaredom imamo višak u budžetu. Strane investicije su samo u prvih šest meseci u Republici Srbiji iznosile 1,4 milijardu evra. Stopa nezaposlenosti je pala ispod 12% – treba se podsetiti da je 2013. bila 25,9% – stopa rasta je 4,9% i pozitivna kretanja su omogućila donošenje ovakvog jednog zakona.

Nema sumnje da će ekonomska situacija idućih godina biti kudikamo bolja. Garant tome su ne samo reformske mere koje je Vlada Republike Srbije preduzela, nego, usuđujem se reći i deo onoga što se desilo prošle nedelje. Naime, put predsednika Vučića u Narodnu Republiku Kinu, ugovori koji su tom prilikom potpisani, njihova vrednost oko tri milijarde evra, poslovi koji se očekuju u Srbiji, pre svega preuzimanje „Bora“, time i velike obaveze za RTB Bor, a time i jedne velike obaveze za državu, ali i otvaranje nove fabrike u Zrenjaninu sa kapacitetom otvaranja nekoliko hiljada radnih mesta i činjenicom

da će ta fabrika biti značajan snabdevač auto-industrije u Evropi i sve druge mere koje se rade sa Narodnom Republikom Kinom.

Pominjem, samo taj aspekt je nesumnjiv pokazatelj da će ekonomska situacija kudikamo biti bolja što daje i realne, apsolutno, osnove za rešenja koja su sadržana u ovom zakonu i za njegovu primenu, pa je stoga logično da će i naša poslanička grupa podržati ovaj zakon.

Sada bih želeo da kažem nekoliko reči o izmenama i dopunama Zakona o visokom obrazovanju. Naime, mislim da su ministar i Ministarstvo vrlo mudro, rešavajući jedan problem koji traje već jako dugo, u izmeni i dopuni ovog zakona stavili nekoliko stvari koje pomažu i studentima i unapređuju rad visokoškolskih ustanova i unapređuju sistem visokog obrazovanja. Naime, ako mogu reći, deo tereta koji nosi svaki ministar prosvete kada preuzme posao koji radi jeste i da rešava probleme iz prošlosti. Ovo rešenje kojim se studentima koji su upisali po starom zakonu 2005. godine daje, da kažem, prilika još godinu dana da završe studije je dobro za njih.

Odgovor na drugo pitanje koje je postavila moja uvažena koleginica malopre – teško se može rešiti dok sami fakulteti ne počnu da brinu o svakom dinaru koji bi trebalo da se slije na njihov račun. Naime, nije teško utvrditi unutar svakog fakulteta da li ima tih studenata, koliko ih ima i, naravno, neko da okrene te ljude ako već oni iz raznih razloga nisu u situaciji da kontaktiraju fakultete, a bilo bi logično da to učine, ali ako kažem, hipotetički, i to jeste neka prepreka, sasvim je logično da oni fakulteti koji imaju potrebu za novcem, a ima ih mnogo, bilo bi logično da to učine. Znam kada je pravljen lična karta fakulteta, finansijska, recimo, primera radi, Beogradskog univerziteta, od trideset i jednog fakulteta, pre nekoliko godina, svega osam ili devet je bio broj fakulteta koji su imali stabilnu, ako mogu tako reći, finansijsku situaciju i dodatni prihod na osnovu projekata koje su uradili sa privredom ili broja studenata koji su upisali i da kažem kroz taj broj samofinansirajućih studenata su obezbeđivali sredstva. Znam da je kod velikog broja ostalih studenata bio problem sa finansiranjem.

Da nije bilo Ministarstva prosvete i da nije gospodina Šarčevića i ekipe koja to radi, potpuno sam ubeđen da mnogi od fakulteta ne bi, da kažem, bili u situaciji da efikasno sprovedu ciljeve zbog kojih su osnovani, ali to njih ne oslobađa obaveze da i sami traže rezerve. Mislim da su ova rešenja koja je zakon predvideo i izvođenje studijskih programa na stranim jezicima i ova mogućnost da je nešto što će pomoći fakultetima.

Pored produžetka roka za završetak studija upisanih prema profesijama koje su važile do 10. septembra, a to je omeđeno za 2018/2019, odnosno 2019/2020. godinu zbog integrisanih programa na Medicinskom fakultetu, drugo veliko pravo i da kažem dobro rešenje koje utvrđuje zakon jeste pravo studenata koji u poslednjoj godini studija imaju status budžetskog studenta da

zadrže pravo na finansiranje najduže još godinu dana po isteku redovnog trajanja studija. I jedna i druga mera će povećati broj visokoobrazovanih, a sasvim logično je da je osnovni cilj svake države da ima veliki broj visokoobrazovanih ljudi jer oni će pomoći u razvoju Srbije.

Jedna od mera koja je predviđena ovim zakonom odnosi se na unutrašnju organizaciju visokoškolskih ustanova. Uvodi se tajno glasanje. Sasvim je logično da se i rektor i dekan, ako je reč o univerzitetima i visokoškolskim ustanovama, odnosno predsednik akademije strukovnih studija ili direktor visoke škole strukovnih studija da se biraju na taj način. Moram vam reći da je većina to i učinila, ali onde gde nije bilo takvo rešenje, dobro je da Ministarstvo predviđa meru da to bude, da kažem, obaveza.

Ima još jedna stvar koju bih ja pohvalio, koju niko, nažalost, nije pomenio, a to je ova obaveza uvođenja saveta poslodavaca na fakultetima. Poštovane koleginice i kolege, treba znati da ova mera ne treba da ostane samo deklarativnog karaktera. Ona treba da čvršće poveže visokoškolske ustanove sa privredom jer je to nešto što nedostaje visokom obrazovanju Republike Srbije i sada sa ovim ekonomskim parametrima i kretanjima pozitivnim koje smo imali proteklih nekoliko godina, sa ovom merom, sasvim bi bilo logično da veza između visokog obrazovanja i privrede bude jača i da se to iskaže na jedan način, projektima zajedničkim, inovacijama u oblastima privrede, a dodatnim izvorima finansiranja za visokoškolske ustanove.

Ima još jedan element koji nije pomenut, a to je – na brojnim listama rangiranja visokoškolskih ustanova, saradnja sa privredom se uzima kao veoma važan kriterijum vrednosti visokoškolske ustanove i to je za mnoge zemlje u tranziciji bio hendikep i mislim da je ovo rešenje sjajno rešenje zato što daje mogućnost visokoškolskim ustanovama da se povežu sa privredom.

Dobro rešenje je i utvrđivanje uslova i načina izbora lektora srpskog jezika na visokoškolskim ustanovama u inostranstvu. U obrazloženju ovog zakona je rečeno kakva je postojeća situacija. Dobro je da Ministarstvo preuzima ovaj deo posla, jer ipak je to ostalo negde ili na matičnom fakultetu sa koga su odlazili lektori srpskog jezika, pa je onda opremanje lektorata bilo prepušteno, da budem iskren, različitim delovima finansiranja.

Na ovaj način se država brine o sudbini srpskog jezika u inostranstvu. Na ovaj način se država brine o afirmaciji srpskog društva i sticanju ugleda među razvijenim državama. Na ovaj način država preuzima taj važan posao i moram reći da sam jako zadovoljan samo, logično, voleo bih da u 2019, 2020. pa i 2021. godini bude veći broj lektora koji će biti izabrani, ali to ne zavisi samo od naše dobre volje nego i od interesovanja, odnosno od načina na koji budemo afirmisali visoko obrazovanje u svetu.

Kada smo kod afirmacije visokog obrazovanja u svetu, pozdravljam predlog da se Beogradski univerzitet proglasi ustanovom od nacionalnog

značaja iako je ova odredba deklarativnog karaktera. Beogradski univerzitet apsolutno zaslužuje ovakvu jednu kvalifikaciju i mislim da neće nijedan kolega iz visokog obrazovanja iz Republike Srbije postaviti pitanje zašto je to tako. Re  je o univerzitetu koji traje već 210 godina, koji ima preko 100.000 studenata, 31 fakultet, 11 instituta od kojih su neki već dobili, da kažem, označeni su kao instituti od nacionalnog značaja.

Ono što se pominje zadnjih nekoliko godina, to je činjenica da je Beogradski univerzitet već nekoliko godina najznačajniji univerzitet u regionu, ali ne samo to, nego da je Beogradski univerzitet matica iz koje su nastali svi ili gotovo svi univerziteti u Republici Srbiji, pa i u Jugoslaviji, pa i u regionu, a posebno činjenica da je rangiranje Beogradskog univerziteta unutar, na primer  angajske liste strašno važno za visoko obrazovanje Republike Srbije iako su uslovi izuzetno teški. To se malo nekako ostavlja po strani, ti uslovi. Naravno, srećom sada i Novi Sad i ostali univerziteti brzo koračaju ka  angajskoj listi među prvih hiljadu, ali ne treba zaboraviti da je reč o listi od 22.000 univerziteta u svetu.

Kada imate univerzitet koji je između 250. i 400. mesta, u zavisnosti od godine i ciklusa istraživanja, odnosno načina objavljivanja radova i drugih kriterijuma, onda stvarno ima razloga da se i Beogradski univerzitet proglasi ustanovom od nacionalnog značaja.

Želeo bih da kažem da mislim da je važan deo ovog zakona vezan i za spoljašnju proveru kvaliteta visokoškolskih ustanova i ta je nekako odredba izmene zakona ostala po strani. Mislim da je važno da se pored redovnog akreditacionog ciklusa može vanredno, kao i na zahtev Ministarstva i Nacionalnog saveta, utvrditi kvalitet visokoškolske ustanove.

Na ovaj način se visokoškolska ustanova drži u stalnoj fazi preispitivanja svog kvaliteta i zadovoljavanja potrebnih kriterijuma. Ne ostavlja se prazan prostor od četiri godine, pa da sačekamo do sledećeg ciklusa. Na kraju krajeva, ukoliko postoji bilo kakva vrsta sumnje ili zahtev da se prover i kvalitet visokoškolske ustanove, odredbom ovog zakona se može sve urediti.

Na kraju, jedan važan detalj vezan za izmene i dopune Zakona o visokoškolskom obrazovanju, a to je ova odredba vezana za diplome doktorskih studija. Naime, malo je ostalo, opet kažem, nepomenuto ono što piše u obrazloženju ovog zakona, a to je da je Ministarstvo, nažalost, ali to je deo sistema visokog obrazovanja... Imali smo situaciju da su pojedine visokoškolske ustanove, i privatne i državne, prolazile proces akreditacije, a neki programi, posle smo videli, nisu bili zadovoljavajućeg kvaliteta i onda su stečene diplome na tim institucijama i onda se to postavilo kao otvoreno pitanje. Mislim da je dobro ovo rešenje Ministarstva da konačno stavi tačku, ali ne treba zaboraviti ono što piše u obrazloženju ovog zakona, da je reč o onim visokoškolskim

ustanovama koje su imale dozvolu za određene programe. To se, da kažem, nekako stavlja po strani.

Sasvim na kraju, mislim da sam o zakonu o visokom obrazovanju, izmenama i dopunama, rekao dosta. Želeo bih da pomenem samo ovaj zakon, odnosno Sporazum o socijalnoj sigurnosti između Vlade Republike Srbije i Vlade Narodne Republike Kine.

Malo je zemalja u svetu kao što je Srbija, mi smo i unikat, a mi volimo da smo uvek po nečemu posebni, koja može sebe kvalifikovati da ima tako dobre odnose sa Narodnom Republikom Kinom. Imati na međudržavnom nivou odnose sveobuhvatnog strateškog partnerstva, biti glavni saradnik Kine na prostoru Balkana i Jugoistočne Evrope, zaključiti ovako veliki broj ugovora, započeti ovoliko veliki broj projekata ne samo u oblasti infrastrukture, razvijati saradnju u tako širokom polju delatnosti, uključujući i prosvetu i nauku, potpisati ove ugovore koji su bili pre desetak dana u Narodnoj Republici Kini je velika stvar.

Moram reći da tu veliku ulogu igra predsednik Vučić, jer u Kini se prosto zna, ti lični odnosi između vodećih ljudi opredeljuju i međudržavne odnose. Svako od svetskih državnika ko ima dobre odnose sa predsednikom Si Đinpingom, to je dobra osnova i garancija da će i međudržavni odnosi biti dobri. I nema šta, i to moram da pomenem, i mi na nivou ovog parlamenta imamo sjajnu saradnju sa kolegama iz kineskog Nacionalnog narodnog kongresa. Mi imamo najviši nivo saradnje dvaju parlamenata. Naša predsednica je prošle godine bila u poseti svom kolegi ispred kineskog Kongresa, kao što su i oni bili. U toku jedne godine retko se dešava u svetu da dva predsednika Parlamenta posete drugu zemlju.

Mi imamo i komitet za saradnju. To je redak oblik saradnje i mi smo se poslanici obavezali, i članovi grupe prijateljstva sa Kinom, koji su takođe imali zadovoljstvo da budu gosti Narodne Republike Kine, da ćemo podržati svaki zakon koji unapređuje saradnju između Narodne Republike Kine i Srbije. Jedan od takvih zakona je ovaj zakon o socijalnoj sigurnosti. Naravno da ćemo mi, članovi SPS, odnosno poslanici glasati i za taj i za sve ostale zakone koji su predmet razmatranja ove sednice Narodne skupštine Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar gospodin Šarčević.

Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Ja neću dugo. Pre svega da se zahvalim kolegi Obradoviću i kao članu Odbora i uopšte na Odboru je vladala neka slična diskusija i atmosfera da sada i zbog ove prilike, ja se nadam poslednje, nekako smo matematički ustanovili da je još ovo bilo potrebno toj grupi da bi se posao završio.

Mislim da u tom svetlu treba gledati ovo produženje, a opet ne predugo da bi se nekakvi pedagoški ciljevi produžavali i ne ostvarivali. Mislim da je to bilo skoro jednoobrazno na Odboru, ali ovo što ste vi ispravno i komentarisali i jeste namjera, da se Savet poslodavaca ne formalno, kako je u zakonu bilo stavljeno, nego u obavezi formira, jer su jako važna i mišljenja poslodavaca o radu svršenih studenata koji dolaze. Tako da, u indikatorima kvaliteta svakako će biti vrlo važno i mišljenje oko toga, tako da čak i umetnost mora da ima neku svoju žicu i one poslodavce, jer i oni na kraju krajeva prodaju svoju robu kroz nekakav vid umetničkih i drugih ispoljavanja.

Kada su u pitanju lektori, jako je važno da mi obnovimo državne ugovore sa svim zemljama kao Srbija. To je mnogo bitno, jer ima SCG, SRJ, čak FNRJ i vi nemate onda pravo da tražite nekakav kontinuitet ili reciprocitet, što nama pojeftinjuje priču, ali gde god mi smatramo da je potrebno održati srpski jezik i pojačati saradnju sa tim zemljama, naročito sada dajemo prednost obnavljanju ugovora. Evo, sa Grčkom smo to sad postigli da se taj reciprocitet uvede, da ne moramo to budžetirati, ali u svakom slučaju nije to neki toliki novac, naš je interes svakako preči, očuvanje i tradicije i kulture srpskog jezika. Znači, na svim drugim univerzitetima je jako važno.

Ovo što ste isto rekli, rangiranje ustanova, to je posebna jedna filozofija kojom se bavi i Savet za visoko obrazovanje i Nacionalno telo za akreditaciju i poseban Savet koji smo osnovali da bi poboljšao te mere i ustanovio sve indikatore koji su jako važni da bismo išli napred i da bismo mogli da smatramo visoko obrazovanje jednim resursom koji je možda za državu Srbiju u ovom trenutku i najjači, ali to treba da dokažemo. Hvala vam, Žarko.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine ministre.

Reč ima narodni poslanik gospodin Zoran Živković.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala.

Kao i mnoge druge stvari, doneta odluka pre četiri godine o otimanju penzija je neustavna i nezakonita, kao i ovaj predlog zakona koji se donosi danas, jer je zasnovan na lažima. I to je politika laži koja traje jako dugo i koja nanosi veliku štetu ovoj državi.

Ukidanje, odnosno smanjivanje penzija je doneto kao obrazloženje jer je, navodno, Srbija u tom trenutku bila pred bankrotom. Mislim da srpska javnost zna da ja nisam ni miljenik tadašnje vlasti, pre 2012. godine, niti sam ja govorio nešto dobro o njoj, ali tada Srbija sigurno nije bila pred bankrotom. Bankrotirala je dva puta. Prvi put 1993. godine, a drugi put 1999. godine, uz saučestvovanje većine onih koji sada sede u klupama vlasti i onih koji se sada kriju iza navodne opozicije. I to je fakat.

Oštećeno je 700.000 penzionera. Procene su od pola milijarde do milijarde, koliko im je oteto para i to, naravno, treba vratiti. Ne verujem da je

moguće uz zateznu kamatu, ali sigurno je da će buduća, normalna, zdrava vlast naći način da obešteti penzionere, kao što se to desilo i nakon 24. septembra 2000. godine i 5. oktobra 2000. godine. Ja čestitam građanima Srbije, onima koji su glasali i onima koji su kasnije pomogli da se to glasanje sačuva, 18 godina od punoletstva jedne dobre ideje.

Šta je loše? Dobro je što se ukida to smanjenje penzija, ali nije dobro šta se dalje nastavlja sa menjanjem zakona koji omogućavaju da se penzioneri kao i svi drugi građani Srbije stave u milost i nemilost Vlade koju imamo poslednjih šest godina, Vlade koja je praktično politika jednog čoveka, a rekao sam, cela ta politika je zasnovana na čistim lažima.

Po mišljenju Fiskalnog saveta imamo dva do tri velika problema u ovom zakonu. Naravno, nemam vremena da govorim o drugim zakonima koji su strpani u zajedničku raspravu, a to, naprosto, i da imam vremena, ne bi bilo pristojno, ali vremena nemam.

Članom 9, kaže Fiskalni savet, tom izmenom se defakto ukida formula za usklađivanje penzija i Vladi se daje diskreciono pravo da odlučuje o usklađivanju penzija. To znači da će Vlada da koristi to svoje diskreciono pravo na to da se igra pred izbore, oko izbora, oko teške situacije, oko potpisivanja davanja Kosova na upravljanje ratnim zločincima sa one strane, znači uvek kad nešto treba, biće neko malo povećanje ili neko malo smanjenje penzije, zavisno od toga koja laž može u tom trenutku najbolje da se upakuje i da se proda građanima Srbije.

Ukidanjem formule, kaže Fiskalni savet, Srbija bi napustila dobru evropsku praksu i degradirala svoj sistem na nivo najnestabilnijih penzijskih sistema u državama Severne Afrike i Bliskog istoka. I ja apsolutno podržavam sve stavove Fiskalnog saveta koji su izneti vezano za ovaj zakon. To je, koliko se sećam, i dalje telo države Srbije i bilo bi dobro da Vlada Srbije i poslanici vlasti budu pažljiviji kada čitaju to što im piše Fiskalni savet.

Druga tačka je član 37. koji dalje definiše to odokativno pravo Vlade Srbije, odnosno vlasti u ovoj državi, a zna se odakle dolazi ta vlast, da u odnosu na svoje trenutne političke i demagoške potrebe ukidaju, smanjuju, povećavaju penzije, dinamiku isplate itd. Mislim da je to nešto što treba sprečiti i poslanička grupa kojoj pripadam je dala amandmane koji su vezani za tu temu.

Ima još jedna stvar, a to je da se u članu 41. ministrima nadležnim za odbranu i unutrašnje poslove, kao i šefu BIA, daje rok od 18 meseci – ponavljam, 18 meseci – da usklade podzakonska akta vezana za beneficirani radni staž. Naravno da radni staž treba da postoji, naravno da treba da budu precizni dokumenti ko može da ostvari taj način obračuna penzije, ali 18 meseci, zaboga!

Ja sam siguran da je predlagač, ovde prisutni ministar Đorđević, to rekao uveren u nesposobnost ministra odbrane, ministra unutrašnjih poslova i šefa

BIA da bilo šta mogu da urade za kraće vreme. Našim amandmanom se to vreme skraćuje na šest meseci, mada ja mislim da je i to predug period, ali da to stvarno ima malo više smisla nego tih 18 meseci. Možete svakome u BIA, kome treba priznati beneficirani radni staž, za 18 meseci svakome možete pločice da zamenite u kuhinji i kupatilu, a kamoli da donesete mišljenje na tu temu.

Šta da se radi dalje? Ono što je neophodno, to je da ova država, a pre svega njeni građani, ponove mudrost, snagu, odlučnost i hrabrost koju su pokazali pre 18 godina i da se time stavi tačka na politiku laži. A da vam kažem šta su signalizovali – sušenje usta, po Vikipediji, kao posledica straha tera onoga ko laže da jezikom vlaži usne češće nego što je to normalno ili... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Isteklo vam je vreme, gospodine Živkoviću.

Povreda Poslovnika narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, povređen je član 107, koji govori o dostojanstvu Narodne skupštine, zato što čovek koji je sticajem nesrećnih okolnosti postao predsednik Vlade Republike Srbije 2003. godine, a pre toga, a možda i posle toga je švercovao bunde iz Bugarske, danas je izgovorio reči koje ne priliče ovom parlamentu. Rekao je da mi iz Srpske napredne stranke i ministri u Vladi Srbije lažemo, da smo lopovi, pa je onda rekao da smo penzije ukinuli, pa se popravio, malo se popravio, pa je rekao da smo ih oteli.

Sve u svemu, čovek koji je bio otelotvorenje 5. oktobra, jedan od ljudi koji su naneli najveću moguću nesreću i ekonomsku i političku štetu državi Srbiji evo, ima dovoljno hrabrosti da danas izgovara najbezočnije uvrede u Narodnoj skupštini Republike Srbije i čestita 24. septembar 2000. godine svima onima koji su, kaže, glasali, između ostalog i za njega. On kaže da su tog 24. septembra pobedili. Možda su pobedili, ali to ne može niko pouzdano da vam kaže, jer ja ne znam da li postoji negde jedna država u svetu u kojoj pobednik na izborima zapali kompletan izborni materijal izborne komisije koja, navodno, treba da proglasi njegovu pobedu. Ako mi kažete da postoji ijedna država u svetu u kojoj je jedna koalicija, kako on tvrdi, ubedljivo pobedila na izborima, a onda posle nekih desetak dana upadne...

(Marko Đurišić: Vreme.)

Vaše vreme je prošlo, gospodine Đurišiću, davno, i nikada neće da se vrati.

(Predsedavajući: Privodite kraju.)

... Pa posle 10 dana upadne u Saveznu skupštinu i spali kompletan izborni materijal Savezne izborne komisije, onda ja postavljam pitanje – kakva je to pobjeda iza koje ne postoji nikakav pisani trag?

(Zoran Živković: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Živkoviću, nemate pravo na repliku, pošto je bila povreda Poslovnika.

(Zoran Živković: Ovo je bila povreda Poslovnika?)

Jeste.

Gospodine Martinoviću, da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.)

Reč ima ministar gospodin Zoran Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Meni je žao, gospodine Živkoviću, što juče niste bili tu da čujete moj odgovor, pardon, u petak, kada je bila sednica, da čujete moj odgovor na Fiskalni savet i na sve ono što je... Pa mene čudi da se vi sada slažete sa tim, što znači da niste ulazili u suštinu.

(Zoran Živković: Čuo sam vaš odgovor.)

Jeste? Pa onda me čudi vaše neznanje, pošto kažete da ste ekonomista. Onda bi trebalo da pročitate pažljivije to i da shvatite koliko laži je sve tu rečeno i da u suštini ništa od onoga što je Fiskalni savet rekao nije tačno.

Kada ste već nabrajali to ko je vraćao penzije i nešto što je po tužbama vraćeno, onda ste mogli da kažete i za ovu vladu, da je pohvalite, pošto je vratila upravo ono što je Demokratska stranka ukrala penzionerima 2008. godine, a to je usklađivanje od 11,06% za vojne penzionere, pa je tu štetu državi od više stotina miliona evra upravo ova vlada vratila. Pretpostavljam da vaša pohvala ide i za ovu vladu koja vraća ono što ste vi protivzakonito uradili 2008. godine, ali ja ću to da shvatim da ste verovatno zaboravili da kažete.

Kada je u pitanju usklađivanje, Vlada sebi ne daje za pravo, već Zakon o budžetu i budžetskom sistemu definiše kako i na koji način će biti uvećana penzija. Ono što ja mogu vama da obećam, to je da mi nećemo da usklađujemo kao što ste vi usklađivali kada je inflacija bila 10%, 15%, a vi usklađivali 0,4% ili 1%. Mi ćemo, koliko god to vas boli, na inflaciju od 1% da usklađujemo 5% i penzije će, kada smo mi u pitanju, da rastu, a ne da opadaju.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Zoran Živković, pravo na repliku.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Prvo, gospodine ministre, danas je ponedeljak, znači juče nismo radili. Drugo, slušao sam šta ste vi pričali kao finansista u petak o mišljenju Fiskalnog saveta i verujte da i ja kao ekonomista i vi kao finansista treba da slušamo šta kaže Fiskalni savet. Ovde su potpuno u pravu.

Ne sećam se da sam u ovih šest minuta i deset sekundi, koliko sam imao malopre, govorio o vraćanju penzija uopšte. Reč nisam pomenuo o tome. Naravno da ih treba vratiti, rekao sam, i ove koje ste oteli, kao što su vraćene i neke pre, ali samo da vas podsetim iz opšte kulture, možete to i da nađete i na Vikipediji, ja nemam nikakve veze sa politikom u ovoj državi 2008. godine,

2009, 2007, 2006, 2005, 2010, 2011. Ne sećam se ni da sam glasao tada, a kamoli da sam bio na bilo kakvoj odgovornoj funkciji. Prema tome, ja sam rekao šta mislim o nekima koji su bili pre toga na tom mestu.

Konačno, pohvale se stižu tako što vas zabeleži istorija kao nekoga ko je vredan dela neke stranice ili nekoliko stranica u istoriji jedne države. Ti koji sebe kuju u istoriju, ti koji prvi put u istoriji, najveće u istoriji, ti su bili mali i ostaće mali bez obzira na to gde menjaju svoje stranačke boje i bez obzira na to koga kad podržavaju.

Prema tome, ja vas molim da.. Ne zbog mene, ja do penzije imam još sedam godina, ako se dobro sećam koliko imam godina, a dobro se sećam, ako ne promenite nešto u međuvremenu. Naravno da kao oprezan čovek, koji je imao tu mogućnost kao privatnik od 1986. godine, nadam se da neću da zavisim od penzije, ali to ne znači da kao narodni poslanik i kao političar sa dugim stažom nemam obavezu da svakodnevno mislim o tome šta će biti sa ljudima koji moraju da budu oslonjeni na državu u pogledu penzija i ovo što danas radite nije dobro, ali doći će neki novi 24. septembar i doći će ponovo neka normalna vlast koja će ponovo da popravlja vaše greške.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić po Poslovniku.

VLADIMIR ORLIĆ: Član 107, gospodine predsedavajući.

Zbog potrebe da se ovde govori istina, a naravno sve je samo ne istina, ovo drsko obraćanje ministru rečima da je on nešto oteo, ili da smo mi nešto oveli, a možda i zbog ovih pretnji koje smo čuli na kraju, a koje nas toliko potresaju da prosto ne znamo šta ćemo sa sobom. Naravno da je poznato da je nekima jedini način koji vide za sopstveni dolazak na vlast nekim pučevima, nekim revolucijama, nekim vojnim huntama, sve one najlepše stvari, najdemokratskije na svetu kojima prete već mesecima, a poslednjih dana onako intenzivno budući da su sad najuvereniji u snažnu podršku koju imaju od strane građana, je l' tako.

Pitanje otimanja i odgovornosti onih koji sada kažu ovde da nemaju ništa sa tim što se zlo i naopako dešavalo 2009, 2010, 2011. godine. Kako može da nema veze sa tom pljačkom, defakto pljačkom naroda, onaj koji je učestvovao u tome da se uspostave te strukture koje su urnisale penzioni fond, da se uspostave strukture koje su dovele državu pred granicu bankrota, a što je tvrdio i sam Dragan Đilas kome se danas, je li, preporučujete? I Fiskalni savet za koji se danas kaže da mu se mnogo veruje, ali izgleda u svemu onome što bi možda moglo malo da odgovara ovim pametnima i ljudima sa puno podrške, ali se ne veruje tom Fiskalnom savetu koji je rekao da je ova zemlja dovedena u neizdrživu situaciju 2008, pa do 2012. godine, zato što im to ne odgovara. Je l' nemaju nikakve veze sa tim pljačkašima koji su to radili? Naravno, samo su od tih pljačkaša dobijali subvencije. Da li to znači da nikakve veze nemaju i da su

pred milim bogom i pred narodom čisti? Mislim da to ne znači. Ja mislim da ne treba da dozvolimo takvim ljudima da te stvari saopštavaju ovde.

Na samom kraju, kada porede svoju zemlju sa zemljama Afrike i Azije i pokušavaju na taj način da tamo neke zemlje ponize, neka budu svesni da govore o narodima koji su nama prijateljski. Kada pokušavaju da ignorišu da ovakva rešenja kakva mi predlažemo postoje u evropskim zemljama, nisu ništa, već pošto govore ovde ko je koliko mali. Oni kojima je suština bavljenja politikom bilo sopstveni džep i sopstvena subvencija, bili su mali i ostaće mali koliko god glasni bili.

PREDSEDAVAJUĆI: Da li želite, kolega Orliću, da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika? (Ne.)

Reč ima ministar Đorđević.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Znae kako, gospodine Živkoviću, Fiskalni savet samo vreme demantuje i samo treba sačekati da prođe vreme. Mene čudi da jedan član Fiskalnog saveta, koji je ujedno i penzioner i član Fiskalnog saveta, sebi dopušta takve stvari, a poseduje tu moralnost da prima i penziju i nadoknadu. Ali dobro, to više govori o tom članu Fiskalnog saveta.

Mene čudi koga vi citirate a da pre toga i ne pročitate slovo zakona, već se apriori pridržavate toga i držite se Fiskalnog saveta kao da je to Sveto pismo. Kao što kaže ovde jedan narodni poslanik, toga se držite ovde samo kada to vama odgovara.

Kada govorite o juče, ja sam juče radio. Znam da vi niste radili. Ja sam juče radio, pa sam zato verovatno smetnuo s uma da je juče bila nedelja. Ne čitam iz Vikipedije, a kada poredite ekonomistu i finansistu, posavetovao bih vas da čitate Rečnik Matice srpske.

To vam samo želim i uzmite pročitajte zakon još jednom i shvatićete koliko je dobrih stvari rađeno u zakonu, da je zakon prvi put stavljen pred narodne poslanike i da nema nijednu negativnu posledicu po bilo koga, da se prvi put dešava pred poslanicima da jedan nacrt zakona, izmena i dopuna zakona PIO fonda ima takvu karakteristiku. Ja znam da to vas boli i, kao što sam vam rekao, mi ćemo povećavati penzije, mi ćemo penzionerima davati koliko god to vas bolelo, a verovatno vas boli čim imate uslovnu reakciju na sve to.

(Zoran Živković: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, kolega Živkoviću.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, postoji izreka da mudrost dolazi sa godinama. Mom kolegi Poljoprivredniku izgleda idu samo godine. Kada bi se na zlu pamet, na bezobrazluk naplaćivali porez i akciza i to išlo u penzijski fond, u PIO, mislim da penzioneri ne bi imali nikakav problem i da bi automatski penzije mogli da im povećamo pet puta. Toliko o njemu.

Podržavam ove zakone, ali moram vam reći da ubuduće, barem po meni, moramo smanjiti raspon između najveće i najmanje penzije. To je problem starog sistema, to je problem koji smo nasledili.

Mi smo se odrekli, kao ovaj što je govorio, da penzije isplaćujemo iz prevare, prodaje kapitala i kredita. Mi nećemo povećavati penzije za 14,3%, a onda pustiti za tri godine inflaciju od 40%, da ono što su dobili na drumu, penzioneri na ćupriji izgube tri puta više. Ako bismo mi pustili inflaciju od 10%, kao što je to bilo kod njih, penzioneri bi bili u debelom minusu ili bismo mi mogli da im povećamo za toliko penziju, možda i nešto više, i onda da se igramo sa njima. Oni zaslužuju dostojanstvenu starost.

Najveći problem je sa poljoprivrednim penzijama i mi sistemski to treba da rešimo. Da bismo smanjili taj raspon između, jedan prema 13 će biti sada, predlažem da se u promeni sistema sve što je uplaćeno u PIO fond srazmerno uplatama deli penzionerima, a onaj deo koji se uplaćuje u budžet, a to je gotovo 30%, u njihovo vreme 50%, da se taj deo koji svi građani pune iz budžeta ravnomerno podeli svim penzionerima u tom dodatku. Tako bi se raspon između najveće i najmanje penzije smanjio i približile bi se najmanja i najveća penzija zato što svi naši ljudi zaslužuju dostojanstvenu starost i neki pojedinci imaju daleko više, 13 puta više nego što imaju poljoprivredni penzioneri, i to je loša poruka za mlade na selu.

Moj kolega Poljoprivrednik je ćapio u jednoj aktivnosti, jedne godine 550.000 evra, odnosno 2.600 poljoprivrednih penzija i prava je sramota da ovde on, koji će imati kada se penzioniše, kao što je rekao, sedam puta do osam puta veću penziju od tih poljoprivrednika, prava je sramota, ne samo što je taj novac ćapio, oko 2.600 penzija, već što se time ovde ponosi.

O kvalitetu mog kolege Poljoprivrednika Z. Ž. najbolje govori gomila flaša ispred kafana u blizini Narodne skupštine. On je takav kakav jeste, ali živi dokaz je da nije baš dorastao ni da ga prime u savez lopuža i prevaranata i ljoticévaca koji vodi riđokosi gusar. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Ristićeviću.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo odbornici...

(_____ : Poslanici.)

Evo, danas govorimo o predlozima zakona, o 33. tačke dnevnog reda, dakle nastavlja se trend usvajanja zakona bez rasprave, i ne treba da nas čudi što ti zakoni imaju katastrofalne posledice, kao i ovaj koji je nedavno stupio na snagu vezano za pomoć porodiljama pa se sada svi bunimo zašto je to tako, počev od ministarke.

Što se tiče ključnog zakona koji je na današnjoj sednici na dnevnom redu, zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, nažalost, dragi penzioneri, ovo je loša vest za vas. Loša je vest zato što ovaj zakon će u budućnosti i te kako stvoriti probleme za redovno izmirivanje penzija i omogućiti političarima da njihove sudbine budu u vašim rukama, a ne kao što je dosada bio slučaj, da to funkcioniše kroz jedan sistem koji je postojao, a to je bio penzioni sistem, kakav-takav, ali je postojao. Vi danas ovim zakonom ukidate taj sistem koji je postojao i dajete političarima u ruke da odlučuju o sudbini penzionera, odnosno visini njihovih penzija koje će primati.

Druga stvar koja je takođe problematična je što ovaj zakon nigde ne predviđa da će im se vratiti ono što je oteto penzionerima u prethodne četiri godine protivustavno, i to ćete morati da tražite na sudu. Sigurno će neka vlast, nažalost, to morati jednog dana da vraća, a recimo, na primeru jednog penzionera koji je primao 35.000 dinara penziju, za ove četiri godine uzeto mu je 101.200 dinara. Ako oduzmemo onih 5.000 koji ste dali za božićno prase, dođe mu na 96.200 dinara. Ukupno oko 800 miliona evra je dosada oduzeto penzionerima i nema najave da će se to vratiti.

Ovde slušamo o zlatnom dobu od ministra finansija, o rastu BDP-a, samo su zaboravili da kažu jednu jedinu stvar, a to je – da nije bio na snazi Zakon o privremenom umanjivanju penzija, penzioneri bi danas imali veće penzije za 9,2% nego što su imali 2014. godine, zato što bi to bilo usklađivanje sa stopom inflacije, kako je ta formula i propisivala. Tako da te bajke da će imati penzije veće nego ikada danas i da će sve biti bolje otkako ste vi došli na vlast, narod najbolje oseća. Ja vas pozivam, ministri, da siđete malo među narod, pošto ste se otuđili od njih i da vidite kako oni danas žive. Kao što ste uzeli penzionerima, tako uzimate i poljoprivrednicima i svim ostalim kategorijama građana, da biste punili državnu kasu.

Kad je reč o budućoj stabilnosti i isplati penzija, hoću vam reći još jednu stvar. Dakle, kada poklonite PKB, kada poklonite državno poljoprivredno zemljište, kada poklonite RTB Bor, kada svoju ekonomiju zasnivate na pletačima kablova, kao najslabije plaćenju kategoriji u jednoj privredi i ekonomiji, naravno da će i te kako biti problema da u narednom periodu isplaćujete penzije. Već sledeće godine, ukoliko bi ova formula koju ovim zakonom ukidate bila na snazi, ne biste mogli da uskladite penzije i da povećate onoliko koliko treba, zajedno sa rastom BDP-a kojim se vi hvalite.

Takođe, još jedna stvar koja će dokazati da sve što radite ovih godina je jedna velika laž, jeste to da je danas u Srbiji odnos penzionera i zaposlenih jedan na jedva 1,5. Dakle, na 1,5 zaposlenog imate jednog penzionera. To govori o tome da sve vaše priče i bajke o smanjenju stope nezaposlenosti padaju u vodu. Još jednom sami pokazujete da lažete. Valjda ako bi se smanjivala stopa nezaposlenosti, trebalo bi da se povećavaju zaposleni radnici, a i ovaj odnos

penzionera i radnika koji svojim doprinosima treba da njima isplaćuju penzije bi bio bolji.

Kada govorite i o budućoj predvidivosti isplaćivanja penzija, reći ću vam da je jedan od velikih uspeha ove vlasti za ovih šest godina i to što ste javni dug podigli za 10 milijardi, sa 14 na 24 milijarde. Ako smo sa 14 milijardi, kako kažete, 2012. godine bili na ivici bankrota, onda smo danas verovatno bankrotirali. Dakle, tu se neke stvari ne uklapaju jedna sa drugom.

Što se tiče rasta BDP-a, o tome neću ni da govorim, jer je vaš prosečan rast u poslednjih pet godina vaše vladavine, pet kalendarski završenih godina, jedva preko 1%.

Ono što je suština svega, govorili ste penzionerima da su oni zaslužni za fiskalnu konsolidaciju, da su oni ti koji su spasli Srbiju od bankrota, ja ću im reći da za ovih 800 miliona evra koje ste im oduzeli protivustavno, nažalost, nisu urađene nikakve reforme, niti bilo kakva fiskalna konsolidacija, jer su te pare otišle na projekte poput „Er Srbija“ 200 miliona evra subvencija, menadžmenta na čelu sa Kamarašom u „Železari“ 145 miliona evra, „Beograd na vodi“ stotine miliona evra, ne zna se tačno koliko para, na jarbole, fontane, gondole, a sada čujemo od predsednika države i najavu letećih automobila. Dakle, uzima se od građana da bi se pare uzalud bacale.

Ono čime ću da završim jeste i to šta je Srpska napredna stranka obećavala pre nego što je došla na vlast i pisala čak i u „Beloj knjizi“ gde je rekla da će država garantovati isplatu penzija, one moraju biti realne i usklađene sa platama i rastom cena. Dakle, ništa se od toga nije dogodilo, izuzev laži kojima stalno i svakog dana obmanjujete sve građane Srbije, pa i same penzionere.

Dakle, dragi penzioneri, žao mi je, ali ovaj zakon je jako loša vest i ulazite u jedan veliki period neizvesnosti kao i na kraju...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, evo javio se još jedan eksponent Dragana Đilasa, ovog puta to je krilo Vuka Jeremića. Samo da podsetim građane Srbije, pošto se ovde stalno priča o tome kako je Srpska napredna stranka nešto nekome otela i zavukla ruku u džep, Vuk Jeremić je na svoja službena putovanja u inostranstvo, na avione, na skupocene hotele, na skupocena vina, na razne vrste usluga u inostranstvu potrošio 3,7 miliona evra državnog novca, a za to vreme je uzeo ravno 50.000 evra dnevnicu za službena putovanja u inostranstvo. I onda se javi jedan od Đilasovih eksponenta, eksponenata Vuka Jeremića, eksponenata politike u čije doba je Srbija doživela svoj ekonomski krah i spočitava nam kako smo mi nekome nešto ukrali.

Izbori su bili. Ja želim da podsetim ovaj novi DOS, izbori su bili 2014. godine, izbori su bili 2016. godine, izbori su bili 2017. godine i narod je svoje rekao. Pa, na kraju krajeva, rekli su svoje i penzioneri. Oni nisu rekli da im je Srpska napredna stranka zavukla ruku u džep. Oni su dobro razumeli ono što razumete i vi ali nećete da kažete, da je to bila neophodna mera da u ekonomskom i finansijskom smislu ozdravimo našu državu i zahvaljujući, između ostalog, i toj meri mi smo danas u situaciji da možemo da ukinemo ovaj zakon o privremenom uređivanju isplate penzija zato što imamo već drugu godinu zaredom suficit u budžetu. U vaše vreme imali smo jednu praznu rupu koja nikako nije mogla da se napuni.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Miroslav Aleksić: Replika.)

Nemate prava na repliku, kolega Aleksiću.

Reč ima ministar Đorđević.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Ja ću samo da vam kažem kako ste obmanuli javnost da nećemo imati para za finansiranje. Mi imamo iz dana u dan sve više zaposlenih, a što se tiče dotacija, u 2009. godini kojom se vi ponosite, dotacije u budžetu od 462 milijarde, bile su 213 milijardi. Danas su dotacije od 616 milijardi 178 milijardi i padaju. I sledeće godine će biti još manje. To govori o tome da imamo veću zaposlenost, stabilniji Fond i da je finansiranje kako treba i ide u pravcu upravo onoga što je Vlada i obećala, a to je da će penzije biti garantovane i ne postoji nijedna bojazan za bilo šta.

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate prava na repliku, kolega Aleksiću.

(Miroslav Aleksić: Zašto nemam pravo?)

Pa nemate pravo. Ne možete vi da razgovarate privatno.

(Miroslav Aleksić: Ne privatno. Imam pravo na repliku.)

Nemate pravo na repliku i nemojte da me ometate u radu.

Izvinite, da li vas je nečim uvredio ministar kada je rekao da je iznos...?

(Marko Đurišić: Pogrešno ga je interpretirao.)

Gospodine Đuriću, nemojte tako. Nemojte da me prekidate. Ne dobacujte. Ja čitam Poslovnik i znam ga odlično. I vi ga znate, samo se pravite da ga ne znate.

Ne razumem šta je za vas, kolega Aleksiću, uvredljivo ako ministar kaže da su nedostajuća sredstva za Penzioni fond manja danas, 2018. godine, nego što su bila 2009. godine. To je samo podatak. Podatak ne može biti uvredljiv. To je činjenica.

Reč ima ministar, gospodin Siniša Mali.

SINIŠA MALI: Hvala lepo.

Iskoristio bih ovo kratko vreme samo za gospodu poslanike koji se nisu bavili ekonomijom pre, iako su, izgleda, završili ekonomski fakultet, da ukažem

na neke stvari i neko elementarno znanje koje je veoma važno znati kada želite da komentarišete stvari iz ekonomije.

Dakle, stopa rasta srpske ekonomije za prvih osam meseci je 4,9% u odnosu na prošlu godinu i nema nikakve veze sa visinom penzija i isplatom penzija. Penzije se isplaćuju iz budžeta. Da se ispravim, ima indirektnih veze ukoliko biste imali više penzije, samim tim bi tražnja bila veća i pretpostavka je da bi i stopa rasta bila viša, ali direktne nema s obzirom na to da se penzije isplaćuju iz budžeta, a i u tom pogledu rezultati rada ove vlade su sjajni s obzirom na to da za prvih osam meseci ove godine imamo 41,1 milijardu dinara suficita u budžetu. To se nikada nije desilo i to je treća godina zaredom i upravo zbog toga idemo sa zakonom koji je pred vama, gospodo poslanici, a koji podrazumeva i isplatu penzija i sve veće i veće penzije u godinama koje dolaze.

Učešće javnog duga u BDP-u Republike Srbije i ogromno povećanje i zaduženje naše zemlje prevashodno su posledica neodgovorne i katastrofalne ekonomske politike od 2008. godine pa naovamo. I to neopravdano povećanje penzija 2008. godine bilo je jedan od uzroka toga da učešće javnog duga u BDP-u raste sa 28,3% 2008. godine na 32,8%, pa 41,8%, pa na 45,4%, pa 2012. godine prelazi onaj deo koji je definisan i zakonom, a to je 50% javnog duga u BDP-u, na 45,4% pa na 56% 2012. godine, pa na 59% 2013. godine. Dakle, to je jedna trajektorija javnog duga koju smo velikim naporima, uz velika odricanja, uspeali da zaustavimo 2015. godine.

Jednostavno, građani Srbije moraju da znaju, kada krenete u tako negativan trend treba vremena da se taj trend zaustavi i od 2015. godine, odnosno već 2014. godine odgovornom politikom, uz program fiskalne konsolidacije, dolazimo do toga da do kraja ove godine mi ponovo imamo učešće javnog duga u BDP-u na oko 50% našeg BDP-a, a već od 1. januara sa projekcijom BDP-a za 2019. godinu idemo i ispod 50%. To su sjajni rezultati, koji pokazuju koliko su odgovorne i mudre politike bile koje je sproveo još tadašnji predsednik Vlade Aleksandar Vučić, sada predsednik Republike Srbije, gde imate priliku da imate i visoke stope rasta u ovom trenutku, gde imate i suficit u budžetu, gde imate stopu nezaposlenosti koja je pala ispod 11%, odnosno ispod 12%, tačnije 11,9%, gde imate nikada veće strane investicije u našu zemlju 14%, odnosno 1.400.000.000 evra, 15,6% više nego prošle godine.

Kada pogledate takvu ekonomiju, to je ekonomija koja je na stabilnim osnovama, brod koji čvrsto i sigurno ide u pravom smeru i na osnovu toga upravo i pričamo o povećanju plata u javnom sektoru, pričamo o povećanju penzija u narednom periodu, dakle na osnovu onoga što smo zaradili, što smo uštedeli, a ne na osnovu kredita. A da ne pričam o tome od 2008. godine, to ću možda neki drugi put da se javim, koliko su skupi krediti bili da bi se pokrile te neodgovorne odluke prethodne vlasti o povećanju penzija i o svim ostalim stvarima, to su kamate bile i preko 10%.

Mi sada, gospodo poslanici, imamo kamatne stope na kredite kojima se zadužujemo, samo za investicije i za kapitalne projekte, 2,5% do 3% na godišnjem nivou. Uporedite to sa 10, 12 i više odsto, koliko su kamate iznosile pre samo desetak ili pre sedam ili osam godina. To je ogromna razlika. S jedne strane je poverenje investitora, poverenje bankarskog sektora u Republiku Srbiju, a s druge strane rezultat naših aktivnosti i naših napora da imamo stabilnu finansijsku sliku naše zemlje da bismo imali i kreditni rejting kakav treba, a naravno i mogućnost za povećanje penzija i povećanje plata.

Zato građani Srbije ne treba da brinu. Mi se ne bavimo politikom na takav način da kupujemo glasove kroz zaduženje i zaduživanje naše zemlje. Mi želimo da našoj deci ostavimo sigurnu, stabilnu budućnost. Zbog toga se ekonomskom politikom bavimo i na ovaj način. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Aleksiću, da je vaš nivo znanja o ekonomiji i javnim finansijama, znali biste da nemate pravo na repliku. A vaše neznanje ne dozvoljava mi da vam ipak dam to pravo. Ništa nije bilo uvredljivo u diskusiji ni jednog ni drugog ministra da biste ostvarili pravo na repliku.

Izvolite, kolega Stojmiroviću.

LjUBIŠA STOJMIROVIĆ: Poštovane kolegice i kolege, evidentno je da danas prisustvujemo jednoj raspravi koja u svom svetlu prikazuje pozitivne rezultate u odnosu na građane Srbije, kako zakon koji se dotiče penzionera, tako i ove izmene u Zakonu o obrazovanju.

Meni je posebno zadovoljstvo da mogu danas da kažem da smo mi na Odboru imali skoro jedinstven stav da prihvatimo sve promene koje su sada u ovom zakonu, vezano za obrazovanje.

(Aleksandra Jerkov: Pa baš i nije tako.)

Rekao sam skoro jedinstveno, kolegice.

E sad, da li je bilo moguće rešiti to na drugi način? Svako ima neki svoj model i svako će pokušati da nam kaže da je moglo i ovako i onako. Ovo je nasleđeno iz perioda unazad 18 godina i teško je sada odrediti neki model gde će svi biti zadovoljni.

Možda je kolega Šešelj bio u pravu kada je rekao da studentima ne treba ograničavati, da ih treba pustiti da studiraju dokle god hoće, možda su u pravu i oni koji kažu da ovo treba da bude poslednji put da se produžava studentima rok da bi završili svoje studije, ali ja mislim da je obaveza Ministarstva i svih nas da izađemo tim ljudima u susret, i Ministarstvo i veliki deo Parlamenta se trudi da izađe tim ljudima u susret, i mislim da će se pronaći rešenje i za „bolonjce“ i za sve grupe studenata koji su jedva čekali da se usvoji ovaj zakon.

Zbog toga predlažem svim kolegama da podržimo ovaj zakon u danu za glasanje i da toj grupi naših građana omogućimo da završe svoje studije i da nekako reše svoje probleme. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po Poslovniku narodni poslanik Miroslav Aleksić. Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Hvala, poštovani gospodine predsjedavajući. Reklamiram član 104. Poslovnika, jer ste grubo prekršili taj član jer mi niste dozvolili da se obratim na izlaganje ministara, gde jasno stoji da osnov za repliku nije samo uvreda već i ukoliko se pogrešno protumači izlaganje nekog poslanika.

Ja sam najnormalnije hteo da odgovorim ministrima na ono što su mene oni pogrešno, očigledno, protumačili. Vi mi to niste dozvolili i time ste prekršili ovaj član Poslovnika o radu.

Ne znam šta bi to bilo strašno da ministru finansija kažem da sa svog sajta Ministarstva finansija može da pogleda i koliki je iznos javnog duga i koliko je to u procentima, da ne obmanjuje ovde svesno ili nesvesno i nas poslanike i građane Republike Srbije, a i same penzionere. Na njegovom sajtu piše potpuno drugačije od onoga što je on ovde nama izneo. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Aleksiću, ja i dalje smatram da nisam povredio član 104. Poslovnika. Ministar je, kako sam ja video iz njegovog odgovora, vas sasvim dobro razumeo, nego vi niste sasvim dobro razumeli njegov odgovor. U tome je problem. A to što vi ne razumete ministra, ne daje vama pravo na repliku. Vi ste ga pogrešno protumačili, ne ja. Žao mi je. Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Baš sam želeo da pohvalim ova dva dana diskusije kako rukovodstvo koncilijantno i tolerantno vodi ove sednice i to doprinosi boljoj atmosferi, što i dalje ne znači da smo pozorište ili akademija. Ali moram vam reći, gospodine predsjedavajući, pa vi razmislite, nisam hteo da se javim po Poslovniku, kada je reč o zahtevu kolege Aleksića za replikom, vi ste verovatno u pravu kada je reč o ministrima, ali mislim da ste bili dužni da mu date na izlaganje kolege Martinovića. Nije važno, ali prosto razmislite.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Vukadinoviću, vi ste se javili po diskusiji koja je na dnevnom redu.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Ja vam štedim vreme, ali kolegijalno kažem da razmislite jer je trebalo da mu date na izlaganje kolege Martinovića, a slažem se da su ministri...

PREDSEDAVAJUĆI: To kada vi budete vodili sednicu. Sada zatražite ponovo reč i počnite sa diskusijom koja je tema dnevnog reda.

Izvolite.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Bilo bi lepo kada biste bili upola od ovoga pažljivi o tome šta je tema dnevnog reda kada je reč o nekim drugim izlaganjima.

Bilo kako bilo, želeo sam da doprinesem, ali vi ne dozvoljavate, tom tolerantnom tonu i, rekao bih poslovnom, u kome se odvija najveći deo ove diskusije. Imamo više važnih zakona. Hteo sam da krenem od onoga što je za pohvalu i što mislim da je dobro, bez obzira na to što to odmah nekako smanjuje pažnju i tenziju i atraktivnost izlaganja, ali mislim da treba pohvaliti ono što se može pohvaliti, bez obzira na to sa koje strane ovde u sali sedimo.

Mislim da je dobro i podržavam to da se omogući završetak školovanja studentima koji to iz različitih razloga nisu mogli. To nije neki poseban trošak za državu, pa da se pitamo da li treba ili ne treba. To u ovom slučaju nije, tako da je u redu da im izađemo u susret. Ali ne radi se ovde samo o produženju roka za te stare studente, nego ima još nekoliko dobrih stvari u ovom predlogu zakona o obrazovanju.

Dakle, pomenuta su već ova rešenja o lektorima. Mislim da su ona u celini vrlo dobro napisana, čitav član je dobro napisan i ministar je počeo nešto u tom pravcu. Samo bih ga pitao kako sve namerava da se tu popravi stanje u smislu povećanja broja lektora, jer je jako zapušten položaj srpskog jezika van Srbije. To je posebna tema, ali na univerzitetima širom sveta je loš i tu treba mnogo da se radi. Mislim da je ovo korak u dobrom pravcu, tu nema spora.

Isto tako, nešto što je pomenuto ali nije dovoljno istaknuto, u članu 64. tajno glasanje organa posloводства na univerzitetima, da se bira tajnim glasanjem. Mislim da to nije loše. To ohrabruje ljude koji možda imaju primedbe i nisu skloni, a iz ličnih razloga su pritisnuti, ucenjeni ili uplašeni za svoj status, toga ima na univerzitetu mnogo, dakle da se slobodno izjasne. Tako da uvođenje tajnog glasanja organa posloводства je takođe za pohvalu.

Podrazumeva se, za pohvalu je i proglašavanje Univerziteta u Beogradu za visokoškolsku ustanovu od nacionalnog značaja. Makar i deklarativno, dobro zvuči. Pohvalno je, a nadam se da će u narednom periodu biti ta deklarativnost praćena i nekim konkretnim merama. To je, takođe, više kolega istaklo, da Beogradski univerzitet, bez obzira na to ko gde radi i završava, jeste neka vrsta lokomotive obrazovne i kada je tu stanje dobro i kada napreduje, onda čitav sistem nekako vuče bolje. I obrnuto, kada kriza zahvati tu ustanovu, onda je slaba vajda od radovanja nekih privatnih univerziteta kada je Beogradski univerzitet u krizi. Naprotiv, mislim da se onda čitav nivo i kvalitet obrazovanja srozava. Bilo kako bilo, to je za pohvalu.

Moja dilema je, mislim da je to koleginica Mihajlovska pomenula, imam ozbiljnu dilemu u pogledu ove, pričam sada o kritičkim stvarima, menadžerizacije visokoškolskih ustanova. Nije to ni precizirano u ovom predlogu, ali nejasno mi je šta rade menadžeri, kako se njihov posao preklapa,

da li se preklapa ili duplira sa onim što rade, recimo, prodekani za finansije i sami dekani. Mislim da je na delu trend menadžerizacije visokog obrazovanja. Generalno, nisam siguran da je to dobro iako razumem da postoje poslovi koji zahtevaju sistematsko bavljenje, što prodekani ili dekani iz objektivnih razloga ne mogu da rade. Prosto skrećem pažnju jer mislim da se tu na mala vrata uvodi neka vrsta direktora fakulteta, što onda narušava odnos funkcionisanja visokoškolskih ustanova. Dakle, to mi je diskutabilno; ako možete to prokomentarisati.

Samo jedna tehnička stvar, ako vas ne mrzi, to ispravite, u članu 64, kada je reč o onome ko ne može biti biran za organ poslovođenja na visokoškolskoj ustanovi pa se tu nabraja – lice koje je osuđeno za krivično delo, kome je Agencija za borbu protiv korupcije dala preporuku za razrešenje, i sada tu stoji formulacija, odnosno lice koje je razrešeno dužnosti organa poslovođenja, u skladu sa ovim zakonom. Mislim da tu fali samo jedna reč – pravosnažno razrešeno dužnosti. Dosta smo apelovali na to da ubacite, jer se to podrazumeva. Neko može da bude razrešen a da se zapravo ispostavi da je nepravno razrešen i da onda bude hendikepiran, da ne može da konkuriše. Prosto na to obratite pažnju. To može da se podvede pod pravno tehničku redakciju.

Ono što je drugo, za šta ću imati manje vremena, ali nema ni dileme šta o tome mislim, kažem, nije mi cilj prikupljanje nikakvih poena, ali hoću da uđe u zapisnik, bez obzira na to što je već rečeno. Ovaj zakon kojim se na neki način ispravlja, odnosno ukida privremeno umanjenje penzija, mislim da je dobro što se donosi. Loše je što uopšte mora da se donosi. Mislim da, i to hoću jasno i glasno da kažem, nije morala da se donese ta mera.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Vukadinoviću.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Imam još vremena.

PRESEDAVAJUĆI: Nemate. Potrošili ste vreme dok ste raspravljali o Poslovniku, žao mi je.

Reč ima ministar Šarčević.

Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Ovo što ste poslednje rekli je već urađeno. Znači, ta reč „pravosnažno“ je stavljena u redakciju. Sutra je Odbor, pa će se to definitivno tako i tumačiti.

Vezano za menadžere, neće se samovoljno donositi šta je funkcija i to je ostavljeno da se zakonom o finansiranju reguliše. Tu će učestvovati i Nacionalni savet za visoko obrazovanje i svi drugi ljudi sa univerziteta. Znači, ne polazi se od loše namere, to sam već rekao, polazi se od praktičnih potreba. Znači, ako imamo finansiranje visokog obrazovanja koje je dobrim delom zasnovano na sopstvenim prihodima od strane studenata, ambicija države je, ako ima više para, da se to prevaziđe i da se uđe sa više novca. Time se relaksira

visokoškolska ustanova da o tome na taj način brine. Onda je stvarno pitanje koja je uloga prodekana za finansije, tu ste u pravu.

Definitivno, malopre sam dao primer, kada se bavite internacionalizacijom, kada rešavate pitanje vraćanja imovine, sada zamislite Beogradski univerzitet koji restitucijom dobija značajan deo svoje imovine. Neko mora raspolagati tom imovinom, neko je mora plasirati na tržištu, znate. Recimo, uzmite da je to neki fakultet pri univerzitetu koji nema takve vrste stručnjaka. Ne mogu svi sa ekonomskog fakulteta doći da to rade. Znači, videćete u rešenjima, ona će biti u februaru ovde, gde ćemo diskutovati stavku po stavku. Znači, nije nikakva zla namera, naprotiv. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Marinković.

Izvolite, kolega Marinkoviću.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministri, dame i gospodo narodni poslanici, mi iz Socijaldemokratske partije Srbije smo uvek zadovoljni kada se uvećavaju prava i mogućnosti penzionera, radnika, kada se povećavaju davanja za marginalne društvene grupe i kada država pokušava da dosegne najveći mogući nivo socijalne odgovornosti i socijalno odgovornog ponašanja.

Ono što je suštinski važno i što moram da napomenem a u vezi je sa ovim predlozima zakona, pogotovo koji se tiču povećanja penzija, dakle aspekta koji za svoj glavni cilj ima poboljšanje standarda života preko 1.700.000 ljudi, dakle penzionera, dužan sam prema građanima Republike Srbije i prema svim mojim kolegama da kažem koji je to kontekst i šta je u stvari dovelo do ovoga i šta je rezultiralo da danas država, koja je do pre pet godina bila u ogromnim finansijskim i ekonomskim problemima, može da se dinamično razvija, može da ostvaruje jedan ozbiljan privredni rast.

U pravu je ministar Siniša Mali da je Srbija danas na drugom mestu kada je u pitanju privredni rast u celoj Evropi. To je tačno. To je istina. Ko god to pokušava da opovrgne, ko god kaže da nije tačno, neka pogleda samo izveštaje, neka pogleda statistiku vodećih evropskih ekonomskih časopisa – Poljska je prva, sa 5,1%; Srbija u prvih šest meseci druga, sa 4,9%. Dakle to je istorijski visok nivo privrednog rasta, to je ono što i jeste cilj predsednika Republike Aleksandra Vučića, Vlade Republike Srbije i nas ovde koji predstavljamo većinu u Parlamentu, da Srbija u narednih nekoliko godina ostvaruje privredni rast od 5% i više kako bi, naravno, mogla više da izdvaja za obrazovanje, za nauku, za socijalne kategorije i kako bi, naravno, zemlja bila i došla do onoga što i zasluži, a to je jedno socijalno i ekonomsko blagostanje.

Moram da napomenem da naša zemlja danas gotovo nema fiskalni deficit, da je javni dug smanjen, da smo danas, kada je u pitanju Duing biznis lista Svetske banke, na 10. mestu. Podsetiću vas na 2013. i 2014. godinu...

Da, kolegice Radeta, 176. mesto.

Iza nas su bile samo Sirija i Somalija. Eto, koliko smo uspjeli da jasnom vizijom našeg predsjednika i Vlade dođemo do preko potrebnih ekonomskih reformi fiskalnog sistema, ali i do toga da svake godine u prethodnih nekoliko godina imamo priliv stranih, direktnih investicija od preko tri milijarde evra i da sa 26% nezaposlenosti iz 2012. godine dođemo do današnjih 13%. Mislim da ćemo već tokom naredne godine, odnosno u naredne dve godine doći do tog glavnog i osnovnog cilja, da nezaposlenost u Srbiji bude ispod 10%.

Isto tako je, moram da napomenem, tom odgovornom fiskalnom i ekonomskom politikom došlo do povećanja, izdvajanja i realizacije kapitalnih investicija. U Srbiji se danas gradi godišnje više od stotinu kilometara auto-puteva, Srbija je danas povezana koridorima sa svim zemljama u okruženju, dakle jeste ekonomski, trgovinski hab u ovom regionu.

Podsetiću vas na izgradnju pruge Beograd–Budimpešta sa kineskim partnerima, sa njihovim investicijama koje se očekuju i u narednih nekoliko godina iznosiće negde oko šest milijardi evra. I samo da podsetim našu javnost i građane ali i sve moje kolege da se tu ne radi o pruzi Beograd–Budimpešta, nego o pruzi Beograd–Budimpešta–Brno–Bratislava–Krakov u Poljskoj. To je pruga koja će povezivati Republiku Srbiju sa jugoistokom, sa severom Evrope, što znači da će naša roba, ali i roba kineskih naših partnera, koji su nam možda najznačajniji u ovom trenutku, moći mnogo lakše i brže da ide u sve delove Evrope, tako da smo mi postali u svakom slučaju jedan most jedne tako velike i moćne sile, jednog ekonomskog džina kao što je Kina koja će preko Srbije svoju robu, svoje usluge moći da distribuira u ostale delove Evrope.

Naravno da je naša većina zaslužna za to. Naravno da su lični kontakti predsjednika sa predsednikom Sijem, sa rukovodstvom Kine, zaslužni za to da danas imamo posla za nekoliko hiljada radnika u RTB Boru, da danas imamo posla za pet hiljada radnika u Železari Smederevo, da taj grad i taj region može da živi posle kolapsa koji je doživljen 2012. godine, kada su Amerikanci prodali našoj državi tu firmu za jedan evro i kada, naravno, tadašnje rukovodstvo nije znalo šta će sa tom kompanijom, a bilo je mnogo reči o tome da se ta kompanija ugasi, da ode u stečaj i da, prosto, zaboravimo pet hiljada porodica čiji su život i funkcionisanje vezani za nju, sigurno 50.000, 60.000 do 100.000 ljudi ako imamo u vidu sve one koji su vezani, koji proizvode, koji uslužno rade za tadašnji „Ju-Es stil“, sada „Hestil“, odnosno Železaru Smederevo.

Dakle, uspjeli smo da oživimo čitav jedan region, čitave gradove, investicije koje imamo na jugu Srbije, na istoku Srbije, auto-put koji se gradi, koji je izgrađen ka bugarskoj granici. Koridor 10 koji će biti završen u roku od nekoliko meseci a koji će definitivno sada najbrže moguće spajati Srbiju sa Grčkom, sa Makedonijom i drugim zemljama, koji će biti jedan od najbitnijih koridora za trgovinu i za razvoj ekonomije i trgovinskih partnerstava.

Dakle, Srbija je definitivno u središtu svih tih trgovinskih i ekonomskih dešavanja, ali i pored svih tih uspeha ova vlada i hvala i ministru finansija koji se pokazao kao odličan projektni menadžer, šta god da je radio, uradio je uspešno, i to moram da kažem. Preuzimanje Aerodroma „Nikola Tesla“, „Er Srbija“ preuzimanje od strane „Etihada“ i današnjih pet i po miliona putnika koji prođu kroz beogradski aerodrom u odnosu na dva i po miliona 2013. godine i, naravno, kao šlag na torti, kao tačka na i – „Beograd na vodi“.

Svi oni koji su tada te 2013, 2014, 2015. godine, kada smo imali ovde raspravu u Skupštini, govorili da su to Potemkinova sela, da od toga ništa neće biti, evo, Beograd je grad kranova, preko dvesta gradilišta, niču te kule, niče marina, niču poslovni centri, jedan sasvim novi duh Beograda, čist Beograd, pravi Beograd koji prihvata i koji privlači turiste od Irana, Izraela, Kine, Turske, okolnih evropskih zemalja, SAD, gde danas Srbija ima više od milijardu evra zarađenih od turizma.

Eto, to su neki konkretni uspesi koji su njega i delegirali da bude ministar finansija. Dobro je da je ovo prvi predlog zakona sa kojim je on izašao ovde pred nas u Parlamentu, a to je da sve te uspehe konvertuje, odnosno pretvori u bolji život naših građana, u bolji život onih koji su 2016. godine glasali za našu koaliciju, koji su glasali za Aleksandra Vučića, za Rasima Ljajića, 2017. godine na predsedničkim izborima, 2018. godine na gradskim izborima 400.000 tih penzionera je glasalo za našu listu. Glasalo je za Vučića, glasalo je za Nebojšu Stefanovića, glasalo je za Malog, glasalo je za Rasima Ljajića.

Mi sada nastavljamo samo tu politiku. Dajemo ono što je zarađeno, ne zadužujemo se više, ne ponašamo se kao pijani milioneri, ne ponašamo se kao populisti koji će iz pepela da podignu PKB ili bilo koju kompaniju koja godinama, decenijama nije plaćala za svoje zaposlene poreze i doprinose, nije bila konkurentna, nije bila izvozno orijentisana. Sada, naravno, taj populizam koji možemo da čujemo danas u Skupštini govori i protiv „Al Dahre“, i protiv „Mubadale“ i protiv Alabara i njegove kompanije „Emar propertiz“ i protiv „Avitala“ izraelskog. Svi smetaju.

Kolega jedan iz jedne desničarske stranke ovde je govorio, slikao se ispred fabrike u Vladičinom Hanu i propagirao politiku da mi treba da oteramo strane investitore. Ne, dame i gospodo narodni poslanici, mi ćemo i dalje da ih privlačimo, mi ćemo i dalje da dovodimo investitore ovde da zapošljavaju naše ljude, da donose nove tehnologije, da naši ljudi imaju, trudićemo se, što veće plate, da radnici imaju što veća prava.

Samo jaka ekonomija može da iznedri dobru socijalnu politiku. Ko god priča drugačije, priča radi svog partikularnog interesa ili interesa svoje populističke stranke. To nije istina. Mi sada imamo snažnu ekonomiju, mi smo ekonomski lider u regionu, definitivno, u svakom pogledu. Siguran sam da će

ovaj tim ministara da nastavi sa ovom politikom da ekonomiji izvoznoj orijentisanost budu *conditio sine qua non* politike naše vlade.

Samim tim što nam je ekonomija jača, jača je Srbija politički, pa vidimo, i neke velike moćne sile menjaju svoju politiku ne zato što je Srbija slaba, ne zato što Srbiji treba milostinja, nego zato što je Srbija jaka, pa imamo bolju poziciju i geopolitičku, pa imamo i bolju poziciju oko naše južne pokrajine Kosova i Metohije i, naravno, izborićemo se, izboriće se i predsednik i naša većina ovde da sačuvamo teritorijalni integritet i suverenitet ove zemlje, ali kao jedna jaka, ekonomski i vojno i na svaki drugi način, država.

Naravno, kada su u pitanju izmene i dopune Zakona o visokom obrazovanju, mislim da je ministar Šarčević ovde najviše puta dolazio, mislim da mu je ovo šesti put, čovek koji poznaje jako dobro svoj posao, koji je uveo dualno obrazovanje kod nas koje će rezultirati isto tako novim zapošljavanjem, prilagođavanjem ne našem nego evropskom, dakle i regionalnom tržištu rada, koji jako dobro sprovodi reformu i čini efikasnijim i osnovno i srednje obrazovanje, a čestitam mu na uspesima kada je u pitanju visoko obrazovanje. Dirnuo je tamo gde niko nije smeo da dirne prethodnih 13 godina, otkada je usvojena Bolonjska deklaracija i otkada naša država implementira...

PREDSEDAVAJUĆI: Privodite kraju, kolega Marinkoviću.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: ... Evo, da završim samo rečenicu.

Ukida ono što je loše. Radi na kvalitetu visokog obrazovanja, samim tim radi u interesu naših mladih ljudi, ljudi koji treba da ostanu ovde da rade za našu zemlju i da je razvijaju zajedno sa nama. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik koleginica Aleksandra Jerkov.

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, kolega potpredsedniče Arsiću.

Mnogi poslanici su hvalili ovde zakone iz oblasti obrazovanja. Činjenica jeste da u njima neka rešenja zaista jesu dobra. Odlično je uređeno pitanje lektora itd. Međutim, postoje makar dva, a i više razloga zbog kojih su ovi zakoni, uprkos tim dobrim rešenjima, izuzetno loši.

Dva skandalozna člana u ovim zakonima, 14. i 18, pokazuju da ne postoji tačka na koju će SNS stati da nagradi nerad, da nagradi one koji idu preko veze, da nagradi one koji pokušavaju da prevare sistem, zaobiđu pravila i prekrše zakone.

Ne postoji zakon iz oblasti obrazovanja, gospodine Šarčeviću, koji ste, što vi lično, što vaše kolege koje su bile na vašem mestu u prethodnom periodu, predložili, a da na neki način ne nagrađuje one koji kupuju diplome, koji falsifikuju naučne radove i one koji na bilo koji način pokušavaju da zaobiđu pravila.

Vi nama kažete ovde u obrazloženju zakona gde je onaj obavezni deo – problemi koje zakon treba da reši, dva problema nam navodite, problem nedovoljne uređenosti angažovanja lektora srpskog jezika na visokoškolskim ustanovama u inostranstvu i pod dva, problem funkcionisanja organa upravljanja i organa poslovođenja visokoškolske ustanove. Da li su stvarno to dva problema koje ovaj zakon rešava? Ili rešavate problem starih studenata ovim zakonom, ili rešavate problem ovih spornih doktorata, ili rešavate problem ovih koji su upisali stepene studija, a za to nisu imali uslova? Vama ili vašim saradnicima, ako su vaši saradnici, savetujem da čitate ubuduće predloge zakona koje šaljete u Skupštinu. Oni govore da su dva najvažnija problema ova. Kako bih vam rekla, mnogo važnije stvari rešavate ovim zakonima, i to na užasno loš način.

Najpre, član 14, kojim se menja stari član 127, prvo, upadljivo iz uslova kada se diplome mogu uvek poništiti, izostaje slučaj kada su završni radovi plagirani, kada nisu produkt samostalnog rada kandidata. U nastavku člana u narednim stavovima se to ostavlja visokoškolskoj ustanovi da sama to utvrđuje. Žao mi je što je ministar Mali izašao. Imali smo baš i na njegovom slučaju primer da visokoškolske ustanove u tim slučajevima imaju tendenciju da štite i svoj ugled i svoje profesore i one koji su na njima doktorirali ili magistrirali ili diplomirali plagirajući radove. Zbog čega, ovoga...? To je jedan od naših amandmana o kojima nećemo razgovarati zbog vaših stranačkih kolega koji će, naravno, podneti tonu amandmana na ranije zakone da se ne bi o ovome razgovaralo.

Onda dolazi možda najproblematičniji deo ovog zakona, koji ovde sada uvodi pravilo da ukoliko komisija koju, naravno, formirate opet vi, utvrdi da je neko ko je upisao neki stepen studija a da za to nije imao uslove, ispunio sve obaveze na tom stepenu studija za koji nije ispunjavao uslove, njegova diploma se ne poništava. Vi nagrađujete one studente koji su upisali neki stepen studija, a za to nisu ispunjavali uslove. Vi kažete – odgovornost će snositi visokoškolska ustanova. Slažem se, ali ne može samo visokoškolska ustanova da snosi odgovornost. Odgovornost mora snositi i onaj student.

Prvo, nemoguće je pretpostaviti da odrasla osoba koja upisuje fakultet ili master studije ili doktorske studije ne zna da ne ispunjava uslove za te studije. Korupcija je, kako bih vam rekla, dvosmerna ulica. Kriv je i onaj koji prima mito, a kriv je i onaj koji daje mito. Ako se neko upisao preko veze na stepen studija za koji ne ispunjava uslove, i on mora odgovarati. Vi ovim zakonom njih oslobađate svake odgovornosti.

Dalje, član 18, kojim se menja stari član 149. zakona. To su ti čuveni sporni doktorati. Vi kažete da ste razmišljali dve godine o tome kako da se taj problem reši, pa ste izabrali najgore moguće rešenje. Izabrali ste da idete linijom manjeg otpora. Pa kažemo, svi ti sporni doktorati će sada biti u redu, svi oni koji

nisu dobili akreditaciju, koji su izdavali diplome, a da nisu za to imali akreditaciju, sve su te diplome validne.

Da li postoji zaista ijedan slučaj da ste rešili bilo koji problem tako da ne budu nagrađeni oni koji su muvali, da ne budu nagrađeni oni koji su kršili zakone, da ne budu nagrađeni oni koji su gledali samo da zaobiđu pravila i idu preko veze?

Nije vama prvi put da priznajete diplome onih koji nemaju uslove da im se diplome izdaju. Imamo slučaj našeg kolege Zukorlića, čiji univerzitet funkcioniše na osnovu mišljenja Vlade da se njegove nevalidne diplome imaju smatrati validnim, tako da je to samo nastavak vaše politike.

Reći ću još i nekoliko reči o ovom zakonima o kojima su manje-više govorili i svi narodni poslanici i narodne poslanice pre mene.

Nama je vaš kolega, gospodine Đorđeviću, sada se vama obraćam, v.d. pomoćnika ministra, gospodin Milošević – evo ovde sedi, drago mi je što je došao – na Odboru pre nekoliko dana rekao da je Zakon 2014. godine sa namerom pravljen tako i da su njegove odredbe formulisane na taj način da penzionerima nikada ne bude vraćeno ono što im je oteto za vreme ovog umanjenja penzija. On je rekao da bi takvo vraćanje, zbog načina na koji je Zakon formulisao tu problematiku, sada bilo protivzakonito i da ti ljudi zapravo nemaju nikakve mogućnosti taj novac da potražuju. Dakle, ne samo da je vama namera da to ne vratite, nego ste sa predumišljajem to tako napravili da se nikada ne vrati.

Ne znam kako da vam kažem, to što ste vi njima uzeli, to nije bilo vaše. Oni su te penzije dobili na osnovu toga što su za vreme svog radnog veka uplaćivali, na osnovu toga im je obračunato kolika im je penzija i vi ste, prosto, procenili da su njihove penzije prevelike i da su baš oni ti koji treba da spasu ekonomiju od navodne propasti i da će baš njihove penzije biti ključ za fiskalnu konsolidaciju. Onda ste te njihove penzije – opet mi je žao što gospodin Mali nije tu, primer je za dve idealne stvari – potrošili na novogodišnje rasvete, na jarbole, na fontane, na razne vaše privatne, poslovne varijante i sada se pojavljujete kao veliki spasioci koji im te penzije vraćaju, koji, iako nemaju nameru da im vrate ono što su im oduzeli, to predstavljaju kao veliku nagradu penzionerima, a njihova visina penzija će ubuduće zavisiti od toga kako se vi odlučite.

Tako da, to je poenta naše današnje rasprave o penzijama. Mi možemo velikim rečima da zamagljujemo suštinu. Vi se, ministre Đorđeviću, možete ljutiti na nas što ne shvatamo ili, kako kaže gospodin Arsić, nismo dovoljno obrazovani da bismo mogli da razumemo pismo koje nam čitate, koje ste uputili Fiskalnom savetu kao odgovor na njihove mere, ali suština je ovde vrlo jednostavna. Suština je da ste oduzeli ljudima nešto što su oni zaradili, pa ste onda sve te pare potrošili na rasvete, jelke, fontane i jarbole, da nemate nameru

to da im ikada vratite i da će u budućnosti to što su oni zaradili zavisiti od vaše dobre volje.

To je suština o kojoj mi danas razgovaramo i ne postoje nikakva pisma Fiskalnom savetu i ne postoje nikakva pisma Aleksandra Vučića penzionerima, koje će tu suštinu moći da zamagle. Ali, kako je narodni poslanik Božović rekao, već smo jednom vraćali sve penzije koje ste dugovali penzionerima, dugujete im opet, i mi ćemo to opet vratiti. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovde je izrečen niz neistina na račun Srpske napredne stranke i Aleksandra Vučića. Pre svega, što se tiče Univerziteta u Novom Pazaru, Državnog univerziteta u Novom Pazaru, ako se sećam dobro, mislim da je jedan od osnivača je bio pokojni predsednik Vlade Republike Srbije Zoran Đinđić i u vreme Demokratske stranke vama taj Državni univerzitet ništa nije smetao. Sada vidim da vam smeta.

Dalje, što se tiče, kako kaže gospođa Jerkov, muvanja, ja sam ovde donosio indeks predsednika moje stranke i predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića. Javno sam čitao ocene koje je Aleksandar Vučić dobio na Pravnom fakultetu u Novom Sadu i vi dosada niste pokazali, vi koji stalno pričate o nekom muvanju, o nekim lažnim doktoratima, o tome kako je neko nekog prevario, kako država nekoga štiti samo zato što je član SNS-a. Evo, ja vas molim, pokažite vi indeks vaš, vaših političkih lidera, pa da vidimo ko je muvao.

Još nešto da vam kažem. Ti privatni fakulteti protiv kojih sada vodite rat, oni su osnovani, oni su procvetali u vreme vaše vlasti. U vreme vaše vlasti je tadašnji predsednik Republike držao ekskluzivno predavanje na jednom privatnom univerzitetu i to je tada bilo onako, kako da vam kažem, za pohvalu. Bila je stvar ličnog rejtinga ako upišete taj univerzitet. Sada je odjednom kriv ministar Šarčević zbog stanja u visokom obrazovanju.

Što se tiče lažnih doktorata, o tome pričate već nekoliko godina zato što drugih tema nemate. Jedini dokaz koji imate protiv ljudi jeste to što je na sajtu „Peščanik“ neki asistent u Londonu rekao da je neko plagirao svoj doktorski rad. Ništa drugo vi nemate.

Dakle, ja vas pozivam još jednom, evo, mi koji muvamo, ja ću doneti ponovo indeks mog predsednika Aleksandra Vučića, a vi donesite indeks bilo koga od vas, Dragana Đilasa, Zorana Lutovca, ne znam više ko vam je sve lider, pa ćemo da vidimo ko je bio bolji student i ko je zaista muvao u toku studija a ko ne.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Martinoviću.

Pravo na repliku, koleginica Aleksandra Jerkov.

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Nekoliko stvari oko kojih se mi, zaista, ne razumemo, zbog čega mi je drago. Oko nekih stvari, zaista, ponosim se time što nikada nećemo misliti isto.

Ne vodi ovde niko rat protiv privatnih fakulteta. Mi vodimo rat protiv kupljenih diploma, protiv plagiranih naučnih radova, protiv svih onih koji neradom, preko veze i zaobilazeći pravila vređaju sve one studente, sve one učenike, svu onu decu i sve one ljude koji u Srbiji pokušavaju svojoj deci da objasne da se rad i učenje isplate.

Sa druge strane, vi te ljude konstantno nagrađujete. Kakve veze ima ko je koliko studirao sa činjenicom da vi danas predlažete zakon, 2018. godine, u kom piše da je validna diploma onoga ko je neki stepen studija upisao a za to nije ispunjavao uslove?

Možete vređati koliko hoćete. Možete očekivati da mi ovde padnemo u nesvest zbog toga što je Aleksandar Vučić završio Pravni fakultet. Verujte, postoje društva u kojima se ne divi nekome zato što je završio fakultet. Nekako, podrazumeva se da je to normalna stvar da ste završili fakultet a da niste pritom kupili nijednu diplomu. Nažalost, mnogi ministri iz Vlade ne mogu time da se pohvale.

Što se tiče našeg kolege muftije, kog drago mi je što toliko štitite, to što je Zoran Đinđić tada otvorio taj univerzitet nema apsolutno nikakve veze sa tim što taj fakultet 15 godina kasnije radi bez akreditacije a vi mu dozvoljavate da to isto radi.

Na kraju, gospodine Martinoviću, nekoliko puta smo pričali – uzmete jedan tekst, uzmete drugi tekst, vidite da su isti; to se zove plagijat.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Video sam ja kako to izgleda, uzmete jedan tekst, pa uzmete drugi tekst, pa to kaže „Peščanik“. Pa je l' „Peščanik“ merilo naučne vrednosti nečijeg naučnog rada?

Bilo bi dobro da objasnite, evo, pošto ste nedavno doktorirali, vi ste magistrirali nekakve evropske nauke i bili ste magistar evropskih nauka, da nam objasnite, kakve veze ima tema iz nekakvih evropskih nauka, a priznaćete, ja sam možda glup čovek pa ne razumem o čemu se radi, kakve su to evropske nauke, sa temom vaše doktorske disertacije? Ako mi pronađete neku vezu, evo, ja ću vam čestitati, ali nema veze.

Što se tiče ove teme oko vređanja, kada sam ja vas uvredio? Kada sam vam rekao bilo šta ružno? Samo sam rekao da je Državni univerzitet u Novom Pazaru otvoren u vreme kada ste vi vladali, odnosno kada je vaša stranka vladala

ovom državom. Ne znam kako možete da otvarate univerzitet koji prethodno nije ispunio zakonom propisane uslove. Još se time hvalite. Tada su vam trebali glasovi Bošnjaka u Novom Pazaru pa vam je bio dobar muftija. Sada kada više te glasove ne možete da dobijete, odnosno kada na njih ne možete da računate, onda vodite hajku protiv tog univerziteta. I vi to tako radite od slučaja do slučaja; kada vam šta odgovara, vi se tako i ponašate.

Što se tiče vređanja, evo, ko je bio izložen, dame i gospodo narodni poslanici, građani Srbije, najbezočnijem vređanju pre nekoliko dana. Jedan od lidera ove vaše koalicije, neki Željko Veselinović, kaže ovako: „Baš me briga što je Ana Brnabić, fikus-premijer, lezbijka i to nikad nisam komentarisao, ali što tako zla, podmukla neznalica, član Trilateralne komisije i predsednik Upravnog odbora NALED-a sada staje na stranu narkomančine i ubice Željka Mitrovića braneći „Pink“ i „Zadrugu“, kritikujući ministra kulture, kome kaže da mu nije posao da zabrani rijalitije nego da treba narod da ih gleda bez obzira na Sodomu i Gomoru koje neki polusvet debila svakodnevno tamo primenjuje. E, pa, draga fikus-premijerko“, to kažu ovi Evropejci, civilizovani, koji hoće da nam drže lekcije o kulturi, „želim ti da te jednom taj isti Mitrović zatvori u „Zadrugu“ u četiri zida bez ključa sa jednim“, možete da mislite na šta se misli, „obdarenim Afroamerikancem, tek puštenim iz zatvora, i da taj šou narod gleda jedno par meseci, pa da vidim da li bi posle toga branila najgori ovozemaljski šljam.“

Ja sada pitam vas iz DS-a i sve vas koji ste pod kapom Dragana Đilasa a koji imate žensku decu – šta bi bilo da je taj Željko Veselinović ovo napisao za vaše ćerke ili za vaše unuke? Čitali ste na ovakve bestidne reči samo zato što su upućene na račun jedne žene koja je predsednik Vlade, a koju je podržala Srpska napredna stranka.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandra Jerkov.

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, gospodine Arsiću. Očekujem repliku od tri i po minuta kao i kolega Martinović.

(Predsedavajući: Tri minuta.)

Naravno da Demokratska strana osuđuje to što je rekao Željko Veselinović, kao što uvek osuđujemo svaki prostakluk, svaki govor mržnje i sve ono što vi veoma često ne čujete, veoma često izgovarate, veoma često podržavate, a bogami i vodili ste politiku koja je apsolutno u skladu sa ovime što je Željko Veselinović izrekao i napisao. Tako da, u tome je još jedna razlika između nas.

Vi govorite o nečijim ćerkama i ženama koje su uvređene time što je on rekao. To je tačno. A koliko je ćerki i žena uvređeno onim što ste vi radili devedesetih godina, onim što radite sada? Koliko je ćerki i žena uvređeno zbog

tvita isto tako žene koja je potpredsednica Narodne skupštine o Srebrenici, koju vi i dalje držite na tom mestu i odbijate da se raspravlja o njenoj ostavci? Koliko ste ćerki tih istih i žena, zajedno sa Šešeljem, ostavili bez muževa, očeva, braće, bez krova nad glavom?

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Jerkov, izvinite, ne možete vi da optužujete da je neko nekoga ubijao. To ne možete. Ne možete. Čak su ljudi imenom i prezimenom spominjani. Znači, prilagodite vaše pravo na repliku dobrom ukusu.

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Što se tiče drugog, odnosno prvog dela vašeg izlaganja, gospodine Martinoviću, meni je drago da čete, iz ovoga svega što ste vi rekli proizilazi da čete vi podržati naš amandman kojim predviđamo da se uvek diploma poništi u slučaju kada se sazna, ispostavi da je neki završni rad bio plod nesamostalnog rada kandidata.

Ja se slažem da ne može sajt „Peščanik“ da utvrdi, ali kao što vidite, zakon nam je takav, a ministar Šarčević predlaže da se tako i nastavi, da „Megatrend univerzitet“ sam odlučuje o tome da li je neko na „Megatrend univerzitetu“ plagirao svoj rad.

Na kraju samo, ja verujem da vi ne vidite vezu između moje doktorske disertacije i teme moje magistarske teze. Zamislite, nismo svi kao vi da pišemo jedan te isti rad i objavljujemo ga pod novim imenom svaki put i autoplagiramo naučne radove. Tako da, verujte, neki ljudi se bave različitim temama u svom naučnom radu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dakle, koliko sam shvatio, ja sam jedan od ljudi koji je ubijao građane Srbije i koji sam zavio u crno mnoge žene i majke u Srbiji zbog politike koju sam podržavao tokom devedesetih godina. Da li je tako? E, dobro.

Vi ste, gospođo Jerkov, intelektualac i to intelektualac iz oblasti društvenih nauka. Nedavno ste postali doktor nauka. Ima jedna dobra knjiga koju vam preporučujem, koju je izdao Institut društvenih nauka, zove se „Političke stranke u Srbiji, struktura i funkcionisanje“. Urednik ove knjige je sadašnji predsednik DS-a Zoran Lutovac.

Za razliku od vas, ja ponekad nađem vremena da nešto i pročitam sem „Danasa“ i ostalih medija koji vas podržavaju.

Na strani 51 ove knjige, čiji je urednik Zoran Lutovac, a izgleda da je u međuvremenu zaboravio šta je sam napisao, evo šta kaže za DS tih famoznih devedesetih godina: „Demokratska stranka ističe svoje zalaganje za

parlamentarnu demokratiju i za demokratsku federaciju. Međutim, umesto demokratskog načina rešavanja nacionalnog pitanja, u programu iz 1990. godine DS iznosi projekat uspostavljanja velike Srbije“, pa onda citira iz programa DS-a, „a nacionalna politika srpske države, baš kao i drugih nacionalnih država, mora biti usmerena na to da sve teritorije pretežno naseljene Srbima uđu u sastav jedne države. Ako posle provedenog referenduma, plebiscita i otepljenja pojedinih delova Jugoslavije tako smanjena zajednička država bude obuhvatala više jugoslovenskih naroda, ona bi trebalo da bude integrisana i dobro uređena federacija. Srpski narod će u protivnom uspostaviti svoju nacionalnu državu i zahtevati da nijedan deo jugoslovenske teritorije naseljen Srbima ne ostane izvan granica te države.“ Nadalje je rečeno da „u slučaju promene prirode Jugoslavije kao zajedničke države ili njenog raspada“, citiram, dakle ovo je citat iz programa DS-a iz 1990. godine, „Demokratska stranka smatra legitimnom težnju srpskog naroda što više svojih sunarodnika da okupi pod jednim državnim krovom“.

(Predsedavajući: Privodite kraju.)

Dakle, pre nego što bacite kamen na bilo koga, uzmite malo pa pročitajte, pa ćete videti za kakve...

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po Poslovniku narodni poslanik Marijan Ristićević.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 107, povreda dostojanstva Narodne skupštine. To je uradila koleginica Jerkov.

Mogu da razumem osobu koja je u svojoj biografiji napisala da je završila najviše obuke CIA. Da je napisala BIA, ne bi mi baš bilo prijatno, ali CIA, to odmah kod mene izaziva neku vrstu averzije. Ali izgleda da su je loše obučili. Uvredila je dostojanstvo Narodne skupštine.

Ona nije bila poslanik 2002. godine, ja jesam. Ja sam pozdravio to što je Zoran Đinđić otvorio univerzitet u Novom Pazaru, pozdravio. Niko od njih to nije učinio. Vlada Republike Srbije je bila zadužbinar, gospodine ministre, koliko se ja sećam, i još 200 dobrotvora otvorilo je u jednoj osetljivoj nacionalnoj sredini univerzitet. Glavni čovek na tom univerzitetu, predsednik ili direktor, bio je isti čovek protiv koga se ona sad diže. Zvao se Muamer Zukorlić. Mislim da se i danas tako zove. Ali onda joj to nije smetalo.

Treba da pita i svoju koleginicu Gordanu Čović i još neke funkcionere DS-a da li su posećivali taj univerzitet i otvoreno ga hvalili.

Takođe je povredila dostojanstvo što je ne interesuje ko koliko studira. Pa naravno, Ješić studirao 12 godina, od 1993. do 2005. godine i dobio jednu desetku. A u toj prijavi za ispit i oceni, i ocena i prijava za ispit ispisana istom rukom. Da li je student sam sebe ocenio ili je profesor prijavio studenta, ostaje dilema za koju verujem da će nam DS reći. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.)

Pravo na repliku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Hvala.

Od obnavljanja višestranačkog sistema u Srbiji do danas sve političke partije koje deluju na teritoriji naše države mogu najjednostavnije da se podele na patriotske i na one koje to nisu. Srpska radikalna stranka od osnivanja jeste patriotska partija. Predsednik Srpske radikalne stranke dr Vojislav Šešelj i svi mi sledbenici te ideologije SRS smo uvek bili i radili i delovali u interesu države Srbije, u srpskonacionalnim interesima i u interesu svih građana koji žive na teritoriji države Srbije.

Nikada ni na koji način niko od nas nije ugrozio niti povredio prava nacionalnih manjina. Naprotiv, uvek smo se zalagali za što je moguće veća prava nacionalnih manjina po najvišim evropskim standardima. Ponosni smo što u stranci imamo, i u rukovodstvu stranke i među članstvom stranke, dosta ljudi, dosta članova koji su pripadnici različitih nacionalnih manjina i to je nešto što je opštepoznato.

Aleksandra Jerkov je svoju političku karijeru zasnovala, zapravo započela u političkoj partiji za koju takođe svi u Srbiji znaju da je sa izraženim separatističkim stavovima i idejama, da je antisrpska, da je, što reče Marijan, kao i sama Aleksandra, Cijina, i neko ko se hvali tim nekakvim Cijinim diplomama i sedi ovde u Narodnoj skupštini, pa ne mogu reći da nema pravo, jer ovde svako treba da ima pravo da kaže sve što misli da treba, ali nemoralno je da govori o bilo kome s obzirom na to da je sama u svojoj biografiji priznala da ona zapravo radi u interesu neke druge države. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Šarčević.

Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Vratio bih se na samu diskusiju prethodnog poslanika koja se odnosi na izmene i dopune zakona. Znajući koleginicu i njenu inteligenciju, mislim da je ovo sve iskonstruisano komentarisala. To ću vrlo lako dokazati.

Prvo i prvo, znate dobro šta podrazumeva autonomija visokoškolskih ustanova i šta je domen Naučnog veća kada su u pitanju plagijati i ostalo. To nije domen Ministarstva. Znaćete već sve šta piše u zakonu i kako se ta procedura sprovodi. Ovde ste time vešto manipulisali i vezivali za član koji to ne povezuje, na koji se ne odnosi. Tek toliko da bi javnost, i akademska i ona koja nije to, znala o čemu pričamo.

Kada govorimo o komisiji za uslove upisa, pa ne može student sam sebe da upiše. Ne postoji ta kategorija. I mi govorimo ovde ne o masovnom broju studenata, govorimo o onom broju studenata kojima je falilo neko vreme, 10,

15, 20 dana da bi prešli na drugi nivo studija a podsticani su od visokoškolskih ustanova da će oni to u međuvremenu završiti. Mi smo to istraživali. Znači, baš zbog slučaja (...) mi smo to istraživali, i ovime stavljamo tačku na to šta je starije, kokoška ili jaje, ko sme da upiše. I, ovo nije vid korupcije. Znači, u svakom slučaju student sebe nije mogao sam da upiše i tu je tačka. Pošto nije bilo definisano, evo, stavljamo da je svakako odgovornost starijeg, a to je fakulteta i visoke strukovne škole.

Da se ja ne staram da bude red u obrazovanju, ne bih pokrenuo aktivnost gašenja neakreditovanih odeljenja po celoj Srbiji, i to vrlo rigorozno, zbog čega je skočilo sve živo na mene.

S druge strane, uzimate primer Internacionalnog, privatnog, univerziteta u Novom Pazaru, koji je 2002. godine dobio prvu privremenu dozvolu za rad, i to se ponovilo četiri puta. Znači dobro da nije razlog njegova završena akreditacija svih programa. Taj univerzitet ima 14 programa, od čega je jedan broj akreditovan, ono što nije bilo sporno, a onda je bilo sporno da se određeni doktorati ne priznaju za dalje akreditacije. Tu se vodi upravni postupak, i to niko ništa još nije završio. To je otvorena knjiga, i to dobro znate. Uopšte nije ovako kako vi kažete.

Za razliku od toga, imamo univerzitet, Državni, integrisani, univerzitet u Novom Pazaru, gde takođe imamo potrebu da ta regija dobije što više visokoškolskih građana. Kao jedan od centara univerzitetskih, zalažemo se da se tamo formira, u toj regiji, zbog velikog nataliteta i potrebe da država tamo bude vidljiva, čak i centar za..., kao neki naučnotehnološki park.

Kada su u pitanju studenti za koje vi kažete da su muvali, nisu muvali studenti. Ti doktorandi su imali dve, ponoviću još jednom, dve akreditacije regularne, i samo kada je telo, Komisija za akreditaciju napuštala scenu, jer je nestalo sa scene, prijavila je da je ko bajagi istraživala da 20 privatnih fakulteta nije prijavilo doktorske studije posle „Bolonje“. Mi smo upit poslali svim visokoškolskim ustanovama, državnim i privatnim, i konstatovali da to nije uradilo mnogo državnih fakulteta, neki stari i po sto godina.

Ako bismo se tom logikom vašom rukovodili, poništili bismo najmanje hiljadu i po, ako ne i više, doktora iz tehničkih razloga, samo iz tehničkih razloga. Opet dolazimo na onu vezu sa studentom – da li je mogao sebe da upiše, što to nisu uradili fakulteti i visoke škole na vreme, što to nije Ministarstvo tada primetilo i reagovalo? Prošlo je toliko godina i sada možemo da licitiramo da li je 10.000 studenata zbog takve greške ugroženo, a nazvati ih lažovima, neradnicima, lopovima i lažnim diplomama, to je u najmanju ruku nepotrebno. Ne bih drugi izraz upotrebio. Kao kad kažemo stari studenti, studenti koji se školuju po starom programu, i to mislim da je terminološki jako, jako važno.

Tako da, pokušaj da se iz ovog zakona iscedi suva drenovina je vrlo neuspešan. Nacionalni savet za visoko obrazovanje, ponoviću još jednom,

jednoglasno, svi članovi Konusa, čak ajde nemojte one koje imenuje država, rekli su da je ovo bio tehnički problem i da se na ovaj način može prevazići. To nikako nema veze sa onim univerzitetima, isturenim odeljenjima i visokoškolskim ustanovama koje nisu akreditovane. Ja sam dao nalog da se sami ugase. Inspekcija počinje od prvog da radi.

Znači, to su dve kategorije i nemojte ih stavljati u isti koš. Prosto to nije fer, ni zbog tih studenata, ni njihovih profesora, koji se osećaju jako loše. Nisu svojom krivicom dovedeni u ovo stanje. Samo prilikom treće akreditacije je neko stvorio problem. Zaista pokušajte da shvatite celu priču. Ja sam je već dva puta već objasnio. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Studenka Kovačević.

Izvolite.

(Aleksandar Martinović: Ja sam se javio.)

Vi ste se javili?

(Aleksandar Martinović: Replika.)

Replika?

Izvolite, kolega Martinoviću.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Ne znam da li ste pratili izlaganje poslanice iz Demokratske stranke...

(Poslanici Demokratske stranke negoduju.)

Lepo vam je...

(Balša Božović: Po Poslovniku.)

Lepo vam je predsednik Republike čestitao to što ste formirali Vladu, nema razloga da budete nervozni.

(Balša Božović: Poslovnik.)

Ne znam što su se toliko unervozili.

(Aleksandra Jerkov: Nema pravo na repliku. Kome replicira?)

PRESEDAVAJUĆI: Hoćete li da pustite kolegu Martinovića, pa da saznamo kome replicira?

(Balša Božović: Permutovao je gospodin Martinović.)

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Gospodine Arsiću, nemam ništa protiv. Dajte reč Vojvodi od Maldiva, vidim da se javio za povredu Poslovnika. Vidim da je mnogo nervozan.

Inače, došao je u Narodnu skupštinu odeven tako da, kada bi neki običan građanin došao tako, izbacili bi ga napolje, ne bi mogao da uđe u zgradu Narodne skupštine. To je danas čovek koji nam drži predavanje o demokratiji, o kulturi, o penzijama.

Pa dajte da saslušamo Vojvodu od Maldiva, pa ću posle toga ja da se javim.

PRESEDAVAJUĆI: Prepoznao se.

Reč ima Balša Božović po Poslovniku.

BALŠA BOŽOVIĆ: Članove 106, 107, 108. i 109. ste prekršili, gospodine Arsiću, iz prostog razloga što ste, pre svega, ćutali na uvrede koje je upućivao i meni lično, a i gospođi Aleksandri Jerkov.

(Aleksandar Martinović: Izađi da narod vidi kako si obučen.)

Ne znam zbog čega se ne sviđa kako sam obučen gospodinu Martinoviću i zašto zagleda u mene. Malo sam vidno potresen. Zašto mu je stalo kako se ja oblačim, zašto me prati, snima da li mi je kravata vezana ovako ili onako? Veoma je važno da vi njega opomenete, gospodine Arsiću, svaki put kada iznese neku mržnju, neku neistinu, neku laž na moj ili račun bilo koga od nas. To pod broj jedan.

Pod broj dva, a zbog čega sam se javio za povredu Poslovnika, jeste da drugi put čovek replicira, a Aleksandra Jerkov se nije javljala u međuvremenu. Dakle, permutovao je nešto. Očigledno je vidno potresen onim što je Aleksandra Jerkov govorila za njega i o njegovih plagiranih pet naučnih radova pa se uznemirio.

Molim vas, opomenite ga i recite mu da sedne, da ne pravi cirkus od ovog parlamenta.

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Božoviću, ne znam, pošto ste se vi prepoznali u nazivu Vojvoda od Maldiva, zaista ne znam, ali znam dobro da jednom bivšem ministru, koji je bio i poslanik u vašoj poslaničkoj grupi, narodni poslanici koji nisu podržavali tu vladu nisu dozvoljavali da uđe u salu u farmerkama. Možda se na to odnosi konstatacija kolege Martinovića.

(Balša Božović: Gde to piše?)

Ne znam.

(Balša Božović: To što ste vi u majci sa Šešeljem dolazili, to je okej?)

Gospodine Božoviću, ja se vama obraćam sa dužnim poštovanjem i vama ne kažem – je li, Balša, nego – gospodine Božoviću.

(Balša Božović: Po Poslovniku.)

Ne možete, još nisam završio odgovor. I ne mogu dva puta da prekršim Poslovnik.

(Balša Božović: Po Poslovniku.)

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika? (Da.)

Po Poslovniku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 27, gospodine Arsiću.

Dakle, ja molim Vojvodu od Maldiva da izađe ovde da ga vide građani Srbije kako je odeven, zato što način na koji se on odeva kada dolazi u Narodnu skupštinu nije prikladan. Kada se građani Srbije tako odevaju, policajci na ulazu takve neće da puste u zgradu Narodne skupštine. On dolazi u farmerkama i patikama u Narodnu skupštinu. Neću da ulazim u to koliko to košta, i time

pokazuje koliko mu je u stvari stalo i do penzionera i do građana Srbije i do Narodne skupštine.

A ovaj prostački i kočijaški rečnik koji koriste eksponenti Dragana Đilasa, njega su verovatno pozajmili od jednog od lidera ove nove DOS koalicije Željka Veselinovića. Izgleda da im se jako dopadaju rečenice – e, pa, draga fikus-premijerko, želim ti da te jednom taj isti Mitrović zatvori u „Zadrugu“ u četiri zida, bez ključa, sa jednim obdarenim Afroamerikancem tek puštenim iz zatvora i da taj šou narod gleda jedno par meseci, pa da vidim da li bi posle toga branila najgori ovozemaljski šljam.

Dakle, kočijaški rečnik koji koriste, sad su uneli i u Narodnu skupštinu. A vidim da su uneli i kočijaški način odevanja. Jer to kako se odeva gospodin Balša Božović, tako se odevaju engleski džokeji nedeljom, kada je derbi i kada je utrka konja, što je, naravno, jedno veliko kulturno dostignuće engleskog naroda.

PREDSEDAVAJUĆI: Privodite kraju.

(Balša Božović: Po Poslovniku.)

Po Poslovniku, narodni poslanik Maja Gojković.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika je bila učinjena mnogo ranije, ali vi imate, izgleda, neke naklonosti prema Balši Božoviću, a to je verovatno po onom – ko više viče, dobije brže povredu Poslovnika od nekog ko smatra da može i ćutanjem nešto da postigne.

Znači, član 104, koji se odnosi na davanje mogućnosti replike. Želim da kažem da ste ga prekršili zato što niste dozvolili Martinoviću uopšte bilo šta da kaže osim jedne rečenice. Vi niste obratili pažnju na to šta je Aleksandra Jerkov rekla, niste mu dozvolili da kaže, da traži repliku na osnovu jedne druge diskusije i da poveže šta je Aleksandra Jerkov rekla u vezi Vjerice Radete i u vezi toga kako se vuče paralela između jednog tvita i ove namere Demokratske stranke i njihovih predvodnika, kako se zove ovaj najnoviji, odvratno mi je i da ponovim, neki Željko Veselinović...

Mrsko mi je kao ženi da ovo uopšte da pročitam, ali ta njihova vika danas želi da zamagli suštinu – da niko od njih nije osudio ovaj tweet Željka Veselinovića, nijedna žena poslanica koja je u Demokratskoj stranci ili u nekoj najnovijoj političkoj opciji, jer njima je to simpatično, jer ne pretilo se silovanjem nekoj njihovoj pristalici, nego ženi koja obavlja najvišu funkciju u ovoj državi, predsednici Vlade Republike Srbije. I, to je sramota. A ovde su im puna usta, kada diskutuju na međunarodnim forumima, žena, ženskih prava, ženske parlamentarne mreže. Na ovome pada čitava njihova liberalna politička opcija. Oni podržavaju brutalno vređanje jedne žene koja se drznula da se bavi politikom u ovoj državi, koja nije član nijedne partije.

Jeste izbacili ovu osobu iz stranke?

(Aleksandra Jerkov: Nije u našoj stranci.)

Ali vam je simpatičan, sedite sa njim u neakvim koalicijama.

Gadite ga se, je l' tako? To ste rekli?

(Aleksandar Martinović: On je predsednik...)

Čega predsednik?

(Aleksandar Martinović: On je predsednik tog saveza.)

A on je predsednik vašeg saveza? Staćete iza iste zastave sa ovom morbidnom ličnošću, sa ovim prostakom, sa ovom osobom koja vređa i ljude druge boje kože a ne samo Anu Brnabić? Sram vas bilo! Vi zaslužujete svi zajedno opomenu, opomenu od građana Srbije.

Ovo je morbidno, ovo što vi podržavate. Ovo je odvratno. Vi ste vređali ljude druge boje kože, vređate Anu Brnabić, vređate svaku ženu koja se drzne da bude ispred Vlade Republike Srbije i da se bavi politikom. Sram vas bilo sve zajedno!

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Gojković, smatram zaista da ste u pravu i sada, da ne bismo nastavili sa uvredama, određujem pauzu u trajanju od tri minuta, u skladu sa članom 112. Poslovnika o radu Narodne skupštine.

(Posle pauze.)

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić:) Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa daljim radom.

(Balša Božović: Poslovnik.)

Po Poslovniku narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Član 27. reklamiram zato što smatram da je nervoza koja postoji u redovima Srpske napredne stranke tolika da bez obzira na to što ste vi član SNS-a, vi ste u ovom momentu predsedavajući, je l' tako, Narodne skupštine, Vi morate da, ne opomenete, al' vi morate da upristojite ovu raspravu, prvo tako što nećete mene vređati sa tog mesta kad ja ne mogu da vam odgovorim.

Pod zaista čudnim okolnostima ste mi rekli da se ne oblačim kako dolikuje ovoj narodnoj skupštini iako imam kravatu, košulju, sako i cipele. Ne znam šta je tu čudno, a nije vam čudno kada ste svi zajedno dolazili u majicama Vojislava Šešelja u Skupštinu, to vam je bilo sasvim u redu.

Dakle, Aleksandar Martinović, šef Poslaničkog kluba Srpske napredne stranke, u nekoliko navrata pokazao je veliku nervozu.

Ne znam uopšte zbog čega, gospodine Martinoviću. Ne znam zašto ste toliko zabrinuti. Vređate na ličnoj osnovi, potpuno van teme dnevnog reda. Pričamo o penzijama koje ste uzeli penzionerima, a s druge strane vređate me

da li sam se obukao ovako. Nemojte da me zagledate, verujte da mi je neprijatno. Dakle, pustite me na miru. Obučen sam, mislim, pristojnije nego mnogi koji sede tu pored vas, ali ja uopšte ne ulazim u to. To je stvar nekako i kućnog vaspitanja i nekog odnosa prema ovom poslu.

Samo molim vas, gospodine Arsiću, na vređanje Aleksandre Jerkov, koja je, inače, osudila ono što je gospodin Veselinović napisao u nekom tvitu, i onda optuživati žene iz Demokratske stranke da su prećutale to, takođe morate da reagujete. Vi pratite ovu sednicu.

(Vladimir Orlić: Ko predsedava Savezu ovog jutra?)

Dakle, ovo što viču prekoputa iz nedostatka argumenata, kako da vam kažem, pokazuju nedostatak karaktera, to je njihov problem. Ali hajde da vidimo na koji... I naravno, Poslanički klub to osuđuje; što kaže gospodin Ćirić, to se podrazumeva. Ali hajde da se vratimo na temu dnevnog reda i da razgovaramo kako ćete i na koji način da objasnite – imate 700.000 penzionera kojima ste nešto uzeli i nemate nameru da im vratite. To je tema dnevnog reda i hajde da se vratimo na to.

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Balša Božoviću, ne vidim gde sam pogrešio, odnosno prekršio odredbe člana 27. Poslovnika o radu Narodne skupštine. Ja sam izneo pretpostavku o tome koji to mogu da budu razlozi zašto je kolega Martinović upozoravao na vaš način oblačenja.

Što se tiče ulaska u Narodnu skupštinu sa majicama, slata je politička poruka, a ja ne znam kakvu vi to političku poruku možete da pošaljete ako ste obučeni kao engleski džokej, zaista.

Po Poslovniku narodni poslanik Maja Gojković.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Izvinjavam se, predsedavajući, ali član 103. govori nešto drugo od onoga što se danas dešava. Znači, u pitanju je pravo da ukažete na povredu Poslovnika, a ne da replicirate svim poslanicima koji su se takođe pozvali na povredu Poslovnika. Uopšte mi nije jasno zašto Balši Božoviću stalno dajete reč po povredi Poslovnika, i to ima neku svoju sankciju ako to i ne čini.

Ali nećemo preći na dnevni red sve dok nam poslanici...

(Maja Videnović: Opa!)

Opa?! Znači, ne znam da se obraćam kao da smo u kafani.

... Dok nam ne objasne čiji je predsednik Željko Veselinović trenutno i da li oni koji sede danas u sali ispred Demokratske stranke jesu u Savezu za Srbiju, čiji je predsednik Željko Veselinović, osoba koja je rekla da je premijerka Brnabić fikus-premijer, lezbijka, zla, podmukla, neznalica, član Trilateralne komisije i predsednik Upravnog odbora NALED-a, da je stala na stranu narkomana i ubice Željka Mitrovića itd. i – draga fikus-permijerko, želim da te jednom taj isti Mitrović zatvori u „Zadruzi“ u četiri zida bez ključa, sa

jednim obdarenim Afroamerikancem tek puštenim iz zatvora, i da taj šou narod gleda jedno par meseci pa da vidim da li bi posle toga branila najgori ovozemaljski šljam.

Njihov predsednik Željko Veselinović je najgori ovozemaljski šljam. Ja to kažem kao žena koja se 28 godina bavi politikom. Ovako nešto se nikada nije desilo u višestranačkom sistemu otkako se ja bavim politikom. I ove žene prekoputa koje sede, njima je predsednik Željko Veselinović koji je ovo napisao i ne može preko toga da se pređe. Ne može da se pređe, jer ovo je ta fina, divna Srbija koju oni žele da uvedu, mimo volje građana, ovde na vlast.

Znači, ne može da se pređe preko toga.

(Aleksandra Jerkov dobacuje.)

Nemojte mi, Jerkovka, dobacivati, nego izađite iz tog saveza, jer vaš predsednik je Željko Veselinović, najgori ovozemaljski šljam koji postoji u Srbiji. To je vaš predsednik, ne moj.

PREDSEDAVAJUĆI: Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika? (Ne.)

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 107, gospodine Arsiću.

Dakle, nisam nikoga vređao, samo sam rekao da je gospodin koji je završio Pravni fakultet u kaficu „Bonafides“ odeven tako da, kada bi običan građanin, koji nije narodni poslanik, pokušao da uđe u zgradu Narodne skupštine, ne bi bio pušten jer bi mu obezbeđenje reklo – ne možete da uđete u Narodnu skupštinu u farmerkama i patikama. Ali da se mi sada ne bavimo time, neka se odeva kako hoće.

Ono što je važno da se kaže to je da ljudi koji predstavljaju tzv. opoziciju u Srbiji, taj novi DOS, tzv. Savez za Srbiju, u stvari savez protiv Srbije, sa reči je prešao na dela.

Pre nekoliko dana su brutalno vređali, tj. njihov taj rotirajući predsednik Željko Veselinović je brutalno vređao Anu Brnabić preteći joj silovanjem od strane obdarenog Afroamerikanca, kako se on izrazio, a u subotu uveče je napadnuta supruga poverenika Mesnog odbora Srpske napredne stranke u Šapcu. Preko usta joj je zalepljen flaster, držali su joj ruke iza leđa i rekli su joj – reci mužu da prestane da se bavi politikom, samo zato što je gospodin Mladen Čolić, koji je poverenik jednog od mesnih odbora SNS u Šapcu, nepomirljivi protivnik jednog od lidera ovog novog DOS-a, Dušana Šaneta Petrovića, koji je umislio da treba da do kraja svog života ostane nahijski knez u Šapcu i da niko nema pravo da dođe na vlast sem njega.

Dakle, ovde se radi o tome da su oni koji su osuđivali tvitove pojedinih narodnih poslanika prešli sa reči na dela. Sada su počeli da batinaju i da tuku ljude po Srbiji koji ne misle kao Dragan Đilas, kao Dušan Šane Petrović, kao

Vuk Jeremić, kao Boško Obradović. Ja im kažem da sa takvom praksom prekinu, jer će država Srbija da reaguje, a građani Srbije će na izborima da kažu koga podržavaju i za čiju politiku misle da je najbolja.

Dakle, gospodine Arsiću, vodite računa, u pitanju su opasni nasilnici, isti oni koji su pre 18 godina zapalili zgradu Narodne skupštine. To bi učinili i danas samo kad bi im se pružila mogućnost.

PRESEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ja govorim u skladu sa članom 28. i ne bih rekla da ste vi prekršili Poslovnik, prosto sa ove strane danas se čuje šta god kome padne na pamet, ali da skrenem pažnju. To što je skrenuta pažnja da se poslanik Balša Božović ne oblači u skladu sa dres kodom, to je stvar njegove kulture, odnosno nekulture i prosto nije u redu da narodni poslanik može da dođe u patikama i u farmerkama, jer to nije dozvoljeno, kako smo čuli, ni bilo kojem građaninu, ni novinarima, na kraju krajeva, koji prate naš rad.

Sad, zbog toga što Balša Božović ne zna dres kod i što on nema kulturu ponašanja u Narodnoj skupštini, on podseća kako smo mi srpski radikali nekada dolazili u majicama sa likom našeg predsednika dr Vojislava Šešelja... Dobro ste vi, gospodine Arsiću, rekli da su se tada slale političke poruke tim majicama, ali ja prosto hoću da podsetim da je Vojislav Šešelj u to vreme bio u pritvoru Haškog tribunala, da su tamo njemu na najgrublji mogući način kršena ljudska prava, da mu je zdravlje bilo ugroženo, da su mu ugrožavana procesna prava, pravo na razumni rok kada je u pitanju dužina trajanja suđenja, i da smo mi, naravno, svoj stav, svoj protest prema Haškom tribunalu iskazivali na taj način, sedeći na ovom mestu u tim majicama i pokazujući građanima Srbije naš odnos prema Haškom tribunalu.

Ali ovde mora još nešto da se kaže. To što se dešavalo Srbima u Haškom tribunalu posledica je onoga što su radile tada dosmanlije, koje su izručivale Srbe Haškom tribunalu, koje su naše arhive stavili na izvol'te Tužilaštvu Haškog tribunala, što nigde u svetu nije zabeleženo, i umesto da se pokriju po ušima i da ćute od te sramote, i ne samo sramote nego od krivičnog dela koje su izvršili i kojim su ugrozili stabilnost države Srbije, oni se još javljaju da nešto kažu na tu temu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika? (Ne.)

Po Poslovniku kolegistica Jerkov.

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, gospodine Arsiću. Član 106.

Očigledno je ovde namera da se priča o svemu, ko se kako obukao, ko je gde letovao, ko je šta tvitovao itd., a da se ne priča o suštini, a suština je

jednostavna da jednostavnija ne može biti – penzionerima je oduzeto ono što su zaradili, te pare su potrošene na jarbole, jelke, fontane i novogodišnju rasvetu i sada niko nema nameru da im te pare vrati. To je suština, gospodine Arsiću. Molim vas da skrenete pažnju poslanicima, u skladu sa svojom obavezom koju imate kao potpredsednik Skupštine i trenutni predsedavajući, da mi o tome danas treba da razgovaramo.

To je jedino što vas Poslovnik danas obavezuje, i to je jedino što nama Poslovnik dozvoljava da govorimo danas na sednici. Tako da mogu kolege pričati do sutra kako se ko obukao, mogu do sutra pričati ko je gde putovao, mogu do sutra čitati tvit i mi do sutra govoriti da to osuđujemo i da je to ponašanje neprihvatljivo, kao što smo osudili i druge tvitove i drugo ponašanje drugih kolega, koji su, začudo, bili apsolutno prihvatljivi, povoljni u to vreme za kolege prekoputa. Tako da, molim vas da pričamo...

Verujte da penzionere u Srbiji uopšte ne interesuje kako je ko od nas obućen. Njih interesuje zbog čega ne želite da im vratite ono što ste im protivpravno oduzeli i to je ono što nas isključivo ovde interesuje. Vas očigledno ne, ali baš kao što su vas interesovali oni tada kad ste im oduzimali, tako vas interesuje i sada.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Jerkov, ja moram da vam skrenem pažnju. Ja sam uporno izbegavao, ali pošto i kroz povrede Poslovnika provlačite tu temu, fontane i ulična rasveta se finansiraju iz budžeta lokalnih samouprava.

(Aleksandra Jerkov: Javite se za reč, gospodine Arsiću.)

Odgovaram. Jeste vi reklamirali povredu Poslovnika?

(Aleksandra Jerkov: A vi komentarišete povredu Poslovnika ili ono što sam ja rekla?)

Komentarišem povredu Poslovnika.

(Aleksandra Jerkov: U čemu? Zašto ste povredili Poslovnik?)

Pa sad upravo obrazlažem. Hoćete mi dozvoliti ili jednostavno vi hoćete da pričate šta god hoćete i da optužujete kako hoćete? Znači, skrećem vam pažnju. Fontane i ulična rasveta se finansiraju iz budžeta lokalnih samouprava, a penzioni fond se dopunjuje iz republičkog budžeta. Vi ste nešto pomešali temu dnevnog reda.

(Aleksandra Jerkov: Zbog toga niste povredili Poslovnik?)

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika?

(Aleksandra Jerkov: Naravno da želim.)

Naravno, u redu.

Po Poslovniku narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 107, gospodine Arsiću.

Dakle, gospođa Jerkov izgleda ne zna šta tačno radi njen predsednik Željko Veselinović. Dakle, Željko Veselinović, taj rotirajući predsednik Saveza za Srbiju, takozvanog Saveza za Srbiju, ove gadosti na račun premijerke Brnabić nije objavio na Tviteru, nego na svom Fejsbuk statusu, i niste se vi izvinili zbog njegovih rečenica koje je napisao o Ani Brnabić, nego sam ja podsetio građane Srbije šta je taj vaš predsednik za Anu Brnabić napisao. Inače ste ćutali sve vreme na ove najprimitivnije moguće uvrede na račun jedne, pre svega, žene, dame, koja je predsednica Vlade Republike Srbije.

Ima nešto drugo što ću da vam pročitam. To je objavljeno na Tviteru. Dakle, ovo je bilo na Fejsbuku. Taj vaš predsednik Željko Veselinović je 29. januara 2018. godine... Ni to niste osudili vi koji se stalno pozivate na to da treba smeniti jednu poslanicu koja je na Tviteru nešto objavila. Evo šta je objavio taj vaš Željko Veselinović 29. januara 2018. godine. Kako vam to ne smeta? Kaže ovako – ko nije imao prilike da vidi ponašanje Roma po parkovima, neka ode sa decom do prvog parka da pogleda to ponašanje.

Ovo je čist rasizam. Ovo je više od toga, ovo je fašizam, ovo je govor mržnje. Dakle, time se služite. Na Fejsbuku jedan dan napadate Anu Brnabić zato što je predsednica Vlade, pretite joj obdarenim Afroamerikancem, a nekoliko meseci ranije na Tviteru taj vaš Željko Veselinović na najgori mogući način vređa pripadnike romske populacije. Sada pokušavate da objasnite građanima Srbije kako ste vi velike demokrate i kako ste vi veliki Evropejci.

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Martinoviću.)

Ne, ako je neko zavukao ruke u džep i penzionerima, i zaposlenima, i deci, i omladini, i studentima, i majkama, i očevima, i dedama, i babama, to je uradila koalicija predvođena Draganom Đilasom, Šanetom Petrovićem, Vukom Jeremićem. Znajte dobro da srpski narod i građani Srbije ipak imaju malo duže pamćenje nego što vi to mislite i da nikada neće zaboraviti politiku upropaštavanja Srbije koju ste sprovodili u Srbiji 12 godina, a u Vojvodini, nažalost, punih 16 godina.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku narodni poslanik Marijan Ristićević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 109. u vezi člana 103.

Gospodine predsedavajući, cenim vašu visoku tolerantnost prema opoziciji i neću tražiti da se o ovome glasa, bez obzira na to što bi po svim pravilima trebalo da oduzmete dva minuta od Poslaničke grupe Demokratske stranke. Evo, pokušaću da obrazložim šta ste sve propustili da vidite, jer smo ovde najgrublje vređani od pripadnice DS-a, koja je sama rekla da je prošla

obuku CIA i verovatno je dobila naređenje da pokuša ovde da napravi neki nered.

Što se tiče njihovog nasilja i uvreda o kojima oni tako govore, ovako DS piše mojoj malenkosti sa oficijelnog sajta. Kaže – vi niste politički protivnik, vi ste bitanga. Ja nisam očekivao izvinjenje. Verujem da ni premijerka neće dobiti izvinjenje, ali to političko krilo, kolektivni član Dveri, Ljotičevske organizacije, treba da nam kaže da li se oni uvredama i nasiljem koje sprovode u poslednje vreme takmiče sa Dverima ko će biti veći nasilnik.

Ja ću vas podsetiti na doktrinu Dimitrija Ljotića, koju DS uveliko preuzima. Čak se dokazuje da su veći nasilnici od same Ljotičevske grupe, ovih dverića, kupusića itd. Naime, Ljotić je svojevremeno rekao – nama ne trebaju glasači, nama trebaju borci.

Demokratska stranka, ili drpokratska stranka, kako to narod zove, uveliko je izgubila rejting kod birača, dakle birači ih neće. S tim u vezi, oni su zaključili da je dobra ta Ljotičevska doktrina, pošto su izgubili birače – nas ne interesuju glasači, nas interesuju borci. Ti borci, oličeni u Vojvodi od Maldiva itd., u raznim ljudima koji ovde dođu obučeni kao da su pošli da prošetaju cuka, ovde danima vređaju i nas i zdrav razum.

Ne tražim da se o ovome glasa, ali budite malo manje tolerantni prema pojavama koje se ovde dešavaju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po Poslovniku narodni poslanik Maja Videnović.

Izvolite, kolegkinice.

MAJA VIDENOVIĆ: Gospodine Arsiću, potpredsedniče Narodne skupštine, vama se obraćam, javljam se po članu 103. Poslovnika, zato što ste vi prekršili Poslovnik u jednoj jednostavnoj stvari – vi dozvoljavate, zloupotrebom Poslovnika, da se ova sednica Skupštine pretvori u farsu zbog jednog isključivo projekta SNS. Ono što je potpuno očigledno je da na argumente koje je izneo kolega Balša Božović nije postojao ni jedan jedini odgovor, nego ste se udostojili, dozvolili sebi, dali za pravo da ocenjujete da li vam se dopada ili ne dopada način na koji se neko oblači. Na argumente koje je iznela moja koleginica dr Aleksandra Jerkov niste imali ništa da kažete, nego ste se pozivali na lažne biografije na Vikipediji.

Sve zbog toga i sve u organizovanom pokušaju u kome vi saučestvujete, vi ovo omogućavate, penzioneri koji očekuju od narodnih poslanika da čuju šta se zapravo dešava sa ovim izmenama zakona dobijaju potpuno nedvosmislenu poruku, a to je da SNS nema nameru da im vrati nikada ono što im je otela i da Skupštinu Srbije koristite, odnosno zloupotrebljavate kao stranačku tribinu da se na najbrutalniji mogući način obračunavate sa političkim protivnicima.

Predsednice Skupštine, gospođo Majo Gojković, ogromna je razlika, i to morate da razumete, ove zamke u koje pokušava da nas uvede gospodin

Martinović. On se verovatno zbunio, mislim da on nije siguran s kim razgovara. Kod nas i kod naših osuda ne postoji „ali“. Mi najozbiljnije osuđujemo najbrutalniji govor mržnje, tačka. Kod vas nema „ali“, ali ima nečega što je danas svim građanima jasno – da vi ovo koristite kao alibi za ono što nećete da uradite, a to je da nećete da glasate za smenu potpredsednice Narodne skupštine Vjerice Radete.

Kada nešto osuđujete, tu nema „ali“. U vrednosnoj oceni i osudi ne postoji „ali“ i potpuno je jasno da zloupotrebljavate Skupštinu da se ne bi čula činjenica da ono što ste oteli penzionerima i građanima Srbije nećete vratiti.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Videnović, vi ste reklamirali član 103. i optužili ste me da ga kršim zato što sam kolegi Martinoviću dozvolio da radi isto ono što ste vi sada uradili. Isto to ste uradili. Isto ste koristili pravo da kroz povredu Poslovnika dođete do replike. Sad to ne prihvatate. Sad vidim koliko ste zaista iskreni u vezi razvoja demokratije u Srbiji. Nemam reči.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Maja Gojković.

MAJA GOJKOVIĆ: Član 32.

Žao mi je što Gordana Čomić, takođe članica Demokratske stranke a potpredsednik ovog parlamenta, nije ovde da kaže kolika je njena odgovornost što nije osudila ovakav govor mržnje. Uostalom, ima naznaka i ozbiljnih krivičnih dela ovde. Sve smo mi čuli. Naknadno osuđivanje statusa na Fejsbuku njihovog lidera predsednika Saveza za Srbiju Željka Veselinovića.

Da vas podsetim, koleginice, to je bilo u četvrtak, a danas je ponedjeljak. Vama je trebalo četiri dana i naši govori ovde i pozivanje...

(Maja Videnović: Šta vi to govorite?)

Samo dobacujte, kočijaški, onako kako znate inače, ja to najbolje čujem odavde.

Trebalo vam je četiri dana i čitava naša rasprava o Željku Veselinoviću, vašem predsedniku, ne našem, vašem predsedniku, da ustanete i da kažete – hajmo malo o penzijama, da ne pričamo ko je taj ko predvodi građansku Srbiju i vas dve kao predstavnice ovde.

Je l' vi znate da je taj čovek odbornik u Skupštini grada Beograda? Je l' to treba ja da vam kažem iz Novog Sada? Nagradili ste ga. Dovedi ste ga iz Smedereva i proglasili odbornikom na listi Dragana Đilasa. Vaš lider, vaš predsednik Saveza za Srbiju, čovek koji govori ovakve stvari, koji je vređao... Hoćete li dalje da vam čitam? Vređao je Rome, a toga se niste setili sve ove dane, meseci da osudite. Znali ste da je vređao Rome i pristali ste da vam on bude predsednik.

Užas! Užas! Zar to nije fašizam? Jeste li vi ponosni što vam je Željko Veselinović lider? I on vas predstavlja u Gradu Beogradu, jer vi niste prešli cenzus pa vam je on predstavnik. Pa vređa patrijarha Pavla. Hoćemo li Srbiji da kažemo ko vam je lider? Vređa, znači, sve vernike ove države, vređa patrijarha

Pavla. I finale, od četvrtka do ponedjeljka, sad je ponedjeljak, petnaest do dva, u četvrtak je ovo postavio. Vas dve ustajete i kažete – hajdemo malo o penzijama.

Pa mi ćemo pričati o penzijama samo da završimo ovo, kako je on rekao, „fikus-premijerko“. Znači, ponižava ženu koja se bavi politikom, da je Mitrović zatvori u „Zadruhu“ u četiri zida, bez ključa, sa jednim obdarenim Afroamerikancem tek puštenim iz zatvora. Nema dalje. Odvratno je ovo što čitam, al' čitam zbog Srbije i čitam zbog toga što se vi dičite vašom građanskom Srbijom. Evo vam predstavništvo građanske Srbije u centru Beograda, odbornik Željko Veselinović. I da taj obdareni Afroamerikanac pušten iz zatvora radi to što mu je rekao taj bolestan um, vaš lider Željko Veselinović, a da taj šou, zamislite, kako on ima, šta on ima u mozgu uopšte, šta on ima u mozgu da kaže onda dalje da taj šou narod gleda jedno par meseci, pa da vidim da li bi posle toga branila najgori ovozemaljski šljam.

To je vaš predsednik. Je l' jedna od vas dve izašla sa sastanka? Je l' vam se ne gadi da sedite sa njim u prostoriji? Je l' Gordana Čomić kao potpredsednica Parlamenta osudila ovo? Je l' ponudila ostavku? Je l' ponudila ostavku? Je l' neko od vas rekao – neću da budem u tom Savezu za Srbiju, neću da mi Željko Veselinović predstavlja Beograđane? Ma, nijedna od vas dve.

Pa pričaćemo o penzijama, naravno da ćemo pričati o penzijama. Ali zašto se stidite vašeg lidera? On je taj koji predstavlja Savez za Srbiju.

(Aleksandra Jerkov: Četiri minuta traje povreda Poslovnika.)

Evo, sedi tu još žena poslanica koje su u Savezu za Srbiju, koje su mnogo fine.

(Aleksandra Jerkov: Četiri i po minuta traje povreda.)

Govoriću dvadeset minuta, jer ovo je tema iznad svih tema.

Vama je, poštovane kolege, Balša Božoviću, koji povremeno dođete u ovaj parlament...

(Balša Božović: ATP Maja Gojković.)

... I ovim poslanicama važnije da govor traje do dve minute, ali nije vam tema ovo što ja danas moram, zbog svih žena Srbije, da čitam iako mi se gadi. Gadi mi se ovo. Gadi mi se taj vaš Savez za Srbiju i osoba koja vam je predsedavajuća sada, odbornik u Skupštini grada Beograda.

(Aleksandra Jerkov: Pet minuta.)

Pa mene su vaspitavali da je Beograd prestonica, da u Beogradu žive fini ljudi, vaspitani, obrazovani. Pa ovo je strašno.

Ovo nije za govor dve minute, predsedniče, dve minute patike, farmerice, ovo je za osudu čitave Srbije. Za osudu vas dve, a ne dobacivanje. Za osudu potpredsednice Gordane Čomić, koja je stvarala Žensku parlamentarnu mrežu. Za osudu ove poslanice iz Dveri koja mora da sedi tu u nekom Savezu za Srbiju koji će, ako se suprotstavi, naći neke Afroamerikance da preti da će da siluju ženu.

A da ne govorim o Dijani Vukomanović, koja reč jednu ne kaže. Bila je u levičarskoj partiji, u SPS, prešla je u ovo. Svaka čast, koleginice! Svaka vam čast! Eto, Savez za Srbiju je od danas završio svoju karijeru među ženama Srbije. Ja vam to kažem.

PRESEDAVAJUĆI: Četiri minuta ću da oduzmem od vremena poslaničke grupe.

(Balša Božović: Po Poslovniku.)

Sada određujem redovnu pauzu u trajanju od jednog sata i sa radom nastavljamo u 14 sati i 50 minuta.

(Posle pauze – 14.50)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Reč ima narodni poslanik koleginica Studenka Kovačević.

Izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministri, poštovane kolege, pre svega bih želela da istaknem, imam potrebu da to istaknem da, što se tiče obrazovanja, gospodin Šarčević u svom poslu radi zaista najbolje što može i bolje od svih ministara pre njega u ovoj sferi.

Takođe bih kao žena još jedanput osudila uvrede na račun premijerke Brnabić i želela bih da kažem da svi oni koji naknadno to osuđuju, sada kada su prozvani, hoću da kažem da se takva osuda ne uvažava. Nisu osudili onda kada je to trebalo, tako da molim da sada ne govore o tome.

Mi smo danas svedoci oporavka srpske ekonomije. Ukupna društvena ekonomska situacija nam danas dozvoljava da uvećamo primanja i da regulišemo kriterijume za dalje unapređenje socijalnog položaja penzionera koji su podneli najveći teret fiskalne konsolidacije. Zahvaljujući preduzetim merama i uspešno vođenoj ekonomskoj politici, Srbija je sada druga po stopi rasta u Evropi sa 4,9%.

Prošlonedeljna dešavanja vezana za posetu predsednika Republike Srbije Narodnoj Republici Kini jasno pokazuju zašto treba odavati priznanja, kao što to čine svi evropski zvaničnici, politici Aleksandra Vučića.

Mi u Boru imamo najsvetliji primer koji se tiče upravo toga, Rudarsko-topioničarski basen Bor, za koji su 2003. godine procenili da je beznadežan slučaj i koji su četiri puta pokušali da poklone, da, dobro ste čuli, da poklone, odnosno prodaju u bescenje, a svih 5.000 radnika pošalju kućama, isto kao što su poslali 13.000 radnika prodajom preduzeća iz sastava RTB Bor...

Srećom, plan im je propao. Aleksandar Vučić je bio svestan značaja ovog rudnika za istočnu Srbiju. Znao je da je potrebno dovesti ozbiljnog strateškog

partnera. Međutim, prvo je trebalo basen postaviti na noge i učiniti ga atraktivnim poslovnim subjektima tržištu.

To je, svakako, bio jako težak posao, koji je na kraju rezultirao ozbiljnim ponudama na tenderu i, na samom kraju, potpisivanjem ugovora sa našim prijateljima iz Kine.

Ovako velika investicija kineske kompanije „Ziđin majning“ ne samo da će održati basen i svih 5.000 radnih mesta, već će basenu omogućiti širenje i razvoj. Velika investicija od skoro 1,5 milijardi dolara u narednih šest godina, a planirano je da se proizvodnja udvostruči u naredne tri godine. Izuzetno značajna investicija za istočnu Srbiju i ja sam zahvalna predsedniku, jer pre njega niko nije mario za istočni deo Srbije i to treba građani da znaju.

Izmenom Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, između ostalog, predlaže se pravedniji obračun visine privremene starosne penzije za one sa beneficiranim stažom i to je, takođe, dobra veza za rudare borskog basena. Njih ovo dotiče. To ima još jednu prednost, a to je da sa većim brojem penzionisanih kadrova omogućavamo mladim ljudima radna mesta u RTB Bor. Dakle, definitivno istočna Srbija ide napred. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik koleginica Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Hvala.

Podsećanja radi i javnosti radi pre svega, mi danas 33 tačke dnevnog reda razmatramo kao jednu tačku i, da bi građani znali šta to znači, to znači da su narodni poslanici uskraćeni, da im je 33 puta smanjena mogućnost da govore o određenim predlozima Vlade Republike Srbije.

Kada je u pitanju ovaj predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, tu ćemo još nešto moći da govorimo i po amandmanima, ali suštinski problem na koji želimo da skrenemo pažnju javnosti, penzionera pre svega, a bogami i budućih penzionera, jeste da je ovim zakonom predviđeno da više nema uobičajenog redovnog i na određeni način utvrđenog usklađivanja penzije, što je, što se tiče nas iz SRS, nešto što je apsolutno nedopustivo.

Ne može se prepustiti bilo kome da na časnu reč obećava da će se penzije povećavati u skladu sa, kako ovde piše, propisima kojima se uređuju budžet i budžetski sistem. Mi svi znamo da, zapravo nemamo pojma kako se koristi i kako su se koristili svi budžeti u prethodnih 18 godina. Za 18 godina Narodna skupština je samo jedanput ovde imala raspravu o Zakonu o izvršenju budžeta i dokle god nemamo takav zakon, mi ne možemo da verujemo da je ono što nam se predstavi u javnosti zaista istina.

Statistički podaci, pokazalo se više puta, takođe, nisu nešto čemu možemo baš da verujemo. Poznata je ona narodna statistika, moja dika – što poželim, to naslikam.

U petak je ministar, sada nisam sigurna beše li Đorđević ili Siniša Mali, rekao onako srceparajuću rečenicu – mi nikada nećemo zaboraviti svoje penzionere. Mi na „majke mi“ ne možemo da verujemo nijednom ministru, nijednoj Vladi. Neozbiljno je, na kraju krajeva, da ovako ozbiljan problem ne bude precizno i principijelno regulisan zakonom.

Ako vam se nije dopadao model, mogli ste da ga menjate, ali da ne ostavite u zakonu ovom mogućnost da se penzije nivelišu. To jednostavno nije dobro. Tačno je da je moguće, što rekoše ministri, da će se penzije povećavati, ne znam, 4%, 5%, 6% itd. To jeste mogućnost, ali je mogućnost i da posle ovoga nikada više ne bude povećanja penzija. Uvek mogu da kažu – nema mogućnosti u budžetu, čekajte neko bolje vreme. Dakle, naše insistiranje je da se ovaj član, podneli smo i amandman, u tom smislu promeni.

Kada su u pitanju ova dva predloga zakona iz oblasti prosvete, tu već imamo više primedbi. Pre svega, kada je u pitanju ovaj zakon o visokom obrazovanju, izmene i dopune, gde se produžava rok studentima da do kraja školske godine završe svoje započete studije, mi u SRS mislimo da je besmisleno da se svake godine u septembru menja ovaj član 148. Zakona i zato smo amandmanima predložili ovaj put da brišete sve članove, da ostane samo član 17, ali da bude izmenjen tako da se u tom članu 17. napiše da se studentima omogućava da studiraju do završetka studija. Koliko će to biti, to zavisi od njihove volje i od njihovih finansijskih sredstava. Inače, prosvetne zakone treba sve ozbiljno promeniti i doneti nove. Ove izmene s vremena na vreme ne znače ništa, samo stvaraju još veću konfuziju.

Ovaj drugi zakon o profesijama od posebnog interesa u uslovima njihovog obavljanja itd., zaista, kao pravnik kažem nema nikakve zakonske ni forme, niti išta, ali u obrazloženju je napisano da je u Nacionalnom planu za usvajanje pravnih tekovina EU predviđeno da do ulaska Srbije u EU mora da se usvoji ovaj zakon.

Pa malo ste, ministre, poranili. Niti ćemo ući u EU, niti je moguće da se uđe tako skoro i koja vas muka sad tera da se sad bavimo ovim zakonom? Vama je, izgleda, preča EU nego svi oni problemi koji potresaju, zapravo, obrazovanje u Srbiji. Afera za aferom se niže.

Vi dobro znate da stanje nije ni blizu onoga što vi ovde pokušavate da predstavite. Problemi u školama su veliki. Učenici nasrću na nastavnike, učenici se međusobno tuku, droga u školama je prisutna, sumnjive ekskurzije se obavljaju, udžbenici nam se štampaju u Hrvatskoj, često i hrvatskim novogovorom. Dakle, mnogo toga o čemu treba voditi računa i sad dok su ovakvi propisi, a onda, naravno, požuriti pa i menjati propise kojim bi se ovo uredilo.

Vama je, vidim iz medija ovih dana, ta „Škola za 21. vek“ nešto što je prioritet, pa ste se tim povodom sastajali sa britanskim ambasadorom Denisom

Kifom, pa sa ovom nekom Kler Sirs iz Britanskog saveta za Zapadni Balkan itd. Sad oni pokušavaju nekim sredstvima koja su dali opet da nas dovode u situaciju, odnosno da vas dovode u situaciju da imate različit aršin prema deci.

Vi ste ovde predvideli da ćete, koristeći sredstva za taj projekat „Škola za 21. vek“, zdravu hranu obezbediti za decu koja su u produženom boravku, a pitam vas – šta je sa decom koja nisu u produženom boravku? Kaže ova Kler Sirs da treba deca kod kuće da uče kako da se zdravo hrane, a vi joj očigledno niste rekli da je u Srbiji skoro pola miliona ljudi zaposleno i radi za platu od čak 27.000 dinara, jer to je minimalac koji je sada aktuelan.

Uvođenje elektronskih dnevnika – tu postoje dva problema. Jedan je, ministre, da je elektronski dnevnik apsolutno neprimenjiv u mnogim školama. Verovali ili ne, a trebalo bi da znate da imate na teritoriji Beograda škole koje nisu pokrivene internetom. Tek roditelji koji ne umeju da koriste elektronske dnevnike. I šta se dešava? Onda roditelji dolaze u školu da im se pročitaju podaci iz elektronskog dnevnika.

I ono što ste vi ovde pokušali da objasnite kada je u pitanju firma koja je obezbedila softver za ovaj elektronski dnevnik, to je hrvatska, opet hrvatska firma „Tesla“, koja se povezuje sa vama zato što je nekada radila nešto slično za vaše privatne škole. Nabavka tog softvera košta 1,6 miliona evra. Vi ste objašnjavali da to nema veze sa vama, ali vas mi pitamo, niste na to odgovorili – kako je tender bio takav da ljudi koji se u ovo dobro razumeju kažu da niko nije umeo ispuniti uslove tendera, nego upravo ta firma, hrvatska firma „Tesla“?

Kada su u pitanju ovi problemi koji se dešavaju sa ekskurzijama, vi inače, ministre, kada se nešto desi, vi reagujete kada vas javnost pritisne i onda priznate – da, desilo se, ali vi imate problem što ne delujete preventivno. Evo, sad znate šta se dešavalo sa ekskurzijama. Menjali ste neke direktore zato što su nastavnici vodili na svoju ruku u dogovoru sa roditeljima decu na ekskurzije, pa smo imali onu ekskurziju nastavnice koja je maloletnu decu iz osnovne škole vodila u Amsterdam, pa ih vodila u ulicu crvenih fenjera. Dakle, to su veliki i ozbiljni skandali.

Da li vi znate da vam sada u školama dolaze ponude nastavnicima, razrednim starešinama da organizuju iste ili slične ekskurzije i da direktori peru ruke, jer direktorima je važno da se dopadnu vama i oni kažu nastavniku – radi kako hoćeš, ja ne stojim iza toga, ali ako insistiraju roditelji, ti to organizuj? Ne može to tako, ministre. Morate da imate, da Ministarstvo ima stav i da u školama profesori i nastavnici znaju na koji način mogu i moraju da se ponašaju.

Takođe ste imali interesantne izjave je u pitanju vršnjačko nasilje, problemi koji su mnogo više prisutni u školama nego što se to zna u javnosti. Kada je otrovana ona jedna devojčica jer su joj njeni vršnjaci, kolege, stavili preparat za stoku, vi ste u jednoj emisiji rekli da je to u pitanju samo dečije glupiranje. To je nedopustivo, ministre. To nikako niste smeli da kažete.

Šta je još problem? Vi reagujete tek kada vas javnost upozori. Ja vas pitam – da nije dva dana na naslovnoj strani bila ova nesrećna žena čije je dete maltretirano poslednjih dana, škola beše „Rade Končar“, da li bi ste vi reagovali? Žena tvrdi da vas je upozoravala, da vam je pisala, ali niste reagovali. Tek kad se dva dana pojavila na naslovnoj strani nekih novina, onda ste to dete premestili u drugu školu.

Problemi, odnosno ono što je prisutno ovih dana, svojevremeno kad je Gašo Knežević kao ministar uveo denacifikaciju i kada je on pravio tamo neke svoje eksperimente pa se cela Srbija zgražavala kad je terao devojčice iz osnovne škole da grudnjake bacaju dečacima u nekim svojim igrama i mislili smo, zaista, da nema dalje, ali ima.

Ovo što se dešava u vreme vašeg ministrovanja sa ovim skardnim slikovnicama, ovo je nešto nedopustivo. To, prosto, nije smelo da vam se desi. Vi kažete za ove slikovnice, koje su pisane hrvatskim jezikom, koje opisuju deci oralni i analni seks i strašnim slikama i još strašnjim rečima nešto čega se ne bi postideo ni neki autor filmova za odrasle, vi kažete da nije u vašoj nadležnosti sadržina tih slikovnica. Ministar Rasim Ljajić kaže da nije ni u nadležnosti njegovog ministarstva. Pa šta je onda u vašoj nadležnosti? Da li to znači da mogu da se pojave, ne znam, majice na kojima će biti slovo „U“ i „šahovnica“ i šta, Ministarstvo će proveriti samo kvalitet – jeste, tri posto elastina, koliko piše, može u prodaju? To je vrlo neozbiljno i s tim problemom morate da se suočite i morate, na kraju krajeva, da ga rešite.

Slikovnice koje su takođe izazvale buru u javnosti odnose se na slikovnice „Dugina obitelj“, nešto što je, takođe, pre svega suprotno našem ustavu i što ste vi tako pustili. Pisalo se o tome, ali koga je briga.

Mi smo vas upozoravali pre letnjeg raspusta da morate rešiti pitanje izdavanja udžbenika. Nama i dalje udžbenike izdaju hrvatske izdavačke kuće, izvesni Ante Žužul, koji je bio blizak prijatelj Franje Tuđmana, jedan od prvih finansijera HDZ-a, pa Danijel Žderić, takođe. Oni zajedno, ministre, zarade preko 30 miliona evra godišnje zato što našoj deci prodaju udžbenike koji su puni štamparskih grešaka, puni hrvatskog novogovora, puni pogrešnih podataka iz istorije. Dakle, to je nastavak denacifikacije i o tome morate da vodite računa i morate sa tim da se suočite i pred Narodnom skupštinom i pred javnošću Srbije.

Naravno, i ova priča vezana za doktorate. Morate i tome ozbiljnije da pristupite, jer ovo što vi objašnjavate da utvrđivanje verodostojnosti diploma i doktorata stvara pravnu nesigurnost, nije tačno. Pravnu nesigurnost stvaraju lažne diplome. Između lažne diplome i diplome studenta koji studira deset ili petnaest godina, uvek bih se opredelila za ovog koji studira deset i petnaest godina, i sa stručnog i sa moralnog aspekta. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Šarčević.

Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Pa ja ne znam da li ste, Vjerice, sve novine propratili, ali sve što je najcrnje moglo da se desi, vi ste pokupili, umrežili kako vama odgovara. Ja ispadoh toliko crn da ću dati ostavku najverovatnije, da dođe neko pametniji od mene. Jer ovo sve ispade toliko nezgodno da ja ne znam o čega da odgovaram prvo, kao da nismo u istoj zemlji živeli. Da ne kažem da je zlurado, ali reći ću da je zlurado.

Vi imate ovde gomile nekih pritužbi za koje, verovatno, odgovornost snosi jedno deset ministara pre mene. Ako ste mislili da ću ja za dve godine sve to da rešim, evo da kažem da ja to neću moći da rešim za dve godine. Znači, mi smo gomilu zakona ovde doneli, gomilu pravilnika doneli. Da li mislite da je lako promeniti ponašanje ljudi i svest toliko ustoličenu i toliko naviknutu?

Ta žena iz Zemuna, da počnem od nje, nije se nama javila. Ja sam saznao iz „Kurira“. Ima SOS kanal. Drugi dan je već otišla inspekcija i svi timovi za borbu protiv nasilja. Ta priča ima epilog. Dete je premešteno iz škole u školu. Istražuje se odgovornost svih koji su tu nadležni. Ali ta deca koja su dirala tog dečaka dobila su batine prvi dan, danas su dobila još crnje batine. Znači, to nije sigurno ministar prosvete Mladen Šarčević naredio, znate? Ta priča se istražuje dokle ide dalje, čiji je ujak došao, ko je kome prijavio i to što piše u novinama, pa vi ste iskusna žena, ne možete verovati baš tako zdravo za gotovo.

Pričao sam o tome šta je tržište udžbenika. Pa nisam ga ja izmislio. Znači, nisam ga ja uopšte izmislio. A ovde se zaista pokušava od svake ove poluvesti da napravite tako strašnu istinu da ja ne znam na šta da vam prvo odgovorim. I ne znam da li uopšte ima smisla da vam odgovaram, jer se osećam da se ja vama nešto pravdam, a nemam potrebe za time. Apsolutno se tako niti osećam, niti bih to želeo tako da radim.

Mnogo štošta sam već odgovorio, i o e-dnevniku i o bilo čemu. Naravno da je planirano samo 200 škola, znajući da ne mogu svi da ga koriste, da ima mnogo okolnosti. Mnogo se brže desilo, u kvalitetnom smislu, nego što je očekivano. Još morate mnogo dobiti dozvola da bi i roditelj dobio modul i svašta tu ima. Ali, ako je vama to sporo, za godinu dana 600 škola, to je dosada rekord koji je postignut u Evropi.

Firmu, inače, to ću ponoviti, na tenderu je izabrao „Telekom“. Ne mogu da namestim nešto jednoj takvoj kompaniji kao što je „Telekom“. A za vašu informaciju, sve škole su na internetu. To smo uspeali još prošle godine da postignemo uvođenjem informatike.

Oko svih tih slikovnica, morate znati da ja nisam doneo razne propise. Vojvodina je država za sebe. Kad je obrazovanje u pitanju, moje nadležnosti su minorne. Posebno, ja ne mogu vrtiću u Jakovu da kažem šta da kupe za biblioteku i da drže tamo kao dopunsku literaturu. Znači, desi se tek kad

otkrijemo... Silni udžbenici na koje smo se pozivali su ovde izdati još 2014. godine. Znači, ja zaista da povedem veći krstaški rat protiv svega što su nabavili. Mislim da vodim. Tom brzinom, ne obećavam nikome. Ako ima nekog pametnijeg, boljeg, neka ga nađe, koga god. Ali, da vam kažem, zaista nije u redu, jer bar Ministarstvo prosvete, ne ja lično, izuzetno se trudi da uredi ovu priču. Vrlo je nacionalno opredeljeno. Čuli ste da je formirana jedinica za nacionalne programe, da je vraćena u zakon ćirilica kao zaštićena, i niz dugih tema o kojima smo ovde pričali. Tako da nije ni u redu da izvlačite samo nešto što je negde u novinama pisalo i što stvara neki loš utisak. Ako je to tako kako vi kažete, pa ja ne treba ni sekunde da sedim ovde. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Reč ima Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Ne radi se ovde o nečemu što je pisalo u novinama, ministre, nego se radi o činjenicama.

Vi se niste prvi put sreli sa problemom nabavke udžbenika. O tome smo vam pričali više puta i ova školska godina svakako nije smela da se sačeka na isti način, da vam ovi hrvatski izdavači mešetare po školama, da nude mito, da nastavnici uzimaju mito da bi uzeli udžbenike koji ne odgovaraju našoj deci.

Vi treba da znate da četvrti razred osnovne škole, nažalost, veliki procenat dece završava, kada dođu u peti ne znaju osnovne računske radnje do 100, ne znaju tablicu množenja i ne čitaju, već sriču.

Vaši inspektori umesto da rade ozbiljan posao kada ih pošaljete na teren, izigravaju strogoću, tamo teroriju nastavnike, a neće ozbiljno da se pozabave, eventualno da pomognu u rešavanju nekog problema.

Pominjali ste nekog ujaka koji je nekog tukao itd. Pa mi smo vas upozoravali kada ste donosili zakon. Podneli smo amandman. Što ga niste prihvatili? Mi smo vam rekli da kojekakvi ujaci, glavonje sa džipovima, koji imaju para da okreće školu, da zahvaljujući tom zakonu i mogućnosti da budu članovi školskih odbora, da su oni, zapravo, gazde škola. Samo treba da nas poslušate i da prihvatite neki ozbiljan amandman, pa da nemate razloga da se posle žalite.

Sve škole na internetu? Nije tačno. Nije tačno. Nisu pokrivene internetom. Možda vi njima plaćate, ili oni plaćaju mesečnu pretplatu. Tvrdim vam, obidite škole na obodu Beograda, videćete koliko škola nema pristup internetu, a imaju taj elektronski dnevnik.

Kažete – mi mislimo da je sporo 200 škola eksperimentalno za elektronski dnevnik. Mi mislimo da ima mnogo prećih poslova. Mi znamo, a i vi znate da imamo škole koje još uvek imaju spoljne toalete, da imamo mnogo škola koje nemaju sale za fizičko, a hoćemo da se borimo da nam se deca otrgnu od droge.

Dakle, postoji mnogo toga, ministre, što može da se uradi, a zakone kad menjate, poslušajte ponekada nekoga ko je dobronameran, pre svega u odnosu na našu decu. Hvala.

PREDSEDNIK: Poštovani poslanici, primili ste ostavku narodnog poslanika Ivana Manojlovića na funkciju poslanika u Narodnoj skupštini Republike Srbije i izveštaj Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja Narodne skupštine povodom razmatranja ove ostavke, koji je utvrdio da je podnošenjem ostavke nastupio slučaj iz člana 88. stav 1. tačka 2. Zakona o izboru narodnih poslanika i predlaže da Narodna skupština, u smislu člana 88. stav 3. i 4. istog zakona, konstatuje prestanak mandata ovom narodnom poslaniku.

Saglasno članu 88. stav 1. tačka 2) i st. 2. i 4. Zakona o izboru narodnih poslanika, Narodna skupština na predlog Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja Narodne skupštine konstatuje da je prestao mandat pre isteka vremena na koje je izabran narodnom poslaniku Ivanu Manojloviću danom podnošenja ostavke.

Saglasno Zakonu o izboru narodnih poslanika, izvršiće se popunjavanje upražnjenog poslaničkog mesta u Narodnoj skupštini.

Izvolite, ministre.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Samo još par rečenica.

Morate znati, usvajali smo Zakon o inspekciji ovde. Republičkih inspektora ima 27 za sve nivoe obrazovanja, te, kad ovo nešto kažete, morate znati da su to inspektori sa lokala, koji se vrlo brzo umreže i naprave spregu s kim god hoćete. Tek kada dobijemo informaciju da tu nije posao urađen kako valja, onda izlaze republički inspektori, jer u obrazovanju je velika decentralizacija urađena pre svakog vremena, te očekujući da ja sve to sredim, ja uglavnom za štošta još nemam ovlašćenja. Polako ih nekim zakonima i vraćam.

Ovo što kažete za toalete, pa rešili smo uglavnom te probleme. Za vašu informaciju, ja sam više puta izjavio – za dve godine je 870 objekata u Srbiji rađeno. Potrošeno je samo od republičkih para 11,3 milijarde dinara, i sa lokala sigurno negde blizu pet milijardi. Znači, to je jedna renesansa kada su u pitanju popravke od krovova, ve-cea, sala i svega o čemu pričamo. Da ste pratili taj deo koji sam već izlagao, i vi biste bar nešto pohvalili.

PREDSEDNIK: Hvala.

Povreda Poslovnika, reč ima Milorad Mirčić.

MIŁORAD MIRČIĆ: Reklamiram član 107.

Gospođo Gojković, ja bih vas zamolio da, poštujući ovaj Poslovnik, pogotovo ovu odredbu Poslovnika, opomenete bar jednom bilo kog od ministara da mora da poštuje odredbe Poslovnika kada se obraća narodnim poslanicima.

Ovde smo videli toliku privatizaciju odnosa sa poslanikom Vjericom Radetom da prosto čovek ne može da poveruje. Ministar se obraća Vjericu – ako si ti. Ona jeste Vjerica Radeta, ali je narodni poslanik i obraća se ili sa „gospođo Radeta“ ili sa „poslaniče Radeta“.

Drugo, ministar spočitava poslaniku kako se informiše i ako se informiše iz novina, onda on nema razloga da odgovara. Ministri su tu da odgovaraju na svako pitanje, svaku primedbu, svaku opasku narodnih poslanika i moraju jednom da nauče da su oni dužni da poštuju i narodne poslanike i Narodnu skupštinu, a ne da Skupština i narodni poslanici budu u funkciji uvređene časti ili sujete pojedinih ministara.

Gospođo Gojković, vi najbolje to znate i umete da u jednom trenutku prekinete takve ministre i njihovo obraćanje. Stvarno je preterano više slušati sa kolikom arogancijom se obraćaju i koliko oni ucenjuju ovu skupštinu govoreći – ako je to tako, onda ja ne treba da budem ovde. Koga će da zaboli glava da li ćete biti ili nećete i dokle ćete biti? To će odlučiti većina, ali morate poštovati dostojanstvo svakog poslanika i obraćati se sa uvažavanjem svakom poslaniku.

Da li ste vi povređeni? Da li je tačna informacija, nije tačna, to je stvar rasprave, o tome moramo ovde da raspravljamo, da razuverite poslanike da nisu dobro informisani. Samo toliko. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Smatram da ministar nije imao nameru da uvredi bilo kog poslanika u ovom parlamentu. On je rekao – ako je to istina, ja ne treba da budem ovde. U tom smislu. Inače bih ga ja prekinula, nije mi to teško.

Reč ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ministre, pomenuli ste Zakon o inspekciji i žalite se da imate malo inspektora. Da li se sećate amandmana SRS i naše tadašnje rasprave? Ne smete nikada da se žalite na mali broj inspektora ni vi, ni nijedan drugi ministar. Zašto i dalje držite ograničen prijem ljudi u državne organe tamo gde je potrebno? Inspektora morate imati dovoljno, i ne samo inspektora prosvete. Dakle, to je problem koji morate da rešite u Vladi.

Nama ne znači ništa odgovor – ima samo 27 inspektora. Inspektori dolaze, ne znam, recimo, iz Blaca u Beograd, iz Niša u Beograd i ti inspektori, nažalost, neku vrstu kompleksa leče nad nastavnicima, kolegama koji imaju mnogo više radnog staža nego oni. Ne umeju da se ponašaju i ne umeju da rade posao inspektora. Imamo informaciju da je Ministarstvo više puta o takvim stvarima obaveštavano. Da li to stigne do vas, to je opet nešto što vi morate da rešavate u samom ministarstvu.

Kažete koliko ste škola popravili, renovirali. Ne kažemo mi da toga nije bilo, ali da li vi znate da i dalje u Srbiji postoje đaci pešaci, da i dalje u Srbiji postoje škole koje samo što se nisu srušile deci na glavu? Postoje, nažalost. Mora cela Srbija da se dovede u koliko-toliko pristojno stanje. Nemamo mi ništa

protiv digitalizacije, naprotiv. Ali vi imate Vrnjačku Banju, naš turistički centar, koja nije pokrivena cela internetom ili svakom mrežom mobilne telefonije, a kamoli naša sela koja su udaljena, gde ne postoje uslovi...

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima Snežana Bogosavljević Bošković.

SNEŽANA BOGOSAVLJEVIĆ BOŠKOVIĆ: Poštovana predsednice, gospodine ministre sa saradnicima, uvaženi narodni poslanici, među predloženim zakonima koji su predmet parlamentarne debate ovog skupštinskog zasedanja, želim posebno da se osvrnem na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o visokom obrazovanju.

Smatram ovaj predlog zakona važnim i potrebnim, kako za rešavanje potencijalnih praktičnih problema studenata kojima 30. septembra ističe rok za završetak studija po programima po kojima su studije započeli, tako i za dodatno propisivanje pravnog okvira za buduću sveobuhvatnu reformu visokog obrazovanja.

Kažem dodatno propisivanje pravnog okvira, s obzirom na to da je važeća zakonska regulativa donesena prošle godine, a sada usvajanjem dopuna predloženih ovim zakonom, u skladu sa uočenim nedostacima i potrebom preciziranja pojedinih zakonskih odredbi, obezbediće se celovit zakonodavni okvir kao osnov razvoja i unapređenja sistema visokog obrazovanja u Srbiji.

Nema sumnje, cilj je dobro organizovano, efikasno i kvalitetno visoko obrazovanje u skladu sa raspoloživim resursima i najboljim domaćim i inostranim praktičnim rešenjima. Zbog toga smatram da predložene izmene i dopune zakona treba razmatrati u kontekstu kontinuiranog i intenzivnog rada na pronalaženju i optimalnog i sveobuhvatnog zakonodavnog okvira reformi visokog obrazovanja. To nije nimalo lak, niti pak jednostavan zadatak, što je i razumljivo ako se ima u vidu da danas u sistemu visokog obrazovanja u Srbiji, prema podacima Ministarstva prosvete, važeću akreditaciju ima 121 fakultet, pet visokih škola akademskih studija i 62 visoke škole strukovnih studija. Ukupan broj akreditovanih studijskih programa na ovim našim visokoškolskim institucijama je 2.154. Procene su da našu studentsku zajednicu danas čini preko 200.000 studenata na svim godinama i svim nivoima studija, a od čega su oko 2/3 studenti akademskih, a 1/3 čine studenti strukovnih studija.

Dakle, jasno je da su fakulteti, visoke škole, studijski programi, studentska i celokupna akademska zajednica po zastupljenosti i po potencijalu važan resurs našeg obrazovanja, kao i ukupnog društvenog i ekonomskog razvoja naše zemlje, ali resurs koji mora da se prati, analizira, razvija i unapređuje u skladu sa najboljim iskustvima i raspoloživim mogućnostima.

Najvažniji ciljevi reforme visokog obrazovanja su unapređenje kvaliteta studija, ali i bolja povezanost visokog obrazovanja sa privredom i drugim institucijama sistema. U tom smislu smatram da je izuzetno dobra preporuka da

svaka naša visokoškolska institucija treba da ima formiran savet poslodavaca, kao neposrednu sponu privrednih subjekata sa visokim obrazovanjem. Ovo je posebno važno za akademije i visoke škole strukovnih studija, s obzirom na to da je njihova najvažnija misija da studentima osiguraju sticanje praktičnih znanja i veština koje će im omogućiti da odmah po završetku studija uđu na tržište rada i počnu da rade u nekoj konkretnoj oblasti.

Upravo ovo su i razlozi zbog kojih su strukovne studije posebno cenjene i popularne u razvijenim zapadnoevropskim zemljama. Na primer, u Nemačkoj i Austriji stručnjaci se po završetku strukovnih studija lakše zapošljavaju. Za ove stručnjake poslodavci se češće odlučuju, jer oni su ti koji su odškolorani da se odmah mogu uključiti u posao neke fabrike, kompanije, privrednog društva, institucije i slično. Zašto? Zato što su ovi stručnjaci kroz studije stekli potrebna praktična znanja. U njihovom školovanju učestvovali su i profesori direktno iz prakse i oni sa velikim iskustvom iz biznisa. Uz to, visoke strukovne škole tamo sarađuju sa velikim brojem lokalnih i stranih kompanija, čime pomažu studentima u pronalaženju mesta za radnu praksu, a ta mesta kasnije najčešće budu i njihovo stalno zaposlenje.

Polazeći od ovoga, smatram da će se i kod nas formiranjem saveta poslodavaca na našim visokoškolskim institucijama značajno unaprediti veza visokog obrazovanja sa privredom i drugim institucijama sistema. Smatram da je to izuzetno važno jer naši studenti moraju dobiti i nove i veće mogućnosti za sticanje praktičnih znanja i radnog iskustva, a nakon završetka studija i mnogo veće šanse za zaposlenje u struci.

Pored navedenih, važan cilj ovog predloga zakona je i da se raznim merama podrške fakulteti i visoke škole dodatno stimulišu za veću otvorenost, za mobilnost studenata i rad na privlačenju stranih studenata. U tom smislu, predlog je da se značajno skrate i pojednostave procedure za odobravanje studijskih programa na stranim jezicima ili jezicima nacionalnih manjina. Predlog je i da studenti koji učestvuju u programima međunarodne mobilnosti mogu da prenose ESPB bodove između različitih studijskih programa.

Inače, smatram da je politika privlačenja stranih studenata izuzetno važna, kako zbog mobilnosti studenata, tako i zbog internacionalizacije domaćeg visokog obrazovanja, ali i velikih mogućnosti da se i na ovaj način podstakne i pomogne društveni i ekonomski razvoj.

Ono što je posebno važno kada govorimo o stranim studentima, to je da su oni kod nas svakako dobrodošli, između ostalog i zbog činjenice da godinama unazad imamo veći broj raspoloživih akreditovanih studijskih mesta od broja novoupisanih studenata. Dakle, nakon završenog upisa nove generacije studenata značajan broj mesta na akreditovanim studijskim programima ostaje nepopunjen. Razloga je više. Tu su i novoformirani fakulteti i visoke škole, ali i negativni demografski trendovi koji se posebno osećaju u obrazovanju. Da je

to tako jasno govore podaci da je iz godine u godinu sve manje novorođene dece i sve manje novoupisanih studenata.

Polazeći od ovog, ali imajući u vidu i pojedine druge pokazatelje, stanja potencijala i mogućnosti visokog obrazovanja u Srbiji, smatram da je izuzetno dobro što je Ministarstvo prosvete pokrenulo nov projekat pod nazivom „Studiraj u Srbiji“, sa ciljem vraćanja stranih studenata na naše univerzitete. Kažem vraćanje stranih studenata iz razloga što je nekada na našim univerzitetima bilo mnogo studenata stranih državljana iz mnogih zemalja sveta i sa različitih kontinenata.

Podaci kažu da je krajem osamdesetih godina na univerzitetima u Srbiji studiralo oko 20.000 stranih studenata. Tada su naši fakulteti i naši univerziteti bili na dobrom glasu i prepoznati kao institucije koje školuju vrhunske stručnjake. Ova dobra praksa, nažalost, prekinuta je devedesetih godina zbog poznatih političkih dešavanja vezanih za raspad naše bivše državne zajednice.

Posle 2000. godine bilo je više pokušaja da se strani studenti u značajnijem broju vrate na naše univerzitete, ali rezultati su bili skromni. Tako, na primer, 2005. godine na Beogradskom univerzitetu bila su svega 184 strana studenta. Danas ih na svim našim visokoškolskim institucijama, opet prema podacima Ministarstva prosvete, ima 1.470. Više nego 2005. godine, ali daleko od toga da smo zadovoljni ovim brojem i ovaj broj smatramo minornim.

Zbog toga sam i rekla da smatram da je izuzetno dobro što je Ministarstvo pokrenulo projekat „Studiraj u Srbiji“. Verujem da ćete imati podršku i neophodnu logistiku i drugih ministarstva i Vlade u celini, kako bi se stranim studentima, pored kvalitetnih studija, ponudili i dobri smeštajni, boravišni uslovi, pojednostavljene procedure za dobijanje boravišnih viza, ali i lakše rešavanje drugih administrativnih pitanja.

Nadam se da ćete uspeti u svom planu da ovaj projekat u potpunosti zaživi školske 2019/2020. godine i da će naši fakulteti i naši univerziteti ponovo biti atraktivni za strane studente.

Želim samo da kratko pomenem, smatram da je vredan i pomena i pažnje predlog ovog zakona, a to je da se pravno urede pitanja vezana za izbor lektora srpskog jezika na visokoškolskim institucijama u inostranstvu. Ovo je izuzetno važno, jer sam cilj govori dovoljno o tome, a cilj je da srpski jezik na ovim institucijama opstane i da se predstavlja na pravi profesionalan i odgovoran način.

I na samom kraju želim da kažem da ja, kao i sve moje kolege iz Poslaničke grupe SPS podržavamo predlog da se našim „starim studentima“ produži rok za završetak studija, uvereni da im na ovaj način pomažemo i ohrabrujemo sve njih da učine i dodatan napor i da završe studije na ličnu korist i na korist naše zajednice. Hvala na pažnji.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Šarčević.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Više zbog kolegyně Snežane, a i zbog javnosti da kaŹemo da je posao da vratimo veliki broj studenata jako velik posao. Mora se krenuti otpočetka. Čak je broj dolazio i do 30.000 svojevremeno. Ali osim interesovanja ambasadora i ljudi iz tih zemalja koji dolaze sada u Srbiju, koji su studirali ovde i koji su naši lični ambasadori u tim zemljama, oni vide razliku između onoga šta njihova deca sada dobijaju od drugih stranih univerziteta koji dolaze u njihove zemlje u korist naših. Mi sada na nivou Vlade radimo mnogo na povećanju infrastrukture. Biću u prilici da obavestim i Parlament kada dođemo do te teme, a to je potreba da se povećaju kapaciteti mnogih naših fakulteta, ne samo Beogradskog univerziteta, nego i Niškog, Novosadskog i Kragujevačkog.

U tom delu je urađen katalog zahvaljujući Fondaciji Tempus, podeljen u preko 56 zemalja. Uključili su se ljudi i iz Ministarstva spoljnih poslova, Ministarstva unutrašnjih poslova. Tu je bilo potrebno rešiti i boravak i status i vize i niz drugih detalja, ali i gradnju studentskog smeštaja, tako da tu imamo i određene investicione fondove i to je jedan ozbiljan, ogroman posao koji je započet i mislim da ćemo ga finiširati kroz projekat Sremskih Karlovaca.

Za Sremske Karlovce se već formirala grupa. Vlada je donela odluku da to budu tri ministarstva – kultura, obrazovanje i turizam, i tu ćemo ovih dana imati priliku da krenemo da radimo novi zakon o Sremskim Karlovcima. Stari zakon je iz 1991. godine. Ne postoji komponenta o kulturi. Ovde nam je partner Srpska pravoslavna crkva, koja ima većinski deo onog istorijskog prostora, a onda ide projektovanje novog kampusa, smeštajnih kapaciteta i za sada je program na engleskom jeziku, negde oko 24 studijskih programa raznih naših univerziteta, i to je nešto što nije ni beogradsko, ni novosadsko nego je to naduniverzitet koji će ličiti na poznate svetske univerzitete.

Tako da mislim da tim Ministarstva prosvete, zajedno sa drugim ministarstvima i Vladom, u ovo jako mnogo polaŹe i jako mnogo se radi. Ostvarujemo kontakte sa mnogim ljudima u raznim zemljama. Naročito smo obnovili odnose sa Grcima, sa Kinezima imamo odlične odnose, sa Rusima intenzivno pričamo u toku oktobra na tu temu, sa Turcima smo već postigli određene dogovore. Takođe, regije Zapadne i Severne Afrike, kao i Bliskog istoka su sledeće regije sa kojima mi intenzivno razgovaramo. Hvala.

PREDSEDNİK: Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić.

Imate minut i 29 sekundi. Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala.

U prvom delu rasprave moje izlaganje ministar Đorđević nije komentarisao. Dosta kasnije je rekao da sam nastupio kao portparol Fiskalnog saveta. Nisam dobio tada priliku na repliku iako sam je traŹio, ali evo sada ću iskoristiti. Fiskalni savet je savetodavno telo Vlade. Ova skupština ga je izabrala

ne tako davno. Ova skupštinska većina ga je birala i ona podržava Vladu. Ako smatra da Fiskalni savet pogrešno savetuje, neka promeni savetnike.

Nije u ovoj raspravi koju vodimo drugi dan poenta u tome da li matematičko pravilo koje Fiskalni savet predlaže za usklađivanje penzija je izdašnije od Vlade i Vladinih procena. Ovde je reč o predvidivosti, o postojanju unapred poznatih i postojanih pravila kojih se pravna država dosledno i neselektivno pridržava. Propišite izdašnije pravilo, onoliko izdašno koliko možete da budete izdašni. Daću kada ja procenim – to nije pravilo, to je milost.

Ovde je reč o tome da se mora razvejati jedna zabluda koja se svesno plasira. Poštovani penzioneri, vlast vam ne daje penzije, to nije novac vlasti, to je vaš novac koji ste tokom radnog veka po sili zakona štedeli kod države, dali ga državi na upravljanje. Vlast njime upravlja. Ne može da vam ga da, može samo da ga proneveri i da ga vrati, kako ga je uzimala u prethodne četiri godine. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Branimir Rančić.

Izvolite.

BRANIMIR RANČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedniče Skupštine gospodo Gojković, poštovani ministre gospodine Šarčeviću, poštovani gosti iz Ministarstva, poštovana gospodo narodni poslanici, ja ću danas govoriti u načelu o izmenama i dopunama Zakona o visokom obrazovanju, a zakon o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ću ostaviti da o njemu govorim kroz amandmane.

Važećim Zakonom o visokom obrazovanju iz 2017. godine urađeno je usaglašavanje sa evropskim standardima u ovoj oblasti, ali kao što to obično i biva, u toku primene ovog zakona uočena je potreba za konkretnim definisanjem pojedinih odredbi ovih zakona koji se odnose na rad i izbor organa visokoškolske ustanove kako bi se prevazišle nejasnoće nastale u prelaznom periodu u kojem su visokoškolske ustanove usaglašavale svoja podzakonska akta.

Konkretno, problem koji treba da reši ovaj zakon je problem funkcionisanja organa upravljanja i organa poslovođenja visokoškolskih ustanova. Da budem još jasniji, Zakon o visokom obrazovanju usvojen je 2017. godine, a stupio je na snagu tek 7. oktobra 2017. godine. U prelaznim odredbama je omogućio da svi izabrani organi završe svoj mandat prema propisima po kojima su i izabrani. Pojedine visokoškolske ustanove zloupotrebile su period stupanja na snagu ovog zakona, znači 7. oktobra 2017. godine, i izabrale su nove organe u skladu sa starim zakonom iz 2005. godine, čime su odložile primenu ovog zakona na još tri godine. Ovakvim ponašanjem se pretilo da se ugrozi ugled visokoškolskih ustanova, što su aktuelni događaji i potvrdili, pa i pored upozorenja resornog ministra o neakademsom ponašanju

određenog broja predstavnika organa poslovođenja visokoškolskih ustanova, znači rektora i dekana, koji su se pod krovom autonomije univerziteta krili od sukoba interesa i odbijali preporuke Agencije za borbu protiv korupcije, urušili ugled svog univerziteta i pripadajućih fakulteta.

U članu 8. Predloga zakona, koji se menja i dopunjuje članom 64, organ poslovođenja se bira tajnim glasanjem, čime se mogućnost trgovine uticajem na članove Saveta svodi na minimum. Na taj način ova materija je uređenja na isti način za sve visokoškolske ustanove u Srbiji.

Članom 16. Predloga zakona propisan je rok da visokoškolske ustanove u kojima su organi izabrani po Zakonu o visokom obrazovanju iz 2005. godine, a mandat im je istekao 1. juna 2009. godine, pokriju proceduru za izbor novih organa visokoškolskih ustanova i to tako što se pokreće procedura za izbor najkasnije u roku od 60 dana od stupanja na snagu ovog zakona.

Što se tiče člana 6. Predloga zakona, a odnosi se na član 44, Univerzitet u Beogradu se proglašava visokoškolskom ustanovom od nacionalnog značaja, jer se visoko rangira na svetskim rang-listama univerziteta, tzv. Šangajske liste, ali nepravedno bi bilo da ne pomenemo da su se pored Beogradskog univerziteta, koji je u fizici od 151. do 200. mesta, u matematici od 201. do 300. mesta, zatim u hemiji, biologiji, poljoprivredi, veterini, prehrambenoj tehnologiji, u najnovijem rangiranju našli i drugi naši univerziteti. Univerzitet u Nišu je u grupi od 401. do 500. najboljih u hemiji, inženjerstvu i matematici, Univerzitet u Novom Sadu između 101. i 150. mesta u oblasti prehrambene tehnologije i Univerzitet u Kragujevcu između 401. i 500. mesta u oblasti matematike.

Ovo posebno podvlačim jer ovako određivanje Univerziteta u Beogradu je deklarativnog karaktera i iz njega ne proizilazi nikakav poseban status u odnosu na druge visokoškolske ustanove. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Zoran Bojanić.

Izvolite.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvažena predsednice.

Gospodo ministri, koleginice i kolege, ne mogu čudom da se načudim ceo dan. Svi oni koji su nam zadnjih petnaestak godina uskratili pravo na život, a ne na primanja i na penzije, danas postavljaju nekakva pitanja. Čudim se.

Pričaju o stečenim pravima, pričaju o tome kako je neko nekome nešto uzeo. Ne! Na moju veliku radost, SNS i predsednik Aleksandar Vučić vode odgovornu politiku, pre svega ekonomsku politiku, politiku koja misli na budućnost, koja razmišlja o budućnosti, kao što i gospodin ministar prosvete misli o mladima i misli o budućnosti.

Mi kao organizacija, mi kao stranka, mislimo o budućnosti Srbije. Mislimo o tome da će i sutra neko morati da primi penziju, mislimo da će i sutra neko morati da primi platu.

Nažalost, oni koji su 2000. godine sve rasprodali i dali u bescenje hvale se ovde kako su povećavali penzije 10, 12, 13 posto. Da, ali šta nam je ostalo od industrije? Da li postoji jedno jedino preduzeće koje je funkcionisalo te 2000. godine? Gde su ti veliki sistemi? Liju malopre krokodilske suze oko PKB-a. Hvala bogu da smo prodali PKB, da smo dali nekome da radi, da stvara. Vi ste znali samo da uništite, da rasprodate i da sad žalite za nekim vremenom i da tražite da se nešto vrati. Šta da se vrati? Šta nam nudite? Šta ste nam nudili? Imali smo obećanja. Da, te 2000. godine bila su obećanja, 500 evra su čekali na mađarskoj granici. Samo da padne taj bezdušni režim i sve će biti dobro. Nažalost, pali smo mi. Pali smo na kolena.

Srpska napredna stranka sve to lagano vraća. Ne možemo da vratimo sve. Ne možemo da vratimo uništeni „Magnohrom“. Ne, pa rasprodat je, rasparčan, isečene su visoke peći i prodate na Kosovu i Metohiji nažalost, jer tamo još uvek postoji rudnik koji je nekada bio u vlasništvu „Magnohroma“ i koji vadi tu rudu magnezit i tamo se rade te opeke. Kako je to otputovalo ne znam, ali znam da u vreme te bezdušne privatizacije... Šta je sa 400.000 otpuštenih ljudi? Šta je sa one četiri hiljade u Kraljevu u „Magnohromu“, sa dve i po hiljade u fabrici vagona? Šta je sa svim onim preduzećima, trgovinskim, velikim, koja su u staroj Jugoslaviji postojala, „Stoteks“, „Trgopromet“, „Gvoždara“? I vi mi nešto pričate.

Penzioneri su trpeli i hvala im, istrpeli su. Svi naši stari znali su da i oni, odričući se jednog dela svoje penzije ove četiri godine, stvaraju za budućnost da se staraju o svojim unucima, da misle na njih. Mi otvaramo fabrike, a neko reče – pa pletu se žice. Pa pletu se žice. Vi niste otvorili ništa. Vi ste sve zatvorili. Neka se pletu žice. Stvaraćemo i mlade informatičare, mlade inženjere. Meni će najveća želja biti i zadovoljstvo da otvorimo neke proizvodne pogone gde će raditi stotinak elektroinženjera.

Ali ono što mi posebno daje za pravo da sam i ja u pravu je upravo pogon fabrike „Leoni“ koji se otvara u Kraljevu i užurbano se radi na pripremi i na radovima za izgradnju te fabrike. Iako će oni za godinu dana krenuti da rade, oni su već sada raspisali konkurs za 20 diplomiranih elektro i mašinskih inženjera koji će raditi, koji će ići na obuke, koji će upoznavati te mlade ljude koji budu krenuli sutra da rade sa procesom proizvodnje. Opet će tu neko biti pametan i reći će – da, šta ima elektroinženjer sa pletenjem žice? Apostrofiram ono što su drugi rekli. Pa i taj elektroinženjer, da bi preneo nekom znanje, mora da nauči proces proizvodnje i mora da zna sve ono što se dešava u procesu proizvodnje.

Penzionerima hvala, a mi ćemo i dalje raditi i stvarati, i napravićemo neku novu, dobru Srbiju. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Milanka Jevtović Vukojičić.

Izvolite.

MILANKA JEVTOVIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsednice, uvaženi ministri sa saradnicima, kolege poslanici i poslanice, poštovani građani Srbije, pred nama su predlozi zakona koji svakako utiču na poboljšanje standarda građana, pre svega penzionera, ali i zakoni koji se odnose na dalji ekonomski razvitak Republike Srbije, na povećanu trgovinsku razmenu, na sporazume o socijalnom osiguranju između Srbije i Narodne Republike Kine.

Takođe, na dnevnom redu su i zakoni koji doprinose daljem unapređenju obrazovanja kroz mogućnosti produžavanja roka studentima koji nisu završili studije po starom programu, a njih je otprilike četiri hiljade. Moram da kažem da su u sferi obrazovanja izvršene korenite promene, da su izvršene korenite promene pre svega one koje se tiču pitanja dualnog obrazovanja.

Ono na čemu posebno želim da vam čestitam, gospodine ministre, jeste vraćanje procesa vaspitanja u vaspitnoobrazovni proces i stavljanje akcenta na to da su obrazovne ustanove, sem obrazovanja, i te kako i vaspitne ustanove, umrežene i u partnerstvu sa roditeljima ali i sa drugim institucijama na lokalnom nivou.

Ono na šta hoću da se vratim i što želim da stavim u fokus svog izlaganja jesu izmene i dopune Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju. Neverovatno je da smo danas od pojedinih poslanika žutog preduzeća u različitim pojavnim oblicima čuli različite kritike, tobož na ovaj zakon. Ja moram radi građana Srbije da podsetim da su oni 2012. godine doveli Republiku Srbiju, budžet Republike Srbije, a samim tim i sve građane i penzionere pred finansijski kolaps. Oni iza sebe nisu ostavili sredstva kojima je bilo moguće uopšte dalje isplaćivati penzije. Oni su ti koji su otpustili 400.000 radnika. Oni su ti koji su ugrozili osnovno ljudsko pravo građana Srbije, a to je pravo na rad, ali i pravo na obaveznu zdravstvenu zaštitu, jer kroz neuplaćene poreze i doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje i zdravstvenu zaštitu radnici nisu imali mogućnosti za lečenje.

Oni su ti koji su iza sebe ostavili 30.000 pravno nevidljivih lica, uglavnom Roma. Oni su ti, odnosno Đilas je taj koji je izvršio najveći transport Roma iz Beograda, stavljajući ih u autobuse i raseljavajući ih prema jugu Srbije, navodno zato što nisu imali boravište. Oni su ti koji su četiri puta 2008. godine, zarad jeftinih političkih poena, četiri puta povećavali penzije, i to zamislite kako, poštovani građani – na ime zaduživanja i to uzimanjem komercijalnih kredita po najvećim mogućim kamatnim stopama do 12%. Ko je to morao da

vraća? Naravno, svi građani Republike Srbije i, naravno, penzioneri. Oni su ti koji su iza sebe ostavili dvocifrenu inflaciju, inflaciju od 12,9%. Oni su ti koji su iza sebe ostavili 25,9% nezaposlenih lica.

Za razliku od njih, odgovornom politikom Srpske napredne stranke i njenog predsednika Aleksandra Vučića, odgovornom fiskalnom politikom, odgovornom ekonomskom politikom došli smo danas u situaciju takvu da je budžet Republike Srbije u zadnje tri godine u suficitu, da je inflacija u granicama evropskih zemalja, odnosno oko 2%, da je nezaposlenost najmanja u poslednjih 20 godina, odnosno da je nezaposlenost smanjena na 11,9%.

Naravno da su penzioneri podneli veliki teret mera fiskalne konsolidacije i na tome im je Srpska napredna stranka zahvalna, i naravno da ovaj ekonomski napredak zemlje treba da osete penzioneri. I oni će svi to osetiti već uz svoj isplaćeni oktobarski ček. Penzije će se i dalje uvećavati, jer je jedini način da se postigne održivost penzijskog i invalidskog osiguranja upravo unapređenje ekonomije i upravo napredak u ekonomskom pogledu Republike Srbije, a to se iz godine u godinu upravo dešava.

Želim da istaknem da će Srpska napredna stranka u danu za glasanje podržati sve navedene zakone. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodna poslanica Maja Videnović.

Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Poštovana predsednice, gospodo ministri, koleginice i kolege narodni poslanici, pokušaću u nekoliko minuta, koliko mi vreme dozvoljava da građanima, prevashodno, koji prate ovu sednicu rezimiram i ogulim suštinu o čemu se zapravo ovde radi, kao što su moje kolege danas tokom diskusije pokušale da skrenu pažnju na nekoliko stvari.

Prvo, kada građani čuju da iz Skupštine dolaze vesti da se ukida formula za usklađivanje penzija, pa čitamo referate ministra od nekoliko sati koje ne ume posle da interpretira u jasan odgovor, ne nama nego građanima, oni mogu da misle da je to neki drugačiji način normiranja nečega što bi trebalo da bude zakonska materija, a zapravo znači nešto potpuno drugačije.

Građani vrlo dobro znaju, posebno naši penzioneri, da su se dosada u državi Srbiji, koja god da je vlast bila u prethodnom periodu, penzije usklađivale u odnosu na inflaciju, na rast cena, na privredni rast, a da danas Srpska napredna stranka izbacuje iz zakona to da će se zakonski usklađivati u odnosu na nešto, nego govori o nekakvoj apstraktnoj normi koja se zove finansijska održivost penzijskog i invalidskog fonda, Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje.

Šta to zapravo znači? Znači da ovim, ogoljeno, vlast Srpske napredne stranke kaže da je volja jedne stranke i jednog čoveka važnija od zakona i da će penzije i iznos penzija zavisiti od volje, od milosti jednog čoveka, a ne od onoga na šta ih zakon obavezuje. Ako mi prihvatimo da ovde budemo saučesnici, vrlo

dobro morate da znate, narodni poslanici, kolege i poslanici vlasti, da ćete glasanjem za ovako nešto glasati protiv vladavine prava, protiv vladavine zakona, protiv toga da penzioneri koji su čitav svoj radni vek proveli kao odgovorni radnici, radili na svom poslu i koji su, uplaćujući svakog meseca doprinose za sopstvenu penziju, očekivali da, kada odu u starost... Umesto da tu starost provedu na način koji je dostojan čoveka, oni gledaju šta će jedan čovek i šta će jedna stranka odrediti i kolika će njima biti penzija. Ovo ne sme i ne može da bude zemlja u kojoj će visinu penzije bilo kog penzionera određivati jedna stranka, trenutno aktuelna Vlada, a ne zakon. O tome se ovde radi.

Da ovo nije samo nešto što vam govorim ja ili moje kolege danas koje su na ovo ukazivale, kolega Božović, koleginica Aleksandra Jerkov, ja ću da vas podsetim upravo na ono što govore ministri, što govori bivši premijer a danas predsednik Srbije. Žao mi je što tu nije ministar doktor Mali, koji je pokazao dve neverovatne stvari pre nekoliko dana, kada je rekao, citiram zato što ovako nešto stvarno nisam u stanju da izmislim: „Nemaju šta građani da brinu, jer Vlada ne donosi političke odluke. Povećavaće se penzije i više, ako rezultati to ostvaruju“. Na to što ministar u Vladi ne zna da Vlada donosi političke odluke, nego misli da donosi ekonomske neću ni da se obazirem, ali hoću na to što je diskreciono i to što su to apstraktne norme – kada finansijski rezultati to omogućavaju, povećavaće se penzije. Ko to odlučuje? Ko određuje da li su se ostvarili finansijski rezultati i da li to znači, ako se ne ostvare predviđeni finansijski rezultati da će se penzije možda i umanjavati?

Ponavljam, ovo ne sme da bude zemlja gde će umesto zakona da se odluke donose na osnovu toga što jedna stranka i jedan čovek, predsednik Srbije u ovom trenutku, tako nešto određuje. Predsednik danas penzionerima kaže – hvala vam, penzioneri, ja ću svima njima da pišem po pismo. Izvinite, molim vas, to je rekao da će učiniti kao predsednik Srpske napredne stranke. Postavljam pitanje predsedniku Srpske napredne stranke – odakle Srpskoj naprednoj stranci podaci o svim penzionerima u Srbiji, pod jedan?

Pod dva, predsednik Srbije nema šta da se zahvaljuje penzionerima jer ih niko nije pitao da im se otme nešto što je njihova imovina, za šta su radili celog svog života, nego je njegov posao, odnosno posao Vlade i njegove većine da te penzije građanima vrati. Dolazimo do druge stvari, gde se umesto odgovorne socijalne politike uvodi nešto što se zove uvećanje novčanog davanja u penziju, što predstavlja potpuno ogoljeni marketinško-predizborni trik gde će Srpska napredna stranka u nekom trenutku da kaže – e, sad su se ostvarili rezultati, baš super, pred izbore, pa ćete dobiti uvećanje. Umesto da vodite odgovornu socijalnu politiku, jer penzija nije milostinja, penzija je nešto što su ljudi zaradili. Penzije nisu novac Vlade, nego novac građana koji vi raspoređujete.

Na kraju, ono što je važno i ono što mislim da je suština, ministre, ja vas molim za odgovor, građani ovo slušaju. Možete li tačno da nam kažete gde tačno

u predlozima izmena i zakona, u kom tačno članu, u kom tačno stavu stoji kada ćete građanima da vratite iznos penzija koji su oni trpeli prilikom ovog smanjenja? Kada ćete vratiti otete penzije, u kom roku i iz kojih sredstava?

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministri i kolege poslanici, zbog javnosti i pokušaja da se dezavuiše javnost o tome kako postoji neko ekskluzivno pravo, prvo da navedete gde to piše da se ukida formula. To je jedno. Zato što tačno postoji deo člana zakona koji govori kada se primenjuje formula i po kom osnovu, ali tačno postoji i u Zakonu o budžetskom sistemu Republike Srbije da penzija ne sme, i da se vezuju za bruto društveni proizvod koji je 11%, kod nas je 11,1% sa povećanjima.

Znači, kada bude ekonomski rast veći od 4% do kraja godine, tada možemo formulu da primenimo. Ne možemo da primenjujemo formule, pa da isplaćujemo plate 13,4% bruto društvenog proizvoda, da ugrozimo budžet Srbije, da podižemo kredite, jer smo mi jedna odgovorna vlast. I danas su predstavnici MMF-a zajedno sa Narodnom bankom Srbije i Ministarstvom finansija na pregovorima iz predostrožnosti o aranžmanu koji vodi računa o tome da krajnje odgovorno vodimo svoje finansije. Znači, to je jedna stvar.

Socijalno odgovorna politika jedne države govori upravo o tome da ne smemo da ugrozimo građane Republike Srbije neodgovornim odlukama. Danas dajemo iz budžeta u PIO fond da bismo isplatili povećanja penzija 28%, a u vaše vreme je to iznosilo 48%. Znači, zbog toga nijedna država, nijedan investitor nije želeo da dođe u Srbiju jer ste zadužili budućnost svoje dece vašom neodgovornom politikom. Znači, nemojte da plasirate neistine penzionerima. Ljudi znaju šta su krajnje odgovorno uradili i SNS i Vučić u protekle četiri godine i kako su obezbedili odgovorno i održivo finansiranje. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala vam.

Povreda Poslovnika, Vladimir Marinković.

Izvolite.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Povređen je član 107.

Samo sam želeo radi javnosti i radi kolega narodnih poslanika da pojasnim ovaj deo oko formule. Ne mogu da verujem da kolegistica Videnović zloupotrebi na ovaj način Poslovnik i, naravno, celokupnu javnost i sve one koji gledaju Narodnu skupštinu.

Očekivao sam od nje da kao predstavnik socijaldemokratske opcije u Parlamentu kaže ono što je istina. Znači, dužni smo govorimo istinu, a znate i sami da se formula ne primenjuje isključivo iz jednog jedinog razloga, da bi

40% onih penzionera koji primaju minimalnu penziju, da bi njima mogla da se poveća penzija.

To je jedina istina i molim vas da je ne zloupotrebljavate kada je u pitanju dalja skupštinska rasprava, jer se radi o zloupotrebi osećanja i prava naših najugroženijih građana, naših seniora, baka i deka koji imaju minimalne penzije. Ovo je put da te minimalne penzije povećamo.

Ne mogu da verujem da ste protiv toga i da na ovakav način kažete i govorite građanima Republike Srbije da vladajuća većina ima nameru da nešto zloupotrebi, da manipuliše. Naravno, ne živimo u komunizmu, živimo u tržišnoj privredi, u kapitalističkom društvu i kako stvari stoje koliko možete da vidite, imamo privredni rast u prvih šest meseci 4,9%. Naravno da ćemo povećavati penzije, naravno da ćemo da povećavamo plate u javnom sektoru i ja vas samo molim da u ovom cenjenom domu govorimo istinu i da svi zajedno radimo u interesu najstarijih građana, a ne da zarad određenih političkih poena govorimo ono za šta i sami znamo da je netačno, da je neistina i da ne ide u korist naših građana. Pogotovo vas molim da budete senzibilni kada su u pitanju penzioneri. Tu ne sme da bude nikakve razlike.

PREDSEDNIK: Hvala vam. Da li smatrate da Narodna skupština treba da se izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Reč ima ministar Đorđević.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Želim da vam kažem samo jednu stvar. Koliko god se trudila opozicija, penzije se neće usklađivati 1% nego 4%, 5%, 6% i više posto, koliko god ih to bolelo. To je prava istina za građane Srbije.

PREDSEDNIK: Po Poslovniku Maja Videnović.

Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Hvala, predsednice.

Po istom osnovu po kome je potpredsednik vaš kolega Marinković dobio reč rekavši da je povreda Poslovnika, a zapravo obrazlažući, pokušavajući da mene instruiira na koji način bi trebalo da ja govorim.

Što je simpatično, kolega. Dobar pokušaj, koji je propao u samom vašem startu.

Pozvali ste se da bi trebalo da govorimo istinu i, ako je to povreda Poslovnika, onda ste na najdrastičniji mogući način prekršili Poslovnik time što ste vi rekli nešto što je potpuna neistina. Ja citiram ono što je ova vladajuća većina donela nama i građanima Srbije ovde o čemu mi pričamo, a to je da se prebacuje nadležnost Vladi da odlučuje o usklađivanju penzija do dostizanja finansijske održivosti sistema.

Pitam, a vidim da ste se kvalifikovali kao neko ko je prilično informisan, odgovorite mi vi ili, ministre, vi ako ste u stanju da bar na ovo pitanje odgovorite – šta to znači finansijska održivost sistema?

PREDSEDNIK: Dobro. Pošto mi niste za minut i nešto rekli ni član Poslovnika koji smatrate da je povređen a počeli ste da komunicirate sa svima u sali, što takođe nije predviđeno povredom Poslovnika, zahvaljujem se.

(Maja Videnović: Molim vas da mi dozvolite da završim.)

Reč ima narodni poslanik Stanija Kompirović.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, set predloga zakona o izmenama i dopunama koji se nalaze ispred nas podsećaju nas na vreme u kome živimo, na izazove koji su pred nama, na teret koji smo uspeli da savladamo zahvaljujući politici našeg predsednika Aleksandra Vučića, njegovoj težnji da nam izgradi stabilno društvo u kome bolje živimo.

Sprovedene su mere štednje uz velike napore građana i penzionera koje će prestati da važe 30. septembra 2018. godine zakonom o privremenom uređivanju načina isplata penzija što će i dovesti do povećanja penzija. Osnovni cilj reforme penzijskog i invalidskog osiguranja koji se sprovodi od 2002. godine u više faza, 2003, 2005, 2010. i 2014. godine imao je za cilj da stvori uslove za dugoročnu, ekonomsku održivost penzijskog sistema, pravnu sigurnost i bolji socijalni položaj sadašnjih i budućih generacija penzionera.

Merama reforme podignuta je starosna granica za odlazak u starosnu penziju za oba pola na 65 godina starosti za muškarce, odnosno postepeno podizanje starosne granice za žene na 65 godina za šest meseci godišnje. Pooštreni su i uslovi za sticanje i ostvarivanje prava na invalidsku penziju. Uvedena je prevremena starosna penzija sa trajnim umanjeanjem penzija. Pooštreni su uslovi za porodičnu penziju. Zakon o izmenama i dopunama koji je stupio na snagu 1. januara 2015. godine dao je veoma pozitivne rezultate koji su omogućili dalje planiranje izmena i dopuna zakona da bi se otklonili negativni efekti pomenutog zakona za pojedine korisnike penzija.

Izdvajajući predložene izmene i dopune navešću neke od članova koji su doveli do naročite promene u obračunu penzija. U Fondu PIO preko jedne trećine lica koja se odlučuju za samostalno uplaćeni doprinos za penzijsko i invalidsko osiguranje taj isti doprinos nisu redovno plaćali. Izmenom ove odredbe svojstvo osiguranika ne prestaje ako dospeli doprinos ne plati u roku od šest meseci po dospelosti, a najranije sa danom kada su doprinos plaćali, što je u skladu sa načelom pravne sigurnosti i efikasnosti.

Izmenjen je i član 4, kojim se menja odredba da bi se zaštitili zaposleni koji rade najteže poslove a kojima se staž računa sa uvećanim trajanjem 12/18. Tim licima se starosna granica snižava do 50 godina, a ako su u trenutku prestanka radnog odnosa radili na tim radnim mestima i ako su na istim mestima proveli najmanje 2/3 radnog vremena.

Takođe, otkloniće se i veliki problem donošenja privremenih rešenja zbog nedostataka podataka o prosečnoj zaradi za godinu kojom se ostvaruje

pravo na penziju prevazilazeći određivanje godišnjeg ličnog koeficijenta za tu godinu tako da se ne čeka kraj kalendarske godine. Takođe, oročava se privremenost rešenja na maksimalno tri godine i za ranije doneta privremena rešenja. Jedna od novina koja će biti sadržana u članu 7. i 42. jeste da se menja i da se ispravi nepravda prema licima kojima u matičnoj evidenciji nisu utvrđeni podaci o zaradama. Naime, umesto prosečne republičke zarade, odnosno minimalne zarade uzima se prosečni godišnji lični koeficijent koji se utvrđuje prema zaradama koje su postojale u matičnoj evidenciji Republičkog fonda PIO za svakog osiguranika posebno i na taj način bi se makar donekle ispravila nepravda. Naročito se odnosi na osiguranike sa područja Kosova i Metohije kao i bivša profesionalna vojna lica.

Odredbama se predlaže i promena načina obračuna tzv. penala u smanjivanju visina penzija za osiguranike kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem a koji ostvaruju pravo na prevremenu starosnu penziju.

Pošto se ovim osiguranicima starosna granica za starosnu penziju snižava u zavisnosti od stepena uvećanja staža osiguranja, predlog je da se penali za ove osiguranike računaju u odnosu na tu sniženu starosnu granicu za svakog konkretnog osiguranika sa beneficiranim stažom umesto kao dosada i u odnosu na opštu starosnu granicu od 65 godina života, tako da, ukoliko je osiguranik radio 30 godina na poslovima 12/14, znači beneficirani radni staž, ima uslove za ostvarivanje prava na prevremenu starosnu penziju, a istovremeno ima 56 godina života, umanjeње bi se računalo u odnosu na sniženu starosnu granicu, a to je 62 godine života.

Znači, sve ove novine koje sam navela jednim delom iz ovog zakona koje predviđaju svoje dopune o PIO obezbediće veću pravnu sigurnost korisnika penzija i dovesti do broja smanjenja privremenih rešenja i ukidanja Zakona o privremenom uređivanju isplate penzija, što je rezultat pozitivnih, ekonomskih kretanja i pozitivne efektivne na one koji su podneli najviši teret našeg društva, znači, podneli teret štednje, to su naši penzioneri. Zato pozivam kolege poslanike da u danu za glasanje podrže Predlog izmena i dopuna Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, kao i zakon o visokom obrazovanju koji će, takođe, doprineti da naši studenti koji su započeli studije završe iste u zakonskom roku. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Miljan Damjanović.

Izvolite.

MILJAN DAMJANOVIĆ: Poštovane kolege, kao što znamo, ovi zakoni su stigli po hitnom postupku. Verovatno jedan od najvažnijih zakona jeste ovaj zakon o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, ali, s obzirom na činjenicu da je vama, kako predstavljate javnosti, penzionerima, budućim penzionerima i kompletnoj naciji, toliko bilo hitno, govori i podatak da se ministar nije pojavio na sednici Odbora za budžet.

Moram priznati, slušajući raspravu i u petak i danas, da je mnogo kvalitetnija bila rasprava na sednici Odbora, iako u njoj nisu učestvovali predstavnici Ministarstva. Kada su postavljali poslanici SRS pitanja, nisu odgovarali, ostali smo bez odgovora. Imali smo kvalitetniju raspravu sa predstavnicima vladajućih stranaka koji su članovi Odbora nego što smo to mogli da čujemo u petak i danas, jer danas smo mogli da čujemo ko se kako oblači, ko je više kriv, ko je prevario narod, ko je šta tvitovao, ko je šta pisao po društvenim mrežama, a zaboravljamo da ono što nam je zaista najneophodnije jeste kvalitetna i zdrava rasprava.

Zdravu raspravu nismo ni mogli da očekujemo i zbog činjenice da niste uslišili molbu Saveza penzionera kako Srbije tako i AP Vojvodine, koji su zamolili za malo više vremena kako bi se upoznali sa ovim izmenama i dopunama, jer ono što je ostalo zaista nepojašnjeno do kraja jeste modalitet.

Kao što znamo, ranijih godina modalitet povećanja penzija je, prosto, bio preciziran zakonom. I tada smo imali različite modalitete. Prethodnih, hajde da kažem, 20 godina, bilo je različitih predloga i zakonskih rešenja, da li su to troškovi plus primanja, pa da li su vezani za inflaciju, da li sa porastom BDP-a. Bilo je, kažem, različitih modela.

Često su ti modeli menjani jer, kao što znamo, od „buldožer revolucije“ koja se desila Srbiji, Srbijom upravljaju MMF i njihovi predstavnici koji, naravno, imaju za cilj, da bi bili stalno angažovani i zarađivali svoje plate da u interesu svom teraju države da se uzajme što više, da uzimaju što više kredita kako bi oni svoj proces rasparčavanja i rasturanja određene države i završili, odnosno nikada do kraja, kako bi uvek bili angažovani, a sada možemo da kažemo da se to nešto odnosi na nekih 0,3%, koji ste vi jednim novim članom zakona, novom izmenom, odnosno dopunom odredili, koja ne znamo šta znači. Da li to znači da vi već unapred znate da će u narednoj godini biti više u budžetu? Ne znamo da li će možda 2020. godine biti 0,6%.

Ono što je apsolutno nepojmljivo jeste da se ukida formula, a davanje diskrecione mogućnosti Vladi da odlučuje o usklađivanju penzija i samom povećanju jeste potpuno suprotno od onoga za šta se vi makar javno zalažete.

Vaša vlast, otkada ste je preuzeli, vi ste govorili da se često poredite sa zemljama EU, sa zemljama koje su izuzetno razvijene i koje imaju razvijenu ekonomiju, pa se postavlja pitanje, postavljam pitanje i vama – a koja to razvijena država u svetu ima ovakav model koji ste vi predložili ili možda smatrate da su Maroko i Alžir neke zemlje na čiji model treba da se ugledamo i koje treba da budu put Srbiji ka vođenju kvalitetne ekonomske politike?

Ono što smo mogli da čujemo na Odboru, a s obzirom na to da nismo mogli da čujemo predstavnike Ministarstva, moja kritika i govor će se više bazirati na to da ne znam kako nekome nije jasno ali nama se svaki čas i više

puta pokušava nametnuti jedna floskula koja je neistinita, a to je da se obračunski period vraća na nivo 2014. godine sa uvećanjem.

Mislim da smo tada dokazali i na Odboru da je to nemoguće jer vi ste tada izrekli da ono kako ste zatekli, kako ste rekli tada, kada zateknete kasu kakvu ste zatekli, onda morate da zovete i MMF, koji, ponovo kažem, nije ništa do obični uterivač dugova.

Ono što treba da preciziramo jeste zašto i kako verovati, jer ovde pričamo o poziciji koja treba da se predstavi i da radi u interesu svog naroda. Mi smo prihvatili i rekli da je ovo istorijski momenat s obzirom na to da kroz privredni i ekonomski razvoj, investicije koje su stigle, i tu moram opet da podržim predsedavajućeg Odbora, koja je rekla „da su finansijeri uglavnom stigli sa Istoka, a ne sa Zapada“. Drago mi je da je tako jer je konačno i vlada Aleksandra Vučića shvatila da je najbolja politika politika SRS-a, a to je da su nam prijatelji na Istoku, da treba da sarađujemo sa Istokom.

Podsetiću vas da je pre više od 15 godina i prof. dr Vojislav Šešelj posle „buldožer revolucije“ govorio da treba da se okrenemo Ruskoj Federaciji, da će Ruska Federacija stati na noge i da treba blisko sarađivati sa Kinom. Tada se većina poslanika smejala takvoj politici, a danas svi sa ponosom govore o investicijama koje stižu i iz Kine i iz Ruske Federacije i iz ostalih zemalja sa Istoka i eto ponovo, ako ništa drugo, jedne ozbiljne konstatacije – Srbiji apsolutno ne treba ovaj strmoglavi put ka EU i, kada pričamo o velikim investicijama, priznajte da stižu odande odakle treba da stižu.

Jednu stvar moramo da konstatujemo. Ne može biti uvećanje. Možemo govoriti o tome da se obračunski period vraća na 2014. godinu, a onda kada vratite, onda novim modalitetima, koji ne smeju da budu nikako ostavljeni kao diskreciono pravo Vlade, već to mora biti zakonski rešeno, zna se kako se rešava, kao što je i dosada bilo rešeno, jer u predlogu zakona nigde, kada ste govorili, ne piše šta smatrate vi pod terminom finansijske održivosti.

Zaista smatramo jednom floskulom to kada kažete da brinete o interesu naroda jer, kao što je rekao u uvodnom, slobodno mogu da kažem predavanju, ekonomskom predavanju, Vojislav Šešelj u petak, mi moramo da se kao država i vi kao Vlada izborimo da penzije budu, one najminimalnije, što veće. To je onda ozbiljan oblik socijalne politike, a ne ovako kako ste nam predstavili u novom zakonu, jer vi se hvalite činjenicom da će penzije od 25.000 dinara sada skočiti za 13,3%, a oni koji imaju penzije preko 120.000 samo za 8,4%. Zaista, to je zabrinjavajuće kada se tako govori ako vi zaista to ozbiljno mislite. Koliko ima tih ljudi koji primaju penziju 120.000 dinara i više, a koliko onih koji su primali 25.000 dinara?

S druge strane, vi ste o penzionerima koji su najviše stradali u prethodne četiri godine govorili kao o investitorima na toj sednici, da su oni investirali u državu Srbiju iako ste im u predizbornom ciklusu obećavali da nijedan

penzioner u Srbiji neće stradati i tu smo slobodno mogli da vas podržimo, jer tako je, trebalo je da stradaju, da se ukinu mnoge vladine agencije gde su plate abnormalno velike, mnogo finansiranja velikog broja nevladinih organizacija i mnogih drugih radnika u administraciji, ali u penzije nije smelo da se dira.

Postavlja se onda pitanje – u šta su to penzioneri investirali u prethodne četiri godine? Da li su investirali u onog kriminalca Blagoja Spaskovskog, kadra Mladana Dinkića, koga ste prisvojili, koji je pravio takvu dubiozu da još 20 godina otimanja penzionerima ne bi moglo da pokrije rupe i, hvala bogu, dođeše Kinezi i nadam se da će umesto fotelje zaslužiti konačno mesto gde i treba. Da je Srpska radikalna stranka došla na vlast, bio bi tamo gde mu je i predsednik tadašnje stranke Mladan Dinkić, i ništa drugo nego u zatvoru.

Da li je taj novac otišao na finansiranje svih onih šminki, skupih ručkova i večera ministra Zorane Mihajlović? Da li je taj novac otišao za one potporne zidove na Koridoru 10 koji su padali, gde je opet učestvovala niko drugi nego Zorana Mihajlović i ko zna kako nameštala tendere? Da li je deo tog novca otišao i za one za koje ste rekli da treba da pokriju onaj kriminalni ugovor vezan za „Bus plus“, koji ste isto obećali da ćete ukinuti pa kad ste makli Dragana Đilasa vama se osladilo i isto to ste nastavili da radite? Ili je možda otišlo za ove novogodišnje svetiljke? Evo, dok sam dolazio danas u Skupštinu vidim da, iako je tek septembar, već se postavljaju po Beogradu, a koštaju, ni manje ni više, više od 300 miliona.

Onda se tu govori o odgovornosti prema onim ljudima koji kažete da su investirali u našu budućnost, investirali, izvukli iz krize našu zemlju. Da li je kriza bila velika? Jeste. Da li je neodgovoran prethodni režim iz 2008. godine uradio nešto što nije smeo da uradi? Nije. Da li je neosnovano podizao penzije? Apsolutno jeste. Da li je to radio mimo bilo kakvog privrednog rasta samo da bi kupio izbore? Jeste, i 2008. i 2012. godine. Ništa sporno. Zašto ste obećavali nešto što niste mogli da ispunite? Kako će ovaj sada model dalje da u praksi bude uspešan? Da li vi stvarno mislite da neko veruje da ćete diskrecionom politikom ubediti nekog da bude siguran...

(Predsedavajući: Vreme, kolega Damjanoviću.)

Evo, završavam rečenicu.

... Da može da ulaže u sebe i za svoje bolje sutra u starosti koju treba da dočeka. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Izvolite, koleginice.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Mnogo razmišljanja, a sva pogrešna.

Ono o čemu smo govorili i na Odboru i ovde, kada govorimo o investicijama, govorimo o dobroj spoljnoj i unutrašnjoj politici jedne Vlade, a to je da investitori i sa Istoka i sa Zapada imaju mogućnost da finansiraju i da

otvaraju fabrike ovde u Srbiji. To pokazuje upravo trgovinski promet sa zemljama EU, koje su 2/3, a ona 1/3 su kompanije koje dolaze sa Istoka.

Ono što je najvažnije jeste da se pokazalo u poslednjoj poseti Kini da je Srbija visoko uvažavana zemlja kao jedan od najvažnijih partnera u programu „Put svile“, „16 plus jedan“ zemalja Srednje i Jugoistočne Evrope. Znači, zemlja koja jednostavno ima najveći stepen poverenja unutar EU iako nije članica EU. To je jedno.

Drugo, kada pričamo o ekskluzivnom pravu Vlade kad su u pitanju penzije, to je ono što je pokušaj da cela opozicija javnosti prikaže kako 0,3% rasta BDP-a, koji je vezan za visoki ekonomski rast Republike Srbije jeste ekskluzivno pravo Vlade da povećava penzije, što nije istina. To predstavlja jedan dodatak i nije vezano uopšte za metodologiju isplate penzija.

Prema tome, Vlada Republike Srbije, koja je odgovorna, želi da sa visokim rastom paralelno daje i visoke dodatke penzionerima i da na osnovu toga vrati ono što je onim zakonom iz 2014. godine smanjila, nezavisno od procenta koji se odnosi na uvećanja.

Prema tome, penzionerima će uz njihov ček ne samo biti vraćene penzije na nivo 2014. godine, nego će dobiti ujedno i povećanje, što će dati mogućnost da, ukoliko u sledećoj godini budemo imali i veći ekonomski rast od 4%, a to stoji u onom članu 80. i budžetskom sistemu 27e, da budu podeljena mnogo veća povećanja uz njihovu platu nego što bi imali po onoj formuli.

(Predsedavajući: Privodite kraju, koleginice Tomić.)

I na kraju da vam kažem, velika je sramota kada bilo koja institucija napiše u svojoj oceni i izveštaju da se mi vezujemo u tom pejorativnom smislu za ekonomski rast afričkih zemalja i Bliskog istoka. To je, prvo, uvreda za te države jer u tom smislu mi želimo da uvredimo te države kako oni imaju određeni rast i sistem podele plata na jedan loš način.

Izvinite, jedan Egipat, jedan Alžir su države koje danas podržavaju Srbiju...

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice Tomić.

Reč ima ministar gospodin Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Zahvaljujem.

Ja ne znam odakle vama Tunis i Alžir. Pretpostavljam da volite Tunis i Alžir. Oni jesu prijateljske naše zemlje, ali ja bih vas pozvao da pogledate Austriju, Irsku, Holandiju, Dansku. Mislim da će to da vam znači, i ta imena i razvijenost tih zemalja, pa uporedite sisteme koji postoje tamo za penzije, to vam je odgovor.

Mislim da ste slagali auditorijum i slagali javnost. Ovo je prava istina.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku, narodni poslanik Miljan Damjanović.

Izvolite.

MILJAN DAMJANOVIĆ: Predsedavajući, zahvaljujem, mada zaista ne znam zašto je prvo dobila repliku poslanik SNS, nijednom je nisam spomenuo, ali nema problema; i pritom je govorila tri minuta umesto dva, ali u redu.

Kada smo govorili, vraćam se na Odbor jer predstavnici Ministarstva tada, da li je maca pojela jezik ili ne znam šta je, kada smo govorili o svim modalitetima, oni su se povukli i ćutali su.

To da li ja lažem ili ne, uskoro će se videti kako će ovaj modalitet u praksi da izgleda. Naravno da ću uvek govoriti da je potpuno sumanuto sada da ustanu svi poslanici vladajuće većine kojima je napisano da govore o tome kako je ovo povećanje penzija povratak na 2014. godinu i povećanje.

Odlično. Koliko je koštalo gorivo 2014. godine? Koliko je koštalo sve ostalo? Koliko su koštale osnovne namirnice? Koliko je koštao život? Koliko je koštala voda? Koliko je bilo šta? Evo Grad, koliko je povećao sada sve ove nove dažbine, Infostan i ostalo? Kolika je tada bila penzija? Hajde da pogledamo sve pokazatelje!

Onda vi govorite – evo mi povećavamo. I kažete onda – mi nismo smanjivali penzije onima do 25.000 dinara. Živite vi sa 25.000, da vidim da li ćete živeti. Da plaćate stanarinu, da plaćate školovanje, da plaćate vrtić, da kupite deci hranu, osnovne potrepštine, a da ne pričam o bilo kakvim ozbiljnijim letovanjima, zimovanjima i bilo čemu. Lako je vama da govorite kada imate i upravne odbore i ko zna šta sve ne iz pozicije vlasti, ali nemojte obmanjivati javnost da je sve isto i sada bolje.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku narodni poslanik Milorad Mirčić. Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Reklamiram član 107. i član 103, s tim što i vas upozoravam da je ovo poslednji put da ćemo tolerisati mi srpski radikali da se ministri ovako odnose i ophode prema narodnim poslanicima.

Ministre, kolega Damjanović nije ništa slagao. On je samo na bazi korišćenja modela uporedio ovaj model sa zemljama gde se on koristi. To je tačno.

Vi ste slagali, vi ste obmanuli, i to radite sa ciljem da ovaj model koji će se zasnivati prvenstveno na tome da li će statistički podaci koji će biti saopšteni javnosti doprineti da se poveća penzija ili ne, da li će Vlada odlučiti da dođe do povećanja penzija ili ne, da li će BDP biti povećan ili ne, da li će od tog povećanja biti 0,3% raspoređeno dovoljno svim penzionerima ili ne. To je suština.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Mirčiću, samo mi recite kakve to veze ima sa članovima 103. i 107.

MILORAD MIRČIĆ: Ima sa članom 107, da se ministri upristoje konačno i da ne pokazuju tu vrstu arogancije i bezobrazluka. To je bezobrazluk,

gospodine Arsiću, a vi, kao kolega naš, treba da branite poslanike. Vi kao najodgovorniji treba da upozoravate ministre. Uбудуće mi ćemo reagovati ili sa mesta ili ćemo na osnovu povrede Poslovnika mnogo žešće odgovarati.

Bolje vam je, ministre, da se ne smeжете. Sa radikalima nije preporučljivo tako.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Mirčiću, član Poslovnika koji reguliše javljanje za povredu Poslovnika predviđa da to bude odmah po učinjenoj povredi. U međuvremenu je kolega Damjanović govorio, dobio je pravo na repliku, tako da ste zakasnili sa reklamiranjem Poslovnika.

Pravo na repliku narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Direktno pominjanje.

Kada pričamo o upravnim odborima, pa upravo onaj ko najviše priča bio je član Upravnog odbora „Studija B“. Znači, ovde od poslanika SNS-a retko ko je član nekog upravnog odbora. To je jedno.

Kada govorimo o tome kako se isplaćuju penzije, znači, formula se primenjuje ukoliko padnete ispod 11% BDP-a. Mi smo trenutno sa ovim povećanjima na 11,1% BDP-a, što je vezano za Zakon o budžetskom sistemu. Kada budemo imali veći rast, onda će ovih 0,3% BDP-a koji se sada daje u vidu dodatka, povećanja, verovatno biti veće.

Mi se spremamo za veći ekonomski rast, za veću privrednu aktivnost. Za razliku od svih vas koji ste išli ispod, išli ste na pad privrednih aktivnosti i delili penzije iz kredita, mi se u tome drastično razlikujemo, jer imamo odgovornost prema narodu i građanima Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Goran Kovačević.

Izvolite, kolega Kovačeviću.

GORAN KOVAČEVIĆ: Dame i gospodo, poštovani ministri, slušajući raspravu u ova dva dana i slušajući raspravu na Odboru za budžet, u stvari možemo da shvatimo da se nameću dva ključna pitanja, a ta dva ključna pitanja, da prevedem građanima Srbije, jesu – odakle će Srbija da isplaćuje penzije i šta je to, bože, napisao Fiskalni savet Republike Srbije, koji je osnova za celu kritiku opozicije u Parlamentu Republike Srbije?

Da krenemo redom. Fiskalni rezultat Republike Srbije najbolje se vidi, kao i u svakoj zemlji, na bazi fiskalnog, konsolidovanog završnog računa za jednu fiskalnu godinu. Fiskalni rezultat u 2018. godini za prvih šest meseci je 32,9 milijardi suficita i posledica je budžeta Republike Srbije, onog kog mi glasamo u Republici Srbiji za 30,9 milijardi i suficita na nižim organima vlasti, odnosno po prvi put u istoriji, i uvek treba reći po prvi put u istoriji, na primer, gradovi i opštine imaju suficit od 4,4 milijarde. Ovakav prihod je rezultat doprinosa u iznosu od 30% na nivou opšte države, odnosno 296 milijardi. Taj

doprinos raste po stopi od 8,8% ili 24 milijarde i primarna stvar u celoj toj priči sa doprinosima je rast doprinosa po osnovu penzija i invaliditeta.

Rast naplate u PIO fondu posledica je rasta oporezivog prihoda i rasta broja zaposlenih. Dakle, imamo i smanjenje nivoa nezaposlenosti i rast novih radnih mesta. Da budem precizan, vrlo tačno, prosečna plata u bruto iznosu u Republici Srbiji porasla je za 5,5%, nivo zaposlenosti za 3,3% i otvorili smo novih 68.000 radnih mesta.

Ovakvi poreski prihodi omogućili su državi Srbiji da ostvaruje svoje obaveze koje ima pre svega prema socijalnim kategorijama. Tako država Srbija u ovom trenutku isplaćuje 24% za plate, a 27% za penzije, 8% ide za socijalna davanja i 8% za subvencije.

E, dame i gospodo iz opozicije, to je ekonomski osnov koji čini državu Srbiju stabilnom da može da izmiruje svoje fiskalne obaveze. To je osnov koji omogućuje državi Srbiji da u narednom vremenskom periodu uspeva da u apsolutnim iznosima isplaćuje više, a da zadržava u relevantnim iznosima tačan procentualni iznos onoliko koliko je napisano u budžetu Republike Srbije.

Dame i gospodo, ovo je istovremeno i dokaz da država Srbija u prvih šest meseci 2018. godine beleži trend i stopu rasta koju beleži i 2015, 2016. i 2017. godine i da država ima uređen fiskalni poredak. Koreni i osnova ovakvog fiskalnog uređenja, pre svega, postavljeni su 2014. godine, kada je vizija Aleksandra Vučića i odluke Vlade Republike Srbije u prethodne tri godine omogućila stabilan ekonomski poredak.

Dame i gospodo, poštovani ministri, danas je teško raspravljati sa ljudima koji imaju drugačiji stav. Politički najuputnije bi bilo uzeti i citirati reči i rečenice koje su oni izgovorili u prethodnom vremenskom periodu, pa da pogledamo šta su govorili kada smo donosili ove zakone. U stvari, cela ta rasprava bila bi prilično besmislena, jer je potpuno netransparentno da neko ko nije razumeo kada smo u Skupštini Srbije donosili teške i rigidnije ekonomske zakone razume i shvati danas kada donosimo ovakve.

Posebno bih se osvrnuo na Fiskalni savet. Fiskalni savet Republike Srbije je sastavni deo funkcionisanja fiskalnog poretka Republike Srbije. Njegovo funkcionisanje definisano je Zakonom o budžetskom sistemu i nije sporno da Fiskalni savet daje svoja mišljenja na predloge i odluke Vlade i svoja mišljenja na odluke Skupštine Srbije. Nemam nikakvih problema sa tim. Odluku Fiskalnog saveta treba uvek slušati i čuti, uvek pročitati, ali je to samo mišljenje.

Kada mene pitaju šta mislim o Fiskalnom savetu, uz dužno poštovanje prema ljudima koji sede tamo, ja uvek kažem – hajde, uzmite, pročitajte šta je Fiskalni savet pisao npr. 31. juna 2014. godine o svojim percepcijama dešavanja u Srbiji u narednom vremenskom periodu. Uzmite 2015, 2016. i 2017. godinu. Na primer, možete da vidite da Fiskalni savet kaže da će 2020. godine javni dug u odnosu na BDP biti 75%. Danas nije ni 2020. godina, nego je 2018. godina.

Na početku 2019. godine javni dug neće biti 75%, kako kaže Fiskalni savet u njegovoj percepciji, nego će biti ispod 50%.

Fiskalni savet ima pravo na svoje mišljenje, ali Fiskalni savet ne obavezuje nas i Fiskalni savet nije zakonodavno telo u donošenju odluka.

Fiskalni savet se potpuno složio sa fiskalnom strategijom. To vam kaže član 27g, jer je Vlada Republike Srbije, kada je donosila fiskalnu strategiju, a koja je osnov za budžet Republike Srbije, saslušala i shvatila mišljenje Fiskalnog saveta, koji se nije suprotstavio tome. Fiskalni principi, 27e kaže da je budžetska ravnoteža u ovom trenutku na 11% penzija i 7% plata. Dakle, Fiskalni savet se složio da fiskalna strategija bude takva kakva jeste. Ako pogledate i te izveštaje od ranije, onda možete da shvatite da je u fiskalnoj konsolidaciji Fiskalni savet predlagao mnogo stroža i mnogo teža pravila za državu Srbiju.

Na kraju, zašto ja ne mogu da se složim sa stavom Fiskalnog saveta? Radi se o procesu indeksacije. Ako bi danas Skupština Srbije poslušala ono što se predlaže odlukom Fiskalnog saveta, u stvari, mi bismo penzionerima dali manje penzije. Mi kažemo, i citiram vrlo jasno, a treba pročitati, da se ova odluka bazira na 0,3% BDP-a. U ovom trenutku, ako pogledate indeksaciju koja stoji u zakonu i 0,3%, imate gubitak od najmanje dve milijarde dinara na strani štete penzionera.

Fiskalni savet treba da se poštuje, ali SNS čini sve da penzionerima i građanima Srbije bude bolje.

Na kraju, ne mogu uopšte da pomislim da postoji ijedan narodni poslanik, ijedan građanin Srbije koji ne želi da naši penzioneri dobiju veće penzije. Možemo mi da vodimo raspravu danas i vodićemo je na kraju u pojedinostima, ali suština ove rasprave jeste da, kada u novembru moji roditelji, moje komšije dobiju ček od penzije za oktobar, oni će dobiti svi od 8,8% do 13,2% veće penzije nego ikada. Jeste li vi protiv toga? Kažu – stopa inflacije. Stopa inflacije je 2% u proseku. Dakle, niko nam ne kaže šta mi u stvari treba da radimo, a da ne bude ovako kao što kaže Svetska banka, MMF i druge institucije.

Moj savet svima onima koji nas kritikuju, hajde ne morate da čitate zakone, hajde ne moramo da imamo ista ekonomska gledišta, hajde ne moramo da imamo iste ekonomske poglede na ekonomiju, hajde, ljudi, pročitajte šta kaže Svetska banka, MMF, šta vam kažu statistički pokazatelji za sve evropske zemlje. Ako kaže jedan ekonomski parametar, rast nivoa BDP-a, smanjenje stope nezaposlenosti, stope stranih investicija, ijedan parametar da Srbija danas nije u top 10, u redu, u pravu ste.

Niko danas, ovih dana nije pomenuo izbor viceguvernera Narodne banke Republike Srbije. Znate, bismo viceguvernera NBS i nema rasprave o tome. U stvari, kada danas raspravljamo o penzijama i fiskalnoj stabilnosti, mi bismo i

viceguvernera i govorimo o monetarnoj stabilnosti. Da li bi postojala fiskalna reforma, fiskalni principi, fiskalna pravila da nemate monetarnu stabilnost, da nemate tim čija je politička osnova Aleksandar Vučić, a u smislu funkcionisanja fiskalnog poretka ministra finansija i guvernera NBS, u smislu monetarne politike, Jorgovanke Tabaković? Sada ne hvalim Jorgovanku Tabaković.

Stopa inflacije u EU u ovom mesecu je 2,1%, u EU zoni 2,1%. Stopa inflacije u prethodnom mesecu u EU je 2,2%, u EU zoni 2,2%. Centralna evropska banka donosi odluku da primeni stope i restriktivnu monetarnu politiku zato što je inflacija veća od zacrtane, a zacrtana je na 2%. Stopa inflacije u junu u Rusiji 2,1%, u Americi 2,9%, prosečna stopa inflacije u Srbiji 2%. Prosečna stopa inflacije u Srbiji u zadnjih pet godina 2%, rast strane valute u prethodnih pet godina praktično ne postoji.

Danas kada odlučujemo, odnosno sutra kada budemo odlučivali o povećanju penzija, odlučivaćemo o izboru i viceguvernera Narodne banke. Ako SNS nije odužila svoj dug prema nespornom poverenju građana Srbije... Da nije bilo poverenja građana Srbije, ne bi bilo ni fiskalne politike, ni monetarne politike. Ja moram da glasam za te odluke, a da ste vi verovali, vi svakako ne biste bili na strani pobednika.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, kolega Kovačeviću.

Reč ima narodni poslanik Boban Birmančević.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministri, poštovane kolege i koleginice, poštovani građani Srbije, današnja načelna rasprava vodi u smeru pokazivanja ko je i šta radio od 2012. godine naovamo, ali bolje rečeno ko je i šta radio od 2000. pa do 2018. godine.

Upravo preuzimanje odgovornosti je pravo pitanje i za opoziciju, a i za poziciju na današnji dan. Kada kažem preuzimanje odgovornosti, pričam o odgovornosti koju treba da preuzmu svi oni koji su se bavili politikom, odnosno oni koji su donosili odluke i koji su upravljali državom.

Kada je 2012. godine SNS preuzela odgovornost za državu Srbiju, u toj istoj državi su živeli i penzioneri i oni ljudi o kojima sada pričamo. Upravo svi ti ljudi koji su živeli 2012. godine, koji su zahvaljujući demokratiji u izvedbi DOS-a jedva dočekali, jedva preživeli do 2012. godine, shvatili su 2014. godine da smanjenje penzija nije poraz nego upravo put ka većim penzijama i, evo, posle četiri godine zakon koji će pre svega ukinuti smanjenje, a penzije vratiti na nivo iz 2014. godine sa uvećanjem u proseku od oko desetak posto.

Način na koji su od 2000. do 2012. godine vodili državu je doveo do takvog rezultata da, kada je 2012. godine SNS preuzela vlast, niko nije hteo da preuzme odgovornost za dešavanja do 2012. godine. Upravo Đilas, Petrović, Jeremić, Stefanović, Tadić otišli su kud koji mili moji, a ko je kriv za rasturanje

države i uništavanje privrede, poljoprivrede, uništavanje penzionog fonda, zdravstvenog fonda, uništavanje tenkova i Vojske Srbije? Niko nije kriv.

E, pa građani moji znaju, odnosno naši građani znaju ko je kriv i ko je odgovoran za to. Pokazali su to i na izborima 2014. godine posle ukidanja, odnosno smanjenja penzija, 2016, 2017. godine još veća podrška. Znači, znaju ko je odgovoran i znaju ko će napraviti pravi rezultat i pravu budućnost za Srbiju.

Ono što je ponovo pitanje jeste to da je Savez za Srbiju u stvari savez kome je jedina tačka da mrze Vučića, sa jedne strane, a sa druge žele da Đilasu nekako vrata vlast. Tu ih Đilas okuplja, a upravo taj isti Đilas, kada je ostao bez mesta gradonačelnika u Gradu Beogradu, a vi me demantujete ako nisam u pravu, prvo što je uradio izbacio je Vuka Jeremića i Dušana Petrovića iz stranke. Sada su ponovo zajedno u pokušaju da na neki način smene Aleksandra Vučića i ovu vlast.

Ono što vi znate, a znate vrlo dobro, Beograđani su shvatili šta je radila DS i tako su im odgovorili na izborima. Kako ko radi, šta radi, presuđuju građani na izborima, a krivi ste, presudili su na izborima i 2014, 2016, 2017. i 2018. godine, a presudili su vam zajedno i ovi penzioneri koje vi štitite. Da, i oni su vam rekli da ste krivi.

Ono što je još veći problem jeste to da se vi u Savezu, u kome su se našli svi koji mrze Vučića, stidite jedni drugih, lažete jedni druge, ali to je vaš problem. Zašto bilo ko od vas ne ustane i ne kaže da Željko Veselinović nije u 10 osnivača tog vašeg saveza, da u tom savezu nisu ljudi koji dolaze sa fantomkama na skup Saveza za Srbiju? Bili su sa fantomkama u Šapcu. Upravo na tom skupu povređena je jedna građanka Šapca. Upravo u subotu se, nažalost, desilo da je pod okriljem mraka, u deset sati uveče, neko preskočio, odnosno dva maskirana lica sa fantomkama na glavi preskočila su u dvorište aktiviste Srpske napredne stranke u Šapcu. Napali su ženu koja je u tom trenutku bila sa dvoje maloletne dece. Zapretili su joj da, ako joj se muž bude nastavio baviti politikom, njoj i deci neće biti dobro.

To su vaši saveznici. Ustanite i recite da nije Željko Veselinović saveznik, da vam ne dolaze ljudi sa fantomkama na skupove Saveza za Srbiju. Ustanite! Ili ja ne govorim istinu, ili vi. Građani Srbije vrlo dobro znaju šta su i ko su upravo članovi Saveza za Srbiju.

Penzioneri su vrlo dobro razumeli ko šta radi, ko laže i ko krade i nema potrebe da vi njih štitite.

Za kraj, time ću završiti, hoću da kažem da se vi stidite svojih saboraca. I treba da ih se stidite. U SNS se niko ne stidi svojih saradnika i svojih šefova. U ovom slučaju, naši ministri snose odgovornost za ovo što rade. Naš predsednik Republike je najodgovornije lice u Srbiji, i tako se i ponaša. Ovaj parlament takođe snosi deo odgovornosti i niko nikada neće bežati od toga što

mi budemo glasali. Svi oni koji misle dobro Srbiji i misle dobro penzionerima treba da podrže ove zakone. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Birmančeviću.

Reč ima narodni poslanik Dejan Nikolić.

Izvolite, kolega Nikoliću.

DEJAN NIKOLIĆ: Pa zabolet će vas ruka od tolikog tapšanja Vlade po ramenu.

Kolega Birmančević je dao sjajnu analizu izmena i dopuna zakona o PIO fondu. Nadam se da će konačno predsednik stranke da ga prepozna kao jednog vrednog poslanika.

Dakle, buči mi dva dana u glavi od fiskalne stabilnosti, konsolidacije, od stabilnosti fiskalnog poretka. Da li znate koji su rezultati, koji bi trebalo da budu rezultati fiskalne stabilnosti? Predvidivost, stabilnost, mogućnost planiranja. Da li je tako, ministre Mali? I vi upravo ukidate član zakona koji to garantuje penzionerima.

Član zakona koji vi ukidate penzionerima je garantovao koliku će penziju imati. Garantovao im je i davao im mogućnost planiranja svoje starosti, svog života. Ne samo penzionerima, ministre, i radnicima koji se približavaju penziji. I vi upravo ukidate taj član zakona i uvodite ponovo penzionere i radnike u jedan period nesigurnosti, nestabilnosti, turbulencija, nemogućnosti planiranja. Godine 2014. ste doveli penzionere do egzistencijalne nesigurnosti. To ponavljate danas. I možda je moguće da to prođe na nekim izborima uz ogroman medijski tvist, ali ovo penzioneri ne smeju da vam zaborave.

Dakle, vi napuštate jedan standardni, evropski model usklađivanja penzija sa troškovima života, da tako kolokvijalno kažem, i prelazite na jedan sistem koji se koristi u zemljama u kojima vlada vojna hunta, u kojima je državno uređenje teokratija, u kojima vlada monarhija, gde je kralj i religijski lider. Uvodi se postupna demokracija koja traje 20 godina. To nisu demokratske zemlje. Vi sa jednog modernog evropskog modela prelazite na ovaj model koji se koristi u Južnoj Africi i u arapskim zemljama.

Dakle, to je ono što vi postižete ovim zakonom. A na naše pitanje, ministre, oba ministra – kako i čime garantujete da ćete usaglašavati penzije, vi odgovarate – pa evo, neka nam veruju na reč. Časna pionirska. Ma, videćete, sigurno ćemo usaglašavati.

Ministri, ne veruje vam se na reč. Verovale su vam i trudnice i mame, pa danas moraju da šetaju da bi odbranile svoja prava. Verovali su vam i penzioneri 2014. godine da nemamo šta od njih da uzmemo, pa vam nećemo smanjivati penzije, govorili ste. I onda, šest meseci kasnije, na stotine hiljada dinara svakom penzioneru za ove četiri godine.

Još jednom, neverovatna je stvar da unazad godinu dana ulazite u zakonska rešenja koja daju Vladi diskreciona prava, pa je tako ministar

obrazovanja dao sebi diskreciono pravo da postavlja direktore. U deset škola gde je postavio direktore, u pet štrajkuju roditelji, ne samo nastavnici.

Ministar finansija je došao sa zakonom koji daje vama diskreciono pravo da nagrađujete svoje zaposlene onoliko koliko vi mislite da može, bez ikakvih kriterijuma.

Danas dolazite sa zakonom koji ukida jasnu sigurnost penzionera da će im penzija biti usaglašena na zakonom utemeljenoj formuli i prelazite na diskreciono pravo nekog ministra, predsednika Vlade ili predsednika države. Previše diskrecionih prava.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Završite polako.

DEJAN NIKOLIĆ: Ne veruje vam se više na reč. Ulazite ponovo i uvodite penzionere u period nestabilnosti. To vam neće oprostiti na sledećim izborima.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Nikoliću.

Reč ima Vladimir Orlić, povreda Poslovnika.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Član 107. i pitanje dostojanstva, opet zbog one potrebe da se govori istina.

Govorimo mi, doduše, onima koji su tu da čuju. Ako žele da pričaju o formulama, dakle hajde neka budu bar toliko korektni i toliko fer da pogledaju snimak. Ako im je toliko teško da u sali sede kada se o tome priča, da pogledaju o čemu se govori na sednicama Odbora.

Ne mogu da govore o formulama oni za koje taj Fiskalni savet, na koji se pozivaju, sam kaže u mišljenju, koje je dostavljeno narodnim poslanicima ali je, izgleda, nekima teško da obavljaju posao narodnog poslanika pa da pročitaju to na šta se pozivaju – formula koja je bila po tzv. švajcarskom modelu, kada je ukinuta u ovoj zemlji, da li vam je to ideal? Godine 2005. Ko je te godine bio na vlasti u ovoj zemlji? Da nije opet ta fantastična tajkunsko-ljotičevska koalicija koja se okupila sada? Nešto mi se čini da jeste. Toliko se dobro sećamo tog perioda.

Šta se onda desilo? Pogledajte isto to mišljenje, pa vidite. Promenili su formule pa su došli na neke nove, koje su sad možda ideal broj dva, šta li. A šta je bila posledica 2008? Potpuni kolaps. Taj bankrot, ta dubioza zbog koje je bio neodrživ ne samo ovaj sistem o kom raspravljamo, nego svaki sistem i svako finansiranje u zemlji, pa to je posledica tih vaših fantastičnih formula.

Neprihvatljivo je da danas neko ovde upire prstom i kaže – izazivate neizvesnost, vi ugrožavate ovog i ugrožavate onog. Pritom, naravno, ignoriše činjenicu da smo mi videli već u praksi da to ne da nije istina, nego istina je na potpuno suprotnoj strani. Da je istina na povećanju od 13% kad se radi ozbiljno i odgovorno, a ne budu dovoljno fer i korektni da kažu – a, to na šta upozoravamo, to smo napravili mi sami. I zbog toga da kažu pošteno – ne

možemo danas kada pričamo o formulama ni jednom jedinom rečju da kažemo koja bi formula bila prava. Znae zašto ne mogu? Isprobali su sve te o kojima bi sad pokušali nešto da kažu i na svakoj, ali bukvalno svakoj napravili katastrofalne greške.

I, završavam, kad se ovde iskoristi reč „neverovatno“, onaj ko sa one strane sale, iz te koalicije, ustane i upotrebi reč „neverovatno“, nek je dovrši, nek je isprati rečima – neverovatno je da nisam našao za shodno da dosada osudim sramni potez svog predsednika, njihovog predsednika Saveza Źeljka Veselinovića. Stidim se kao čovek.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vam.

Hvala, kolega Orliću. Da li Źelite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Po Poslovniku kolega Nikolić.

Izvolite, kolega Nikoliću.

DEJAN NIKOLIĆ: Član 27.

Ne znam na osnovu kog člana ste dali gospodinu Orliću sada reč. On je replicirao. Nemam ništa protiv replike...

PREDSEDAVAJUĆI: Član 107.

DEJAN NIKOLIĆ: To je na osnovu člana. Ali on nije imao pravo da govori sada o replici na osnovu člana 107.

PREDSEDAVAJUĆI: Tu sam ja da procenim, kolega.

DEJAN NIKOLIĆ: Loše ste procenili, ali dobro, vaše je pravo da loše procenite.

Dakle, formula postoji. I ministri su jasno rekli – ako bude fiskalne stabilnosti PIO fonda... Ako bude. Može da bude, ne mora da znači. Šta znači, jasno definišite, ministri, fiskalna stabilnost, fiskalna održivost sistema PIO fonda? Šta to tačno znači? Možda nas demantujete. Možda penzionerima bolje objasnite. Ovako je sve maglovito. Ovako je previše diskrecionih prava. Ovako znamo da je ovo izborni zakon kojim ćete pred izbore reći – evo, podižemo penzije jer smo u ovom trenutku ostvarili suficit i stabilnost fiskalnog sistema PIO fonda.

Dakle, PIO fond nije stabilan ni u jednoj Nemačkoj, ni u jednoj Austriji. Zbog demografskog starenja nemoguće je isplatiti penzije na osnovu doprinosa. I onda vlade investiraju, odnosno ulažu iz budžeta. Onda one uvode neke nove takse, neke nove poreze. Dakle, ako tako gledate, ni jedna Nemačka nije ostvarila stabilnost PIO fonda i ona po vašem modelu ne bi mogla da usaglašava penzije nadalje.

Dakle, potrebno je da vrlo jasno zakonski definišete na osnovu čega, odnosno onako kako je to dosada bilo. Ukoliko ste hteli da razgovarate o penzionom sistemu, mogli ste da dođete u Parlament i tako otvorite debatu. Mi bismo rekli naše predloge. Mogli smo da razgovaramo o invalidskim penzijama.

Mogli smo da razgovaramo o starosnim, o porodičnim penzijama. Ovako dolazite samo da sebi date veća ovlašćenja i penzionere uvedete u novu nestabilnost i nesigurnost.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Nikoliću. Ne znam kakve veze ima sa članom 27. vaša diskusija, ali dobro. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, povreda Poslovnika.

VLADIMIR ORLIĆ: Pošto, gospodine predsedavajući, neki ovde, izgleda, potpuno oguglaju na ono što sadrži član 107, i kada mi ovde kažemo da je reč o članu 107, oni tome već po refleksu ne pridaju nikakav značaj, a tiče se dostojanstva Narodne skupštine. Evo nešto potpuno novo za njih. Verujem da će im biti zanimljivo. Član 283. Objasniću, naravno. On kaže – narodni poslanik je dužan da učestvuje u radu Narodne skupštine. Ovo što se sada dogodilo je klasični kontraprimer. Sedi čovek tu, trebalo bi da sluša raspravu, međutim, ne sluša. Trebalo bi da učestvuje u radu, da obrati pažnju na ono što smo izrekli. On to ne učini. Mislim da to nije dobro, ali unapred vam kažem da ne tražim da se o ovome glasa.

Kažu traže garancije. Kažu traže izvesnost. Šta bi bila izvesnost, po njima, ako bi im se verovalo na reč? Da svaki građanin na, recimo, dve do tri godine pred penziju uzme kod kuće parče hartije, uzme olovku i kaže – hoću da bude usklađivanje na osnovu inflacije. Znam da će inflacija za dve godine od danas biti tolika i tolika, hajde sada sebi da izračunam kolika će mi biti penzija, pa je onda potpuna izvesnost. To je potpuno smešno. To je apsolutno nemoguće. To apsolutno niko tako ne radi.

Ako ste zabrinuti za izvesnost, ako želite garancije, onda možemo na osnovu dosadašnjeg iskustva. Najjača moguća garancija da će te penzije biti redovne, da će biti stabilne, da će dolaziti na vreme i da će se povećavati jeste činjenica da nećete vi da odlučujete o njima. Činjenica je da neće o njima da se pitaju oni koji su zemlju zadužili, koji su ugrozili te penzije, koji su učinili direktno da ne bude možda ni penzija, a ni bilo čega drugog u ovoj zemlji. Nema čvršće garancije.

Kada pogledate šta će svakome pisati na isečku od oktobra, pa kada pogledate da su to iznosi za 8% do 13% veći nego što su bili pre mera 2014. godine, biće vam jasno da nije moralo tako kako ste vi radili, da može i ovako dobro, da može da se ide u plus. Vi ste tako radili kako ste radili, jer niste bolje umeli. Nije vas bilo briga.

Za sam kraj, kada god neko ustane sa one strane, mora ili da počne ili da završi rečima – i žao mi je i stidim se što mi je predsednik mog saveza jedan Željko Veselinović. Ako to ne uradi, džabe je ustajao danas.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Reč ima Dejan Nikolić.

Izvolite.

DEJAN NIKOLIĆ: Mi vrlo jasno postavljamo pitanja.

PREDSEDAVAJUĆI: Samo član, molim vas.

DEJAN NIKOLIĆ: Član 104.

Dakle, penzioneri su dosada imali vrlo jasnu garanciju i vrlo jasnu formulu kako se usaglašavaju penzije. Ono što je najvažnije, to je bilo zakonsko utemeljenje, to je bila zakonska definicija. Oni su tačno znali da kada je nešto zakonom definisano, vi onda možete da planirate, vi onda možete da predvidite, vi imate jednu stabilnost i sigurnost. To je proizvod fiskalne stabilnosti.

Vi ovde samo govorite o fiskalnoj stabilnosti, a ukidate član koji upravo garantuje penzionerima usaglašavanje i određeno povećavanje penzija. I mi pitamo – na osnovu čega ćete vi definisati finansijsku stabilnost PIO fonda? Vi onda kažete – pa verujte nam na reč. U pravnoj državi se ne veruje na reč; veruje se zakonima, samo to vas ne interesuje.

Ovo je izborni zakon. Povećaćete penzije pred izbore da zamaglite ovu priču da ste im uzeli na stotine hiljada dinara za četiri godine, da ste ih uveli u jednu fiskalnu i egzistencijalnu nesigurnost. To ste uradili 2014. godine i nekako pokrili medijskim tvistom. Danas vam to neće oprostiti. Ponovo uvodite penzionere u nesigurnost, u egzistencijalnu nesigurnost, u nemogućnost planiranja, u neizvesnost. To je ono što najmanje treba našim penzionerima.

A da, nismo znali bolje. Povećali smo penzije samo 10%, a nismo samo to. Vratili smo 12 penzija. Vratili smo 18 poljoprivrednih penzija. I to nismo znali bolje od vas. Vi ste zadužili, dve godine niste isplatili socijalna davanja. Mi smo to vratili 2000. godine. Ne samo da smo povećali penzije, i ovo smo uradili za njih.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Nikoliću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje o mojoj povredi Poslovnika? (Ne.) Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Dr Orliću, povreda Poslovnika?

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Član 27. iz očiglednih razloga, ali opet, unapred kažem, ne treba da se izjašnjavamo.

Treba samo da vodimo računa o nekim stvarima ovde, da će neko na kraju da se pohvali – ali pazite, da se pohvali – činjenicom da su, ono, 10 plus 10 posto pred izbore. Pazite sad, to nekom drugom pokušavaju da prebace kao greh iako se nikad nije dogodilo. Nikad se to nije dogodilo nama, da će neko time da se hvali, time što je učinio da – dam ti 10, pa dam ti još malo, ma nek bude još 20, a onda ako oстанеš bez ičega, izvini molim te, ja sam tako morao jer je bio dobar trenutak. Pa to nije za hvaljenje. To nije nešto čime će pristojan čovek da se razmeće. To je sve suprotno od toga.

Što se ne pohvalite onime što je uradio, recimo, Dragan Đilas u Gradu Beogradu? Koliko miliona je ostao dužan, da li znate, penzionerima? Koliko miliona posebnih je ostao dužan trudnicama i porođiljama, koje pominjete danas? Jesu li to ti fenomenalni rezultati? Pa jedino čime ste mogli da se hvalite kao rekordno dobrim bilo je, i na republičkom nivou a i na tom gradskom kojim je direktno operisao tajkun Dragan Đilas, dubioza, dug, zaduživanje po fantastično dobrim kamatnim stopama, da je to sutra neko morao da vraća. Na sreću Srbije vraćao je neko i vraća neko ko to ume da uradi ozbiljno i odgovorno, i to tako da sa te strane popunjava rupe koje ste napravili besomučno trpajući vi najbolje znate gde, a da s druge strane se završava priča o nekoj reformi koja je bila privremena tako što na kraju bude više svima. Slušajte dobro, više svima, i onima koji su imali najniže penzije i onima koji su imali najviše penzije, svima više, od 8% do 13% zavisno od iznosa.

Ko je onda tu uspešan, a ko je tu neuspešan? Ko na kraju troši vreme? Hajde moje, hajde svoje, nego vreme ljudi kojima su godine pojeli, kao skakavci su ih pojeli. I između ostalog, time što se danas javlja ovde za reč, pokušava da ubedi nekoga da je belo crno, a crno belo, a pritom ne nađe za shodno da kaže – i stidim se, kao čovek se stidim jednog Željka Veselinovića, koji je slika i prilika i mene lično i ostalih iz moje tajkunske-ljotićeve koalicije, i čim neću da kažem da se toga stidim, ja to podržavam. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Povreda Poslovnika, Marijan Ristićević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, član 103, ali ja poštujem toleranciju koju ste vi iskazali vezano i za dobacivanje u članu 109. i sankcijama, ali ja tražim da ih ne primenite.

Ovde je povređeno dostojanstvo Narodne skupštine, takođe. Rečeno je – mi smo vratili 18 poljoprivrednih penzija. Kao neko ko je glasao za vladu Zorana Đinđića, njega se ne sećam, ovog što je to izjavio. Nismo mi vratili, mada sam ja glasao za tu vladu. Na određen način međunarodna zajednica nam je kompenzovala donatorskom podrškom ono što nam je učinila devedesetih godina. Ta donatorska podrška je iznosila 4,5 milijardi. Londonski i Pariski klub, a to bi ministar finansija trebalo da zna bolje od mene, takođe je oprostio dug zahvaljujući energiji građana i njihovoj trpeljivosti devedesetih godina kada je bio atak na našu zemlju. Zbog vojnih i ekonomskih pritisaka međunarodna zajednica nam je pomogla. Ona je pomogla da vratimo to. To nema veze sa njima, ima veze sa vladom Zorana Đinđića za koju sam, eto, i ja glasao, ali njih u to vreme nisam video i koliko vidim oni su se udružili i postali integralni deo ljotićeve organizacije koja se zove Dveri. Prema tome, oni nemaju blage veze sa politikom Zorana Đinđića, samo ga zloupotrebljavaju.

To je jedno što sam hteo da kažem. Kako su oni vodili računa o penzionerima, navešću vam primer. Pred pad te zločinačke vlasti, vlada Mirka Cvetkovića je onome što mu je dala šećerane tri za po tri evra dala 13.000 ili 13 miliona kilograma šećera, 15 miliona, pardon, za 13 miliona evra. Cena je bila preko 80 evrocenti za jedan kilogram, iako je šećer koštao 40 evrocenti. Masnoj guski rep su podmazivali, a penzionere su zaboravili. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ristićeviću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Reč ima ministar finansija dr Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Hvala puno.

Meni je žao što je poslanik gospodin Nikolić izašao iz sale pre nego što čuje odgovor na ono što je izneo.

Naime, ako se setimo 2009. i 2010. godine, tada je na vlasti bila, ako se ne varam, Demokratska stranka i tada su ljudi iz te stranke zamrzli penzije i 2009. i 2010. godine. Ne znam na koji način to predstavlja bilo kakvu predvidivost i sigurnost za penzionere.

S druge strane, postoji velika razlika između 2008. i 2018. godine. Godine 2008. su jednom potpuno katastrofalnom, neodgovornom odlukom četiri puta podigli penzije. Odmah naredne godine srpska privreda imala je negativan rast od 3,1%, naš javni dug je krenuo da raste i imali smo rekordni deficit koji je kulminirao 2013. godine.

Mi danas, u ovom trenutku, govorimo o povećanju penzija koje je napravljeno i koje je planirano na osnovu realnih rezultata, na osnovu treće godine zaredom suficita u budžetu koji imamo, na osnovu toga što smo uštedeli i što nam je program ekonomskih reformi uspeo. To je velika razlika između one politike tada koja se vodila kupovinom glasova, koja se vodila time da se pobeđi na izborima, od ove sada. Uvek je bilo da smo obećavali i pričali – težak rad, teške reforme, bolne reforme kroz koje moramo da prođemo ali, evo, sada se vide rezultati te reforme i te politike.

Na kraju, za gospodina Nikolića i za ostale koji se, vidim, drže jednog papira koji je pripremio Fiskalni savet – pogledajte kako rade i u Holandiji i u Danskoj i u Irskoj, a nemojte samo da uzimate primer Alžira i ne znam koje druge zemlje.

Što se tiče Vlade Republike Srbije, mi ne želimo, i to ću ponoviti milion puta ako treba, da povećamo penzije na osnovu stope inflacije, koja je sada izuzetno niska, dakle 1,5-2%. Mi želimo te penzije da povećavamo i više, ukoliko nam ekonomski rezultati to dozvole. Pokazali smo da umemo, da možemo i da znamo kako da vodimo ekonomiju ove zemlje, kako da zaradimo novac, kako da spustimo nezaposlenost, kako da privučemo strane investicije

kako bismo upravo imali više novca u budžetu i kako bi i plate u javnom sektoru a i penzije našim penzionerima bile veće. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

(Goran Ćirić: Demokratska stranka je pomenuta.)

Izvolite.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Po ko zna koji put je pomenuta Demokratska stranka od ministara, ali zanimljivo je kada ministar Mali pominje Demokratsku stranku. Više puta ste govorili o rezultatima. Do kada ste bili član Demokratske stranke i deo tog tima? Najčešće optužbe i napadi na DS koji su se ovde čuli od koalicionih partnera u periodu od 2000. do 2003. godine, kasnije od 2004. do 2007. i 2008. godine, to je učešće DS u privatizaciji. Vi ste bili jedan od najdirektnijih učesnika u privatizacijama, gde se priključujete optužbama za taj period privatizacije i za to pitate sada nas poslanike – a šta je to DS dobro učinila i u penzionom sistemu a i uopšte u ekonomskom sistemu Republike Srbije?

Evo, ja ću vas podsetiti. Kao jedan od zaposlenih u Agenciji za privatizaciju učestvovali ste u mnogim privatizacijama, pa se dobro sećate, verovatno, koliki je bio javni dug 2000. godine, koji je nasledila DS od sadašnje koalicije, koja je vodila državu devedesetih godina. Petnaest milijardi evra. Petnaest milijardi evra, i učešće javnog duga u BDP-u je tada iznosio preko 200%. To je bilo pravo ekonomsko okruženje koje je odisalo velikim ekonomskim znanjem i time što je DS tada uspela da vrati 12 penzija zaboravljenih za isplatu. Uspela je da vrati i staru deviznu štednju. Zamislite, neko proglasi ono što ste štedeli čitavog života da više nemate, da se proglašava starom deviznom štednjom, a onda je ta zla DS posle petooktobarskih promena uspela da vrati i to. Tako će vratiti i ovo dugovanje, tih procenjenih oko 200 miliona evra godišnje. Koliko će se zakonima koji su 2014. godine usvojeni o privremenom smanjenju penzija vratiti, o tome smo govorili – za četiri godine negde oko 800 miliona evra. Ovi uslovi i kriterijumi o kojima govorite, pod uslovom rasta BDP-a od 4%, sa ograničenjem od onih 0,03%, na proceni BDP-a od 35 milijardi, nekih je ukupno do 100 miliona evra na mesečnom nivou.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ćiriću.

Reč ima dr Siniša Mali, ministar finansija.

Izvolite, ministre.

SINIŠA MALI: Hvala puno.

Najpre još jedanput da ponovim. Rekao sam nekoliko puta, ja nikada u životu nisam bio član Demokratske stranke. Nikada, ni jedan jedini dan. Radio sam posao pošteno i časno i znam šta sam radio i kako sam radio od 2001. do 2003. godine i to nikakav problem nije. Možemo da pričamo o tome koliko god hoćete.

Jedno je privatizacija, a drugo je pljačkaška privatizacija. Jedno nema veze sa drugim. To je deo mog profesionalnog iskustva. Govorio sam o 2008. godini, za 2001. i 2002. godinu znam kakva je bila situacija. Govorio sam o 2008, 2009, 2010, 2011. i 2012. godini. Ne možete da kažete da od 2008. do 2009. godine javni dug kroz učešće u BDP-u nije porastao za 50%. Ne možete da kažete. Ne možete da kažete, takođe, da stopa rasta ekonomije nije bila negativna, minus 3,1% 2009. godine, mislim 0,2% 2010. godine. Ja o tome govorim.

Malopre je kolega Nikolić govorio o predvidivosti sistema koja u tom trenutku nije postojala, o tome da ste zamrzli penzije 2009. i 2010. godine. Evo, gospodin Nikolić se vratio. To nije pomenuo. Meni je to važno da se razume. Vi sada u ovom trenutku imate mogućnost da date i vratite penzionerima i više nego što je neka formula o kojoj pričate, koja se nije ukinula, koja i dalje postoji, samo što imamo mogućnost da damo i više, a pokazali smo da smo odgovorni dovoljno da ako je stopa inflacije 1,5–2%, a povećavamo penzije za 8, 9, 10, 13 posto, pa to je realan rast. To nije rast kada imate inflaciju... Imali ste, nažalost, nemam papir ovde kod sebe, 2012. i 2013. godine išla je i preko 13%. Nije povećanje penzija bilo toliko. Prošle godine imali ste stopu inflacije 2,7%, ako se ne varam, rast penzija bio je 5%. Dakle, u realnom iznosu penzije idu gore. Ukoliko nama ekonomska situacija dozvoli, ići će još više. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

(Goran Ćirić: Replika.)

Gospodine Ćiriću, nemate prava na repliku. Nije pomenuta stranka, niti predsednik stranke.

Ali može Dejan Nikolić, on je pomenut po imenu.

Izvolite.

DEJAN NIKOLIĆ: Što se mene tiče, gospodine Mali, zaista nema razloga da govorite o vama lično i o tome šta ste radili i gde ste bili. Prvo, ja lično politiku ne svodim na lično. Reč nisam rekao o tome da li ste bili. Gospodin Ćirić je rekao da ste bili deo jednog sistema koji napadaju vaše kolege. Oni čak napadaju i određene privatizacije na kojima ste vi radili. Mi to ne govorimo i mi to ne spominjemo. To govore vaše kolege ovde u Parlamentu. Što se mene lično tiče, ja ću ostaviti to. Ukoliko postoji neki sudski proces, neka sud odgovori šta ste vi radili, da li ste nešto pogrešno uradili na osnovu zakona ili ako nije bilo na osnovu zakona. Zaista ne želim da ulazim u to.

Vi ste sada ministar finansija i želim da govorim o ovom zakonu. Vaš odgovor na sve to je – pa dobro, i vi ste ovo uradili 2008, 2009. i 2010. godine. Vi ne odgovarate na zakone, vi kažete – vi ste bili loši, što valjda daje vama pravo da budete još gori. Je l' to odgovor ministra finansija?

Pre svega, zamrzavanje penzija jeste bila određena vrsta stabilnosti. Je l' znate kakva su bila globalna finansijska i ekonomska kretanja tada? Amerika,

jedna najveća ekonomska sila, izgubila je milione radnih mesta. Jedna Kina, druga ekonomska sila, izgubila je milione radnih mesta. Jedna Nemačka je gubila nekoliko stotina hiljada radnih mesta. Svi budžeti su bili u problemu. Zamrzavanje penzija je bila jedna mera koja je, takođe, garantovala da neće doći do smanjivanja penzija, koje ste vi onda učinili 2014. godine. Ja govorim o tome da vi nama definišete na osnovu čega i na čemu temeljite to što sada govorite da će biti određenih povećanja. To mora da bude u zakonima utemeljeno. Morate da definišete vrlo jasno, a ne da kažete – pa dobro, ako bude određene finansijske stabilnosti...

(Predsedavajući: Hvala.)

Zašto niste onda stavili na osnovu finansijske stabilnosti budžeta Vlade ako je toliko fiskalno konsolidovan? Zašto? Vi ste stavili finansijsku održivost sistema PIO fonda, koji je sam po sebi neodrživ u ovom trenutku zbog demografskog starenja. Dakle, zbog takvih mutnih definicija mi ne verujemo i postavljamo pitanja, a vi ne odgovarate već dva dana.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Nikoliću.

Reč ima dr Siniša Mali.

Izvolite, ministre finansija.

SINIŠA MALI: Gospodine Nikoliću, malopre ste rekli da je zamrzavanje penzija u tom vašem trenutku bilo izraz stabilnosti za penzionere i pominjete da su to radile i neke druge zemlje. Gospodine Nikoliću, vi ste povećali penzije četiri puta 2008. godine kada je izbila svetska ekonomska kriza, kada su upravo posledice toga bile u tim zemljama koje ste naveli. Pa to je bio katastrofalno neodgovoran potez koji je nas doveo i u problem, doveo nas i u povećanje javnog duga i u negativne stope rasta i sve ostalo. Dakle, dva loša ne čine dobro.

Nije sistem PIO fonda održiv. Varate se, gospodine Nikoliću, ove godine, do kraja godine, samo 26% PIO fonda biće potpomognuto budžetom Republike Srbije. Pre samo četiri godine to je bilo skoro 50%. Dakle, svaki drugi dinar koji je isplaćivan pensionerima u Republici Srbiji išao je iz budžeta Republike Srbije. Imate jasnu trajektoriju nadole kada se radi o podršci budžeta PIO fondu. E, to je put ka održivom sistemu. Zato se borimo za svako novo radno mesto, za svakog novog zaposlenog u privredi, jer taj zaposleni svojim doprinosima uplaćuje u PIO fond. Što više takvih imamo, imamo manju potrebu za podrškom iz budžeta, imamo održiviji i stabilni penzioni sistem. To je samo ono što vi ne razumete. Tako sistem radi.

Zato se borimo sa svaku novu investiciju, za svaku novu fabriku, za svaki novi kilometar auto-puta, jer taj kilometar auto-puta dovodi neke nove investitore, a to onda puni budžet i onda kažemo – da, mi smo na najzdravijim mogućim osnovama napravili fiskalnu stabilnost. Pa nije suficit u budžetu u trećoj godini zaredom slučajnost, nego je posledica ispravne i odgovorne politike. Kaže – u Zakonu o budžetu i budžetskom sistemu, pa eto vam zakon.

Videćemo kakva će vam situacija biti sledeće godine. Ako bude dobra, imaće penzioneri i veće povećanje penzija. Zašto da ne?

Mislim da sam dovoljno jasno odgovorio na vaša pitanja po pitanju građana Srbije, naših najstarijih sugrađana. Još jedanput veliko hvala na svemu onome kroz šta smo zajedno prošli u protekle četiri godine. Ukoliko nastavimo ovim tempom, a nema razloga da ne nastavimo, naši ekonomski rezultati mogu da budu samo bolji i bolji. Još jedanput, to znači veće penzije i znači veće plate u javnom sektoru, znači bolju i sigurniju budućnost za našu decu. Hvala puno.

PREDSEDNIK: Hvala, ministre Mali.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

Posle njega ministar Šarčević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Pa, evo, ja ću samo kratko da probam i ja da objasnim nešto što možda vama nije baš bilo jasno, bar koliko vidim iz vašeg izlaganja.

Prvo, ne postoji predvidljivost sistema i gospodin Siniša Mali je rekao da, i kada ste imali utemeljenje u zakonu, vi ste zamrzavali penzije i dešavalo se 2009. i 2010. godine da Ministarstvo finansija i Vlada proceni da treba nešto da se zamrzne. Ali sve da bi se to i desilo, Vlada mora da tu odluku donese u Narodnoj skupštini, mora da ima većinu. Ne može svojom odlukom ili bilo kojim pravilnikom da reguliše, uredbom, da kaže da se nešto zamrzne.

Što se tiče samog sistema, vi ste bili u pravu kada ste rekli kraljevina, ali ne tamo neka kraljevina, Kraljevina Holandija, Danska, pa onda Irska kao zemlja, Austrija imaju ovaj sistem penzija i usklađivanja penzija kao što mi sada radimo ovde. Vi pričate o jednom sistemu koji postoji. Taj sistem usklađivanja penzija postoji u nekim zemljama, gde se on usklađuje sa rastom cena bruto domaćih proizvoda, inflacijom, platama itd. To možete da radite u sistemima kada ste zadovoljni odnosom penzija i plata, penzija i bruto domaćih proizvoda, penzija i potrošačke korpe. Srbija nije zadovoljna time i mislim da se vi slažete sa mnom da penzije treba da sustignu više potrošačku korpu i više prosečnu platu i treba da im se približi, jer smatramo da su penzije niže nego što treba od neke prosečne minimalne potrošačke korpe. Da bi to funkcionisalo, onda se koristi sistem ovaj kao u ovim zemljama koje sam vam nabrojao, ove četiri. Znači nije Tunis, nije Alžir, nego ove četiri evropske zemlje.

Znači, mi želimo da u skladu sa mogućnostima države približavamo penziju minimalnoj potrošačkoj korpi, kao i minimalnoj ceni rada. Znači, identičnu stvar želimo da radimo. Želimo neke minimalne uslove građanima Srbije da u nekoj vrlo bliskoj budućnosti omogućimo, a to je da njihov materijalni položaj bude bolji. Biće bolji ukoliko ta minimalna plata, ukoliko ta minimalna penzija bude na nivou minimalne potrošačke korpe. To je, mislim, ideal za koji svi živimo.

A kad kažete nije nigde usklađena i to će Vlada nekim svojim aktom ili propisom, ne može Vlada aktom i propisom to da radi. Znači, to mora da se desi u Zakonu o budžetu i budžetskom sistemu na kraju godine. Ja sam gospodinu Marku Đurišiću obećao, petak, 16 do 16 i 9, on je to izlagao i rekao je da ne veruje. Ja ću ga pozvati, datum znam, datum sam sebi upisao, da zajedno pročitamo šta je on rekao i ja očekujem izvinjenje s njegove strane kada budu Zakonom o budžetu i budžetskom sistemu definisane veće penzije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima ministar Mladen Šarčević.

Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Neću dugo. Mislim da je ostala jedna rečenica da visi u vazduhu a vezana je verovatno za nemar i da se ministar prosvete bahati time što se u 10 škola štrajkuje jer je loše postavio direktore.

Evo ovako. Pre godinu i po dana donet je zakon gde ta kategorija stoji da ministar može da se umeša. Od 1.741 škole, ja ne znam da ih ima 10, morali biste da mi pomognete, možda ima četiri, koliko ja znam. I ne štrajkuje niko. Bilo je pretnje štrajkom.

Ali poštujući demokratsku većinu, znači negde 99,4% se sve dešava demokratski. Čak po vašoj matematici, da je 10, to je samo šest promila. Tamo gde većinu ima kandidat iz kolektiva, ispunjava druge zakonske uslove, gde se traži neki kvalitet, poštujem volju kolektiva. Gde su pata karte, gde je podela kolektiva, onda se gleda šta radi školski odbor, gde je data većina. Tamo gde se inadžijski tera kandidat koji ima problem sa korupcijom, sa Agencijom za borbu protiv korupcije i sve one razloge koji su navedeni u zakonu, ja insistiram da se ponovi konkurs. Više puta je bilo čak u Vojvodini, zato što se zloupotrebljava kategorija prenetih prava na Pokrajinu.

Možete proveriti. Ja ću vam sve podatke doneti do srede. Možda ste u žaru nećeg rekli. Ja strogo vodim o tome računa, zato što, o tome smo diskutovali, donošenjem zakona ta kategorija je samo poslužila da se priča brže disciplinuje. Verujte da ima efekata na terenu. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Šarčeviću.

Nastavljamo sa radom.

Reč ima Mirko Krlić. Nije prisutan.

Reč ima Milovan Krivokapić.

Izvolite.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministri sa saradnicima, koleginice i kolege, prodiskutovaću malo o Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju i o Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o visokom obrazovanju.

Na samom početku bih rekao da je poznato i dokazano da predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić, Vlada Republike Srbije i Srpska napredna

stranka ulažu u mladost i budućnost ove zemlje, ali pre svega osećaju veliko poštovanje prema penzionerima zbog onoga što su nekada radili, što rade danas, što vole Srbiju, što svi od njih mogu mnogo da nauče i dugujemo im ogromnu zahvalnost jer su prvi podržali teške mere ne misleći na sebe, već na buduće generacije.

Nikako ne smemo da zaboravimo kakvo smo teško stanje zatekli dolaskom na vlast. Gotovo da se nije video izlaz. Morale su da se donesu teške odluke, a penzioneri su bez rezerve to umeli da podrže upravo zato što nisu bili sebični i mislili samo na sebe već i na one koji dolaze posle njih. Mnogo se radilo u prethodne četiri godine i predsednik i Vlada pokazali su odgovornost i uz reforme koje su sprovedene, a za koje su dobile priznanje od MMF-a i Svetske banke ostvaren je suficit u budžetu i stabilnost javnih finansija.

Sav naš rad, energija i zalaganje su usmereni ka tome da nam ekonomski rast bude što bolji i da stvorimo mogućnost da nam buduće generacije žive bolje i lepše. Prolazi vreme kada su penzioneri izdržavali porodice svoje dece. Danas deci obezbeđujemo posao i kvalitetno srednje i visoko obrazovanje. Kada smo pre tri i po godine doneli mere fiskalne konsolidacije, bilo je mnogo napada i osporavanja.

Gospoda iz opozicije se prosto utrkiwala ko će više da udara po nama, zanemarujući da su mere morale da budu uvedene upravo zbog njihovog nemara i nerada u prethodnoj vladi koju su upravo oni vodili. Sve su doveli na ivicu ambisa. Penzije i plate su morale da budu smanjene jer je postojala realna opasnost da ih uopšte ne bude. Toliko je bilo loše stanje. Sada imamo punu državnu kasu, stabilne javne finansije i vidljiv ekonomski rast što je pokazatelj da je velika penzionerska žrtva i razumevanje od pre tri i po godine imala smisla i da su mere fiskalne konsolidacije bile ispravne.

Strateško opredeljenje naše države, između ostalog, jeste da uspostavi modernu i efikasnu administraciju pa se u tom cilju donose novi zakoni i izmene i dopune postojećih. Dakle, izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju predlaže se pravedniji obračun visine prevremene starosne penzije za osiguranike kojima se uvećava staž osiguranja, tzv. beneficirani radni staž, a koji u skladu sa odredbama zakona imaju pravo na snižavanje opšte starosne granice prilikom odlaska u penziju.

Pored toga, izmenama određenih odredbi zakona značajno će se smanjiti obaveza poslodavca u pogledu popunjavanja i dostavljanja Republičkom fondu PIO različitih prijava, na primer ukidanje obrasca M4 i drugih, a ukida se ukupno 16 obrazaca.

Zatim, u ovom zakonu imamo predlog za izmenu načina obračuna poslednje godine staža osiguranja, a sve u cilju smanjenja broja privremenih rešenja Republičkog fonda PIO, što će značajno poboljšati efikasnost rada Fonda i smanjiti administrativne troškove.

Možemo slobodno reći da se usvajanjem ovog zakona obezbeđuje veća pravna sigurnost korisnika penzija. Srpska napredna stranka je mišljenja da je potrebno usvojiti ovaj predlog zakona jer se na taj način obezbeđuju pravne pretpostavke za njegovu blagovremenu primenu i naglašavamo mogućnost da penzioneri, koji su podneli najveći teret procesa fiskalne konsolidacije, osete korist od unapređenja staža u ekonomiji države.

Pre nego što prodiskutujem o Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o visokom obrazovanju, ne mogu a da se ne zahvalim ministru Šarčeviću što uvek kada je potrebno nađe za shodno da dođe na Kosovo i Metohiju gde je to potrebno i gde zajednički sa relevantnim organima rešava postojeće probleme, čime daje veliku podršku srpskom i nealbanskom narodu za bolji i sigurniji život.

Analizirajući probleme iz prakse koji se javljaju u primeni postojećeg zakona, i uvažavajući isti, možemo videti da su u izmenama i dopunama zakona nađena adekvatna rešenja koja će na najbolji način doprineti unapređenju funkcionisanja visokoškolskih ustanova i sistema visokog obrazovanja i rešiti problem nedovoljne uređenosti angažovanja lektora srpskog jezika na visokoškolskim ustanovama u inostranstvu, kao i funkcionisanje organa upravljanja i organa visokoškolskih ustanova. Dakle, gotovo svi problemi koje izmene i dopune zakona treba da reše proizilaze iz nepostojanja odgovarajućih odredbi u važećem zakonu. Zato je za njihovo rešavanje neophodno dopuniti odredbe važećeg Zakona o visokom obrazovanju.

Prethodna vlada, koju su vodila gospoda iz opozicije, koji su i po ovom pitanju mnogo glasni, nije obraćala pažnju na probleme koji su se gomilali svakodnevno, a ni za apel stručne javnosti koja je ukazivala na to, pa je njihova pogrešna politika i izostanak systemske brige i novčane podrške lektorima i lektoratima dovela do smanjenja broja lektora srpskog jezika u svetu. Lektori su zbog lošeg materijalnog položaja odustajali od zaposlenja na stranim univerzitetima, a tamo gde ih nema, naši novi studenti se ne upisuju. Naravno da smo morali da reagujemo i naravno da smo, za razliku od prethodne vlade, problem shvatili ozbiljno i da ćemo učiniti sve da se srpski jezik i kultura promovišu u svetu.

Srpska napredna stranka će, imajući u vidu da Predlog zakon o izmenama i dopunama Zakona o visokom obrazovanju rešava gotovo sve probleme nastale u prethodnom periodu, glasati u danu za glasanje i podržati ovaj zakon. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Krivokapiću.

Reč ima ministar Mladen Šarčević.

Izvolite, ministre.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Ako dozvolite, gospodo narodni poslanici i poštovani poslaniče, mislim da bih se samo malo uključio na ovo što ste vi rekli,

a jako je važno za popravljjanje kvaliteta i poboljšanje upravo na Kosovu i Metohiji, našoj pokrajini.

Upravo sve stvari koje smo radili u zadnjih godinu i po dana tamo daju rezultate. Ostaje da se poradi nešto na ovom istočnom delu sa Ranilugom, i to pripremamo intenzivno, ali ono što smo uradili sa Univerzitetom dalo je vrhunski rezultat. Deset posto je više upisanih studenata na samom univerzitetu i 96,8% ostaju srednjoškolci da tu studiraju, što je izuzetno važno.

Posetom predsednika Republike poslednjih dana Kosovu i Metohiji napravljen je dogovor da se uradi ono što je EU obećavala godinama – zgrada Tehničke škole koja nedostaje Univerzitetu za sveukupne kapacitete, što je velika investicija, negde oko šest miliona evra i dobija se 5.500 kvadrata. Time se rešava ukupan status Univerziteta, a zdravstveni centar se takođe rehabilituje i tu se ulažu značajna sredstva da bi Klinički centar ušao u sastav Medicinskog fakulteta, tako da su to izuzetno dobre novine i to će još bitno ojačati, uz sve one druge modele na srednjem i osnovnom obrazovanju. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Šarčeviću.

Reč ima prof. dr Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine gospodine Marinkoviću, poštovani ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Srbije, naravno, o dva ova zakona.

Ovim predlogom zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju prestaje važiti Zakon o privremenom načinu isplate penzija. Tako će naši penzioneri nadalje primati penzije bez umanjenja. To je srž i to je bitno za naše penzionere, da kratko i jasno čuju šta će ovaj zakon doneti.

Time danas ovde u ovom visokom domu odajemo priznanje našim penzionerima za ogromni doprinos stabilizaciji javnih finansija i modernizaciji Srbije koju, kako vidimo, vrlo uspešno predvodi naš poštovani predsednik Republike gospodin Aleksandar Vučić, a to sve zarad budućnosti naše dece i zarad budućih penzija.

U ponedeljak smo ovde mogli čuti neargumentovane kritike, a i danas u prepodnevnom časovima, na račun investicija. Gospodo iz opozicije, ako nema investicija, nema ni penzija, vi koji ste kritikovali investicije, pogotovo od čoveka koji je u narodu poznat kao Kralj Stečaja. To je čovek kome najbolje ide kada naša preduzeća idu u stečaj. Tada jedino njemu ide dobro i zato kritikuje naše investicije, i on i njegovi sledbenici. Baš ga briga za penzije i radničke plate.

Taj Kralj Stečaja i stečajni upravnik gospodin Saša Radulović, stečajni upravnik u 14 firmi, za 495 mesečnih nadoknada stavio je u džep 50 miliona dinara. Taj bivši predsednik stranke u rasulu je kao stečajni upravnik

zaključivao ugovore o knjigovodstvenim uslugama sa firmom čiji su suvlasnici bili on i njegova supruga i tako uništavali finansijsku stabilnost Republike Srbije, a time, dame i gospodo i poštovani penzioneri, i penzioni sistem Republike Srbije.

To je čovek koji je oštetiio budžet Republike Srbije, SAD, što nije platio porez u iznosu od milion dolara. Evo podatka iz oktobra 2016. godine koji sam ja ovde pokazivao u ovom visokom domu.

I nije samo on ovih dana to radio. I njegov drugi kolega Dragan Đilas, poznat po nazivu Điki Mafija, svakodnevno napada svaku investiciju, svaku sagrađenu fabriku u Srbiji, svako radno mesto, a to znači, gospodo penzioneri, i vaše penzije. On to jednako napada bez obzira na to da li je to „Beograd na vodi“, da li je to PKB, da li je to RTB Bor ili Fabrika guma u Zrenjaninu. Time pokušava oterati domaće i inostrane investitore iz Srbije. To je veliki zločin, dame i gospodo, ne samo prema građanima Republike Srbije, nego zločin i prema državi Srbiji u celini.

Naš predsednik Srbije uvaženi Aleksandar Vučić bio je 100% u pravu, a vi ste se, gospodo, smejali unazad tri godine, kada je 27. aprila gospodnje 2014. godine u svom ekspozeu rekao: „Hoću da građanima poručim, ono što je apsolutno najvažnije – sve što budemo radili, sve teške, bolne reforme, pa i ove penzione, koje budemo preduzimali, izdržaćemo u naredne tri-četiri godine i već početkom 2017. imaćemo zdraviju ekonomiju i zaustaviti rast javnog duga i niži fiskalni deficit“, a to će pridoneti osiguranju naših penzija.

Gospodo iz opozicije, ovde u ovom visokom domu pitam vas – je li ovo ostvareno ili nije ostvareno? Je li zacrtani plan tada ostvaren? A viceve ste pravili na račun toga. Dabome da jeste, i više. Iz deficita smo prešli u suficit, javni dug smanjili više nego što je zacrtano.

Poštovane dame i gospodo, poštovani građani Republike Srbije, mi tada ne bismo išli na privremeno smanjenje plata i penzija da bivši režim nije zemlju doveo na ivicu bankrota. Uništio je privredu Republike Srbije.

Danas smo čuli – „peti oktobar“ i predstavnik ovde koji zagovara „peti oktobar“ sedi danas u ovom visokom domu. Pa 5. oktobra nije DOS pobedio, to je bio ulični puč. To su svi naučnici, ne samo u Srbiji nego i u svetu, konstatovali.

Gospodin Koštunica, ako ima malo profesorske časti, a mislim da ima, neka kaže da li je pobedio na izborima. Gospodin Milošević nije izgubio, Koštunica nije pobedio i nije bilo drugog kruga. Zna se ko je naredio da se to učini. O tome postoji stručna literatura i na međunarodnim skupovima već se uveliko diskutuje.

Kad smo već na tome, na 5. oktobru, predstavnik DS-a, jedan advokat, verovali ili ne, pre 5. oktobra je zagovarao bombardovanje Srbije sa Margaret Tačer, sa Džordžom Sorošom, Mirkom Kovačem i drugim dupeglavcima 1993.

godine. Taj isti advokat, član DS-a, molim vas, nazvao je Srbiju „anus mundi“, da građani znaju, kao šupak, a Srbija je za njega ono što se nalazi u anusu, što se nalazi u šupku. Završen citat.

Gospodine Martinoviću, nisu oni samo rasisti povodom Roma, nego ovo je autorasizam. Ovo su sve citati, ja vam mogu slobodno to reći. No, možemo citirati koliko hoćete. Idemo dalje.

Poštovane dame i gospodo, naš predsednik Aleksandar Vučić u svom ekspozeu tada je rekao još jedan citat: „Merama fiskalne konsolidacije deficit budžeta će se do 2017. spustiti na granicu održivog 3-4% BDP-a, što će dovesti do zaustavljanja javnog duga od oko 75% BDP-a i započeti njegovo postepeno opadanje. Jednom rečju, država će postati stabilna“.

Gospodo iz bivšeg režima, je li se ovo ostvarilo ili ne? Ustanite ovde i danas recite, pobijte ovo. Koliki je BDP, a koliki je javni dug, i još više nego što je planirano. Smanjio se deficit, naravno, vidite čak i u suficit se prešlo i javni dug...

Poštovani građani Republike Srbije, tako to radi naš predsednik Republike Srbije i Srpska napredna stranka, po sistemu vrlo jednostavnom ali vrlo teškom – planirano, rečeno, ostvareno.

Još nekoliko rečenica o zakonu o visokom obrazovanju. Za studiranje i završavanje studija, gospodo narodni poslanici, nikada nije kasno. Nisu bitne godine ni srednja škola koju smo završili.

Gospodo studenti, vama se obraćam, vi morate poznavati svoje sposobnosti, uskladiti želje i svoje mogućnosti, spoznati svoje kvalitete i vrednosti, a profesori moraju, ako su pedagoško-metodički, a počesto, nažalost, nisu u visokom obrazovanju osposobljeni, pomoći svakom studentu, ama baš svakom, u svom nastojanju, a društvena zajednica da stvori ambijent da to postignu.

Nema, gospodo poslanici i poštovani građani, lošeg studenta ili učenika, ima samo loših profesora za katedrom. Društvena zajednica treba da stvori ambijent. Profesor mora da se bori za svakog studenta, kao lekar za bolesnika, inače nije profesor. Može biti za katedrom ko god hoće ako tako ne radi.

Narodna skupština Republike Srbije na predlog resornog ministra već je nekoliko puta produžavala studentima rok završetka studija po tzv. starom programu. Naravno da studenti treba da završe studije po onom studijskom programu po kojem su započeli studirati i tu nema dileme.

Fakulteti pojedini, nažalost, ograničavali su godine studiranja i u ograničavanju videli šansu za naplaćivanje, prelazak na novi program enormno visokom svotom novca. Ovde se radi o studentima koji su uglavnom dobrog proseka, ja sam pregledao negde oko 4.000 indeksa i njihovih ocena, ali su u određenim materijalnim problemima. Međutim, zato su produžavali, pored ostalog, i studije, a najčešće zbog „bauk profesora“. Tako imamo danas na

jednom beogradskom fakultetu da je 0,1% studenata završilo jedan ispit u roku. Kad kažem 0,1%, da vas ne buni, samo jedan je pismeni deo završio, niko drugi. Moramo ući u dubinu razloga.

Da nije nikada kasno najbolje pokazuju umovi čovečanstva koji su u svojim poznim godinama stvarali svoja najveća dela. Navešću samo nekoliko – Platon, 5. i 6. vek, jedan od najvećih grčkih filozofa i pedagoga, završio je delo „Zakoni“ u 80. godini života, a svoje najbolje delo „Država“ u 60. godini života. Sofokle, 5. vek p.n.e., znameniti atinski dramaturg, u svojoj 89. godini je postavio na scenu Edipa. Galileo Galilej, 16. i 17. vek, jedan od najvećih italijanskih astronoma, fizičara, filozofa i matematičara, u svojoj 72. godini života je završio svoje delo „Dijalozi o novim naukama“. Čuveni filozof Emanuel Kant, 18. i 19. vek, dakle, nemački filozof je u 66. godini života napisao kritiku „Moći suđenja“. Viktor Igo, 19. i 20. vek, u 70. godini života napisao je roman „Devedeset treća“. Vojin Smoljaka, naš, u 90. godini usavršavao je fizičku kulturu i njenu povezanost sa medicinom.

Još ću samo jednog, mogao bih stotine naučnika nabrajati koji su u poznim godinama završili svoja naučna dela, a to je naš student, bivši, Slavomir Stojanović, poznati grafički beogradski dizajner, završio je fakultet posle 30 godina. A, gle čuda, pre toga dobio je desetak nagrada i nagradu za životno delo, baš iz tog predmeta koji je nakon 30 godina završio. Znaete zbog čega? Zbog „bavk profesora“.

Jedan akademik, evo, zadnji kojeg navodim, nije mogao završiti fakultet, a objavio je 40 knjiga i 300 naučnih radova, sa prosekom 9,50, zbog profesorke koja mu je rekla da kad ona umre da dođe polagati. Evo, ovde, usred Beograda.

Da dalje ne navodim, nego na koncu, dozvolite da ipak kažem nekoliko rečenica na završnici. Posle ovog produžetka, a produžićemo studentima, na njih apelujem da ne razmišljaju koliko, da li je godinu ili više, nego da se usredsrede na ispite koje treba da polažu. Posle, kada usvojimo ovo za koji dan, ja ću mirno da spavam te noći, a nadam se i 6.000 studenata koji nas prate momentalno, njihovi roditelji, a verujem, gospodo narodni poslanici pozicije i opozicije, i jedni i drugi, da ćete i vi te noći dobro spavati.

Nadam se da će te noći dobro spavati Dragan Đilas zvani Điki Mafija, Saša Radulović zvani Kralj Stečaja, Vuk Jeremić zvani Vuk Potomak, Saša Janković zvani Sale Prangija, Janko Veselinović zvani Stanokradica, Đorđe Vukadinović zvani Vlah, Zoran Lutovac zvani Zalutovac, Boško Obradović zvani Lipicaner, Boris Tadić i Nenad Čanak zvani Gicoje i mnogi drugi iz saveza za propast Republike Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, profesore Atlagiću.

Đorđe Vukadinović se javio po kom osnovu?

(Đorđe Vukadinović: Pomenut sam.)

Izvolite.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Naravno, neću ništa specijalno da kažem, samo da skrenem pažnju pre svega vama, gospodine predsedavajući, i svim predsedavajućima da ne treba, u ime zaštite dostojanstva ovog doma, da dopuštate ovakve diskusije. Dakle, mislim da one škode. Ja nisam ni povređen ni uvređen, nisam ni tražio povredu Poslovnika, nego samo mislim da one sad ne samo da ne pomažu mnogo ni vladajućoj većini, ali to je njihov problem, nego zaista narušavaju dostojanstvo ovog doma i ove skupštine.

Na takav način govoriti o kolegama i poslanicima, i prisutnim i neprisutnim, prosto devalvira, pogotovo s obzirom na važnost teme, jer smo mi danas veći deo, taman sam pohvalio početak te rasprave i bolje da nisam, izgleda da sam urekao i ton i diskusije, ispostavilo se da je, zapravo, čitava popodnevna i najveći deo popodnevne rasprave prošao otprilike u ovom tonu na koji je sada kolega na neki način stavio pečat.

Dakle, da li on smatra da je to efektno, da li on misli da je to atraktivno, da li on misli da to donosi poene, ne znam, i gde donosi poene, ali je činjenica, na takav način... Plus materijalne greške u nabranjanju ovih velikih ličnosti koje su u svojim potonjim i visokim godinama postigli neka dostignuća. Kažem, tu je bilo nekih materijalnih grešaka, ali to sada nije važno. Važno je to da smo mi ovu temu uspeali, možda je to bila namera a možda ne, da sklonimo sa fokusa, a fokus jeste bio, i o tome nisam stigao da pričam u ovoj svojoj diskusiji, na tome zašto su penzije prvo ukinute, ako su ukinute, i zašto se ne vraćaju.

Dakle, lepo je što se ukida mera smanjenja penzija, ali nije jasno zašto smo toliko vremena potrošili na, rekao bih, nevažne stvari umesto da postavimo ključno pitanje, i završavam time – ako su ekonomski parametri, ako je ekonomsko stanje tako dobro kao što predstavnici vlasti i vladajuće većine kažu, zbog čega se onda nije išlo na kontinuirano vraćanje penzija umesto da se maše na ovaj način, kao dobri vladar Sulejman koji ide, obilazi zemlju i onda kaže – evo, sad ću povećati penzije, sada ću tebi dati tri hiljade, tebi pet hiljada? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vukadinoviću.

(Marko Atlagić: Replika.)

Doktore Marko Atlagiću, vi nemate pravo na repliku. Nije vas... Kolega Vukadinović je, onako, izbegao uspešno da vas pomene.

(Marko Atlagić: Kako? Pre mene je...)

Ne znam. Možda sam povredio Poslovnik?

(Marko Atlagić: Po Poslovniku, član 106. i 107.)

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani predsedavajući, ja zaista nikog nisam vređao. Ja mogu da dam za jedno pola sata, ali ja to neću... Evo, ovde imam papire, doneo sam jedno sedam kilograma, gde su novinari analitičari nazivali ove ljude ovako, ali u jednoj minuti pokušaću samo jedno da kažem – 14. aprila

2011. godine u jednom listu naslov stoji „Policija češlja Kralja Stečaja“. Šesnaestog aprila 2011. godine – „Kralj Stečaja Saša Radulović ojadio šećerane“. Samo ću naslove. Dalje, 27. aprila 2011. godine naslov u jednom listu – „Uhvaćen stečajni fantom Saša Radulović“. Dana 31.2.2016. godine jedan list, naslov „Raduloviću, bruko, koliko si maznuo para“.

Za svakog od vas imam citate ovakve. Evo ih, ovde, gospodine koji ste prigovorili. Vi znate da ja nikad napamet ne govorim. Ali vidim da i onu reč Gicoje... Ja nisam mislio na ono na šta vi mislite. Mislio sam na narodnog poslanika u Rumuniji koji se tako zove, koji je kontradiktorna ličnost, kao i naš jedan narodni poslanik ovde, koji iste rabote radi, a ovde je uhvaćen, u ovoj državi. A ovo na šta vi mislite, predstavnici jedne stranke desno od mene su ga nazvali 2000. godine, da vam citat ne govorim. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, profesore Atlagiću.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje o povredi Poslovnika? (Ne.) Hvala.

Možemo da krenemo dalje.

Reč ima narodni poslanik Dragan Veljković.

Izvolite, kolega Veljkoviću.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, pred nama se nalazi više zakonskih predloga, od kojih će moj fokus biti usmeren na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Kao što je apostrofirano u obrazloženju predloženog zakona, potreba za istim je rezultat dalje reforme i uređivanja penzijskog i invalidskog osiguranja, koje je započeto još 2002. godine sa osnovnim ciljem stvaranja uslova za dugoročnu ekonomsku održivost penzijskog sistema.

Naime, vlade mnogih država suočile su se sa krizom nacionalnih penzijskih sistema. Postojeća demografska situacija, živi se duže a rađa se manje dece, dovela je do toga da je sistem državnih penzija koji se u većini zemalja javlja kao osnovni vid penzijskog osiguranja postao neodrživ. S jedne strane sistem državnih penzija je preskup za državu, a sa druge strane ne osigurava penzijske nadoknade koje mogu da obezbede dostojanstven život u starosti.

Sistem državnih penzija organizovan je po Bizmarkovom modelu. Zasniva se na principu međugeneracijske solidarnosti, gde aktivni osiguranici izdvajaju doprinose od zarade da bi se od tako prikupljenih sredstava isplaćivale penzijske nadoknade. Glavni faktor koji utiče na funkcionisanje sistema državnih penzija je odnos broja radnoaktivnih stanovnika i broja korisnika penzija. Za zdravo funkcionisanje ovog sistema potrebno je 3-3,5 puta više aktivnih osiguranika od penzionera.

Srbija sa svojim nepovoljnim demografskim karakteristikama pre nekoliko decenija imala je 3,5 puta radnika više nego penzionera, a danas je svega 1,5 puta više radnika, što produkuje potrebu dotiranja države iz budžeta radi isplate penzijskih nadoknada.

Naročito negativni odnos aktivnih osiguranika i korisnika penzije desio se tokom ekonomske krize, kada je u periodu od 2008. do 2012. godine ostalo 400.000 radnika bez posla, a istovremeno je došlo do neopravdanog povećanja penzija od preko 20%, što je proizvelo deficit u ukupnom iznosu od blizu 170 milijardi dinara, pa je udeo penzija u BDP-u bio 13,8%, a država Srbija je morala da izdvoji iz budžeta 45%.

Ovo je bio jedan od rezultata nakaradne vladavine prethodnog režima, manifestovane kroz pljačkašku privatizaciju korupcionaških afera, kada su se oni lično bogatili, narod siromašio, a javne finansije doveli u provaliju, pa je likvidnost budžeta bila svega 15 dana. Takva neodgovorna vlast ostavila je u budžetu sredstava za isplatu pola jedne penzije, a sve ostalo je opljačkano, oteto, odneto na drugu stranu.

Zbog ovako izrazito negativnog faktičkog stanja, koje je dovelo državu Srbije do ivice bankrota, Vlada Republike Srbije bila je prinuđena da donese iznuđene i teške mere kako bi uopšte sistem javnih finansija opstao. To je produkovalo i donošenje Zakona o privremenom uređivanju načina isplata penzija, koji se ovim predlogom zakona ukida, a čiji je primarni cilj bio da obezbedi finansijsku održivost penzijskog sistema a time i održivost budžeta Republike Srbije i makroekonomsku stabilnost zemlje.

Ma koliko to paradoksalno zvuči, usvajanje tog zakona imalo je upravo za cilj zaštitu penzionera, jer da se nastavilo sa postojećim načinom isplate penzija, sistem bi bio urušen i onemogućena njihova isplata u celosti u vrlo skorom periodu.

Ukazujem da Srbija nije jedina zemlja koja je morala da pribegne ovakvim merama. To su uradile i mnoge druge zemlje, poput Španije, Grčke, Rumunije, Slovenije, Estonije, Letonije i mnogih drugih. Nije to bila ni bahatost, ni arogancija. To je bila teška odluka koja je morala biti doneta, koja je imala fundamentalni cilj da Srbija opstane, jer je prethodni režim vodio državu u propast i nijednog trenutka nisu razmišljali o budućnosti, već kako da traju od jednog do drugog izbornog ciklusa.

Dakle, za donošenje takvog zakona postojao je javni interes, koji se ogleda u potrebi očuvanja stabilnosti ekonomskog sistema države u uslovima finansijske krize, podmirivanju obaveza države i osiguravanju nesmetanog obavljanja svih državnih funkcija i zadataka.

Zato treba i ovom prilikom odati ogromno priznanje i zahvalnost penzionerima, koji su dali ogroman doprinos da Srbija izađe iz beznađa u koje ga je gurnula tadašnja vlast i da prođe težak put do suficita u budžetu i stabilnih

javnih finansija koje nam daju osnov za unapređenje uslova života za sve naše građane.

Uzimajući u obzir pozitivne efekte u ekonomiji naše zemlje i finansijskom stanju u budžetu Republike Srbije, prestali su svi razlozi za dalju primenu Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija. U tom kontekstu ukazujem da je udeo penzija u BDP-u smanjen sa 13,8% na 11%, koliko je standard na kome insistira MMF, sa tendencijom daljeg smanjenja tog udela. Takođe, smanjuje se deo penzija koje se isplaćuju iz budžeta sa ogromnih 45% na oko 30%, a povećava se finansijska disciplina i uplata doprinosa.

Isto tako dolazi do uravnoteženja makroekonomske pozicije, a takođe, doći će i do rasta potrošnje koji bi mogao da dalje pogura našu prehrambenu industriju.

Na kraju, tu je još jedan argument, a to je ispravljanje odnosa između penzija, čime se iskazuje društvena i politička želja za većim stepenom solidarnosti u okviru javnog penzijskog sistema.

Na kraju, siguran sam da će se usvajanjem i primenom predloženog zakona realizovati proklamovani ciljevi, pa će stoga Poslanička grupa SNS sa velikim zadovoljstvom u danu za glasanje podržati ovaj i sve druge predložene zakone. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega.

Reč ima Ljubica Mrdaković Todorović.

Izvolite.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala.

Poštovani ministre Šarčeviću sa saradnicima, koleginice i kolege, ja ću se u svom izlaganju zadržati na izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, zakona koji je u poslednje dve decenije često menjan i dopunjavan kako bi se naš penzioni sistem uredio i konsolidovao, ali često bez nekog većeg uspeha, nažalost.

Sada smo u prilici da rešavamo nasledene probleme i ispravljamo stvari koje su godinama bile zapuštene i vođene totalno necelishodnim postupcima, a posebno ako se imaju u vidu kriterijumi koji su traženi za odlazak u penziju.

Pošto je uplata u penzione fondove zalog za budućnost, da bi penzioni fond mogao održivo da funkcioniše bez dotiranja budžetskih sredstava, potrebno je da na jednog penzionera imamo troje zaposlenih. U 2014. godini statistika govori da je u Srbiji taj odnos bio 1,4 prema jednom penzioneru, a sada 1,5 prema jedan. Ukoliko grešim, vi me ispravite. Naime, poznato je da u Srbiji imamo 1.717.000 penzionera. Ta i takva proporcija nas dovodi u poziciju da davanja iz budžeta, a na ime davanja penzionerima, budu velika i predstavljaju opterećenje za državnu kasu.

Na drugoj strani, sama organizacija PIO je veoma složen i zahtevan sistem. Ova vlada i nadležno ministarstvo izmenama i dopunama zakona žele

dugoročne pozitivne efekte, tj. održivost sistema PIO. Sam PIO i njegovo funkcionisanje zavise od starosne strukture stanovništva, migracionih prilika, BDP-a, nivoa zaposlenosti, regionalnih i opštih ekonomskih prilika i od mnogih drugih faktora. Dugo vremena smo se kao društvo suočavali sa brojnim problemima kao što su rast nezaposlenosti, nepovoljna ekonomska situacija, stanje nacije u smislu starosti. Poznato je da smo četvrta nacija u Evropi po starosti stanovništva, takođe, problem morbiditeta i mortaliteta stanovništva.

Bavili smo se i suočavali sa zloupotrebama raznih vrsta, sa neizmirivanjem doprinosa, rastom rashoda u odnosu na prihode, što se neminovno odrazilo i na funkcionisanje sistema PIO. Međutim, ubrzan razvoj zemlje, mere fiskalne konsolidacije, 68.000 novih radnih mesta, direktne strane investicije i sve druge mere koje predsednik države gospodin Aleksandar Vučić, Vlada i Ministarstvo sprovode, vode ka ozdravljenju ekonomije naše zemlje, što će se neminovno odraziti na unapređenje PIO fonda. Mere su usmerene ka poboljšanju položaja korisnika penzija. Mere nisu restriktivne i vode ka unapređenju položaja osiguranika i korisnika.

Vlada i Ministarstvo vode računa o poboljšanju socijalnog položaja penzionera i žele da poprave njihov status i obezbede održivost sistema PIO, veću pravnu sigurnost korisnika, efikasnost rada administracije PIO fonda, tako da očekujemo da će rezultati biti što pre vidljivi. Izmene i dopune ovog zakona su prvi znak ubrzanog razvoja zemlje.

Mi poslanici SNS ćemo u danu za glasanje podržati ovaj predlog zakona, kao i ostale predloge zakona i sporazume koji su na današnjem dnevnom redu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković. Nije prisutan.

Reč ima narodni poslanik Dejan Šulkić. Nije prisutan.

Reč ima narodni poslanik Milisav Petronijević. Nije u sali.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić. Nema vremena.

Reč ima narodni poslanik Mirjana Dragaš. Nije prisutna.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Majkić.

Izvolite.

ALEKSANDRA MAJKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, danas se, između ostalog, na dnevnom redu nalaze i oni zakoni koji se odnose na nastavak reforme obrazovanja u Srbiji. Meni je uvek drago kada vidim zakone koji se odnose na ovu oblast zbog toga što smatram da ministar i njegov tim rade ozbiljan posao na reformi obrazovanja u Srbiji. Taj posao je veoma značajan i veoma težak zbog toga što u obrazovanju leži velika moć, ali ta moć se ne ogleda u novcu koji kroz obrazovanje protiče, nego se ogleda upravo u

tome da je obrazovanje ključno i za opstanak i za razvitak jedne nacije. Sada mislimo, naravno, na srpsku naciju.

Nadam se da će što pre na dnevnom redu biti ono što smo čuli i od ministra i od njegovog tima da se najavljuje, a to je da će srednjoškolsko obrazovanje biti obavezno u Srbiji. Bez obzira na to što imamo podatak da je 85% učenika, tj. dece danas obuhvaćeno srednjom školom, ipak procenat onih koji nemaju osnovnu školu, koji imaju nepotpunu osnovnu školu ili koji su završili samo osnovnu školu, za mene taj procenat je prevelik. Tako da mislim da će uvođenje obaveznog srednjoškolskog obrazovanja sigurno povećati broj onih koji će i završiti osnovnu školu, a koji će završiti i srednju školu.

Takođe, ono za šta se svakako ministarstvo mora pohvaliti jeste to što je nasilje u školama stavljeno, što bi se reklo, u žižu javnosti. Mi gotovo svakodnevno o tome pričamo. Pričamo koliki je to problem. Donedavno se o tome nije pričalo. U okviru Ministarstva je napravljen tim za prevenciju nasilja u školama i treba popularizovati taj tim, treba da što više njih zna da, kad god se javi nasilje u školama, mogu da pozovu taj tim za prevenciju nasilja i da taj tim iz Ministarstva izlazi na lice mesta.

Ono što se tiče potenciranja srpske nauke, a to je da je pre šest meseci uveden, tj. osnovan Zavod za unapređenje obrazovanja i vaspitanja, koji će se u budućnosti baviti nacionalnim programima, kako u Republici Srbiji tako u Republici Srpskoj, a takođe i u onim školama koje imaju organizovanu nastavu za srpsku decu u dijaspori i u regionu. Mislim da će rad ovog Zavoda za unapređenje obrazovanja delimično otkloniti onaj nedostatak koji smo imali oko Zavoda za izdavanje udžbenika i to koliki procenat udžbenika izdaje jedan izdavač, koliko drugi i slično. Mora se naglasiti da će ovaj zavod napraviti jedinstvene nacionalne programe iz oblasti istorije, geografije, književnosti, jezika i kulture.

Kada se govori o potenciranju srpske nauke, svakako ne treba da zaboravimo jednu od, po meni, bitnih izmena današnjeg zakona o visokom obrazovanju, a to je dodavanje člana 83a, koji se bavi lektorima, tj. lektoratima srpskog jezika na visokoškolskim ustanovama u inostranstvu. Bitno je veoma da se time pozabavimo i čini mi se da nije na današnjoj sednici dovoljno vremena posvećeno upravo lektorima srpskog jezika, pre svega zbog toga što je lektora u inostranstvu sve manje i što se gasu lektorati srpskog jezika u inostranstvu.

Mi smo 2000. godine imali broj od 47 lektora. Međutim, 2001. godine ugašen je Republički zavod za međunarodnu naučnu, prosvetnu, kulturnu i tehničku saradnju i ta briga o lektoratima nije prešla ni na jedno ministarstvo u celini. Od 2001. do 2009. godine finansira se delimično rad lektorata u inostranstvu sa nekih 150 evra mesečno i komisija koja je bila tada pri Ministarstvu prosvete se na neki način bavi lektoratima ali ne u potpunosti kao

što je to radio Zavod iz 2001. godine, tako da mi danas imamo situaciju da ne znamo koliko lektorata na međunarodnim univerzitetima postoji. Te lektore u inostranstvu niko ne finansira i imamo veliki problem sa tim.

Dakle, uveliko pozdravljam ovu inicijativu da se ministar i njegov tim, bez obzira na to što su se, možemo reći, udubili u mnoge probleme koji se tiču obrazovanja, uhvatili ukoštac i sa ovim problemom. Mi ovim članom predviđamo i pojam, i uslov, i način izbora i finansiranje lektora u Srbiji.

Ovu oblast je nužno urediti zbog toga što smatram da su lektori srpskog jezika na neki način ambasadori srpskog jezika. Isto kao što su Vuk i Dositej preko svojih prijatelja u Evropi promovisali tada novi srpski jezik, mislim da i ovi lektori mogu na neki način da budu ambasadori našeg i jezika, i kulture, i celokupnog društva.

Ne samo što mislim da su ove izmene u obrazovanju veoma dobre, nego su one i u skladu sa programom Vlade, onog dela koji se tiče obrazovanja, tako da postoji moja apsolutna podrška u danu za glasanje. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Majkić.

Reč ima Balša Božović po Poslovniku.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući Marinkoviću.

Član 107. Meni je tužno to što je, izgleda, Srpskoj naprednoj stranci, kao što vidite, bitniji partijski sastanak od penzionera kojima je potrebno vratiti penzije...

PRESEDAVAJUĆI: Kako sam ja, kolega Božoviću, prekršio član 107. i dostojanstvo Narodne skupštine?

Molim vas, nemojte zloupotrebljavati Poslovnik. Zna da mi imamo odličan i veoma korektan odnos, ali nema smisla. Nisam povredio ničim Poslovnik. Moraću da vam oduzmem vreme od poslaničke grupe.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Stvar je samo u tome što niste napravili pauzu. Neka završe sastanak, pa da se vrata, pa da razgovaramo ozbiljno. Siniša Mali nije tu. Ministar Šarčević zaista jeste. Ima dva poslanika, čini mi se, SNS od 120 i ne znam koliko ih ima.

Dakle, hoću da kažem da je važna tema. Mislim da građani očekuju od nas jednu kvalitetnu raspravu. Mislim da oni očekuju da dobiju povećanje penzija, kao što im je neko obećao, ali ne može to da se radi tako što ne postoji niko u skupštinskoj sali. Odbijaju da govore po redosledu, kao što i sami uviđate, i onda bez bilo kakve pauze, ostali su samo poslanici opozicije, naravno, dva ministra i, kako da vam kažem, neće se usvojiti ono što mi predlažemo, naravno, nego što predlažu oni koji nisu danas u Skupštini. Hajde da vidimo ili da proglasimo pauzu dok se ne vrata sa partijskog sastanka, ali da ne kažemo da je prioritet Glavni odbor SNS-a a ne zakon o vraćanju penzija.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Božoviću.

Stvarno ne znam, nisam prekršio Poslovnik. Znae i sami, nije nam potreban kvorum. Ne znam gde je ko od poslanika otišao, izašao, ali ako vam ovaj sastav i ovi ljudi koji su sada u sali nije dovoljan za jednu kvalitetnu raspravu, ja stvarno ne znam šta bih vam odgovorio.

Pogledajte sa vaše strane. Tu vam je i Aleksandra Jerkov, i Vesović iz Dveri, i ljudi iz PUPS-a, SDP-a, iz SNS-a i dva ministra. Ne znam šta vi želite.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Valjda nam je u interesu kvalitet rasprave, a ne da li nas ima 50, 70 ili 150.

Izvolite, kolega Orliću.

VLADIMIR ORLIĆ: Član 103, gospodine predsedavajući.

Ako je ostalo bilo kakvog vremena ovim tužnim ostacima ostataka DS-a da se oduzme, mislim da je ovo pravi trenutak.

Dakle, nije bilo apsolutno nikakvog razloga da gospodin Božović ovde komentariše činjenicu da mi imamo, zaista, sednicu Glavnog odbora. Nije to nikakva tajna. To da možda izađe malo na veliki ekran i da malo pokaže koliko je mudar, je l' tako? A mi to već vrlo dobro znamo. Kad oseti potrebu gospodin Božović da ovako ustane i pokaže koliko je mudar, pravi razlog i dobar razlog bio bi da se, kako to oni vole da kažu, vrednosno odredi prema predsedniku svog saveza, svog tajkunsko-ljotićevskog saveza, mislim tu na Željka Veselinovića. Maločas sam pomislio da je on zato ustao, da je ustao da prokomentariše ove reči svog predsednika, njegove slike i prilike, i slike i prilike vrednosti njegove Demokratske stranke, a to su sledeće reči Željka Veselinovića: „E pa, draga fikus-premijerko“, on se obraća predsednici Vlade ove Srbije, ove države, samo da znate, „želim ti da te jednom taj isti Mitrović zatvori u 'Zadruzi', u četiri zida bez ključa, sa jednim obdarenim Afroamerikancem“, slušajte, ovo su vaše reči, gospodine Božoviću, „tek puštenim iz zatvora i da taj šou narod gleda jedno par meseci, pa da vidim da li bi posle toga branila najgori ovozemaljski šljam“.

To je kultura, to je vaspitanje, to je poštovanje žena. To je sve ono najlepše i najbolje što nam misle, što nam žele i što bi nam radili gospodin Božović, njegovi prijatelji i saradnici iz „žutog preduzeća“, DS-a, ali i svi ostali koji pripadaju istom sistemu vrednosti te tajkunsko-ljotićevske koalicije.

Kad god sledeći put poželi gospodin Božović da ovde ustane ničim izazvan i da prokomentariše nešto posebno važno, bilo bi dobro da nam kaže da li se slaže sa ovim rečima, pošto se očigledno slaže, da nam kaže koliko je ponosan što su ovo njegove vrednosti, i ujedno da nam možda dopuni svoje, siguran sam, mudro izlaganje, pošto je uvek mudro, odgovorom na pitanje da li je savladao sva sabrana dela Dimitrija Ljotića, jer to su sada, takođe, njegove vrednosti. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Idemo dalje sa radom.

Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite, kolega Jovanoviću.

(Balša Božović: Po kom osnovu? Je l' po redosledu govornika?)

Redosled govornika, da.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Imajući u vidu da su moje kolege, kao i ovlašćeni predstavnik Socijalističke partije Srbije podržali kompletan set zakona o kojima danas raspravljamo, ja zaista nemam razloga da posebno komentarišem kvalitet predloženih zakona, imaju u vidu da je on nesumnjiv, kako u oblasti penzijskog i invalidskog osiguranja tako i u oblasti visokog obrazovanja, i u tom pravcu ću se pridružiti kako kolegi Đorđu Milićeviću tako i kolegi Žarku Obradoviću, koji je zaista krajnje stručno, nadam se, ministre, dao kvalitetne razloge zbog čega upravo ovaj predlog zakona treba da zaživi i u svojoj praktičnoj primeni da svoj puni doprinos.

Vezaću se za nekoliko sporazuma koji su iz moje profesije, pa sam zbog toga dužan na neki način da im se posvetim, a to su sporazumi o međunarodnoj saradnji kada su u pitanju krivičnopravne materije. Zbog čega? Zbog toga što bez pružanja međunarodne pravne pomoći u krivičnim stvarima, posebno u situaciji povećanog kretanja građana, kada se sofisticiranim sredstvima čine krivična dela, odnosno protivpravne radnje, a radi se o transnacionalnom karakteru kriminala, onda je logično da sporazumi koji se vezuju za međunarodnu pravnu pomoć moraju imati svoj i te kako veliki značaj i u ovoj skupštini i kroz našu raspravu zavredeti posebnu pažnju.

Ovo naročito iz razloga što je 2013. godine Ministarstvo pravde primilo čak 8.000 zahteva za međunarodnu pravnu pomoć. Činjenica je da je ta međunarodna pravna pomoć naročito danas potrebna, imajući u vidu da smo svedoci da smo iz Bugarske imali jedno izručenje, ili ekstradiciju, kada se radi o činovima krivičnih dela vrlo velikog stepena društvene opasnosti, klanovima itd.

Imajući u vidu da nemam više vremena za diskusiju, samo ću na kraju da istaknem činjenicu da bi bez ovih sporazuma država Srbija i Ministarstvo pravde bili ozbiljno uskraćeni za međunarodnu pravnu pomoć i zato, gospodo ministri, imate podršku Socijalističke partije Srbije i u ovom delu predloženih zakona o kojima raspravljamo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jovanoviću.

Reč ima narodna poslanica Jelena Vujić Obradović.

Izvolite.

JELENA VUJIĆ OBRADOVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Poštovani predstavnici Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Srbije, svi predloženi zakoni i sporazumi, dakle dvadeset osam predloženih sporazuma, imaće punu podršku Poslaničke grupe Jedinstvena Srbija.

Jedinstvena Srbija kao socijalno odgovorna stranka, na čelu sa našim predsednikom i počasnim konzulom Republike Grčke u Srbiji uvaženim Draganom Markovićem Palmom, vodi odgovornu socijalnu politiku i brigu o svim građanima Srbije, kao i o penzionerima, tako da ćemo dati punu podršku kada je u pitanju zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Što se tiče drugog zakona, zakona o visokom obrazovanju, svakako da ćemo podržati i zakon o visokom obrazovanju, koji je u epicentar pažnje stavio da studentima koji završavaju studije po starom programu damo rok dodatnog studiranja, tako da ne vidim nijedan razlog da ne podržimo i ovaj zakon i da ne podržimo naše studente i obrazovanje.

Kada je u pitanju dvadeset osam predloženih sporazuma, posebno bih istakla Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Grčke o saradnji u oblasti turizma, kao i Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma o socijalnoj sigurnosti između Vlade Republike Srbije i Vlade Narodne Republike Kine. Svi ovi sporazumi, a naročito bih istakla prijateljski odnos Grčke, zatim Republike Kine i nama prijateljske Rusije, govore u prilog činjenici da ove zemlje pokazuju prijateljski i blagonaklon odnos prema Srbiji.

Vidim da predstavnici opozicije negoduju kada sam rekla da Jedinstvena Srbija vodi brigu o penzionerima. Reči su ovde suvišne. Imali smo kritike kada su u pitanju neki Tviter nalozi od nekih predstavnika porodičnih partija. Reči može svako da izgovori, ali dela su najznačajnija kada je u pitanju odnos JS prema penzionerima i mi ćemo nastaviti da pomažemo penzionerima, a isto tako i da podržavamo zakon koji je pozitivan i koji je u korist penzionera.

Kada je u pitanju zakon koji je podnelo Ministarstvo rada i socijalne politike, ministre Đorđeviću, u vašem uvodnom izlaganju ste nas ubedili da Srbija sada vodi dobru ekonomsku politiku, što predstavlja jedan uslov povećanja penzija u Srbiji, odnosno mi sada imamo situaciju da ovim izmenama i dopunama zakona treba da ukinemo zakon o privremenom smanjenju penzija i penzionerima vratimo odnos penzija koji je bio u oktobru 2014. godine, tako da usvajanjem zakona već u oktobru, odnosno isplatom u novembru, penzioneri će imati mogućnost povećanja penzija.

Takođe očekujemo, s obzirom na suficit u budžetu i ispravno vođenu ekonomsku politiku, da će u narednom periodu Vlada dati predlog i o daljem povećanju penzija, kao i o povećanju plata u javnom sektoru.

Mi ne sumnjamo u dobru volju predlagača i mi iz JS smatramo da Republika Srbija na čelu sa predsednikom Aleksandrom Vučićem vodi

odgovornu i stabilnu ekonomsku politiku, što pokazuje suficit u budžetu. Fond PIO, kako smo mogli da čujemo, jeste stabilan a u budžetu ima dovoljno sredstava, i to je pozitivna vest. Dakle, Srbija je izašla iz deficita. Već tri godine imamo suficit u budžetu, a 2014. godina je bila pred finansijskim bankrotom. Odluka koja je tada doneta najviše je pogodila penzionere koji su možda i najvažniji stub društva i mi moramo da nastavimo da se borimo dalje da penzioneri mogu da nastave dostojanstveno da žive, tako da ne smemo nikada više dozvoliti da penzioneri moraju i posle odlaska u zasluženu penziju da nastave da rade kako bi pomagali svojoj deci i unucima.

Naravno da postoje i lokalne samouprave koje pomažu svim građanima, naročito penzionerima, bolesnim i starim licima. Imamo primer Grada Jagodine, koji omogućava besplatan prevoz penzionerima, besplatan prevoz ka kliničkim centrima i bolnicama. Isto tako, funkcioneri u Jagodini ne koriste svoje službene automobile, već ih koriste građani, koriste ih stari i bolesni. Ovo su sve pozitivni primeri da, pored pozitivnog zakona i lokalne samouprave isto tako treba da pruže punu podršku kada su u pitanju penzioneri, stari i bolesni.

Dakle, da sumiram. Svi ekonomski pokazatelji su dobri. Cilj je ukidanje privremenih mera umanjenja penzija i povećanje penzija, koje nikada nije bilo veće. Naravno da ćemo podržati realizaciju ovog cilja. Dakle, sve promene su u interesu penzionera i penzioneri će imati punu podršku Jedinствene Srbije.

Takođe, ministru Đorđeviću i državnom sekretaru Nenadu Neriću zahvaliću se, s obzirom na to da dolazim iz opštine Aleksandrovac, zato što su uložili kao Ministarstvo i Državni sekretarijat ogromne napore da Društvo za pomoć dece sa posebnim potrebama, ili dece ometene u razvoju nađe način za rešenje problema zastoja u radu, da ova dečica dobiju punu podršku u nastavku korišćenja svojih usluga.

Što se tiče drugog zakona, ili da kažem trećeg po redu zakona, Predloga zakona o visokom obrazovanju, ovim izmenama i dopunama zakona dajemo šansu, ili pružamo šansu efikasnijeg i efektivnijeg studiranja, tako da država treba da ima visokoobrazovani kadar. Poslanici Jedinствene Srbije ne vide prepreku da ovim studentima, koliko ih je sada ostalo, oko 4.000 studenata, ne treba dati šansu. Naprotiv, treba im dati šansu. Mi smo imali pitanja i na sajtu Parlamenta da studentima po starom programu, čije studije traju pet i šest godina, možda i dodatno damo predlog da se produže rokovi ukoliko bude bilo potrebe za tim.

Takođe, ministre Šarčeviću, hvala vam što držite reč kada su u pitanju seoske škole, naročito kada je u pitanju Rasinski okrug. Vaši saradnici su obišli ovaj teren. Mi imamo ne tako velike, ali probleme sa određenim seoskim školama u planinskim predelima...

(Predsedavajući: Vreme.)

Samo da završim, da postavim ministru pitanje.

Dakle, imamo problem sa seoskom školom u Ploči, gde je podnet zahtev Ministarstvu koje je izrazilo pozitivnu volju, i Ministarstvu za javna ulaganja, pa vas molim da i taj problem rešimo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice.

Reč ima ministar Mladen Šarčević.

Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Malopre sam pomenuo koliki je obim sredstava za dve godine dat i kratko ću vam reći šta planiramo za iduću godinu mi kao ministarstvo, Ministarstvo pravde iz sredstava oportuniteta, čak Ministarstvo za rad, socijalna i druga pitanja, Ministarstvo privrede i, naravno, kancelarija koja radi za nas. Tu su i projekti koje smo nasledili, preko 100 projekata koji su bili u Jedinici za upravljanje projektima, koji su bili stali. Preko 70 i nešto smo uradili, tako da ćemo i to stići.

U budžetu ćemo sigurno, kada budemo ovde u Skupštini, staviti da za naše ministarstvo imamo dva prioriteta – jedan su škole koje su i dalje u lošem stanju, apsolutni prioritet, i prioritet će biti tri grupe škola odakle želimo da pokažemo da je po staroj strategiji celodnevna nastava sa produženim boravkom dece u školi na svim nivoima osnovne škole nešto što ćemo krenuti kao „pilot program“ već ove godine u hodu. Automatski ćemo tamo gde su manje škole videti kako to radimo, gde su škole već prazne, tu ćemo uložiti, i u one škole u nekim gradskim sredinama gde ima spolja prostora dovoljno a unutra manji broj učionica. Tako da ćemo koncentrisati sva ulaganja na ove kategorije i mislim da će škola biti u tom planu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima narodni poslanik Branislav Mihajlović. Nije prisutan.

Sledeći je narodni poslanik Borisav Kovačević.

Izvolite, kolega Kovačeviću.

BORISAV KOVAČEVIĆ: Hvala, gospodine potpredsedniče.

Poštovani ministri, poštovani saradnici ministara, uvažene kolegice i kolege poslanici, ja ću težište svoje diskusije staviti upravo, pretpostavljate, pošto sam iz PUPS-a poslanik, dakle na zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Ovaj zakon, kao što je uvek bio, jeste i sada i biće jedan od osnovnih koji reguliše samu realizaciju socijalne politike, koja uz socijalnu pravdu karakteriše i jeste deo definicije ove države. Socijalni program anticipira buduće vreme, razume se, ali on mora da uvažava postojeće stanje. Da bi se planirala budućnost, mora se obavezno sagledavati realna stvarnost. To znači da bez oporavka i stabilnosti ekonomije nema uslova za realizaciju socijalne politike ukupno i položaja, u ovom slučaju nas se tiče, penzionera, položaja penzionera, socijalnog, materijalnog i svakog drugog.

Zato i jesmo, PUPS kao partija i njegova parlamentarna grupa, podržali plan i program premijera i Vlade 2014. godine za fiskalni oporavak zemlje, odnosno smanjenje iznad prosečnih penzija čak za 22% do 25% i potpuno svesni šta to znači i koji teret treba podneti, ponosni smo na taj svoj doprinos, ja mogu slobodno reći izlasku iz krize ove zemlje. Ubeđeni u dalji oporavak i stabilizaciju tražili smo, a ovim zakonom pred nama se stvarno i vraćaju penzije na nivo iz oktobra 2014. godine. Za nas i sve korisnike penzija to jeste jedna od najznačajnijih novih odredbi ovog zakona, odnosno izmena i dopuna zakona.

Ovaj zakon vidimo kao prvu polaznu kariku u pristupu reformi penzionog sistema u celini. Potrebna je kompleksna, široka i dubiozna transformacija društva na socijalnom planu u smeru ostvarivanja socijalne pravde.

Mnogi elementi, pravci razvoja, i na svetskom planu i kod nas kada je u pitanju tehničko-tehnološki razvoj, automatizacija, robotizacija itd., upućuju na to da se mora pristupiti vrlo krupnom zadatku, a to je reforma penzionog sistema. Ona se ne može uraditi ni brzo, ona mora trajati duži jedan period. Ona zahteva širok društveni dijalog, na koji smo mi kao PUPS pozvali već početkom ove godine. Ona zahteva ne samo ovaj koji je pred nama, nego još niz zakona i propisa. Ona mora biti projektovana i realizovana etapno. Ovaj zakon će u tom strateškom projektu pretrpeti obavezno i neminovno dalju dogradnju i mi ovaj zakon vidimo kao početnu fazu u tom smislu.

Sistem međugeneracijske solidarnosti, koji je decenijama trajao, i u svetu, preživeo je. Ostao je u prošlosti, nepovratno. Jedan od ciljeva reforme jeste ujedno i najteži u toj reformi jer mora dovesti do preraspodele na novim osnovama u svim društvima, pa i u našem.

Dakle, PUPS je pokrenuo dijalog. Nudimo predlog, a ne konačno rešenje. Očekujemo konstruktivnu široku raspravu i zdravu atmosferu. Učesnici u razgovoru neminovno moraju biti reprezentativni sindikati, udruženja i asocijacije penzionera, među prvima Savez penzionera, nevladin sektor, stručna javnost, predstavnici Vlade i sve relevantne političke partije, naravno, i kao konačnu reč daje ova skupština. Ovaj zakon je početni korak u etapi donošenja održivih zakonskih rešenja koja će regulisati problematiku ozbiljne reforme penzionog sistema.

Na kraju, predsednik SNS Aleksandar Vučić je pokazao spremnost da deo odgovornosti prepusti i koalicionim partnerima, iako mu to nije bilo potrebno s obzirom na to da imaju veliku većinu. Pružena nam je kao koalicionom partneru mogućnost da predlažemo rešenja. Mi smo to činili i, evo, ovim što sam rekao takođe pokazujemo da činimo i dalje.

Kao pouzdan i konstruktivan partner i deo vladajuće koalicije PUPS preuzima odgovornost i zato pokreće reformu penzionog sistema, a Poslanička grupa PUPS, shodno onome što sam izložio, podržaće Predlog zakona o

izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kovačeviću.

Sledeći govornik je dr Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Gospodo ministri, u ovom vremenu koje imam progovoriću koju o dva zakona. Prvi je Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o visokom obrazovanju. Ima tu, gospodine Šarčeviću, stvari koje su meni manje sporne, ima stvari koje su dobre, a ima i stvari koje su, po meni, jako problematične.

Nije mi sporna činjenica da ćemo promenom ovog zakona produžiti vreme studiranja onima koji već poduže vremena studiraju, bez obzira na to što smo i vi i ja u nekoj diskusiji pre godinu dana pričali da će to da bude poslednji put. Uz sve razumevanje svih teškoća koje su mogle u toku studiranja da nastupaju, ja ću opet na kraju, kada budem ovo prokomentarisao, da postavim pitanje koje sam i tada postavio, a na koje nisam dobio odgovor ni tada, a ni u promeni zakona koju sada radite.

Nije mi sporna ni razlika što će ovi „bolonjski“ studenti koji su bili u prvim generacijama studiranja po „Bolonjskom programu“ da rešavaju svoje pitanje roka studiranja po preporukama koje su bile i onda, i mislim da je to iznuđeno ali opet po njih dobro rešenje, ali mi je sporno što u svemu ovome, opet ponavljam, gospodine ministre, nigde nema dobrih studenata. Oni koji na vreme završavaju sa visokim prosecima, nažalost, zbog ovakvih naših rešenja koja donosimo počesto napuste zemlju Srbiju. To je ono što je, po meni, u ovom zakonu manje sporno.

Odlična je priča o lektorima. To apsolutno podržavam, i sva ona nastojanja koja vi imate u smislu očuvanja i srpskog jezika i tradicije. Za to uvek imate apsolutnu podršku i moju ličnu i Srpskog pokreta Dveri.

Ali sada moram da vam kažem šta je za mene u ovom zakonu jako sporno – članovi 14. i 18. Ne možemo, gospodine ministre, nikada da se složimo da u slučaju da, ako student nije završio osnovne studije a upisuje poslediplomske studije, za to svu odgovornost mora da snosi ustanova koja ga je upisala, dakle fakultet. Ne mogu da prihvatim da neko ko upisuje poslediplomske studije ne zna da nije završio osnovne studije. Mnogo mi je to naivno, a ozbiljan sam čovek i mislim da tu odgovornost treba da bude i s jedne i s druge strane.

Da ne kažem da smo ovakvim predlogom zakona doveli u pravnu nejednakost one koji to rade legalno sa onima koji to rade nelegalno. Da ne kažem da mogu da izvučem zaključak da Ministarstvo na ovaj način postaje majka „lošim momcima“ koji će na ovaj ili onaj način izvrnuti to što nisu osnovne studije završili, a postaje maćeha onima koji redovno svoj proces studiranja sprovode i u osnovnim i u poslediplomskim studijama.

Godine 1888. znameniti srpski pravnik iz Cavtata gospodin Bogišić je preveo onu latinsku misao i rekao – što je grbo, vrijeme ne ispravi. Pravimo ga grbim, gospodine ministre, i mislim da vreme ovo, ako ovako donesemo, neće moći da ispravi.

Član 18. zakona je po mene, takođe, apsolutno sporan. Fakulteti koji nisu imali akreditaciju, a na kojima je sprovedeno poslediplomsko studiranje će moći da, ukoliko se proceni da doktorati nisu plagijati ili na neki drugi način urađeni, da te doktorate kao takve priznaju. Opet smo u potcenjen položaj doveli one koji su svesni bili i znali da pre upisivanja poslediplomskih studija moraju da se raspitaju da li taj fakultet ima akreditaciju za ono za šta oni hoće da se stručno usavršavaju. Jer kada ovako radimo, malopre ste spomenuli pitanja i vaše mogućnosti koje imate da u vezi korupcija koje se javljaju u visokom školstvu delujete. Ja ne sumnjam nikada, gospodine ministre, u vašu dobronamernost i to verujem.

Da li znate, gospodine ministre, da su ovih dana na Pravnom fakultetu za prodekana za nastavu i prodekana za finansije postavljeni ljudi koji su bili visokooptuženi u aferi „Indeks“? Da li znate da mito i korupcija 30 godina ne zastarevaju, a da se odluka KAPK-a, koji je 5. septembra 2014. godine dao Izveštaj o spoljnoj proverbi kvaliteta rada na Pravnom fakultetu Univerziteta u Kragujevcu, na ovaj način krši? Ili ćemo da sačekamo možda da se gospodin koji je predsednik Upravnog odbora, onoga što je nadređeno KAPK-u, gospodin Sima Avramović, koji je bio inače na listi SNS-a, vrati iz Italije da promeni tu odluku KAPK-a da bi lice koje je radilo tumačenje Ustava tzv. države Kosovo bilo prodekan za nastavu na tom fakultetu? Je li to ono što mi treba da uradimo? Zaista vas molim da vaše ingerencije koje imate...

Ili je ovo nastalo posle smene rektora, po nečijem migu i po donetim partijskim knjižicama, kao što se priča? Proverite, ministre. Znam da ćete to uraditi, ali ovakva delovanja bacaju sumnju i nešto što ozbiljno radimo može da nam poremeti. Da ne kažem o tome da su eminentni pravni stručnjaci gospodin Marković i Popov pisali o tom tumačenju Ustava lica koje treba da bude sada prorektor za nastavu. Ili prorektor za finansije, pričao sam o tom slučaju u ovoj skupštini, kome je naloženo da na 36. strani, po preporuci nekog, upiše ocenu studentkinje, imaju o tome i stenografski zapisnici, da bude prorektor za finansije? Nije bilo nikada moguće da koza čuva kupus, odnosno da ti ljudi koji su primali mito, a to ne zastareva, budu prodekani za finansije na fakultetu.

Samo još par reči sa gospodinom Đorđevićem. Gospodine ministre, pre neki dan citirali smo ono što je gospodin predsednik države Aleksandar Vučić 10. marta 2014. godine rekao pre nego što su smanjene penzije. Mi smo citirali i mi smo rekli da je to neistina, a vi ste rekli da je lepo što učimo mudre citate. Ja mogu da shvatim vašu političku želju da to tako kažete, ali neistina može da ima samo grublje ime, a ne može biti mudar citat.

I još nešto. Kada ste pričali o platama, ja ću sada vas da citiram, vi ste rekli, obratite dobro pažnju: „Ko je imao platu 50.000, imaće platu 53.954 dinara, što je 9% više“. Matematika kaže da to nije 9%, te ste i vi rekli neistinu, a ja neću da verujem da je ta neistina mudar citat. **PRESEDAVAJUĆI:**
Hvala, doktore Vesoviću.

Reč ima ministar Mladen Šarčević.

Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Probaću zbog vremena i, što kaže, koliko smo ostali, da kratim i da budem vrlo jasan.

Afera „Indeks“ je u nadležnosti sudstva, to znate. Smena rektora nije promenila baš sve učesnike i ponašanja na Univerzitetu u Kragujevcu. Koliko sam juče obavešten, došlo je i do smene dekana Medicinskog fakulteta. Tako da su neke stvari tamo u toku, i nisu posle nego pre smene. Što se tiče Beogradskog univerziteta, ispitaću, nisam stigao. Videću i profesora Avramovića i sve što se eventualno dešava.

Što se tiče članova 14. i 18, za 14. je namera da se ovo više ne dešava. Znači, ovo je nasleđeno stanje i sve je onako kako sam vam rekao. Nije to samo ovaj slučaj Medicinskog fakulteta u Kragujevcu, nego mnogi privatni fakulteti, da bi došli što pre do studenata – hajde, nema veze, upiši pa ćeš naknadno, nutkali ih, mislim da su odgovorniji bar za taj nivo. Ali ako njima dođe zabrana i oni budu u problemu, pa ne može se dešavati više. Reći će onaj službenik na upisu – izvini, nemaš papire, vrati se itd. Ne amnestiramo studente, nego nije isti stepen odgovornosti da ih stavljamo u isti koš. Pričali smo i profesor Korać i ja u petak o tome. Nije slatko naći pametnije rešenje od ovoga, ali bar je namera da se to više ne dešava.

Videli ste da smo u članu zakona, uz onu redakciju kao, i u prosveti ugradili Agenciju za borbu protiv korupcije, koja ima sad pravosnažno mišljenje, naravno, i oko imenovanja tih ljudi. Znači, nema nepotizma i to se nije dešavalo, jer znate i sami da se etički komiteti baš nisu pretrgli od neke etike, iako govorim o ljudima visokoobrazovnim i tamo bi trebalo da budu primer svima ostalima.

Kada je u pitanju ova druga kategorija ljudi – nisu, opet ću ponoviti možda više puta i u medijima i ovde, nisu bili problem neakreditovani fakulteti. Oni su imali dva kruga akreditacije od istog tela KAPK-a. U trećem krugu su se dosetili da, kada se prešlo na „Bolonju“, nisu prijavili da nemaju doktorske studije. Znači, tada nisu postojale doktorske studije. Postojale su magistarske studije i išlo se na polaganje doktorske teze, tako da je tu bio jedan pravni vakuum i mi smo ispitali ne tih 20 ustanova što je KAPK nagovestio, nego su mediji brže-bolje od toga napravili aferu veću nego što istina kaže.

Znači, pomenuo sam da je u pitanju možda više od 1.500 ljudi koji bi bili strašno oštećeni, koji mogu da tuže državu sa velikim razlogom. Ako vam dva

puta neko to kroz akreditaciju potvrdi, onda vi imate potpunu pravnu nesigurnost da vam retroaktivno neko zakon primenjuje. Onda se postavlja, kažem, pitanje šta je sa možda i deset hiljada studenata kako smo negde ugrubo računali. Znači, ovde treba da se stavi tačka. To kaže Nacionalni savet za visoko obrazovanje, svi članovi, apsolutno jednoglasno. Znače, tu je bio čak i gospodin Popović koji je bio član KAPK-a, gospodin Kovačević, bivši rektor. Znači, govorim o ozbiljnim ljudima.

Ono što je sigurno najvažnije da vam kažem, mi ćemo biti vrlo brzo sa još jednim zakonom ovde i on će rešiti ova pitanja za dobre studente o čemu pričamo, a to je zakon o učeničkom i studentskom standardu, gde nam je namera da uvedemo dvostruki sistem stipendiranja i ono što se zove dualno na visokom obrazovanju, možda bude nekome i to smešno kada budemo o tome govorili, ali ne možete naći nijednog inženjera na četvrtoj godini da bi ga kompanija sad angažovala, dala stipendiju, čak ni na trećoj na Mašinskom fakultetu, ni na jednom univerzitetu u Srbiji, ni na ETF-u.

Znači, te kompanije su jako voljne, a mi pregovaramo da iznos novca bude jako velik, prema nemačkim i drugim modelima, shodno troškovima života u Srbiji. Pošto je to jako bitna radna snaga, on njima u Nemačkoj ne treba, ovde im treba. Ima on tu uštedu razlike troškova života i to je nešto što gledamo kroz interes. Ako tu jedan deo mladih ljudi zbrinemo, ostaju ovde i to po dobrim uslovima, onda ostaje da mi finansiramo ono što ćemo kvalitetom utvrditi da kaže država da je perspektivno. Znači, razne tehnologije, niz drugih stvari koje utvrdimo. Ako nam krene dosta stranih studenata, pa i filologija i sve drugo i, naravno, tu radimo na indikatorima kvaliteta.

Treći nivo stipendija jesu za dobre studente šta god studirali, kao i dosada. Tako da je to bitna promena cele paradigme oko toga. Naravno, neka studira svako koliko hoće, tu se slažem sa kolegicom Jerkov i sa svima, ali ako neko završi u roku, pre roka i tako dalje, kao u moje vreme niti je vraćao kredit, dobio si stipendiju i sve druge benefite i to treba da se vidi i pričaćemo ubrzo o tome. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Šarčeviću.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Zahvaljujem.

Gospodine Vesoviću, samo par napomena, da budemo precizni u statistici i u matematici. Znači, ko je imao penziju 2014. godine, pre smanjenja, 50.000, on danas prima 47.606 dinara. Posle ukidanja imaće 53.954, ili 13,33%, to je ono što je predsednik rekao, više u odnosu na ono pre nego što bude ukinuto. Znači, imaće više u odnosu na sadašnju penziju 13,3%. U odnosu na penziju iz 2014. godine imaće 7,91%. Uzmimo jednu drugu penziju koja nije smanjena tada, to je 23.000. Ko je imao 23.000, njemu nije skidana penzija,

znači nije umanjena. On danas prima 24.819 dinara. On će posle ukidanja ovog zakona i povećanjem penzija primati 26.060 dinara, ili 13,3% više. To je matematika. Sad možemo da idemo za sve penzije, ali to je ono što je predsednik rekao, da se kreće od 8% do 13,3%. To je jedino što je prava istina. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Đorđeviću.

Pravo na repliku dr Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Pa zbog reči gospodina Vesovića o nekoj teškoj neistini, koja može da ima i još težu formulaciju. Je l' tako beše bilo? Naravno, aludirao je na ono što je Boško Obradović radio ovde pre dva ili tri dana, kad je to bilo, i pritom ukazivao na reči predsednika Republike Aleksandra Vučića iz 2014. godine. Razumemo se o čemu pričam, je l' tako?

Što se tiče neistine, zna se ko ih ovde voli, zna se ko ih ovde praktikuje. Pošto je voleo Boško Obradović da priča o periodu kampanje, 2014. godine sam igrom slučaja učestvovao aktivno u kampanji Srpske napredne stranke i na svakom, ali bukvalno svakom skupu jasno su se čule reči – teške i bolne reforme. To je ono što smo najavili građanima Srbije, to je ono za šta smo dobili mandat, to je ono što smo uradili tako da na kraju efekat bude za te građane Srbije najbolji i oni su to odlično razumeli. Ovi koji se prave da nisu razumeli ili da su zaboravili, imaju problem što, eto, postojimo mi koji se tih stvari odlično sećamo.

Može Boško Obradović ovde da priča šta god hoće na temu njegovih tumačenja šta je to trebalo da znači, ali zna se, još jednom, ko neistine voli i ko se njima jedini služi.

Rekao je ovde pre dva ili tri dana – nije tačno da su bile smanjene plate pre penzija. Smanjene su plate. Rekao je – nije tačno da su se vršile uštede na nivou Vlade ili Skupštine. Pa jesu, vršile su se i vrše se. Koliko je samo onih službenih automobila, kojima su neki voleli besomučno da se koriste, izbačeno iz upotrebe baš po tom osnovu? Koliko je dnevnica smanjeno, i na nivou Vlade i na nivou Skupštine? Koliko je besmislenog trošenja eliminisano pre nego što smo zaključili – moraćemo da pristupimo i onom uređenju penzija? Sve su to građani odlično razumeli. Nemojte za njih da se brinite. Brinite se za svoje potrebe da tumačite tuđe reči na nepošten način.

Kad smo kod reči koje biste voleli da se zaborave, evo reči Boška Obradovića baš tu negde s konca 2013. godine. Slušajte ih pažljivo: „Dragan Đilas – nije poznato čime se bavio i šta je radio dok nije ušao 2004. godine u Demokratsku stranku. Od tada profit njegovih firmi raste stotinama puta.“

(Predsedavajući: Vreme.)

„Najveće bogatstvo Đilas je zgrnuo preprodajom reklamnih sekundi na RTS-u, angažovanjem svojih firmi za usluge u gradskim upravama u Beogradu, čiji je gradonačelnik, dobijanjem za klijente državnih preduzeća pod kontrolom

Demokratske stranke i stranih firmi kojima se pre toga omogućava povlašćeno poslovanje ili pljačkaška privatizacija u Srbiji, što sve predstavlja nezabeleženu vrstu medijskog monopola.“

(Predsedavajući: Hvala.)

Završiću, gospodine predsedavajući.

Boško Obradović, koji je ovakve stvari govorio u tom periodu, nekako pokušava da se seti, a danas mu je Dragan Đilas lični uzor i idol.

(Predsedavajući: Hvala. Hvala, kolega.)

Evo vam slika i prilika onog Veselinovića, o kome smo pričali danas, i dokaz da su se okupili baš oni koji su pravo društvo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku dr Dragan Vesović.

Izvolite, dr Vesoviću.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Prvo gospodinu ministru Đorđeviću. Malopre ste, a o tome postoje sad taze stenografski zapisnici, napravili lapsus, ministre. Dakle, ako je 50.000 penzija pa je porasla na 53.954, to nikada ne može da bude 8%, nego ono 7,9% što ste rekli. Danas smo se složili, a tačno je da je 13% u odnosu na 47%, ali vi ste rekli, ja sam citirao, da je od 50.000 do 53.954 osam posto. Matematika je egzaktna, to nije 8%. Toliko o tome.

Što se kolege tiče koji se obratio meni da ja tumačim reči gospodina Obradovića, ja mogu da tumačim samo svoje reči i mogu da tumačim ono što objave novine i što piše kao citat a što je u sklopu mog političkog nastupanja u nekom momentu korisno. Dakle, meni lično je vrlo često na umu jedna misao koju je poživši avaj Kasijan Studenički pričao, a ona kaže: „Nije mi se dalo da stradam sa svoga jezika“. Ko je shvatio, taj je i razumeo. Hvala. Ja vodim računa o onome šta govorim.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Vesoviću.

Pravo na repliku dr Vladimir Orlić, posle njega Balša Božović.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Pa upravo zbog toga što treba da se vodi računa šta se govori. Zato sam ja i reagovao, naravno, poštovana gospodo.

Da nije gospodin Vesović ovde sebi dao za pravo taj komfor da pomene reči predsednika Republike i kaže neistine, koje mogu da se nazovu i drastičnije, ne bi bilo potrebe da ja njega podsećam na sve ono što bi on voleo da se zaboravi.

Ne bi bilo potrebe da ja njega podsećam na reči Boška Obradovića, njegovog predsednika. I to, naravno, ima veze sa njegovim političkim angažovanjem. Zato ja i pričam o ovome, zaboga. Ne znam da li su objavljene u novinama, ali jesu na Fondu strateške kulture. Potpisao ih Boško Obradović, član starešinstva Dveri, datuma 6. oktobra 2013. godine.

Verujem ja da postoji mnogo razloga da gospodin Vesović zaključi da mu se ne isplati, da mu nije, kako je kazao, korisno ili uputno da se ovim bavi, ali će morati time da se bavi, jer je sam iskazao ambiciju da se bavi rečima izgovorenim 2013/2014. godine, koje su ili neistina ili se mogu nazvati još drastičnije.

Ja ne znam. Evo, ja, na primer, smatram da je sve ovo što je Boško Obradović tada rekao o Draganu Đilasu istina, ali ono što govori danas, onda izgleda nije, i onda se to što danas Boško Obradović govori o Draganu Đilasu može nazvati drastičnije nego neistina. Na šta konkretno mislim? Mislim na reči: „Dragan Đilas je brzo i lako prešao put od studentskog lidera do tajkuskog medijskog magnata“.

Evo, Dragan Đilas je ovih dana najavio ima da tuži svakoga ko ga nazove tajkunom. Boško Obradović, njegova uzdanica, njegova desna ruka danas, nazvao ga je tajkunskim medijskim magnatom. Ako sada Dragan Đilas ne bude tužio Boška Obradovića, onda se on bavi neistinama, kako kaže gospodin Vesović, koje se mogu nazvati još drastičnijim imenom.

Takođe, u ovom istom tekstu rečeno je ono o čemu smo pričali danas. Boško Obradović tu reče: „Dragan Đilas je ušao u posao sa medijima u vreme režima Slobodana Miloševića“ i onda dalje pokušava da raščlani kako je to bilo moguće u to vreme.

Ja, recimo, verujem da je ovo bila istina, ali šta je danas, gospodine Vesoviću, ono što priča Boško Obradović, ono što pričaju ostali iz te vaše koalicije – neistina ili nešto još gore od toga?

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku dr Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala veliko, gospodine predsedavajući.

Dan ponedeljak, datum 10.3.2014. godine, časova 14 i četiri minuta, izvor „Beta“: „Bolje sa naše grbače da se skida nego da se diraju stečena prava penzionera... Ali u penzije ne dam da se dira. Kada bismo u ta prava dirali, ne bi napravili problem samo penzionerima nego i državi“, rekao je Aleksandar Vučić na skupu u zemunskoj hali „Pinki“.

U penzije je dirano. Ja smatram da je ovo što je rečeno, a nakon toga tako urađeno, neistina, i to je sve što imam o ovome da kažem. Izvor sam vam naveo, vreme sam vam naveo, dan sam vam naveo i mesto sam vam naveo. Kaže se – jasno sam bio orijentisan u vremenu, u prostoru i prema ličnostima, što znači da sam svestan. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Vesoviću.

Dr Vladimir Orlić, pa Balša Božović.

VLADIMIR ORLIĆ: Pa naravno da je svestan gospodin Vesović. Ne može čovek nesvesno da ne pročita sve reči. Može samo da vrlo svesno izbegne da ih pročita.

Pročitao ih je Boško Obradović, da se ne brinete. On je to možda uradio nesvesno. Baš me briga, neću da ulazim u to kako je on to uradio, ali pročitao ih je ovde. Kompletna formulacija glasi – penzije će biti poslednje što ćemo da radimo, poslednje.

Pre toga, ja sam vam već danas naveo, na više različitih nivoa preduzete su sve one mere koje su bile neophodne da se država spase. I kada pričate o penzijama, morate da se, hteli to ili ne, vratite u to vreme i da se setite šta su predlagali oni sa kojima se danas stručno slažete, je l' tako. Jesu li tražili da bude još drastičnije smanjenje penzija? Jesu. Jesu li tražili da bude još drastičnije smanjenje plata? Jesu. Jesu li tražili da sve to bude praćeno značajnim poskupljenjima, na primer, struje? Jesu. Jeste li se sa tim slagali onda ili se slažete danas, ili su danas kod vas problem vaše neistine koje se mogu nazvati još drastičnije? To je moje pitanje.

Ne morate vi da prihvatite da je narod razumeo šta je rekao Aleksandar Vučić i da je baš zato dobio poverenje što nije hteo narod da laže, što nije hteo da mu prodaje priče poput, na primer, Boška Obradovića oktobra 2013. godine, sad sam vam to pročitao.

Dakle, on se ovde, čovek, očigledno zabavljao. Radio je ono što misli da je zanimljivo nekome da negde pročita, da stekne negde neku simpatiju. Je li Boško Obradović ozbiljno mislio da su žuti lopovi, kako ih je nazivao i u ovom tekstu, upropastili zemlju? Pa nije. Da li Boška Obradovića zaista briga za narod ove zemlje? Pa nije. Da li je njemu zaista stalo do toga kako ljudi žive i šta bi moglo da im se dogodi? Pa nije. Bošku Obradoviću da je bilo šta od toga bitno, odredio bi drugo mesto danas od mesta prve stolice do Dragana Đilasa, tog žutog tajkuna o kome je ovako lepo pričao. On bi se danas nalazio na nekom drugom mestu, a ne uz skute onoga za koga je tvrdio – samo da se on ne vrati.

To vam je, gospodine Vesoviću, odnos prema istini, odnosno neistini koja može da se nazove još drastičnije od toga.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Pravo na repliku narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Napokon. Konačno. Hvala vam, gospodine Marinkoviću.

Morao sam da se javim s obzirom na to da nas građani gledaju.

Možete da vređate Dragana Đilasa koji nije u ovom parlamentu, i to zaista nije u redu, ali morate da znate jednu stvar. Možete da vređate i bilo koga od nas, i mene lično, to ste radili više puta danas. Sve što smo uradili, ili sve što je Dragan Đilas uradio, ostavlja utisak da je bio ne samo sjajan gradonačelnik,

nego je i kao direktor Narodne kancelarije uradio mnogo i za mlade u Srbiji i za Srbiju.

Nikada nećete biti u stanju, verujte mi, gospodine Orliću, da napravite jedan kokošinjac, a kamoli jednu školu, ili jedno obdanište ili neki most, ni vi ni vaš predsednik.

Prema tome, nemojte tako olako da govorite o ljudima. Nisu u ovoj sali, a tako olake reći upotrebljavate, koje će zaista na kraju završiti na sudu. Tri stotine hiljada dinara ste pre nekoliko nedelja morali da platite Dragana Đilasu zato što ste iznosili neistine i vi opet to radite. Pa ja sad stičem utisak da vi ne znate šta ćete sa parama kada vas apsolutno nije briga.

Dakle, vi ste na Glavnom odboru, vas ne zanimaju penzioneri i penzije, blatite i Dragana Đilas, i Maju Videnović, i Aleksandru Jerkov i mene, a s druge strane apsolutno nemate nikakvu ideju kako ćete vratiti ljudima ono što ste im oteli. Sedamsto hiljada njih ima. Pa nije to šaka, nekoliko ljudi. Pa i da jeste, i njima morate da vratite, ali ovde je u pitanju 700.000 penzionera kojima ste oteli penzije. Ne znate kako to da uradite i onda vređate Dragana Đilas. Pa nije vam valjda on kriv za to što ste vi ukrali penzionerima? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Božoviću, s tim što meni uopšte nije jasno zašto ste se vi javili za repliku. Pominjete sve vreme Dragana Đilas, koji je potpuno irelevantan za Narodu skupštinu. Niti je lider vaše stranke, niti je pomenut gospodin Lutovac, pomenuta je vaša stranka, a vi replicirate akonto nekih diskusija koje se tiču Dragana Đilas, ali dobro, to je...

Vladimir Orlić.

Izvolite, pravo na repliku.

VLADIMIR ORLIĆ: Objasniću, gospodine predsedavajući, i vama i ostalima ako slučajno nekome zaista nije jasno. Ovde se reaguje na pomen Dragana Đilas iz obaveze. Iz obaveze. Dakle, oni su obavezni da ga štite i brane, jasno vam je to.

Govorili smo mi lepo, ali nisu hteli da slušaju, uoči beogradskih izbora u martu – moraće, hteli – ne hteli, da ga brane, jer ih drži u džepu sve. Moraće, hteli – ne hteli, zato što im je dug stavio u svoj džep, prvo ga napravio pa ga u svoj džep stavio da bi danas radili baš ovo što ste videli maločas, skakali na dugme čim im on kaže – sad ustani i brani mi lik i delo. Nisu nam verovali, kao što nam nisu verovali ni kad smo im lepo rekli, dobronamerno – ako se budu ponašali kako su se ponašali, neće ni preći cenzus u Beogradu. Rekli smo im – imaćete 3%. Nisu verovali, smejali se. Još smo ih i častili, znači nije ni 3% već 2,2%.

Dragan Đilas je bio poslanik u ovoj skupštini pa je rešio da ga to ne zanima. Je l' tako bilo? Rešio – baš ga briga i za građane, i za ovu problematiku i za penzije, za bilo šta. Otišao čovek da se bavi lepim stvarima. Bio je i odbornik u Skupštini Grada, pa ga ništa nijeanimalo. Je l' došao na jednu

sednicu od koliko, 44-45? Baš briga Dragana Đilasa, kao i ove o kojima sam pričao malopre, i za građane i za problematiku i za bilo šta. Sad je Dragan Đilas opet odbornik u toj Skupštini Grada. Je l' mislite da mu ne postavljamo ova pitanja? Pa naravno da postavljamo. Je l' znate šta radi? Sedi i ćuti, crta nešto za stolom. Toliko je njemu stalo da se ta njegova istina čuje.

Što se tiče suda, ja maločas rekoh, ako je ozbiljan i ako je iskren, evo, nek tuži, nek na sud vodi onoga koji ga je nazivao tajkunom. To se i dan-danas nalazi na internetu. Ko ovo sad prati, može odmah da ode i da pronade taj tekst. Ako je to suština. Ako je suština da se držimo nekih cifara, 300.000 dinara, šta to beše? Otprilike ukupan iznos koliko je Dragan Đilas dobio na ime toga što je bio odbornik a nije se pojavio nijednom u Skupštini Grada. Je l' mu nedostaju te pare? Je l' mu malo? Je l' mu malo 25 miliona evra koje sada ima i koje je sad prijavio kao imovinu, a nekada je imao, pri stupanju na funkciju koju ste pomenuli, šta? Stari auto, 70.000 i neki stan svoje supruge.

Je l' mu to sve malo? Ako treba nešto da se vraća, ako to zaista najiskrenije mislite, prvi nek vrati Dragan Đilas, očigledno ima odakle, a znamo i zašto ima odakle.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Kolega Božoviću, uz svu želju i volju, ja stvarno ne mogu da vam dam repliku. Niti je pomenut gospodin Lutovac, niti Demokratska stranka, pogotovo... Stvarno vas molim za razumevanje. Hvala vam.

Možemo da nastavimo dalje.

Reč ima narodni poslanik Srbi Slav Filipović.

Da li je u sali? (Nije.)

Sledeća je Olena Papuga.

Izvolite, koleginice.

OLENA PAPUGA: Hvala, predsedavajući.

Penzioneri nisu i ne mogu da zaborave da je zakon koji je usvojen pre četiri godine uzeo njihova prava koja su stekli Ustavom. Vlast bi morala jasno da utvrdi i saopšti penzionerima iznos koji država treba da im nadoknadi za period u kojem su penzije umanjene, kao i dinamiku kojom će to biti isplaćeno.

U vreme umanjenja penzija, a one su tri puta povećavane, i to 1,25%, zatim, 1,5% u 2017. godini i 5% linearno od 1. januara. Iako je Zakon o PIO predviđao usklađivanje penzija dva puta godišnje u skladu sa rastom potrošačkih cena i korigovano sa rastom BDP-a, to nikada dosada, odnosno za te četiri godine nije urađeno.

Taj novac od obaveznih a neisplaćenih povećanja penzija država duguje svim penzionerima, uključujući i one kojima nisu umanjene penzije, odnosno onima kojima su penzije bile niže od 25.000 dinara. Ukratko, novac koji se po tim osnovama penzionerima duguje u prethodne četiri godine potrebno je ne samo umanjiti za iznos povećanja koje je već isplaćeno i tako vratiti dug

penzionerima. Pitam ministra – kada će biti vraćeno ono što je za četiri godine uzeto penzionerima a ne samo da se hvali da se penzije povećavaju?

Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju je suprotan zakonu, jer znamo da penzioneri imaju svoja stečena prava, koja po Ustavu ne smeju da se oduzimaju nikome. Ustav kaže da se penzijsko osiguranje uređuje zakonom, što znači uz jasne kriterijume, koji ne zavise od volje izvršne vlasti.

Suštinska promena u ovom novom predlogu zakona je brisanje formule po kojoj su se dva puta godišnje penzije usklađivale sa rastom inflacije. Umesto toga, Vladi se daje diskreciono pravo da odlučuje o povećanju penzija. Odredba člana 37. Predloga zakona je nedozvoljena i neustavna imajući u vidu da je penzioni sistem regulisan jednim sveobuhvatnim zakonom, koji dugo postoji i po kojem su građani stekli penziona prava. Nije primereno da Vlada svojim aktom menja stečena prava i nejasno je kako je uopšte shvatila da ima takva ovlašćenja, koja je sama sebi dala.

Pored toga, predloženo rešenje krši osnovni koncept osiguranja sazdan na tome da postoji jasno pravo onih koji upućuju da znaju kolika će im biti penzija. U praksi to može da znači jednu korekciju godišnje, i to ne da bude prema stopi inflacije već prema proceni Vlade. Ako nije izborna godina, može se desiti da korekcije i ne bude i penzioneri u tom slučaju najverovatnije neće dobiti ništa.

Penzija nije stvar nečije volje. To je sistem u kome se zna ko je koliko i koliko dugo uplaćivao doprinose. Uslove, visinu i dinamiku isplate novčanog iznosa utvrđuje Vlada svojim aktom na teret sredstava budžeta Republike Srbije, što je nezamislivo. Prema rečima ministra Đorđevića, Vlada će pratiti ekonomski i privredni rast i mogućnosti u zemlji i prema tome će se penzije povećavati, a kada i koliko, odrediće neko ministarstvo ili neki ministar.

Penzioneri žive od najava da će im penzije biti povećane. Predsednik države i ministar finansija najavljuju da će od oktobra penzioneri imati nikada veće penzije. Po kojoj osnovi, niko ne zna. Penzije treba da budu stvar zakona, a ne nečije dobre volje i obećanja, što je trend u našoj državi.

Liga socijaldemokrata Vojvodine neće podržati sve ove predložene izmene zakona.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Papuga.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Pošto ste, gospođo Papuga, lepo to pročitali, verovatno ni vi niste shvatili šta ste rekli, ali neko vam je to napisao. Pošto ja sve vreme objašnjavam, vi niste tu i ne slušate šta obrazlažem i vrtite jednu priču ukруг, evo, ja ću, pošto sam i vašim kolegama objašnjavao jedno 20 puta, objasniti i vama, 21. put.

Znači, niko ne garantuje penzije kada imate u zakonu... Pošto ste vi pokazali 2009. i 2010. godine kada ste imali u zakonu usklađivanje, pa ste zamrzli penzije 2009. i 2010. godine.

Postoje razni sistemi usklađivanja penzija, od toga da ih radite ad hok, kao što rade Danska, Holandija, Irska, Austrija, i ovaj sistem Srbija želi sada da primeni.

To što vi nudite građanima Srbije jeste usklađivanje kako je bilo dosada, u skladu sa inflacijom i rastom cena, i to se radi u slučajevima kada ste zadovoljni odnosom koji ima vaša penzija prema prosečnoj plati i samo usklađujete, i uvek taj isti odnos držite u odnosu na prosečnu platu ili na minimalnu potrošačku korpu, i koliko ona raste, toliko vi u stvari podižete penzije.

Ja moram, evo, 21. put, vama da kažem – mi ne prihvatamo predlog opozicije da se penzije usklađuju 1% ili 1,5% godišnje, kolika je sada inflacija i kretanje cena na malo. Mi želimo njima da dajemo više, jer smatramo da su penzije niske i da treba da se približe minimalnoj potrošačkoj korpi. Koliko god se vi opirali tome, mi ćemo penzije da povećamo i koliko god vi želeli da to bude drugačije, ipak će da bude onako kako je Vlada obećala, a to je da će penzije rasti iz godine u godinu. To je jedino što je pravo i jedino što je prava istina.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Đorđeviću.

Po Poslovniku, Aleksandra Jerkov.

Izvolite, koleginice.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, potpredsedniče Marinkoviću. Naravno, član 107.

Gospodine Đorđeviću, vi možete eventualno da se pridružite svojim stranačkim kolegama i odete na glavni odbor svoje stranke pa tako tamo da razgovarate. Kao ministar, sa narodnim poslanicima u Skupštini, koja vas je izabrala na tu funkciju, nemate pravo ovako da razgovarate. Vi ste u petak, gospodine Đorđeviću, dva i po sata sedeli i čitali ono što vam je neko drugi napisao i sada ovde nekoga, zbog toga što ima drugačije mišljenje od onoga što ste vi pročitali, optužujete da ne razume šta je čitao i to što se ne slažemo sa vašom pročitanim argumentacijom, jer dalje od toga odmakli niste, jer nam dva dana ovde čitate svaki put isto pismo koje ste uputili Fiskalnom savetu, vi nas ovde optužujete da mi ne shvatamo šta govorite.

Ne, niko ne shvata. Ni Fiskalni savet ne shvata, ni narodni poslanici ne shvataju, samo vi, finansista, shvatate šta ste hteli da kažete i samo vi ovde imate pravo da čitate. Vi ovde nemate pravo, gospodine Đorđeviću, tako da razgovarate sa narodnim poslanicima. Ako ste nestrpljivi da se ovo završi, idite. Otišle su i vaše druge kolege iz Skupštine. Ako nemate živaca, nemate strpljenja, ne želite da slušate šta imamo da kažemo... Kako da kažem, škola

nije obavezna. Evo, gospodin Šarčević sedi, govori, odgovara, razgovara sa poslanicima. Vi u tim prilikama kada se javljate ili čitate ono što vam je neko napisao ili nas ovde vređate.

Ja vas molim da se upristojite i molim predsedavajućeg da vam skrene pažnju na to da se naša pravila ponašanja odnose na sve učesnike u raspravi, dakle i na ministre.

Znam da ste vi navikli da se sa vama tako razgovara, ali mi nismo, i građani nisu zaslužili da se na ovakav način obraćate bilo kome ko njih predstavlja.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jerkov. Smatram da nisam prekršio Poslovnik.

Sugerisao bih, naravno, ministru samo za još malo više senzibiliteta, s obzirom na to da je i kolegica Olena Papuga poznata po svojoj tolerantnosti i razumevanju za sve koji ovde dolaze i za druge narodne poslanike.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Aleksandra Jerkov: Da.)

Želite, dobro.

Reč ima ministar Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Pa vi sad više govorite o vama nego o meni, ali vi imate pravo, naravno, i da se ljutite. Ko gubi, taj ima pravo i da se ljuti. Ja svakako...

(Aleksandra Jerkov dobacuje.)

Poštovao sam i saslušao sam vas kada ste pričali. Razumem i vaš jad i želju da sada mene omalovažite time što...

(Balša Božović: Poslovnik.)

Poslovnik verovatno to što predsedavajući vašeg saveza želi i razgovara drugačije o mojoj predsednici Vlade i vi sada ne želite uopšte, iako poslanici traže da se vi izjasnite po tome kako i na koji način se jedan vaš predsedavajući ophodi prema predsednici Vlade, to sad nije bitno. Bitno je kad ja s gospođom Papugom pričam a vi kao advokat njen kažete da se ja ne ponašam kako treba i da ja ne konstatujem da gospođa Papuga čita. Ja sam vrlo lepo video da je pročitano, ali mogu da rasuđujem i iz toga što je pročitano, ako 20 puta nešto kažem i ponovim, shvatim da 21. put neko nije shvatio to što sam ja rekao.

Probao sam da objasnim i plastično to. Gospođa Papuga nije bila tu, kao što ni sada nije tu. Samo želim njoj da objasnim da to što sam ja objašnjavao 20. put, nije mi teško, da ću da objasnim i 21. put. Ako treba, i 22. put ćemo da objasnimo u čemu je problem i u čemu je ideja Vlade Republike Srbije, a ideja Vlade Republike Srbije svodi se na jednu prostu proširenu rečenicu. Ne želimo da usklađujemo i da penzije budu manje. Želimo da penzije budu veće i da one rastu mnogo brže nego što rastu potrošačka korpa i inflacija. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Po Poslovniku, Balša Božović.

BALŠA BOŽOVIĆ: Član 107. U pitanju je dostojanstvo Narodne skupštine.

Gospodine Marinkoviću, morate da upozorite ministra. Drugi put u pet minuta mu se dogodilo da ima veoma neprijatan ton prema poslanicama, u ovom slučaju opozicije, mada apsolutno nema nikakve razlike između poslanika vlasti i opozicije kada je u pitanju ponašanje bilo kog ministra.

Dakle, veoma je važno da kažete ministru, ako njemu smeta i osuđuje, kao što i mi osuđujemo odnos prema predsednici Vlade od pomenutog čoveka koji je citiran danas jedno milijardu puta, onda ni ministru Đorđeviću, koji je bio ministar odbrane, nije prvi put da sedi u Parlamentu pa da ne zna kakvim tonom treba da razgovara sa poslanicima.

Dakle, ovde su poslanici ti koji pitaju, a ministri su ti koji odgovaraju. Ne možete vi da govorite nekome da li je neko nešto shvatio ili ne, jer vi niste nikome razredni starešina. Morate da budete pristojni i da odgovarate na postavljena pitanja narodnih poslanika, sviđala se ona vama ili ne. Vi ste iz tog razloga danas ovde.

Nemojte da se ljutite. Nema ovde ništa lično. Ovo je samo pravilo ove kuće i dostojanstvo ove kuće, koja je centralna politička institucija u Srbiji. Naopako bi bilo da dolaze ministri i da preslišavaju narodne poslanike.

Kada pričam o Oleni Papugi ili Aleksandri Jerkov ili Maji Videnović, isto mislim i o poslanicama Srpske napredne stranke. Dakle, ne zaslužuje niko da se na taj način neko ophodi ili ponaša prema njemu. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Reč ima dr Vladimir Orlić, povreda Poslovnika.

VLADIMIR ORLIĆ: Biću najkraći danas, gospodine predsedavajući.

Član 103, pošto malopre mislim da nisam čuo odgovor da li ima ili nema tehničkih uslova da primenite odredbe tog člana na poslaničku grupu Demokratske stranke. Ne znam da li im je ostalo vremena koje možete oduzeti, ali razlog imate, poslovnički razlog imate, jer je ovo bila replika ministru a ne ukazivanje na povredu Poslovnika. To se vidi iz svega što je rečeno. Ali ja moram da dodam, vidi se i iz političke poruke. Nema u njoj ni traga iskrenosti. Vidi se da je reč o nečemu što čovek zaista ne misli, ne oseća iskreno.

Da to zaista misli i zaista oseća, prvi ne bi gospodin Božović sedeo sada uz skute Dragana Đilasa. Da je njemu stalo do odnosa onog čoveka koji predstavlja egzekutivu u bilo kom smislu prema članovima parlamenta, bilo republičkog ili gradskog, pa on ne bi tolerisao društvo čoveka, mislim na Dragana Đilasa, koji se poput kočijaša psovački odnosio prema odbornicima u

Skupštini Grada dok je on bio u moći, u snazi i dok je bio gradonačelnik. To znaju svi koji su tada bili u Skupštini grada Beograda.

Druga stvar, da ustane i da ovde kaže onako relativizujući priču pokušavajući da je razvodni, mi osuđujemo to nešto što je danas rečeno i čitano milijardu puta. Pa sad ako kaže tako prenaplašeno milijardu puta, onda će te reči biti manje ružne, je l' tako?, a on će biti više nevin u celoj priči iako i dan-danas prati, politički sledi i divi se onom čoveku, mislim na Željka Veselinovića, koji je one odvratne, pristojnom čoveku nezamislive stvari rekao o predsednici Vlade.

Zašto to kažem? Da je gospodin Božović iskren, da su iskrene njegove koleginice ili bilo ko ko danas tamo kaže – pa dobro, ja to osuđujem, nemojte više da me davite tim, da to zaista iskreno misli, ne bi im danas, na današnji dan, četiri dana nakon što je ove užasne, neljudske reči napisao, Željko Veselinović i dalje bio predsednik, odnosno predsedavajući njihovog saveza. Oni bi se postarali da im više ne bude glavno lice. Oni bi se postarali da im ne bude idol i uzor. Oni bi se postarali da im ne bude slika i prilika kakvi su oni sami.

Na današnji dan, u ovom trenutku...

(Predsedavajući: Hvala, kolega Orliću.)

... I ovo je poslednja rečenica, kako se zove predsedavajući ovog njihovog saveza? Da se ne zove slučajno Željko Veselinović? Šta to govori o vama i o vašoj iskrenosti, gospodo?

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Nastavljamo sa radom.

Reč ima Ana Stevanović. Nije prisutna.

Sonja Vlahović. Nije prisutna.

Miladin Ševarlić.

Profesore, nemate vremena. Isteklo je vreme, izvinjavam se.

Narodni poslanik Momo Čolaković.

Izvolite.

MOMO ČOLAKOVIĆ: Poštovani potpredsedniče, poštovani ministre Šarčeviću, poštovani ministre Đorđeviću, uvaženi narodni poslanici, takođe bih želeo da pozdravim direktorku Fonda PIO, koja čitavo vreme provodi u Skupštini doprinoseći tome da rasprava u vezi sa zakonom o penzijskom i invalidskom osiguranju bude sadržajnija, povoljnija i koja je na čelu Fonda koji je doprineo značajno finansijskoj konsolidaciji kako države tako i Fonda PIO.

Poslanici, uvažena gospođa Petrović i gospodin Kovačević vrlo jasno i precizno su izrazili stavove partije PUPS u vezi sa Predlogom zakona i odlukom o rebalansu Finansijskog plana Fonda PIO.

Svoje stavove sam vrlo precizno i jasno izrekao povodom rasprave o budžetu za 2018. godinu u decembru i povodom izbora ministra finansija u

martu ove godine. Pri tim stavovima ostajem i mislim da je veoma značajno da to ispoštujemo i veoma je značajno što je došao na dnevni red taj predlog koji smo mi tada podneli, a to je predlog prestanka važenja Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija.

Ono što je veoma značajno i bitno, to je da pohvalim predsednika države, koji je predložio da on stupi na snagu mesec dana ranije nego što je to bilo pripremljeno od strane Ministarstva. Nije to mala stvar, to su dve i po milijarde dinara u kasu korisnika penzija.

Druga stvar koja je veoma bitna, to je da su rezultati u PIO fondu i reforme koje smo od 2014. godine uradili najbolji posle finansijske konsolidacije države. Ja sam o tome govorio i ne želim sada to da ponavljam. Najbolji su. I zbog toga je veoma značajno i bitno...

(Predsedavajući: Vreme.)

... Da milion sedamsto hiljada i nešto penzionera dobije ovakvu zaslugu, i još bolju nego što je predloženo.

Podržavamo, takođe, zakon o visokom obrazovanju, gospodine ministre Šarčeviću, i posebno molim da uvažite najveću grupaciju nekog nevladinog sektora kad je rasprava o ovome, govorim o ministru finansija i ministru Đorđeviću, da obave razgovor sa...

(Predsedavajući: Hvala.)

Molim vas, pustili ste sve druge, pustite i mene jednu rečenicu.

...Da uvaži najbrojniju strukturu nevladinog sektora kada se pripremaju zakoni. To je meni obećano od strane premijerke i ministra Siniše Malog prilikom njegovog izbora. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, gospodine Čolakoviću.

Reč ima narodna poslanica Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Danas na dnevnom redu imamo predlog zakona kojim se ukida pre četiri godine protivustavno doneta odluka o otimanju penzija, i to od penzionera koji primaju penziju između 25.000 i 50.000 dinara. Upravo ovi penzioneri koji primaju između 25.000 i 50.000 dinara podneli su najveći teret u poslednje četiri godine kada je reč o otimanju, ponoviću – otimanju, i to protivustavnom otimanju penzija od penzionera.

Penzije nisu socijalna kategorija, penzije su imovina. Ne može država da odlučuje da nekome ko je ceo život odvajao u penzioni fond tokom svog radnog veka tu ušteđevinu i imovinu otme.

Ovo što danas imamo je rугanje penzionerima koji su podneli teret ovog protivustavnog zakona zato što im se prezentuje kao da se sad penzije vraćaju na staro, što uopšte nije istina. Inflacija je veća za ove četiri godine nego što je

ovo vraćanje penzija, tako da su njima penzije ponovo umanjene i ponovo im je oteto.

Ono što ovom zakonu takođe nedostaje jeste vraćanje, odredba o vraćanju svega onoga što je oteto dosad. To ovaj zakon ne predviđa...

(Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Ja vas molim samo, koleginice Stamenković, da ne koristite takve reči kao što je „otimanje“. Ovo nije hajdučija. Ovo je parlamentarna demokratija, tako da prilagodite svoj govor ovom visokom i cenjenom domu.

Izvolite, nastavite govor. Prijavite se ponovo.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Pa ja stvarno ne znam, profesor Atlagić kad kaže da je neko „obična bitanga“ i „lezijedović“, onda je to u redu...

(Predsedavajući: On citira medije, ne kaže on.)

... A ja ne smem da kažem „oteto“ i „pašteta“. Kada sam rekla „pašteta“, 20% od plate ste mi uzeli. Ne vi, drugi predsedavajući, ali predsedavajući, oni koji vode ovu skupštinu. Šta ima loše u reči „oteto“? To je vrlo precizna reč. Imovina je „oteta“.

(Predsedavajući: Molim vas da je više ne pominjete, a to što je otišlo, otišlo je za decu na Kosovu.)

Da li možete da mi sugerisete koju reč umesto „oteto“ da koristim? Poslušaću vas.

Šta je urađeno sa penzijama u poslednje četiri godine? Da li su ukradene? Šta je urađeno ako reč „oteto“ nije prikladna? Ako nekome protivzakonito i protivustavno uzmete imovinu, uđete nekom u kuću, iznesete mu stolicu, šta ste uradili sa tom stolicom? Oteli ste mu je.

Znači, ovom zakonu koji se proklamuje kao vraćanje penzija na staro nedostaje odredba o vraćanju svega onoga što je od penzionera – ona reč što ne smem da kažem. Čapljeno, kaže kolega Vukadinović.

Poslanička grupa Dosta je bilo podnela je amandmane u tom smislu i nadamo se da će oni naići na razumevanje kolega koji imaju većinu u ovoj skupštini, da će to biti izglasano i ta velika nepravda ispravljena.

Samo bih još jednom ponovila ono što mene najviše uznemirava kada je reč o celoj ovoj storiji oko penzija, koja je počela još 2014. godine, a to je „zavadi pa vladaj“, što je inače manir vladavine ove vladajuće koalicije. Kada se krenulo u kampanju objašnjavanja javnosti da će Srbija bankrotirati ako se penzije ne smanje, kampanja je išla u pravcu „zavadi penzionere međusobno“, pa se pričalo o penzionerima koji imaju basnoslovno visoke penzije. Pensionera koji imaju penzije veće od 100.000 dinara ima 325. Šest stotina hiljada penzionera koji su podneli najveći teret ove otimačine jesu penzioneri koji primaju penzije u visini između 25.000 i 50.000 dinara. Njima su penzije bile smanjene.

Od tih novaca nije spasen bankrot Srbije. Da su bar ti novci otišli u neke socijalne programe, da su otišli u zdravstvo, pa i ajde. Tim novcima mi smo plaćali subvencije inostranim korporacijama, mahom nemačkim, da dođu u Srbiju, pri tome im poklanjajući gradsko građevinsko zemljište, obezbeđujući im preko lokalne samouprave svu neophodnu logistiku i infrastrukturu potpuno džaba da bi oni otvorili neke fabrike u kojima će da zaposle našu decu da rade za 200, 250 do 300 evra, a oni su dobijali subvencije od nekoliko hiljada, pa i 10.000 evra po otvorenom radnom mestu. Pri tome, znači, mi smo finansirali potpuno nelojalnu konkurenciju domaćim firmama koje te pogodnosti nisu imale. Na to su otišle sve ove pare koje su uzete od penzionera. Nisu otišle u zdravstvo. I to je ono što mene najviše pogađa kada pričamo o ovoj celoj tragediji otimanja penzija.

Poslanička grupa Dosta je bilo još 2014. godine, čim je najavljeno da će se od penzionera uzimati, protivustavno uzimati penzije, organizovala je potpisivanje peticije, jednu veliku akciju „Ne damo penzije parazitima“, jer smo znali šta će s tim novcima biti i da neće otići tamo gde je u budžetu potrebno da odu, i podneli smo ustavnu inicijativu Ustavnom sudu. On je, nažalost, odbio da o tome uopšte raspravlja.

U tom smislu, završila bih još jednom pozivom da, kada dođemo do rasprave o amandmanima, svi ovde, svih 250 poslanika, koji sigurno u svojim porodicama imamo penzionere, dobro razmislimo da se usvoji amandman moje poslaničke grupe Dosta je bilo, da se sve ono što je oteto penzionerima vrati. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Povreda Poslovnika, kolega Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospođa Stamenković je grubo narušila dostojanstvo Narodne skupštine, član 107.

Naime, mi kao narodni poslanici moramo da poštujemo odluke Ustavnog suda. Ovde je nekoliko puta ona ponovila kako su protivustavno, navodno, otete penzije. Niti je to protivustavno, niti je oteto od strane vlasti. Ali da ona ne radi na crno i da ne pruža medicinske usluge pre partije barbuta svom vođi, ove „rasulović kompani“, da ona ne radi na crno, možda bi penzije bile veće. Al' ona i njena koleginica Stevanović su primenjivale na crno medicinske usluge bez licence i bez poreza, bez doprinosa. To je protivustavno. To je protivzakonito. Svi ljudi imaju ista prava i iste obaveze. Ako jedni lekari moraju da prijave svoju delatnost a drugi leče na crno, onda je to nelojalna konkurencija, onda se prazne fondovi itd.

Posle feng šui terapije preporučile su reiki terapiju. Kažu ako i to ne uspe, onda prelaze na su đok terapiju i tako će da leče. Dakle to piše u njihovoj objavi, ništa nisam izmislio.

Penzije nije otela vlast, oteli su u zajedničkom zločinačkom poduhvatu stranka bivšeg režima i stečajni upravnici. Što su propustili i što je propustio Riđokosi Gusar, to dočeka Deli Stecivoje. Deli Stecivoje, koji se nije vratio, ali se Boško i te kako vratio.

(Predsedavajući: Hvala.)

Ja preporučujem kolegini da poštuje, kao i svi drugi narodni poslanici, odluke Ustavnog suda, jer niko ne može da bude stariji od Ustavnog suda. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću. Da li želite da se Narodna Skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Branka Stamenković, povreda Poslovnika.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Povreda Poslovnika, član 103. Poslanik, prethodni govornik javio se po Poslovniku, a ušao je u repliku, koja zahteva odgovor.

Što se tiče sviranja u Skupštini, mi smo bar svirali Bajagu, a vi ste ...

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Stamenković, oduzimam vam dva minuta od vremena vaše poslaničke grupe. Hvala na razumevanju.

Idemo dalje.

Pravo na repliku dr Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

U svom izlaganju prethodna govornica je, pre nego što je reklamirala Poslovnik, spomenula vladajuću koaliciju i ima osnova za repliku u više navrata.

U vezi onoga što je pogotovo tema, „otimačina“ penzija, treba postaviti pitanje i građanima Srbije – kako se naziva otimačina kada je u pitanju 2008. godina, povećanje penzija u tri navrata, a onda posle toga imamo zamrzavanje 2009. i 2010. godine, kada je samo inflacija bila 10,5% i kada je kurs devizni varirao između 80 i 120 dinara za jedan evro?

E, kako se onda to naziva kada su u pitanju penzioneri i budžet Srbije i kada dolazite u situaciju da je 13,4% od BDP-a praktično deo obaveze i isplate penzija, kada dolazite u situaciju da morate da oterate MMF zato što je on svedok toga kako ste razvalili budžet Republike Srbije? E, to je onda verovatno neka ekonomska teorija u kojoj stečajni upravnici uzimaju pare iz budžeta Srbije, vode nekih 13 preduzeća i uzimaju preko 220 miliona dinara i onda postaju predsednici poslaničkih grupa u kojima sede poslanici kao što su oni koji sada nas napadaju. E, to je ta politička teorija sa kojom se, jednostavno, mi ne slažemo i potpuno idemo u cilju ekonomskog rasta i razvoja i smatramo da na održivi način treba isplaćivati penzije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Tomić.

Nastavljamo dalje sa radom.
Reč ima Ljiljana Malušić. Nije prisutna.
Marija Janjušević. Nije tu.
Jelena Žarić Kovačević. Nije tu.
Saša Radulović. Nije tu.
Vladimir Đukanović. Nije tu.
Ivan Kostić. Nije tu.
Milimir Vujadinović. Nije prisutan.
Zoran Radojičić. Nije prisutan.
Marko Parezanović. Nije prisutan.
Srđan Nogo. Nije prisutan.
Doktor Vladimir Orlić.
Izvolite, kolega Orliću.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući. Iskoristiću ovo malo vremena koliko nam je ostalo da još jednom u ime poslanika Srpske napredne stranke ponovim da mi podržavamo predložene zakone.

Kažem to u ime poslanika SNS iz jasnog razloga što su neki ovde, očigledno željni toga da se bave nama i našim poslanicima, uzeli da, verovatno u nekom ushićenju da im je dan apsolutno uspeo, prave analize koliko nas ovde sedi a koliko njih, i to, zna se, po pravilu, baš onih kojih retko kada ima. Mislim tu i na ove vedete čuvenog „žutog preduzeća“ koje su se pojavile na ovoj sednici sa jednim danom zakašnjenja, čini mi se pravo sa nekog lepog putovanja, pa na tri minuta pred završetak prethodnog radnog dana. Oni se sada bave time koliko nas ovde ima, kada i koliko. I, naravno, njihove kolege, koje su, koliko vidim, po ovim društvenim mrežama izuzetno hrabre, na tim svojim Tviter naložima. Tamo vole da se bave tim pitanjima i našom poslaničkom grupom, samo, eto, izgleda nestane te hrabrosti kada treba da se prozbori u Narodnoj skupštini.

Ne čuh ih nešto da su se tom temom bavili ovde, što se kaže, u mikrofon. Šta je problem? Nije sigurno problem u hrabrosti i snazi argumenata. Ne zna se da li su hrabriji ili su snažniji argumenti. Ti ljudi su pominjali nas. Pa za te ljude je pre svega dobro da znaju, a građani to znaju, ne moram da im kažem – sve dok u ovim klupama sedi jedan jedini poslanik SNS-a, bilo koji, jedan jedini, taj jedan mogao bi kompletnu tajkunsko-ljotičevsku koaliciju da nosi u zubima, tako da ne bojte se, uvek nas je više nego dovoljno, koliko god da se vas tog dana upristoji da dođe u Narodnu skupštinu.

Što se tiče ovih zakona, mi smo zaključili već, dame i gospodo, mada je i to jedna od stvari koja je ljudima u našem društvu poznata, da je ovo važan rezultat, mislim na predloženi zakon, da će biti takođe važan, vredan rezultat dan kada mi ovaj zakon izglasamo, odnosno kada zaista za sve kategorije penzionera, ali vodite računa, za sve kategorije penzionera, penzije budu veće nego što su bile ikada. Sada već jesu za mnoge, čini mi se za oko 88%

penzionera, a biće za sve, još jednom ponavljam, onog momenta kada mi ovaj zakon izglasamo. Zašto? Zato što će biti kao deo ukupnog rešenja ne samo vraćanje nekih iznosa koji su bili smanjeni 2014. godine, nego će biti zadržana sva povećanja, kojih je bilo tri u međuvremenu, je l' tako – 1,25%, 1,5%, 5%. I kada čovek uzme pa izračuna koliko to iznosi, prvo povećanje, pa onda procenat na procenat i osnovicu za drugo, pa onda za treće na sve ono što je bilo u međuvremenu, dođe se do tih oko 13%. Ako nekima nije jasno o čemu mi pričamo, o tome pričamo.

Naravno, ne može biti jasno nikada, kako god mi to objasnili, onima koji su rešili da ne žele da im bude jasno. Dakle onima koji su hrabri na ovim Tviterima raznoraznim, po društvenim mrežama, koji dođu pa se pojave ovde na tri minuta pred završetak radnog dana. Njima nikada neće biti jasno, iz jednog očiglednog razloga, što ti ljudi prosto ne žele da im bude jasno. To su ljudi koji odbijaju da prihvate bilo šta što je za ovu državu dobro, što je za ove građane dobro, samo zato što, eto, naopako, nema nikakve veze sa njihovim zaslugama. Oni su ono šta i kako mogu i umeju, pokazali. Ono što postižu Aleksandar Vučić, Srpska napredna stranka, Vlada koju mi podržavamo ne mogu da podnesu, i to vam je cela istina, kompletna istina, ništa osim istine.

Kada se pominju dvostruki standardi, gospodo hrabri na društvenim mrežama, mislim tu na one koji vole da se s vremena na vreme izjasne ovako ili onako u smislu nacionalne pripadnosti shodno onome što smatraju da im je korisno u datom trenutku, naravno, dvostruki standardi, to su njihove reči; licemerje, to su njihove reči, a sve na temu poštovanja Narodne skupštine. Nikada nećete od nas videti taj nivo poštovanja Skupštine kao onaj koji je svojevremeno pokazivao Dragan Đilas u Skupštini grada Beograda, i kada je bio na mestu gradonačelnika pa prostački psovao odbornike koji su, zamislite, imali neku reč kritike da mu saopšte. I onda kada je bio odbornik, a nije se pojavljivao tamo, jer ga ništa nije zanimalo, ali je uredno primao naknadu svakog meseca, to nije nikada pogrešio da uzme, pa ni sada kada je „kao“ neki odbornik, a rekao sam vam već, sedi tamo i crta, čovek ubija vreme, prosto čini da, eto, tehnički nema neko razlog da mu kaže – ne dolaziš. Šta on radi, kako provodi vreme i kada dođe da li je to poštovanje, nek zaključi svako sam po svojoj pameti.

Kada govorimo o Republičkoj skupštini, nećete od nas čuti da pretimo predsedavajućem, nećete od nas čuti da psujemo ženu koja je predsednica Narodne skupštine, a sve su to vaša fantastična dostignuća. Nećete od nas čuti da ljude nazivamo, znate već šta ste nam sve lepo govorili, i konju, i đubre i stoko itd. Bilo je tu fantastičnih stvari, kojima samo vrhunski pristojni, najbolje moguće odgojeni ljudi mogu da se pohvale. Takve primere poštovanja Skupštine, kada govorite o licemerju, kada govorite o dvostrukim standardima, kod nas niste videli niti ćete videti.

Kada govorimo o tom licemerju i tim dvostrukim standardima, vanredno hrabri, i ovi koji dođu pa se bave Srpskom naprednom strankom u vremenu od dva minuta za reklamiranje Poslovnika, kao i ovi koji se bave Srpskom naprednom strankom na društvenim mrežama, ne nadoše, verovatno od silne zauzetosti, od tolike vrednoće, vremena da na tim mrežama na kojima se nama bave, osude ovo – svog predsedavajućeg Željka Veselinovića. Nisu imali kad? Morali su mnogo da se pripremaju za ovu sednicu, ili u ovim trenucima kada su rešili da se nama bave, ne stižu zbog toga da se bave ovim. Ovo je, ako slučajno ne razumete o čemu mi pričamo ovde, ovo je poziv na silovanje, ovo je odvratno, ovo je užasno, ovo je pristojnom čoveku neprihvatljivo. Je l' nemate vremena ili hrabrosti da se ovim pozabavite malo?

Dok su vam ovo predsedavajući lideri, oni su vam slika i prilika. Kada vi govorite, ovo lice građani Srbije vide. Kada vas gledaju, ovo prepoznaju. Ovo ste vi i vaše vrednosti dok sami ne odlučite da nije tako. Dajte nam razloge da verujemo da ste odlučili da nije tako.

Koje smo mi probleme rešavali? One probleme sa državnom kasom za koje, naravno, nije mogao ni da očekuje niko da su se mogli izbeći u državi, u društvu u kome su vrhunski eksperti, fantastično pristojni i stručni ljudi koji sada znaju sve o svemu ostavili stotine hiljada ljudi na ulici, stotine hiljada ljudi bez posla. Pobegoše ovi neki koji su i danas voleli ovde da pričaju o tome kako je ponižavajuće raditi za 250 evra ili koliko su već rekli, a vrhunski je – šta? Kada se dostojanstveno živi ne sa 250 evra, nego sa nulom. U stanju su da potcene svaki posao, a ljude su slali da – šta? Dostojanstveno potraže nešto za jelo na smetlištu. Je li to bilo mnogo bolje? Je li to bilo mnogo lepše?

Hoće da komentarišu plate. Ne smeju da kažu kolike su bile prosečne plate u njihovo vreme. Ne smeju, jer će se ispostaviti da su bile manje nego danas. Ne smeju da kažu ni za penzije ništa, jer će se ispostaviti da su u istoj vrsti problema i tu. Minimalna zarada kolika je bila? Danas, pazite tu besmislicu, vedete, veliki lideri iz ovog tajkunsko-ljotičevskog skupa, ansambla, šta su, ne znam, kažu – oni će se postarati, ma samo da pobede, da minimalna plata u Srbiji, sada vam citiram reči, verujte ovo je bukvalno ovako rečeno – minimalna plata u Srbiji ne može biti niža od prosečne. Da li je video to neko da negde postoji, da u nekoj državi minimalna plata bude jednaka prosečnoj plati? A bukvalno je tako rečeno. To jedino u nekoj zemlji koju su oni osmislili, u kojoj baš svi, šta god radili, gde god bili, koliko god staža imali, imaju identična primanja. Svi, stalno, svuda. Tako jedino može, koliko sam ja uspeo da razmislim o toj statistici, minimalno jednako prosečno.

Sad vidite koliko je to besmisleno. Sad vidite koliko je to prazno, pa onda i da razumete sve ostalo što smo mi čuli na ovoj sednici. Na primer, da će biti manje penzije kada mi ovo usvojimo, iako su 8–13 posto veće. Zašto? Kažu – zbog inflacije. Njihova računica kaže da je inflacija od oko 2% godišnje u

periodu od četiri godine manja od 13%. Znači, njima je, naravno, 8 manje od 13. Zašto? Zato što je njima, kako beše, i milijardu i dvesta miliona jednako 400 miliona. Za Grad Beograd su nas ubeđivali da fenomenalni rezultat Dragana Đilasa od milijardu i dvesta miliona duga nije to, nego je 400 miliona, i tako vrteli za sve živo što im na pamet padne.

Sa takvim problemima mi smo opet morali da se izborimo i nismo od toga bežali. Mi smo se time ozbiljno bavili, pa otuda i 170.000 novih radnih mesta u poslednje tri godine. Otuda i smanjena stopa nezaposlenosti, sa njihovih sjajnih 25% na danas ispod 12%, 11,9%. Otuda i smanjen javni dug, a sve to, dame i gospodo, ima puno veze sa onim što mi radimo na ovoj sednici i sa ovim merama.

Dakle, da podsetimo, oni koji su probili zakonski okvir od 45%, digli javni dug u onoj nezadrživoj spirali, jer su se pod tim uslovima zaduživali da to nijedna država ne bi mogla da podnese, gurnuli preko 50% sa ciljem da ide preko 60%, 70%, 80%, a mi smo, eto, kojima nikako nisu zadovoljni jer ne mogu da se porede ničim dobrim, jer nikakav rezultat da stave naspram našeg nemaju, mi smo nekako uspeli da to ipak zaustavimo da ne ide preko 80% kao što su svi na ovom svetu prognozirali. Pa smo ga spuštali, danas spustili ispod nivoa „Mastrihta“, ispod je 60%. To je takođe dobra vest koju bi bilo lepo podeliti sa nekim ko je u stanju da se raduje dobroj stvari za sve ljude u ovoj zemlji. Nažalost, oni sa druge strane sale to očigledno nisu. To se smanjuje dalje i, videćete, biće to ispod 50% i imaće to opet puno veze sa ovim što mi radimo danas i drugim dobrim merama.

Nisu mogli nikada da konkurišu ni ovom rastu od 4,9% sada na šestomesečnom nivou, nikada. Njihovih minus 3,1 ne može da se poredi sa plus 4,9. Nije moglo ni sa, koliko je već bilo, bilo je preko dva i oko dva godišnje, i tada im je to bilo malo. Ali opet, njihovo minus tri nije mogao da se poredi sa nečim što je plus. Sada, kada je za jedan, jedan i po posto bolji od najboljih prognoza koje smo dobili početkom godine, besmisleno je uopšte pokušavati da se sa nama raspravlja na te teme.

Te probleme smo mi rešavali još jednom, dame i gospodo, i evo, kao što možete da vidite iz ove rasprave, uspevali smo da ih rešimo na dobar način. Posledica jeste da mi imamo suficit u budžetu drugu, treću godinu za redom, da mi imamo odakle da izdvojimo za ove mere koje ćemo usvojiti, odnosno da, kada prestane sa važenjem Zakon o privremenom načinu isplate penzija, država to može da podnese, da država to može da nosi, da ne bude ništa ugroženo, da ne bude uneta nestabilnost u naš sistem i, naravno, da povećava dalje.

Nikada nas niste čuli da kažemo ni po ovom pitanju ni po bilo kom drugom – i sada tačka, posao je završen i nema više o čemu da se priča i nema ko čemu dalje da se nada. Nikada. Ni kada smo govorili o standardu radnika, ni kada smo govorili o potrazi za novim radnim mestima, ni kada smo govorili o

povećanjima u prosveti ili gde god želite, pa ni kada je reč o penzijama. Ideja je vrlo jasna i to su ovde prisutni ministri lepo obrazložili, da povećavamo dalje. Bogu hvala, da se protegnemo koliko smo dugački, da ne bude to više na račun budućnosti bilo čije u ovoj zemlji, da ne bude tako da sutra mora da ga neko vrati a da ga ostavite u neprilici da ne zna ni odakle ni kako i da se onda sruši sve.

Danas, zbog ozbiljnog i odgovornog odnosa prema državi, te uspešne politike koju zaista predvodi Aleksandar Vučić, SNS i naši partneri sa kojima zajedno formiramo Vladu Srbije, mi to možemo da uradimo. Dakle, zbog toga će penzije biti veće za sve penzionere, veće nego ikada, između 8% i 13%. I neće to biti vraćanje na stanje iz 2014. godine, koje su neki priželjkivali, a mi rekli da ne može, jer bi to značilo da za sve one kojima je povećavano u međuvremenu, da treba da se za toliko sada smanji. Rekli smo – tako neće biti. Vidite Predlog zakona, tako zaista neće biti. Sva povećanja zadržaće se. I dalje, kada se povećavanja budu dešavala, opet u skladu sa onim koliko smo u stanju da se kao država protegnemo, bez da bilo šta ugrozimo i narušimo, biće povećanja za sve.

Tačno je, najveći su teret izneli naši penzioneri. Besmisleno je podsmevati se poruci predsednika države Aleksandra Vučića da im svi dugujemo zahvalnost. Besmisleno je. Mi to razumemo jer mi te ljude zaista srećemo svaki dan, a ovi koji su u stanju da sebi opet dozvole taj luksuz da pričaju da neće SNS nijedan kokošinjac moći da napravi, i time pokazuju koliko tragično nikad ništa ne znaju. Oni ne razumeju te ljude, oni te ljude ne sreću i oni ne znaju ni koliko je značajno to što su ti ljudi izneli, a ni zbog čega ti ljudi uporno baš Aleksandra Vučića podržavaju. Raspitajte se malo za koga glasaju penzioneri u ovoj zemlji i biće vam jasno koliko su dobri argumenti na toj drugoj strani, odnosno koliko ih samo nema i koliko im niko ne veruje, a kako stojimo mi, za koje tvrde da smo od njih lošiji, samo, eto, nekako opet, za inat, ispostavi se, znamo ko je Milutin Milanković kada nas neko pita ili ko je Ilija Garašanin, na primer; nekako se omakne pa to znamo.

Što se tiče priče o otimačinama, oni koji su otimali, ako osećaju grižu savesti, mogu da se javno pokaju i mogu da se obrate uvek isključivo samima sebi. Oni koji su otimali i tim neodgovornim odnosom doveli državu u situaciju da je bila prinuđena da preduzme određene mere, ako zaista misle, iskreno misle da nešto još treba da se vrati, oni treba da se obraćaju sebi. Imaju odakle da vrate, samo ako žele.

Ima, na primer, i Dragan Đilas. Videli ste već šta je prijavio od imovine. Videli ste kada je to stekao u međuvremenu. Uostalom, da vam ne pričam to ja, čitao sam vam reči Boška Obradovića. Zna čovek, zna iz prve ruke. A ko će znati ako ne desna ruka Dragana Đilasa kad je ovaj to stekao, odakle i koliko je

to samo veliko? Ukrstite to sa prijavljenom imovinom i videćete, ima se tu na gomili.

Zna se i za Vuka Jeremića. Onoliko su pisali po štampi pa je na kraju morao da prizna – pa jeste, to je toliko. Al' da mu izvučete jednu reč objašnjenja, a zašto, zbog čega, od koga ste vi to dobili i za koju vrstu usluga, nema šanse. Nema šanse, to jedino ako onaj Ho Ki Patrik i kako se ostali zovu, ako oni neku reč kažu na tu temu pa mi saznamo nešto više. Ili se otkrije na one načine koje ni Vuk Jeremić nije mogao da predvidi. Možda neko ko bude znao nešto o poslovima, kako beše, Katarske ambasade u Berlinu, otkrije informaciju. Do tada Vuk Jeremić ćuti kao zaliven, a da ima milione na gomili – ima. To da sakrije nije mogao, morao je to da prizna.

I tako idemo redom. Mogli bismo mi od lidera do lidera, od jedne do druge vedete te tajkunsko-ljotićevske koalicije. Ali šta to govori? Ako su zaista iskreni, ako zaista ozbiljno misle da bilo šta treba poravnati, oni bi trebalo da to urade iz tih sopstvenih sredstava, odnosno uslovno govoreći sopstvenih. To su, naravno, sve sredstva koja suštinski pripadaju građanima ove zemlje, pa ako žele da ih vrate, kao što pričaju o vraćanjima, sigurno su više nego dobrodošli.

O zdravstvu ću da pričam sa gospođom koja ga je pomenula kada bude došla sledeći put, ali ako poželi sama da ikada da dobar doprinos situaciji u našem zdravstvu, i to je više nego dobrodošlo, evo, na primer, onih 30-ak miliona dinara kampanjskog novca koji su podelili ona i ostali koji su imali firme, ona je imala preduzetničku radnju na svoje ime, mogu slobodno da vrate državi Srbiji i, ja sam uveren, država će umeti da ih uloži na pravi način, kao što je umela u akceleratoru, sanitete, sigma noževu i ostale dobre stvari koje su unapredile situaciju po pitanju zdravlja naših građana.

Na ovom zakonu i na dosada izvedenom zajedničkom poslu treba čestitati. Treba, ako smo poštteni, čestitati pre svega našim penzionerima, zbog toga što su učestvovali punog srca, zbog toga što su dali nemerljiv doprinos da danas našoj zajedničkoj kući bude bolje. Treba, dalje, čestitati i svim drugim građanima Srbije na činjenici da prilike u našoj ekonomiji zaista jesu ovakve kao što smo sada izneli, i na tom odličnom rastu, i na smanjenju duga, i na smanjenju nezaposlenosti, i na preko 170.000 novih radnih mesta i na činjenici da rastu penzije, ali rastu i plate, raste i ta minimalna zarada, dakle na svim dobrim stvarima koje smo teškim, ozbiljnim i odgovornim radom napravili treba čestitati.

Treba čestitati i velikim političkim genijima Draganu Đilasu, Bošku Obradoviću, Janku Veselinoviću, Vuku Jeremiću, Borku Stefanoviću i svim ostalim velikim liderima – mislim da ih ima 10, ne mogu sve ni da ih zapamtim – na tome što su rešili da nam pokažu svoje pravo lice i svoj sistem vrednosti. Ovi brutalni pozivi na silovanje, ovo izživljavanje jeste njihov sistem vrednosti dok ih ovi i ovakvi ljudi predvode. I ako su rešili da pred Srbijom pokažu ko su

i šta su stvarno, pa i na tome treba čestitati; to je neka iskrenost, je l' tako? Između ostalog, što su priznali da Aleksandra Vučića, kako to reče visoki funkcioner stranke Vuka Jeremića, pročitacu vam tačno kako glase njegove reči: „Vučića na izborima da pobedimo ne možemo. Preko 60 funkcionalno nepismenih građana je tu i oni će do kraja ostati njegovi vernici. Milošević nije izgubio na izborima, već revolucijom. Ja sam zagovornik pobune naroda, doći će taj trenutak“. Gospodin Gajić, ako se gospodinom nazvati može.

Dakle, što su priznali kakve su njihove namere, što su priznali da na demokratskim izborima u fer utakmici nemaju šta da traže i što svaka priča o puču, svaka priča o vojnoj hunti, o fizičkoj odmazdi ima očigledno svoju neku institucionalnu zaleđinu u glavama tih ljudi. Videli ste šta im je sistem vrednosti na primeru njihovog Željka Veselinovića, a evo na primeru Gajića i njima sličnih vidite i šta su im namere i šta su im metode. Ali treba čestitati na ovome. Treba čestitati, jer nema puno ljudi na planeti, ako te okvire posmatramo, koji su u stanju da ovako nešto glasno izgovore. Tako da, za sve te stvari svaka čast. Stvarno su vrhunski primeri u pitanju.

Na kraju, treba čestitati, dame i gospodo, svima koji su predstavljali ovu dobru politiku i dobre rezultate koje je postigla Republika Srbija. Nije to, po pravilu nije lak posao, ali da znate, taj posao je posao koji nas čini ponosnim. Jednog dana mi ćemo imati na šta da pokažemo iza sebe i taj trag biće nešto što ćemo moći da pokažemo onim generacijama koje dolaze iza nas, a oni koji su se u tom periodu kada smo se mi tim poslom bavili nalazili na drugoj strani, neka razmisle šta će imati da pokažu onima koji će iza njih doći. Za Srbiju je snaga te razlike više nego jasna. Ona je to pokazala puno puta, pa pokazuje to i danas i na svakim narednim izborima. Nemojte da se brinete oko toga.

Gospodo ministri, na samom kraju, čestitke i vama na odličnim predlozima, kao i uvek.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Reč ima Boško Obradović. Nije prisutan.

Doktor Aleksandar Martinović. Nije prisutan.

Pošto na listama poslaničkih grupa više nema prijavljenih za reč, pre zaključivanja zajedničkog načelnog i jedinstvenog pretresa pitam – da li žele reč predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa ili još neko ko nije iskoristio svoje pravo iz člana 96. Poslovnika? To se odnosi na izvestioce.

Reč ima Snežana B. Petrović, izvestilac Odbora za privredu, energetiku i turizam.

Izvolite.

SNEŽANA B. PETROVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, gospodo ministri sa saradnicima, Odbor za privredu, regionalni razvoj, trgovinu, turizam i energetiku je u skladu

sa svojim nadležnostima na 31. sednici odlučio da predloži Narodnoj skupštini da prihvati svih 10 predloga zakona međunarodnih sporazuma i protokola, a sve ovo iz razloga što se njihovim usaglašavanjem i potpisivanjem od strane vlada, kao i potrebnom ratifikacijom ovde u Narodnoj skupštini stiču formalni uslovi za dalji razvoj i unapređivanje privrednog ambijenta i to najpre kroz nova ulaganja.

Dalje, ova akta predviđaju lakše kretanje roba i usluga kroz usklađivanje carinskih procedura i određene carinske olakšice, a to vodi ka olakšanoj trgovini, pa samim tim i mogućnosti veće spoljnotrgovinske razmene, boljoj promociji turističkih kapaciteta i njihovoj većoj iskorišćenosti, odnosno jačanju sveukupnih ekonomskih odnosa i dodatnom prilivu sredstava u budžet Republike Srbije.

Napominjem da prihvatanjem ovih sporazuma nema dodatnog finansijskog opterećenja za budžet Republike Srbije. Od svih 10 tačaka o kojima je Odbor raspravljao ja ću istaći jednu i zahvaliti Ruskoj Federaciji na potvrđivanju Protokola o izmeni Sporazuma između Ruske Federacije i Republike Srbije o dugoročnom sigurnom snabdevanju prirodnim gasom iz Ruske Federacije u Republiku Srbiju, kojim je ruska strana prihvatila inicijativu srpske strane da se briše odredba iz ranije potpisanog sporazuma koji je podrazumevao isporuku prirodnog gasa samo za tržište Republike Srbije. Ovim su otklonjene prepreke u vršenju obaveze koju je Srbija preuzela u pogledu ugovorenih količina prirodnog gasa, kao i obaveza nastalih potpisivanjem Ugovora o osnivanju Energetske zajednice sa naše srpske strane. Još jednom hvala Ruskoj Federaciji, koja je sa svoje strane ovaj protokol o izmeni sporazuma već ratifikovala.

Dalje, koristim priliku da se kao predsednik Odbora za privredu osvrnem na rezultate privrednih i finansijskih kretanja u prvih šest meseci ove godine i istaknem ostvareni rast bruto društvenog proizvoda od 4,5%. Uz nisku stopu inflacije i javni dug ispod 60% ostvaren je izuzetno visok suficit u državnoj kasi od 31 milijarde dinara. Kažem izuzetno visok zato što je bio planiran minus, bio je planiran deficit od 22,6 milijardi, dakle od plana koji je trebalo da bude u minusu do realizacije i suficita od 31 milijarde dinara, a to potvrđuje i dobro sprovedenu reformu i ostvarenu finansijsku stabilizaciju. Uz smanjenu stopu nezaposlenosti, ovo predstavlja najbolji rezultat u poslednjih 10, a možda i više godina.

Rast i jačanje srpske privrede očituje se kroz pozitivna kretanja u svim sektorima kako proizvodnim tako i uslužnim, počev od građevinskog gde se beleži najveći rast preko industrijskog, trgovinskog, turističkog, sektora informaciono-komunikacionih tehnologija, pa do poljoprivrednog. Dakle, Srbija beleži privredni rast iznad proseka zemalja u regionu pa i šire, a takođe, beleži se i porast interesovanja stranih investitora.

Dalje, jaka privreda i ekonomija, stabilne finansije i odgovorno trošenje javnih sredstava sa uređenom i efikasnom državnom administracijom čine jaku državu. Srbija sigurno ide ka tome. Sa daljim novim investicijama, ulaganjima, novim radnim mestima, redovnim punjenjem budžeta, daljim rastom BDP-a, ostvariće se bolji standard građana, osnažiće se srpsko selo i zadrugarstvo, a pogotovo pravo na sigurne i redovne penzije i njihovo uvećanje koje predviđa Predlog zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, a o kojem razgovaramo i raspravljamo upravo na ovoj sednici, i koji predstavlja osnovu za dalji rast penzija.

Na kraju, svedoci smo da se predstavljeni i postavljeni ciljevi Vlade i predsednika Vučića uspešno realizuju i opravdavaju dobijeno poverenje što se očekuje i ubuduće. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Petrović.

Reč ima Aleksandra Tomić, predsednica Odbora za finansije, budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ono što smo na Odboru imali prilike da čujemo jeste onaj deo koji se odnosi na Predlog odluka o izboru viceguvernera Narodne banke Srbije, ali i da damo svoje mišljenje na Predlog odluke o davanju saglasnosti na finansijski plan PIO fonda. Na osnovu izlaganja predstavnika PIO fonda i Ministarstva finansija, ono što je za nas najvažnije jeste da ova povećanja idu iz realnih osnova, iz održivosti budžeta, i biće u određenom obimu od dve milijarde dinara.

Ali ono što je najvažnije jeste hronologija donošenja ovakvih odluka kada govorimo o određenom pravnom osnovu. Znači, pre svega, mi ovim davanjem saglasnosti dajemo pravni osnov za izmenu i dopunu Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, za šta je najvažniji deo koji se odnosi upravo na ono o čemu je Fiskalni savet govorio, primena člana 27e Zakona o budžetskom sistemu koji usvaja Narodna skupština Republike Srbije, a to je da određeni vid povećanja, odnosno jedan vid kao dodataka, znači ne onaj deo koji se odnosi na usklađivanje penzija, iznosi 0,3% BDP-a i da će ta povećanja u budućnosti, zavisno od ekonomskog rasta, biti sve veća. Naravno da država koja odgovorno upravlja budžetom smatra da će poslovne aktivnosti rasti s obzirom na to da je ekonomski rast išao uzlaznom putanjom nakon uvođenja ekonomskih reformi i svaka godina je bila sve bolja. To je, na kraju krajeva, pokazao i suficit u budžetu koji je uvek veći od onoga što je planirano predlogom budžeta koji je usvojen u prethodnoj godini.

Ono što je važno da kažemo kada pričamo o metodologiji, o zakonskom osnovu za donošenje odluke za usklađivanje plata i penzija jedan modela koji do sada, o kojoj formuli govorimo o indeksaciji, jedan modifikovani švajcarski

model koji kaže članom tim 80. da se penzije usklađuju dva puta godišnje, 50% usklađivanja odnosno rasta ide uz usklađivanje cene na malo, a drugi deo, to je u aprilu, jeste recimo onaj koji je 50% u odnosu na zarade kod razvijenih država. Kod nas, naš model govori da je to razlika između rasta od 4% i realnog rasta koji će se desiti u toj fiskalnoj godini, s obzirom na to da ova godina nama pokazuje da je već rast za polovinu godine 4,9%, a znate da do kraja godine obično nadolaze sve obaveze koje se plaćaju. Koliko god da bude veći rast od 4%, ta razlika praktično treba da predstavlja nivo usklađivanja. Vlada i Ministarstvo finansija su negde to predvideli na 0,3% BDP-a i shodno tome postoji sada mogućnost i da pre završetka ove fiskalne godine možemo da razgovaramo o takvom povećanju i zbog toga imamo ovakav model finansijskog plana na koji je Odbor dao saglasnost.

Penzije će, inače, u budućnosti rasti mnogo većim intenzitetom i zbog toga ovaj model iz člana 27e kaže i, na kraju krajeva, i Fiskalni savet daje to u oceni, da treba da se vezuje za 11% rasta BDP-a. Tih 11% je sada još uvek negde na 11,1% i kada bude pao ispod toga, a rast bude znatno veći od 4%, tek onda možemo da pričamo o povećanju po nekoj formuli. Ova formula zasada bi dala jako mala povećanja i zbog toga su Vlada i Ministarstvo dali ovaj predlog izmene i dopune plana da bi penzioneri u svom nominalnom iznosu zaista osetili veća povećanja koja im i pripadaju, pogotovo kada su u pitanju ovako dobri ekonomski rezultati.

Kada pričamo o suficitu od 49,1 milijardu dinara, kada pričamo o stopi inflacije od 2,5% kada govorimo o ekonomskom rastu 4,9% u prvih šest meseci onda govorimo o tome da nam svi pokazatelji daju za pravo da stabilnost isplate penzija možemo da garantujemo našom privredom, znači otvaranjem novih radnih mesta, otvaranjem novih strukturnih i infrastrukturnih projekata, otvaranjem jednog privrednog ambijenta koji dolikuje visokorazvijenim državama. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vam, gospođo Tomić.

Reč ima Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Gospodine Marinkoviću, predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi građani, ponoviću samo još jednom. Dana 24. septembra 2000. godine, pre 18 godina, bili su izbori kada je Slobodan Milošević zajedno sa SRS nastupio na tim izborima i izgubio te izbore i Srbija se okrenula integracijama, pomirenju u regionu i Evropi. Ono što je ostalo da se duguje penzionerima jesu 12 penzija svakom penzioneru u Srbiji, 18 poljoprivrednih penzija i 24 socijalne pomoći. Dakle, dve godine se nisu socijalne pomoći uplaćivale.

Među onima koji su tada vršili vlast, mnogi od vas su i tada sedeli u ovom domu i podržavali tu većinu. Mi smo predstavljali jednu nadu, jednu snagu, koja je uspela da nakon 24. septembra 2000. godine vrati do poslednjeg dinara, sa zateznom kamatom i stopom inflacije, sve penzionerima, uključujući i staru deviznu štednju. Mislim da to građani Srbije vrlo dobro znaju. Iz tog razloga mi obećavamo još jednom građanima Srbije i penzionerima Srbije pod punom odgovornošću da ćemo ponovo vratiti svaki dinar koji je ova vlast uzela u ove četiri godine penzionerima Srbije. U pitanju je 700.000 penzionera Srbije.

Ministar Đorđević je u nekoliko navrata danas govorio o tome kako će penzije već za koji dan biti veće nego što su bile ikada. O tome je govorio i dr Siniša Mali. Govorili su i premijerka i predsednik Republike Srbije. Ja ovde imam izjavu jednog oficira Vojske Srbije koji je u penziji, koji je rekao da mu se od onog dana 2014. godine kada mu je umanjena penzija do danas, kada će navodno dobiti povećanje, duguje 616.000 dinara.

Ne znam ko govori neistinu, ministre, vi ili on, i da li je istina da se oficiru Vojske Srbije duguje 616.000, a da vi, s druge strane, tvrdite da će njegova penzija biti veća nego ikada.

Ko će mu vratiti ovih 616.000 dinara? U pitanju je samo jedan penzioner, a 700.000 njih, ko će njima vratiti penzije? Tu smo se potpuno negde usaglasili, vi ne želite i nećete. Vaš pomoćnik je rekao da je to čak i protivzakonito, on je to tako rekao na Odboru za rad i socijalna pitanja, a mi vam garantujemo da ćemo prvom prilikom kada budemo imali poverenje, vratiti penzije za 700.000 penzionera u Srbiji i ove četiri godine koje nedostaju i kada im je oduzeta starost, kada im je oduzeto ono što su zaradili i stekli tokom svog radnog veka. Mi to obećavamo i to podvlačim još jednom i, evo, poslednji put, mi to obećavamo.

Ono što se govorilo danas u ovom parlamentu jesu ocene da će od izbornog ciklusa do izbornog ciklusa mimo bilo kakvih formula penzionerima biti povećavana i smanjivana penzija. To znači da su ruke vaše duboko u džepovima penzionera i da zapravo voljom svojom vi na neki način određujete njihovu sudbinu i to koliko ćete im dati ili uzeti.

Fiskalni savet, kao jedna veoma važna institucija u Srbiji, rekao je da to Srbiju zapravo upućuje na one zemlje koje postoje u Africi ili negde na Dalekom istoku u kojima ne vlada nikakva pravna izvesnost niti vladavina prava i to je slika i prilika Srbije danas. Više nema pravne izvesnosti. Siguran sam da će i moja generacija, sasvim sigurno ću ja uplaćivati ubuduće u neki privatni penzioni fond doprinose zato što više nemam poverenja po zakonu koji vi predlažete. Ne želim da mi se mešate u ono što je moja imovina. Ja lično neću više biti u situaciji da uplaćujem svoje doprinose u PIO fond zato što je on privatizovan od strane Srpske napredne stranke.

Još jedna jako važna stvar. Gospodine Šarčeviću, kao ministar obrazovanja vi i ja smo imali prilike u nekoliko navrata da čak i dobro sarađujemo i pomogli smo studentima koji nisu bili po starom programu nego su bili oni prvi „bolonjci“ da im se na neki način izađe u susret. Ja vas molim, vi najbolje znate koliko su teška vremena i koliko je teška situacija, da se taj novac na neki način njima uštedi i da im se i ove godine da mogućnost da se to studiranje produži. Obećavate? Hvala vam.

Još jedna stvar. U članu 14. i članu 18. imamo upis na studije bez uslova. Imamo u članu 18. preko 2.000 doktorata koji su na neki način sporni, a koji će na ovaj ili onaj način možda moći da ostanu validni i da se dalje koriste u nekom obrazovnom sistemu. Molim vas samo jednu stvar, pošto više nemam vremena. Obećali ste prvog dana kada ste došli u Parlament strategiju obrazovanja. Imamo Strategiju, koja je izvanredno napisana. Hajde da radimo po njoj i hajde da napokon reformu obrazovanja sprovedemo zajedno, jer od toga zavisi sva budućnost u ovoj zemlji.

Čini mi se da mi je vreme isteklo.

Gospodine Marinkoviću, hvala i vama na današnjoj diskusiji.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar Mladen Šarčević.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Govorili smo o toj strategiji više puta i ja nikad nisam rekao da je loše napisana. Rekao sam da nije primenjivana i nema dobre akcione planove.

Inače smo mi već u Ministarstvu formirali nekoliko timova koji počinju da se bave Strategijom. Dva velika tima smo formirali kao početne timove, Strategija u prosveti i Strategija u visokom obrazovanju i nauci. Tu su eminentni ljudi sa univerziteta, eminentni ljudi iz nacionalnih saveta i svi oni koji treba da se pojave kao prvi igrači, uz kasnije prisustvo ljudi iz Evropske komisije.

Ono što je važno, čuli ste i danas možda jednim delom, to je iz stare strategije, a to je da se jednosmerni rad i celodnevna nastava pojave kao kategorije u planiranju budžeta. U prevodu, da deca u školi do pola pet ostanu, da budu zbrinuta, da je manje droge, nasilja, više interneta, sporta, domaćeg jezika i svega toga. U prosveti je tu vrlo jasan cilj.

Već smo pomerili gimnazije ove godine sa 22% na 25,5% sa novim digitalnim odeljenjima i izmenom nastavnog plana i programa kao reforme gimnazije.

Kod visokog obrazovanja, videćete, ovde ulazimo sa još nekoliko zakona i u nauci ulazimo sa dva zakona u novembru. Sve su to teme koje su apsolutno u Briselu u junu pozdravljene kao nešto što je jako kvalitetno i plodotvorno, tako da nismo ostali na rečima. Ide se u tom pravcu, s tim što smo povezali sve ciljeve iz stare strategije ovo malo vremena do 2020. godine i novi ciklus do 2030. godine i stavili nove paradigme da bi se u tom smeru išlo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Povreda Poslovnika dr Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Malopredlažnje izlaganje Balše Božovića i član 107, pitanje dostojanstva.

Više stvari je ovde, gospodine predsedavajući, apsolutno neprihvatljivo. Na primer, apsolutno je neprihvatljivo da se ovde postavi pitanje od strane gospodina Božovića ko govori neistine, a svi znamo kako odgovor glasi. Po pravilu su to Božović, Demokratska stranka i ostali pripadnici njihove najnovije široke koalicije u kojoj ima pregršt divnih, novih vrednosti.

Neistina, na primer, po pitanju vojnih penzija. Neprihvatljivo je da čovek pita da li je istina ili neistina da će biti više penzije svakome nakon što ovaj zakon usvojimo. To je, jednostavno, računica. Ako postoji neki isečak na koji se neko poziva, neka ga potraži tamo u oktobru, novembru, pa neka proveriti kada uporedi sa oktobrom 2014. godine da li je više ili je niže. Videće da je više i biće potpuno jasno ponovo, mada je svima to u ovoj zemlji odavno jasno ko neistine govori.

Neprihvatljivo je da se uopšte pominje kao kategorija vojna penzija od strane ljudi koji su te vojne penzije bukvalno devastirali. Koliko smo puta to govorili u ovoj skupštini? Oko 200 miliona evra teška je šteta koju su oni napravili. Kome? Pa građanima ove zemlje i tim vojnim penzionerima o kojima sada brinu.

Neprihvatljivo je da oni danas to kao pitanje postavljaju bilo kome drugom i kada kažu – garantujemo, kada kažu – obećavamo, sećaju se reči Dragana Đilasa, svog novog lidera i idola. On je tako garantovao i obećavao u kampanji za martovske izbore. Samo, da li znate šta je problem? Čime je on to garantovao? Da li nekim svojim novcem? Problem je u tome što je garantovao novcem koji je uzeo od drugih, između ostalog od te svoje stranke koju je gurnuo u dugove, koju sada drži u šaci. Njima je garantovao njihovim parama koje im je uzeo. Građanima Srbije garantuje parama koje je uzeo građanima Srbije. Pa i ovi što sada kažu – ja moju imovinu ne dam, isti problem imaju. Raspolazu i kunu se u nešto što nije njihovo, što su drugi uzeli.

Ako hoće nešto da vraćaju, neka vrate, ali neka idu redom. Vojne penzije da vrate, pa onda da pređu i na ove ostale. Nikakav problem nije, sve neka vrate.

(Predsedavajući: Hvala.)

Neka se obrate ka 500.000 ljudi u ovoj zemlji koje su bez posla ostavili. Sve plate da im isplate koje su im uzeli, sve školske knjige njihovoj zemlji koje su im uzeli, sve što su im ukinuli za detinjstvo, neka im vrate...

(Predsedavajući: Hvala.)

Samo trenutak, završavam.

... I onda ćemo da pričamo dalje.

Da prestanu da pričaju o Africi, jer ako žele da nas podsete na Afroamerikance Željka Veselinovića, nema potrebe. Ovo...

(Predsedavajući: Hvala. Trideset sekundi sam vam produžio.)

...Ovo niko u Srbiji da zaboravi ne može...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: U želji da se dopadnete vašim novim šefovima šaljete vrlo opasne političke poruke građanima Srbije. Te opasne političke poruke govore o tome da je PIO fond vlasništvo jedne političke stranke. To verovatno polazite od sebe, jer ste PIO fond smatrali vlasništvom Demokratske stranke kad ste vi bili na vlasti. E pa velika je razlika između nas i vas.

Znači, ono zbog čega su sve međunarodne finansijske institucije dale svoje mišljenje o tome kako se vode finansije i kako se vodi budžet Republike Srbije pod vođstvom Aleksandra Vučića i SNS upravo su ekonomski parametri, a ne politički. Zbog toga i daju ove rezultate i to građani prepoznaju i na izborima će pokazati kako daju podršku upravo Srpskoj naprednoj stranci zbog ovakve političke platforme. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Tomić.

Pravo na repliku, Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Opet pominjanje Demokratske stranke i često se ovde pominje, istina, i jedan ozbiljan pristup. Mislim da smo čuli od jednog kolege poslanika da je potrebno, naravno, otvoriti široku raspravu o Zakonu o PIO fondu i tražiti rešenja koja će ga učiniti zaista održivim. Na ovakav način i ovakva rasprava sigurno ne doprinosi sve većem poverenju u PIO fond. I o tome treba razgovarati.

Treba razgovarati i o... Uzimajući u obzir podatke, jednostavne podatke, znamo i sami da je prosečni život u Srbiji za muškarce 72 godine, za žene 78 godina, da je sada ta starosna granica 65 godina i da se zbog održivosti razmišlja o povećanju te granice, koja će se, moguće, pomerati i ka 67 godina. I kada vidite da u Srbiji u perspektivi imamo situaciju da će se penzije isplaćivati prosečno pet godina za muškarce, a da će se uplaćivati 40 godina doprinosa, naravno da treba razmišljati o motivaciji ljudi za uplaćivanje doprinosa u PIO fond. Četrdeset godina uplaćivati, pet godina biti korisnik. Koliko je to održivo? To je tema za nas u ovoj skupštini. Na koji način učiniti održivim PIO fond? To su teme.

Tema je onda i način na koji donosimo sistemska rešenja koja lome ovako velike sisteme. Kada donesemo zakon, kada izglasate ovde zakon o privremenom smanjenju plata i penzija, doći ćemo do situacije da nam veliki broj mladih obrazovanih ljudi koji treba da doprinose u najvećem delu uplatama

u PIO fond odlaze iz Srbije, 40.000 njih godišnje, za četiri godine 160.000. Gde je perspektiva tog fonda? To su teme za nas.

Sistemska rešenja koja su donošena u ovoj skupštini upravo smanjuju poverenje i to je ključna opasnost za sve nas. Svima je nama interes da nađemo rešenja pre svega u podizanju poverenja u ovaj državni fond i naravno da treba razmišljati i o uplatama i formiranju i privatnih penzionih fondova, jer ova rasprava tome, nažalost, nije doprinosila.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Aleksandra Tomić.

Pretpostavljam povreda Poslovnika?

(Aleksandra Tomić: Replika na repliku.)

Nemam mogućnost. Nije pomenuo ni šefa stranke niti vas. Hvala vam.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić.

Izvolite. Imate tri minuta i šest sekundi.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala.

Evo, ja bih da pričamo o budućnosti i da nam se predstavnici vlasti izjasne da li u toj budućnosti nameravaju da vrate umanjenja koja su učinjena tokom važenja privremenog zakona, odnosno da nam potvrde da neće da vrate ta umanjenja onako kako su se izjasnili na Odboru pozivajući se na član 4. privremenog zakona. Jer ako neće da vrate ta umanjenja, onda ovo sada nije vraćanje penzija, kako se to promovise, nego je to samo prestanak njihovog daljeg umanjivanja.

Ustavni sud je rekao da penzija jeste imovina i da je njihovo umanjivanje ravno uzimanju jedne sobe u nečijem stanu. Ustavni sud je smanjivanje penzija prihvatio pod uslovom da se radi o privremenoj meri u vreme krize. Držimo da tih kriznih uslova više nema, s obzirom na to da se Vlada hvali postignutim ekonomskim rezultatima, a i ovaj privremeni zakon o umanjivanju penzija se ukida. Ako se umanjenja učinjena tokom važenja privremenog zakona ne vrate, onda ta uzimanja od penzionera više neće imati privremeni karakter nego će zadobiti trajni karakter i da se zaključiti da će onda biti neustavna.

Mi znamo da su tokom važenja privremenog zakona vršene i određene korekcije penzija naviše, ali to je, zapravo, bilo samo neko smanjivanje umanjivanja, da to tako nazovemo. Ljudi su, na kraju krajeva, dobijali manje nego što je trebalo da dobijaju da privremenog zakona nije bilo. Mi smo zato predložili model kako to da se uradi. Podneli smo u petak Narodnoj skupštini predlog zakona da se utvrdi razlika za svaki mesec za svakog penzionera onoga što je trebao dobiti da privremenog zakona nije bilo i onoga što je stvarno dobio, da se za svaki mesec svakom penzioneru ta razlika okamati 3% godišnje od dana kada je umanjenje učinjeno do, mi predlažemo 1. januara 2019. godine, da se sve to onda isposabira i da se proglasi javnim dugom za koji će se izvršiti emisija dinarskih obveznica sa rokom dospeća od pet godina i isplatom u 10

šestomesečnih rata, sa unapred obračunatom kamatom od 3% od prvog januara kada bi krenula prva rata obveznica, do 31. decembra 2023. kada bi one konačno dospele.

Sada, zašto je ovo važno? Zato što je Litvanija, kao članica Evropske unije, penzije umanjivala od 2010. do 2013. godine i kompletan iznos učinjenih umanjenja, negde 247 miliona evra je vratila u naredne tri godine. Vratila je. Kod njih je bio manji iznos u pitanju. Oni, inače, finansijski bolje stoje pa su mogli za tri, mi možemo za pet godina. Oni su članice EU, mi smo kandidat, vladavina prava mora važiti i za naše i za njihove penzionere jednako, osim ako ne mislite da su naši penzioneri gori od litvanskih. Mi mislimo da nisu, a da li je naša vlast gora od litvanske, evo prilike da se to pokaže. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Đuriću.

Vladimir Orlić se javio, povreda Poslovnika.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: U dobroj veri, gospodine predsedavajući, da će biti poslednji put danas. Pitanje dostojanstva, član 107. i pitanje potrebe da se još jednom ovde govori istina.

Opet sam čuo čudnu formulaciju, kaže – ovo je sada prestanak umanjivanja. Povećanje, dame i gospodo narodni poslanici. Ako je nešto bilo 50.000 a sada je 54.000, to je povećanje. To se tako zove na lepom srpskom jeziku. Ako je bilo 68.000 a sada je 75.000, to se takođe zove povećanje. Dakle, nikakve tu verbalne akrobacije ne pomažu. Suština je jasna i poznata. Uostalom, otpočetka kada su se sprovodile te mere za 60% penzionera je to predstavljalo sa svakim povećanjem samo povećanje, a onda nakon drugog kruga za još dodatnih 10-15%, nakon trećeg za još skoro 10% novih, da bismo došli do oko 88% penzionera koji imaju penzije danas, još pre nego što mi ovo usvojimo, veće nego što su imali oktobra 2014. godine, a kad usvojimo za sve, povećaće se.

Takođe, pitanje istine i onoga što se čulo minut ili dva pre toga. Šta uliva sigurnost i šta je garancija? Sigurnost i garancija, dame i gospodo, jeste da će država manje učestvovati u potrebi da se podrži penzioni sistem nego što je bilo nekada. Uporedite potrebu od 28% danas sa onom koja je bila 48%. To je značajna sigurnost.

Problem je što neki i dalje to ne žele da vide jer, eto, za baksuz nije njihov rezultat nego onih koje politički ne mogu da podnesu. Dodatno dobar razlog da se veruje i dodatno snažna sigurnost je i činjenica da danas Srbijom ne upravljaju oni koji su sami zaključili kada su o sebi govorili da su nameštali tendere, da su nameštali konkurse, da su se ugrađivali za procenat. Oni koji su tako upravljali zemljom, ti su i napravili probleme. Ovi koji rade sve suprotno, koliko god ih ne voleli, oni su dobra sigurnost i snažna garancija. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Vladimir Orlić: Ne.)

(Aleksandra Jerkov: Obrazloženje da kažete. U čemu se sastoji povreda Poslovnika?)

Ne čujem vas. Možete li da dođete ovde da mi kažete ili...?

(Aleksandra Jerkov: Nisam u mogućnosti.)

Dobro. Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić. Povreda Poslovnika.

Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: Član 103.

Ovo malopre nije bila povreda Poslovnika, ovo je bila replika na moje izlaganje.

Da obrazložimo zašto je to bila replika i zašto mislim da je Poslovnik povređen. Ja nisam ni rekao da penzije sada neće biti uvećane. Biće uvećane. Ako će penzija koja bi bila 50.000 oktobra 2014. godine sada biti 54.000, okej, to je više. Ja sam, takođe, i rekao da su tokom važenja privremenog zakona vršene korekcije penzija naviše. To ništa nije sporno. Ali je jednako nesporno i to da su penzioneri tokom važenja privremenog zakona dobijali manje nego što bi dobijali da privremenog zakona nije bilo. Tu postoji razlika u novcu koja penzionerima nije isplaćena. To je novac koji su oni nevoljno pozajmili državi, jer ih država nije pitala da li oni to žele da pozajme ili ne.

Rekoh i u prvom svom izlaganju u petak, mnogi penzioneri su to svojevolsjno prihvatili iz patriotskih osećanja, računajući da će na taj način pomoći državi. Njima je to tako i objašnjeno. Ništa ja to ne sporim. Samo kažem jednu nespornu stvar – ljudi su mesecima tokom četiri godine važenja privremenog zakona dobijali manje nego što bi dobijali da privremenog zakona nije bilo. Ta razlika koju su pozajmili državi treba da im se vrati na isti način kako je to uradila država Litvanija, članica Evropske unije, i mi kao zemlja kandidat za članstvo u EU želimo da pokažemo da su nama naši penzioneri jednako vredni kao Litvaniji litvanski i da poštujemo vladavinu prava kao što Litvanci poštuju kod sebe i u EU.

Prosto, novac moj u tuđoj ruci je neko vreme bio, za vreme trajanja te pozajmice meni pripada kamata i da mi se moj novac nazad vrati. Samo to, ništa više.

Mi možemo da razgovaramo da li je pet godina kratko, pa da bude deset itd., da li je kamata mala ili ne, ali princip mora da se usvoji. Novac mora da se vrati. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Vladimir Orlić, povreda Poslovnika.

VLADIMIR ORLIĆ: Član 104. Jesam bio u dobroj veri da će ono biti poslednji put, ali eto vidite, ne daju. Osnov za repliku, to je inače i sadržaj člana 104.

Gospodin Đurić je sada želeo da objasni, hvatajući se za onih 10% do 12% ljudi koji su imali najveće iznose penzija, da su eto, bar za neke stvari manje nego što bi bile. Da vam kažem, gospodine Đuriću, i vama i ostalima, nisu ni za njih, nisu ni za koga. Za sve bi te penzije bile znate kolike bez ovih mera i drugih mera koje smo sproveli? Bile bi nula. To što su ljudi primali nije manje od nule. Sve je veće od nule. U tome je razlika u pogledima i u razumevanju.

Gospodine predsedavajući, sada se za kraj obraćam vama. Kada god poželi gospodin Đurić ili bilo ko drugi da se javi za povredu Poslovnika, dajte im da kažu šta imaju. Dajte im, jer ja se sve nekako nadam da će naći za shodno kad ustanu i reč dobiju da se pozabave ovim Željkom Veselinovićem, da će osetiti potrebu i obavezu da ovu stvar osude. Siguran sam da ne žele da pošalju poruku ljudima koji su ovo gledali do pre neki trenutak, a i to je vest za vas, više niste u prenosu, da ove stvari podržavaju makar prećutno. To pristojni ljudi ne rade. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

(Vladimir Đurić: Poslovnik.)

Ne možete stalno tražiti povredu nad povredom. Mislim da ste imali dovoljno prostora i prilike. Jednostavno se ne slažete. Davali ste primere. Gospodin Orlić je davao primere.

Molim vas da nastavimo u ovakvom tonu. Korektna je rasprava.

Hvala, kolega Đuriću.

Reč ima ministar Đorđević.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Gospodine Đuriću, juče smo pričali na temu povećanja penzija i svega što je ideja Vlade. Mogu da vam obećam, kao i građanima Srbije, da Vlada Republike Srbije radi u interesu svih građana, radi u interesu penzionera i ono što je jedino sigurno, to je da će njihove penzije biti veće.

Mi ne gledamo na to u ovom trenutku da li je to 13,3% ili 8%. Ono što je dobra vest za sve njih, to je da će penzije biti veće i nadam se da će tako biti iz godine u godinu, ne gledajući da to dobije samo jedan deo penzionera, već ćemo gledati da dobiju svi penzioneri.

Ono što suštinski pravi razliku jeste da neće biti kvarenja nikakvog sistema. Vodilo se računa o tome da nema rušenja sistema kada je u pitanju penzioni fond, kada su u pitanju povećanja, da ona budu linearna i da budu prema svime. U ovom trenutku postoji ideja i predsednik je obećao da će oni sa najnižim penzijama dobiti uvećanje. To uvećanje se kreće, kada pogledamo od

najniže do najviše penzije, od nekih 8-13,3%. To treba da bude suština i treba da bude nešto što će da izađe iz ovog parlamenta.

Dobra vest za naše penzionere jeste da sve ono što je bilo ne tako davne 2014. godine, jedna ružna slika Srbije, jedan veliki znak pitanja da li će im uopšte biti isplaćene penzije, jedna ružna slika Srbije koja je imala veliku inflaciju, koja je imala nestabilan kurs, koja je imala dotaciju iz budžeta blizu 50%, sada je stvar prošlosti. Imamo dobre rezultate ekonomske da možemo sa velikim entuzijazmom da kažemo da je budućnost prema nama, da Srbija ide ka EU, da je budućnost ove zemlje svetla i da će se ona odraziti tako što će materijalni položaj naših građana biti bolji. Ne samo penzionera, o njima pričamo danas ovde, ali ja verujem da ćemo vrlo brzo u ovom parlamentu pričati o nekim rezultatima koje smo uradili ove godine kada je u pitanju budžet, da ćemo na kraju ove godine, kada budemo usvajali budžet za sledeću godinu, imati sigurno lepih vesti za sve građane, a one će, naravno, uključivati kao i uvek i penzionere. Njih nikada niko neće zaboraviti.

To je poruka koju treba svi danas iz ovog parlamenta da pošaljemo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Kolega Đuriću, nemate pravo na repliku. Niti ste pogrešno protumačeni, niti se ministar negativno izrazio o vama i o vašoj diskusiji.

Reč ima Marijan Rističević.

(Momo Čolaković: Pa ministar je poslednji.)

Nemojte vi mene učiti mom poslu. Samo sačekajte i strpite se. Gospodin Rističević ima pravo na reč. Budimo strpljivi. Saslušajmo šta on ima da kaže. Imaće svi koji imaju pravo na reč priliku da to i kažu.

Ovo je bila replika malopre, čisto zbog objašnjenja.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, meni je žao što su se ovi kolektivni članovi Dveri razbežali. Tu mislim na stranku bivšeg režima.

Danas jeste 24. septembar. Danas jeste dan kada su se pre 18 godina održavali izbori. Na taj dan je Vojislav Koštunica ubedljivo vodio, ali mu je falilo 50% plus. Ja to kažem falilo kao učesnik, a ne kao Balša pripovedač. Ja ne letujem na Maldivima za 15.000 evra za deset dana. Ja za te pare kupim traktor. Zato nemam razloga da orem maldivska mora, već orem naše njive.

On je ovde pokušao da pljuje preko glave, a sada ću vam pokazati zašto. On je veoma pejorativno govorio o savezu radikala, socijalista itd., a pri tome nešto zaboravio. Ovaj trojni savez između radikala, DSS i DS je nastao 1992. godine. Ja kao predsednik NSS, koja je registrovana još daleke 1990. godine, i te kako pamtim ta vremena. Ovo je taj savez koji je pokušao da obori Miloševića

i da izabere predsednika Skupštine. Mislim da se radilo o gospodinu Rosiću iz SPO.

Ovo je, takođe, razgovor između Đinđića i Vojislava Šešelja. To je ono što bi DS želela da mi zaboravimo, ali eto, ja nisam zaboravio. Nisam ni zaboravio da je u vladi Slobodana Miloševića, saveznoj, bilo dva ministra iz redova DS-a. Mislim da se radilo o gospodinu Perišiću i Grubaču, možda je bilo i tri. U republičkoj vladi su takođe imali jednog ministra. Danas mrtvom vuku rep meriti. To liči na njih.

Takođe, iz tog vremena, govorili su o nekim tajkunima, ni kao finansijski direktor DS koji se zove Miodrag Kostić, koji je odmah posle promena, kad je napunio kod Miloševića džepove, za vreme Miloševićeve vlasti dobio tri šećerane po tri evra.

Danas oni pričaju o krađi penzija. Ovo se zove krađa penzija. Veliko je pitanje kolike bi penzije bile da je za ovo uzeto, recimo, 100 miliona evra, kao što je i PKB. Veliko je pitanje kolike bi penzije bile da nije prodato stotine kombinata i zadruga sa preko 300.000 hektara zemlje, najplodnije zemlje u Vojvodini za 50 miliona evra. Danas za jedan kombinat 105 miliona im je malo. Plus na tih 105 miliona treba platiti stočni fond koji će biti negde oko 20 miliona. Oni su u ovim kombinatima radnike razjurili, stoku poklali, fabrike druge prodali i oni danas pričaju o krađi penzija.

Penzije su ukrali oni koji su prodali fabrike a radnike najurili. Time je PIO fond ostao bez osiguranika. Sa prihodovne strane preselili su ih na rashodovnu stranu. Uništili su im živote, uništili su im porodice. Kako čovek koji je izgubio posao, roditelj može da vaspitava svoju decu da budu poštenu, radni, ukoliko su oni takvi bili i završili na ulici? Dok su svi drugi siromašili, oni su se bogatili. Oni su pokrali penzije. Da nije bilo promena 2012. godine, penzioneri danas ne bi hranili golubove, već bi se golubovima hranili. Oni danas ne bi bili spokojni, što jesu posle ovog uvećanja, već bi verovatno, da nije bilo promena, svi bili spokojni.

Konfučije kaže da još u mladosti morate odseći štap na koji ćete se naslanjati u starosti. Taj štap je penzija. Srbija sve više stari i da su oni ostali, problemi koje su penzioneri imali bi se daleko više uvećali. Oni su penzionere ostavili bez osnova, podigli kredit da zapuše rupe, da se ne vidi da su im potrošili radna mesta i time izazvali inflaciju i za pozajmljen novac, strani novac, kupili stranu robu i izazvali pad BDP-a od 3,5%. To je bila njihova taktika.

Penzije se zarađuju. Oni nikako ne mogu da shvate da određeni deo BDP-a, a radi se u 11%, treba da ide za dostojanstvenu starost, ali takođe, i drugi ljudi imaju pravo na pošten posao, pristojnu zaradu, dostupno školstvo i zdravstvo i, naravno, starci pravo na dostojanstvenu starost.

Ukoliko želite da jedete slatku voćku i ukusan hleb, morate posejati pšenicu. Ne možete potrošiti novac, skuvati seme i onda pričati kako ništa niste

krivi, a upravo su oni to uradili. Da biste jeli slatku voćku, morate da posadite drvo. Ono prvih nekoliko godina daje slabiji rod. Ovim investicijama i prirodnom obnovom je posađena ta voćka i ona će davati plodove. Oni da su pametni, sačekali bi neki svoj trenutak i učestvovali u tom branju, ali ne sad odmah mladom drveću lomiti grane, što oni svakako imaju nameru.

Balša Božović, veliki maldivski gusar koji je trošio 15.000 evra na letovanje od 10 dana i ovde rekao da se njegov vođa iz saveza lopuža i prevaranata obogatio u inostranstvu radeći. Gle čuda! Ja gledao prijavu tog Riðokosog Gusara. On je prijavio imovinu 2004. godine, ravno 70.000 evra. Tad stupa na javnu funkciju. Znači, u inostranstvu, ono što je pokušao da opravda maldivski junoša, zaradio 70.000, ali od 2004. do 2013. godine zaradio 100 miliona evra. Navodno u tržišnoj utakmici, ali, gle čuda, dok je vršio javnu funkciju. Pri tome, gurnuo samo PKB u gubitak od 87 miliona evra. Meni to liči na presipanje.

On se obogatio prodajući glavni proizvod, a taj glavni proizvod je bila magla. Sitno je seckao maglu po RTS-u. Sitno je seckao maglu i po Pinku. Sad su gadljivi na rijaliti, ali je, recimo, „Veliki brat“ Dragana Đilasa prikazivan i na Pinku.

Danas je Boško Obradović, ta desno-levica Dragana Đilasa, napao mene da sam sa farme došao u Skupštinu. Da, tačno. Ja sam juče vrhao kukuruz. Da, pre neki dan sam pekao rakiju. Da, to je trajalo i po 15 dana. Da, mislim da nije zabranjeno biti proizvođač i biti u Skupštini. On, koji se nikada nije oznojio, misli da svi mi treba da budemo čačanski bibliotekari na predlog Velje Ilića. Ja to nisam bio, on jeste.

Ne možemo svi pljačkati Hilandar kao on, jer će ga nestati. Ne možemo svi pljačkati „Kolubaru“ i rudare, 50.000 evra uzeo je odande. Ne možemo svi prati novac, jer novac iz izborne kampanje umesto da vrati državi, on opraio preko predstavnika sa svoje liste, 30 miliona dinara, i meni je čast bila da mu podnesem krivičnu prijavu.

Očigledno da je žuto pravosuđe, ali žuto 80%, blagovremeno obavestilo Boška Obradovića da sam mu podneo krivičnu prijavu zbog pranja novca, utaje poreza i drugih krivičnih dela koja je izvršilo više lica, a smatram da je to organizovani kriminal i zato je krivična prijava išla na Više tužilaštvo.

Danas oni pričaju o krađi. Oni pričaju o krađi? Pokrali su boga oca. Ljudima su iz glave, maltene, oči pokrali i oni danas imaju hrabrosti da pričaju o tome. Svi mi imamo pravo na dostojanstvenu starost. Srbija je zbir manjih i većih staračkih domova. Srbija treba da se podmladi, ali Srbija treba i da radi. Penzije moraju da se zarade. Naši starci su zaslužili da penzije ne dobijaju iz kredita, iz prevara, iz inflacije, već da to dobiju iz proizvodnje, da taj novac bude zarađen.

Ono što ja želim penzionerima jeste da im penzije budu sve veće zahvaljujući privrednom rastu, da zajedno sa svima nama podignu svoju glavu, podignu svoju državu i državnu zastavu. Želim im da te penzije primaju dugo, dugo. Da primaju penzije dugo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Da li se još neko javlja za reč? (Ne.) Hvala.

Saglasno članu 98. stav 4. Poslovnika, zaključujem zajednički načelni i jedinstveni pretres o predlozima akata iz tačaka 1–33. dnevnog reda.

Poštovani narodni poslanici, pošto smo završili raspravu o tačkama 5–33 dnevnog reda ove sednice, podsećam vas na odredbu člana 87. stav 5. Poslovnika Narodne Skupštine, prema kojoj predsednik Narodne Skupštine može da odredi da dan za glasanje o predlogu pojedinog zakona, odnosno odluke bude odmah po završetku pretresa tog predloga zakona, odnosno odluke.

U skladu sa ovom odredbom, određujem utorak, 25. septembar 2018. godine, sa početkom u 10.00 časova kao dan za glasanje o tačkama dnevnog reda ove sednice o kojima je završena rasprava, odnosno o tačkama 5–33 dnevnog reda.

Ja se zahvaljujem svim narodnim poslanicima, ministrima i njihovim saradnicima na saradnji i učešću u raspravi.

Hvala i vidimo se.

(Sednica je prekinuta u 20.50 časova.)